

ਇਤਿਹਾਸ ਮਹਾਭਾਰਤ
ਕਾਵਿਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

~~208~~

208

१ विजयनगर नरेश
२ २ महाराज, १८९०
३ राजा वंश
४ विजयनगर नरेश

१२ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਤੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤੀ ॥
 ਮਥਾਇਤਾ ਸਾਖਾ ਏਕਾਤੇ ॥ ਨਾਗਾਇਨ
 ॥ ਗ੍ਰੰਥੀ ॥ ਨਰਚੈਵ ਨਰੇਤਮੀ ॥ ਦੇਵੀ ਸੁਰਸਤੀ ਚੈਵ
 ਤਤਜਬ ਮੁਦੀਰਤੀਯੇਤ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਚੈ ॥ ਚੈ ॥ ਚੈ ॥
 ਰਬ੍ਹ ਮਾਸਿਗਨਾਉ ॥ ਨਿਰਭੈ ਕਥਾ ਕਹਤ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥
 ਨਰਦਬ੍ਹ ਮਥਾਨ ਕਰਣੀਯੋ ॥ ਆਸਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਸ
 ਰਕੀਯੋ ॥ ੨ ॥ ਚਾਰਯੋ ਬੇਦ ਅਰਥਤਾ ਅੰਗਾ ॥ ਆਸ
 ਸਪੁਰੰ ਨ ਸਥ ਸੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਵਾ ਬਿਰਚਿ ਗੁਰ ਕੋ ਪਰੰ
 ਨਾਮਾ ॥ ਪਾਉ ਬਿਮਲ ਬੁਧ ਬ੍ਰਿਸ਼ਾ ॥ ਤੁਮਹੋ ਸਕਲ ਬੁ
 ਧਿ ਬਰਦਾਤਾ ॥ ਸਰਬ ਰੂਪ ਸਥ ਕੋ ਪਿਤਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਸਿ
 ਥ ਸੇਲਤ ਹਸੈ ਤ੍ਰਿਤਾਲਾ ॥ ਗੁਜ ਅਕ ਬੰਗ ਸਾਹ ਰੁਣ

ਲਾ। ਬੁਈ। ਕ੍ਰਿਸਨਪਛਾਤਿ ਸੇਤਾਤ। ਸਾਂਚੇ ਬੁਧ
 ਹਸੁਰਜਾਤ। ੫। ਤਹਾ ਕਥਾ ਕ੍ਰਿਤ ਮੰਤ੍ਰ ਲਭੁ ਯੋ
 ਜਾ। ਤੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੋਲਯੋ। ਪ੍ਰਿਥਮ ਹਾਂ ਮਥੰ ਦੋਸਿਰਨ
 ਸਾਪਾਨੋ ਸਦਾ ਮਨਾਉ। ੬। ਕਿਰਨ ਅਯਦੀ ਸੋ ਅੰਤ
 ਜਾਂ ਮੀ। ਰੁਦ੍ਰਾ ਬੀਰੀ ਸਬ ਨਿਕੋ ਸੁੰਮੀ। ਮੰਗਲ ਸੂਕ
 ਰੁਪਗੁਨ ਸਾਗਗ। ਬੰਦਨ ਪਸਨ ਬੁਧੀ ਗੁਨ ਆਗਗ
 ੭। ਉਦਗ ਸਿਆਮ ਕਮਲ ਦਲ ਲੋਚਨ। ਕਰਨ ਸਿ
 ਧਰਗਤ ਭੈ ਮੋਚਨ। ਮੇਰੇ ਅਵਰਨ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਿ
 ਯੁਕਤ ਮਤੋ ਸਬ ਹੋਈ। ੮। ਰੁਤੋ ਸਬ ਸਾਧਨਿ
 ਕੋ ਦਸ। ਦੇਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਬੁਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ। ਤੁਮ ਰੇ ਧ
 ਮ ਕਥਾ ਇਹ ਕਹੋ। ਬੀਮਲ ਬੁਧੀ ਦਿਏ ਮੋਧਯੋ।

॥ ਪਾਗਸਾਰਬਾਚ ॥ ਬਯਾਸਬਚਨਵਯੋਕਮਲਪ੍ਰਬੀਧ
 ॥ ਤਮੋਗੀਤਾਅਰਥਸੁਗੀਧ ॥ ਕੈਸੇਐ ਰਧਰਮਅਧਾਂ
 ॥ ਫ਼ੀਸਨਕਥਾਕੇਸਥਭਾਰਿਭਾਂਗ ॥ ੧੦ ॥ ਤਹਾਂਜੁਖਟਪ
 ਦਬਸਹਿਜੁਸਾਧਾ ॥ ਤਾਰਸਮਗਨਮਤੋਅਗਾਧਾ ॥ ਕੋਮ
 ਲਕਮਲਭਾਗਬਾਗਿਗਯੋ ॥ ਕਮਲਕਥਤਸੁਨਤ
 ਸੁਮਗਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਨਮੋਨਮੋਨਾਰਾਂਘਨਵੇਅੰਗੀ ॥ ਮਹਾਸਮੁ
 ਦ੍ਰਸੈਬਿਸ਼ੰਗੀ ॥ ਆਦਿਬਗਾਹਜਗਬਧੋਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਮਗਨਹੋਤਆਤੀਤਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਦਗਨਅਗਸੋਸੋਹਤ
 ਐਸੋ ॥ ਸਸਾਹਿਕਏਕਏਬਿਏਜੈਸੋ ॥ ਉਗਰੁ
 ਨਗਸਿੰਘਤੁਮਾਰੋ ॥ ਬਜ੍ਜਸਮਾਂਨਖਾਨਿਉਗਫਰੋ

॥३॥ ਤੰਮੇ ਆਇਆ ਤੀਅਵਸਾਂਨਾ ਪਰਮਾਹਿ ਪਾਥ
 ਨਮੋ ਭਗਵਾਨਾ ਸਿਵਾ ਬੰਦ ਚਮੁਨਿ ਸੇਵਤ ਜਾਂਹਿ ॥ ੩ ॥
 ਮਹੀਸ਼ ਬਰੁਪਾ ਮਾਰਿਆਹਿ ॥ ੪ ॥ ਬੈਸਿ ਪਾਯੋ ਨੈਥਾ ਚ
 ॥ ਬਿਦੇ ਬਜਾਸ ਚ ਗਨੁ ਗਵਾਨਾ ॥ ਅਰਬ ਸੰਬੁਗ ਸਪੁ
 ਗਨ ਗਜਾਂਨਾ ॥ ਬਜਾਸ ਰੂਪ ਨਾਗਾਂ ਪਾਨੁ ਭਯੋ ॥ ਬੋਏ ਪੁਰੰ
 ਨ ਸਬੈ ਨਿਗੂਯੋ ॥ ੫ ॥ ਜੈਨ ਬਜਾਸ ਨਾਗ ਪਾਨੁ ਹੋਈ ॥ ਭ
 ਰਬ ਭੋਗਨ ਬਗੈ ਕੋਈ ॥ ਬਜਾਸ ਬੁਧੀ ਕੀਰਈ ਬਨਾ
 ਈ ॥ ਬੇਦ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮਥਯੋ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਤੰਮੇ
 ਭੈ ਬਉ ਪਜਯੋ ਸਾਗ ॥ ਸਕਲ ਬਿਸੇ ਕੋ ਪਰਉਪ
 ਕਾਰ ਭੋਗਨਿ ਅਧਨੋ ਹੁਰ ਬਕਯੋ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ

ਬਯਾਸਮਨਰਹਯੋ॥੧੭॥ਸਿੰਘਨਾਦਦੇਗਾਜਯੋਬਯਾ ੩
 ਸਾਸਕਲਅਰਥਾਦਿਖਾਯੋਬਾਦਾ॥ਮੋਛਅਰਥ
 ਧਰਮਜਬਚਾਯੋ॥ਸੁਵਨਕਥਾਭਾਰਥਅਵਗਯੋ॥
 ੧੮॥ਗਯਾਨਧਰਮਸਬਜਨੈਜਨਾ॥ਤਾਥੈਉਤਮ
 ਐਰਨਆਨਾ॥ਜੈਨਕਥਾਭਾਰਥਮੇਕਯੀ॥ਪ੍ਰਿਤੁਤਿ
 ਤਾਹਿਨਮਾਨੈਸਯੀ॥੧੯॥ਜੈਅਪਕੀਰਤਬਯਾਸ
 ਬਾਹਿਧਰੋ॥ਤਾਗੁਸਲਗੁਗਿਮੁਕਤਿਧਰਹਰੋ॥ਕਾ
 ਮਛੋਧਬਰਨਤਭਯੋ॥ਚਾਦਾ॥ਇਹੈਜੀਵਕੋਸਹਜ
 ਸੁਭਾਵਾ॥੨੦॥ਕਾਂਮੀਕਾਂਮਸੁਨਾਵੈਕੋਈ॥ਸੁਨੈਕਿ
 ਹਮਾਕੋਛਲਹੋਈ॥ਗਪਾਟਿਗਰਤਹਰੈਗੁਰੀਯੋ॥
 ੨੧॥ਪਟਤਮੇਧਕਾਮਾਗੀਯੋ॥੨੨॥ਤਾਥੈਬਯਾਸਰੂਪ॥

ਮਨਧਰੀ॥ ਤਬ ਇਤਹਾਸਕਥਾ ਬਿਸਤਰੀ॥ ਸਬਭ
 ਰਥਮਾਥਿਕਾ ਚੁਯੋਸਾਗ॥ ਸਕਲਾ ਬਿਸੇਖੋ ਪਰਉਪਕ
 ਰ॥ ੨੨॥ ਭਾਗਬਸੋ ਪਿਸਾਗ ਮਨਧਰੀ॥ ਸਬਜੀਵ
 ਨਿਕੋਆਤਿ ਹਿਤਕਰੀ॥ ਗਉਸਤਿ ਸਿੰਗਸੋਵਗਨਜਾ
 ਨੀ॥ ਬਿਧਿਸੋ ਬਿਪ੍ਰਨਿਦੀਜੇਦੰਗਨੀ॥ ੨੩॥ ਇਤਨੈਕਰੇ
 ਜੋਇਛਲਸੋਈ॥ ਭਾਗਬਕਥਾਕੀਇਜੋਯੋਈ॥ ਜੇਗ
 ਉਸਹੀਸਕਦੀਜੇਦੰਗਤੀ॥ ਪੁਨਿਧਰਮਕੀਜੇਦਿਨਹ
 ਤੀ॥ ੨੪॥ ਬਿਪ੍ਰਬੇਦਅਸਵਦਾਨਜੁਨੇਤੋ॥ ਭਾਗਬਕ
 ਥਾਉਨਤਛਲਤੇਤੋ॥ ਬਯਾਸਬਚਨਾਮੀਮਿਤਅਨੁ
 ਸਾਹਿ॥ ਪਰਮਪੁਨੀਤਿਸੁਨਤਅਘਜਾਗਹਿ॥ ੨੫॥
 ਕੰਚਨਆਇਦੰਨਦੇਜੇਤੋ॥ ਸੁਮੇਗਸਤੁਲਿਛਲਦੈ

ਤੇ ਤੇ। ਰਤਨਾਗਰ ਭਾਰਥ ਉਦਧੀਸੇ। ਤਾਮਾ ਬਿਕਥ ਕਰੀ
ਬਤੀਸੇ। ੨੬। ਬਤੀਸ ਕਥਾ ਕੇਨਾਂ। ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸੋਨਿ
ਤਗੋਤਮੀ। ਮੁਦਗਾ ਲਾਸਿਵਰਿਸਤ ਸਿਗਤਿਗੁਨੀ। ਸ
ਤਵਾਸੇਰਜਗਭਯੋਜਥਾ। ਜੀਤੀ। ਮਿਤਮੁਦਗਸਨਕ
ਥਾ। ੨੭। ਅਰਪੁਨਿਸਤਾਰਿਥਾ। ਕਿਕਥਾ। ਅਵਰਾ
ਬੈਥਰਨਤਉਜਥਾ। ਪੁਨਿਤਾਬੈਥੋਮਸਰਥਾਂ। ਅ
ਗੇਐਰਕਥਾਉਨਮਾਂ। ੨੮। ਜਾਨੁ। ਟਿਕਥਾਐਰ
ਕੁਰਧਾਗ। ਮਕੀਥੋਧਸਤਮਗੁਨਸਾਗ। ਭਈਦੁਆਂ
ਟਿਕਾਸਿਥਸਮਥਾਯੋ। ਪਿਤਾਪੁਤ੍ਰਬੈਰਗੀਦਿਖਾਯੋ
। ੨੯। ਸੁਕਸਿਥਾਦਭੋਮਿਗੋਦਾਂ। ਅਨਿਦਾਨਗੀਗ
ਅਸਨਾਨਾ। ਨਪੁਖਕਰੀਜੋਬਚਨਚਿਤਕਥਾ। ਹ

ਆਖੁ ਮਦੇਖ ਗੁਣ ਜਥਾ ॥ ੩੦ ॥ ਮਾਸਾ ਵਿਥਾ ਪਾਪੁ ਖਕੀ
 ਕਥਾ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ॥ ਆਨਿ ਦਿਵੈ ਜਥਾ ॥ ਬਹੁ ਲਾਧੇ ਨਿਸੁ
 ਬੁਤਾ ਸਾਧਾ ॥ ਪੁਨਰੀ ਕਨਾਹੁ ਦਸਿ ਬਾਦਾ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਨਿ ਸੀਸ
 ਹਟਖ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਜੋ ਸਮਝੈ ਤਾ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਗਾ ॥ ਬਯਾਸ ਬ
 ਚਨ ਲੇਖੀ ॥ ਯੋ ਸੀਸਾ ॥ ਇਸੁ ਨਿਨਾ ਮਕਥਾ ਬਤੀਸਾ ॥ ੩
 ॥ ਜਨਮੇ ਜਪਾ ਉਬਾਚਾ ॥ ਜਨਮੇ ਜੋ ਯਬੋ ਲੇਖਰ
 ਜੋਗਾ ॥ ਬੈਸਿਧਾ ॥ ਇਨ ਕੇ ਪੈ ਬਹੋ ॥ ਧਿਆਨੈ ਥੀ ॥ ਕ੍ਰਿਸ
 ਨ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਜਥਾ ਸਨਾ ਕਰਨ ਗਏ ਗੀਗਾ ॥ ਤਿਲਾ
 ਨੁ ਲਦੋ ॥ ਬੀਲ ਬੇਗਾਤਾ ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਕਹਾ ॥ ਚਲੀ ਤਹਾ ਬ
 ਤਾ ॥ ੩੩ ॥ ਬੈਸਿਧਾ ॥ ਯਨੋ ਬਾਚਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸਹਤ ਪੰਚੋ
 ਬਲ ਥੀ ॥ ਗਕਰਤ ਸੋਗੀ ॥ ਗਕੇਤੀ ॥ ਗਾਜਾ ਲੇਖਿ

ਉਚੇਚੇਉਸਾਸਾ। ਜਾਨਪੁਸਰਪਹੁੰਧਕੇਤਾਸਾ। ੩੮॥ ਬੈ 4
 ਲਤਬਚਨਾਕ੍ਰਿਸਨਸਮਝਾਏ॥ ਤੀਹਿਠਾਂਸਕਲਰਖੀ
 ਸਰਆਏ॥ ਰਿਖਨਾਂਮਾ। ਨਾਰਦਕਰਨੁਧੋਮਿਅਰੁਥਾ।
 ਸਾ। ਕ੍ਰਿਗੁਏਮਸਰਿਖਿਸ੍ਰਾਸ੍ਰਅਠਸੀ॥ ਜਿਨਕੀ
 ਸਰਨਕਟੈਜਮਧਾਸੀ॥ ੩੯॥ ਜੁਧਿਸਰੋਬਾਚਾ। ਸਕ
 ਲਾਗਿਖਾਨਿਕੋਬੁਝੀਬਾਤ॥ ਫ੍ਰਿਠੈਆਨਿਦਰਿਐਤਿ
 ਅਕੁਲਾਤ॥ ਜਰਤਸੋਕਕਾਰਿਮੇਰੇਤੀਯੋਮੇਅਪ
 ਰਾਧਸਥਾਨਿਕੋਕੀਯੋ॥ ੪੦॥ ਪਿਤਾਪੁਤ੍ਰਭਯਾਗੁਰ
 ਮਾਰੇ॥ ਰੁਰਪੇਦੇਖਦੇਖਆਤਿਭਾਗੇ॥ ਜਾਭੀਖਮਕੀ
 ਬੈਠੇਛੰਗਾਬਾਂਲੇਛਾਇਕੀਯੋਤਾਅੰਗਾ॥ ੪੧॥ ਭੁ
 ਠੇਬੋਲਿਦ੍ਰੋਨਮੇਮਾਰੇ॥ ਜੇਠੇਬੰਧੁਕਰਨਸੰਘਾਰੇ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੰਤ੍ਰੀ ॥ ਜਪੁ ਸਾਹਿਬ ॥

ਕਹਿਓ ਭੈ ਕੀਤੁ ਹੋਇ ਹਮਰੇ ॥ ਰੁਹੇ ਦੇਖ ਦੇਖਿਆ ਤਿ
ਭਾਗੇ ॥ ੩੮ ॥ ਸਜਨ ਮਿਤ ਬਾਣ ਕਸੀ ਪਾਗੇ ॥ ਜੇਹੇ ਕੇ
ਨਸੁ ਨ ਝਕ ਮਝਾਗੇ ॥ ਅਬ ਤੂੰ ਪਾਂਣ ਸੋਗ ਕਾਰਿ ਮਗੇ ॥ ਯ
ਪਿਥੀ ਕੋਠਾ ਜਨ ਕਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਸਾਤਿ ਬਢਨ ਰਿਖ ਕਹੇ
ਭੀਚਾਰੀ ॥ ਆਜ ਕੋ ਨ ਲਾਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਾਜ
ਸੋਕ ਮਗਨ ਭਯੋ ਜਹਾਂ ॥ ਬਖਸਿਸ ਮਧਾਰਿ ਖਿਆਇ
ਤਹਾਂ ॥ ੪੦ ॥ ਰਖੀ ਸਰੋਬਾਰਾ ॥ ਪੁਰਖ ਸਜੀ ਤੁਰਾਜਾ
ਆਹੀ ॥ ਸਮਾਇ ਦੇਖਿਓ ਸੋਚਹੀ ਕੀ ਗੋ ॥ ੪੧ ॥ ਸੋ
ਚੇ ਬਾਸੁਨ ਆਵੇ ਹਾਥੀ ॥ ਸੋਕ ਫੁਹੇ ਨਹਾਰੇ ਨਾਥੀ ॥
ਸੁਖ ਪਾਏ ਨਹੀ ਢੁਲੇ ਗਿਜਾਨੀ ॥ ਦੁਖ ਪਾਏ ਨਾ
ਪਦਾਮਾਨੀ ॥ ੪੨ ॥ ਤੁਮ ਸੇ ਸੋਕ ਸੋਚ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਤੇਸ

ਬਸਾਸਤਕੁਮਪਾਚਿਮਰੇ॥ਤੁਮਸੇਸੋਕਮਗਾਦਿਜਾਹੀ॥
 ॥ਤੋਮੁਰਖਬਪੁਰੇਕਹਕਗਾਂਹੀ॥੩੪॥ਮੁਰਖਸੋਕਸਦਾ
 ਤੋਕਰੇ॥ਦੇਨੁਦਿਨੁਅਹਿਕਾਰਮਾਨਿਧਰੇ॥ਪੀਰ੍ਹਿਤਅਪ
 ਨੋਕਾਰੀਨਾਹਿਮਾਂਨੇ॥ਦਿਸਪਸਾਰਜਾਤਸਬਜਾਨੇ॥੩੫॥
 ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਬੀਨਸੇਆਪਾ॥ਏਠੋਕੋਨਕਰੇਸੀਤਾਪਾ
 ॥ਜੋਕਛੁਹੋਨਿਗਾਰਹੇਜਹਾ॥ਕਰਮਤਨੋਛਛਪਾ
 ਵੈਤਹਾ॥੩੬॥॥ਤਾਕੋਸੋਗਸਾਪਨਾਹਿਕਰੇ॥ਸੀਪ
 ਤਿਥਿਪਾਤਿਗਯਾਨਮਨਧਰੇ॥ਕੋਟਿਉਪਾਇਕਰੇ
 ਜੋਕੋਈ॥ਦੁਖਸੁਖਹੋਨਗਾਰਸੋਹੋਈ॥੩੭॥ਜਾਂ
 ਸੋਮਾਂਨਿਓਤਸੀਜੋਗਾ॥ਤਾਸਬਹੀਸੋਪਰੇ॥ਬੀਜੋਗਾ
 ਅਸਤ੍ਰੀਜੀਤਸੀਧਾਤਿਸੁਖਟਰੇ॥ਤਾਦੁਖਕੋਪੀਰਜ

੬

ਮਨਧਰੈ॥੪੭॥॥ਬੀਦਿਜਾਬਲੀਗਾਜਉਛਾਹੀ॥ਜੇਸੇ
 ਕਰੈਮਹਾਂਮਨਤਾਹੀ॥ਰੂਪਸੀਲਜੇਤੇਗੁਣਮਾਂਹੀ॥ਏ
 ਕਸੋਗਤੇਸਬਮਿਟਿਜਾਂਹੀ॥੪੮॥॥ਬਾਲਕਾਬੀਧੀਤਰ
 ਨੂਹੇਜਿਤੇ॥ਮਿਤ੍ਰਾਬਸਜਜਾਂਨਹੁੰਸਬਤਿਤੇ॥ਹਰਖ
 ਸੋਕਕੀਜੇਨਾਹਿਕਾਂਉ॥ਬਰਤਮਾਨੁਬਰਤੀਏਭਾਉ॥
 ੪੯॥॥ਸੁਨਾਇਤਹਾਸਕਥਾਚਿਤਲਾਈ॥ਬਰਨੋਕ
 ਥਾਸੇਨਾਜਿਤਰਾਈ॥ਗਾਜਸੋਗਪੁਤ੍ਰਕੋਕਰਯੋ॥੮
 ਪਾਂਨਵੰਤਸਮਝਵਤਭਯੋ॥੫੦॥॥ਬ੍ਰਮਾਉਥਾਚਾ॥
 ਮੁਛਸੋਕਕਾਕੇਤੁਕਰੈ॥ਅਪਨੈਸੋਕਆਪਜਾਹੀਮ
 ਰੈ॥ਹਮਤੁਮਐਰਗਾਜਾਹੈਜਿਤੇ॥ਕਾਲਮਿਤ੍ਰਬਲ
 ਸਜਾਨੈਤਿਤੇ॥੫੧॥॥ਨਾਸੋਪਗਟਆਵਤਜਾਨੈਇ॥

॥ ਸੋ ਜੀ ਵਤ ਜਤ ਮਾਇ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਰਿ
ਤੇਗੇ ॥ ਭੂਠੇ ਸੋਗ ਕਰੈ ਮੈ ਸੋਗੇ ॥ ੫੨ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸਬਰੀ
ਕੋ ਨਾਸਾ ॥ ਕਾਹੁ ਸੋ ਨਾਰਿ ਏਕ ਤਥਾਸਾ ॥ ਜਾਤੇ ਉਪਜ ਜੋ
ਤੁਮਰੇ ਦੇਹਾ ॥ ਸੋ ਪੁਨਿ ਭਯੋ ਐਰ ਕੋ ਗੇਹਾ ॥ ੫੩ ॥ ਵਾ
ਪਾਰਿ ਲੈ ਐਰ ਕੋ ਕਾਯੋ ॥ ਐਰ ਪ੍ਰਿਥਮ ਐਰ ਕੋ ਜਾ
ਯੋ ॥ ਵਹ ਵਾ ਕੋ ਵਹਿ ਵਾ ਕੋ ਰੋਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪੁਨਿ ਭੂਠੇ ਸੋ
ਕਾਥੀ ਗੋਵੈ ॥ ੫੪ ॥ ਭੂਠੇ ਤਨ ਕੋ ਸੋ ਕਰਹਾਂ ਹੀ ॥ ਨਿਜ
ਆਤਮ ਨਾਰਿ ਸੋਚੈ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕਰਤ ਸੋ ਕਯਾਂ ਕੋ ਅਸਨੈ
ਹਾ ॥ ਪਚ ਲੈ ਕਹਾਂ ਹੁਤੀ ॥ ਇਹ ਦੇਹਾ ॥ ੫੫ ॥ ਅਬਾਰਿ
ਮਧਯ ਪ੍ਰਗਟਯਾ ਭੁਈ ॥ ਬਹੁ ਭਯੋ ਅੰਤ ਭਸਮ ਹੋਇ ਗ

ਈ॥ ਇਹ ਤਾਂ ਤੇ ਭੂਠੇ ਸਤਿ ਪਾਮਨ ਕਾਰੀ ਮਾਂ ਨਿਥੀਯੋ
 ਸੋਆਪਾ॥ ੫੬॥ ਜਾਂਥੇ ਭੂਸਪਿਤ ਕਤਗਯੋ॥ ਐਰਕ
 ਧੁੰਕਹਾਪਿਤਾ ਮਹਾਭਯੋ॥ ਵੇਨਤੋ ਹਿਵੇਖਤਾ ਚਿਤਥਾ
 ਈ॥ ਤੇ ਪੁਨਿ ਉਨਕੀ ਸੁਆਧੀ ਬੀਸਗਈ॥ ੫੭॥ ਐਸੇ
 ਐਰਸਬੈਏ ਜਗਨੀ॥ ਛੁਡੇ ਸੋਗਾ ਕ੍ਰਿਦੈ ਪਾਰਿਗਯਾਂ॥
 ਕਾਤੁ ਸੋਕੀ ਜੈਨੀ ਮੋਹਾ॥ ਨਿਜ ਸਬਹੀ ਮੈਧ ਗੈਬਿਛੋ
 ਹ॥ ੫੮॥ ਉਚੈ ਆਖਿ ਕਪਰੋ॥ ਗੀਰਿ ਸੋਈ॥ ਸਾਂਚਿਤ
 ਤਹਾਨਾ ਸਪੁਨਿ ਹੋਈ॥ ਤਹਾ ਸੰਜੋਗਾ ਬੀਜੋਗਾ ਮਪ
 ਗਾਜਹਾਂ ਉਪਜੇ ਤਹਾ ਮਲੁ ਅਗਾ॥ ੫੯॥ ਜੀਵ
 ਨਜੋਬਨ ਸੁੰਦਰ ਗੁਮਾ॥ ਗਰਬਦਰਬਜੋ ਮਿਲੇ ਅਨੁ

੫॥ ਏਯਾਨਿਤ ਤੁਦੇਖਿ ਥਿਚਾਰੀ॥ ਜੇਸੈ ਏਛਾਈ ਸੁਖ
 ਕਾਰੀ॥ ੬੦॥ ਧਨਿਤਿ ਧੁਰਧਨਿ ਬਲ ਬਲੀ॥ ਧਨਿ
 ਧਨ ਕੇਏ ਕੇ ਗਲੀ॥ ਮਿਤ ਅਥ ਸਭ ਸਭ ਜਾਨੁ ਗਈ
 ਕਾਲ ਕਰਮ ਸੇਕ ਛੁਨ ਬਸਾਈ॥ ੬੧॥ ਜਿਥੀਏ
 ਕਦੈ ਕਰੈ ਪਾਗੈ॥ ਧੁਰੇਜ ਗਤ ਸਭ ਕਰੈ ਜੁਮੇਗੈ॥ ਸ
 ਬ ਕੋ ਸਭ ਸੀਚਿਤ ਸੁਖ ਟਰੈ॥ ਭਿਦ ਮਿਸ ਬਭਿਧਾਏ
 ਮਿਤ ਜੈ॥ ੬੨॥ ਸਬੈ ਮਿਤ ਅਥ ਸਾਵਧਾਨ ਕੋ ਕਰੈ॥
 ਸਾਵਧਾਨ ਮਿਤ ਸਿਰ ਪਾਰਿ ਜਰੈ॥ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ
 ਨੋ ਰਖ ਤੇਤੇ॥ ਸਬ ਕੋ ਮਿਤ ਅਥੀਨ ਸੇ ਤੇਤੇ॥ ੬੩॥
 ਜੇਸੈ ਪਾਥਿ ਕਾਥਿ ਰਹਾ ਬਿਸਾਮਾ॥ ਐਸੈ ਸਭ ਹੁਟਿ ਬ
 ਸੁਖ ਧਾਮਾ॥ ਪਰ ਸਿਜੇ ਹਜੰਗ ਬਿਐਸੈ॥ ਮਿਲਤ

ਪ੍ਰਵਾਹਿਕਾਠਜਲਜੈਸੇ॥੬੪॥ਐਸੈਮਿਲਾਬੰਢੁਗਤ
 ਸਬਪੁੰਨੀ॥ਨਾਸਵੰਤਸਰੀਰਸੁਖਜਾਂਨੀ॥ਜਹਾਂਸੰਪਦ
 ਆਪਦਾਤਹਾਂ॥ਸੁਪਨੈਕੀਸੰਪਾਤਿਸੁਖਕਹਾਂ॥੬੫॥
 ਦੁਖਕੋਚਿਤਯੇਦੁਖਆਤਿਬਾਛੈ॥ਤਬਕੋਮੋਹਬੂ
 ਪਤੇਕਾਛੈ॥ਇਕਦੁਖਬਛੈਬਸਤਕੀਹਾਂਨੀ॥ਪੀਰ
 ਤਸੋਕਲਕਹੀਜਾਂਨੀ॥੬੬॥ਗਏਮਨੋਰਥਕਰੈਜੈ
 ਸੋ॥ਦੁਹੰਗੀਭੀਰਪੀਰਮਨਐਸੋ॥੬੭॥ਬਯਾਸੋਥਾ
 ਚ॥ਗਯਾਨਵੰਤਕਹਿਗਜਾਂਨਸੁਨਾਯੋ॥ਗਾਇਸੇਨਿ
 ਜਿਤਸੋਗਗਵਾਯੋ॥ਧੁੜਸੋਗਛਾਨੁਯੋਬਾਰਿਬੀਰ
 ॥ਸਾਧਕੰਠਥਾਥੇਕਾਰਿਮਨਪੀਰ॥੬੮॥ਤੁਮਜੁਸੀਤ
 ਬੁਧਿਹਿਰਦੈਧਰਹਾ॥ਛਾਨ੍ਹਿਸੋਗਾਨਿਮਲਮਨਕਰੈ॥

॥ सुपनैसब भैसैरीगज ॥ बिसकागिऐहमाया ॥ ६८ ॥
साजा ॥ ६८ ॥ बहउतयकागसैगगाउंकीजो ॥ ब
हजैसैगवैतबेसीजो ॥ नुपिसरबुबाचा ॥
भैसैबचनसुनतारिखराही ॥ मेरेमनकोसैग
नजाही ॥ ७० ॥ भैतैबहउतअपरमजकीजो ॥
॥ तबैसैगमैहमनदीजो ॥ गजलेबकरिगज
मारे ॥ भिउपुत्रबजासुसैगरे ॥ ७१ ॥ परपर
सैगकरैसबकोही ॥ भैकोकलनरकरगतिरे
ही ॥ असरीपुत्रपातिनकरिगीन ॥ जहउतग
हउतकरैसबदीन ॥ ७२ ॥ रैवततिनहिदेधि
आतिदुखी ॥ भैपैरजैजगईकउंसुखी ॥ भै

ਸੰਪਾਇਨੋਬਾਢਾ॥ ਗਾਜਾਸੋਕਵਿਤਦੇਰਯੋ॥ ਬਹਗੋਬ
 ਯਾਸਾਕੀਪਾਕਾਰਿਰਯੋ॥ ੭੩॥ ਅਬਤੁਮਗਯਾਂਨਬੁਧਿ
 ਮਨਪਗੋ॥ ਭਏਗਏਕੋਸੋਗਨਕਰੋ॥ ਸੁਪਨੈਕੀਨਿਧਿ
 ਯਾਕੋਭਰੋ॥ ਮਨਮਨਜਥਾਮਨੋਰਥਕਰੋ॥ ੭੪॥ ਜੇਸੰਘ
 ਤਬਧੈਤੇਨਾਹਿ॥ ਦਿਸਿਧਸਰਸਬੋਮਿਟਿਜਾਹਿ॥
 ਤਰਵਹਪਤ੍ਰਪਵਨਬਸਿਆਹੀ॥ ਮੁਗਤਿਬਹੁਰਿ
 ਫੇਰਿਨਹਿਵਧੀ॥ ੭੫॥ ਨਾਂਤੇਨਾਵੇਅਰਜਨਮਾਰੋ॥ ਨਾਂ
 ਤੇਐਰਕੋਊਨਸੰਘਾਰੋ॥ ਅਪਨੈਕਰਮਹਤੇਸਬਰਾਂਈ
 ਤੁਮਕਹੈਮਾਤ੍ਰਹੋਭਾਈ॥ ੭੬॥ ਜਾਕੋਪ੍ਰਿਯਅਪ
 ਯਹੋਸੋਈ॥ ਏਸਬਕਾਣਕਰਮਕਰਿਹੋਈ॥ ਜੇਸੇ
 ਪ੍ਰਿਥਮਕਰਮਨਕਰੋ॥ ਐਸੇਅਬਾਹਿਮਿਤਮੁਖਪ

ਗੈ॥੨੭॥ ਬੁਧਿਵੀਤਿ ਕਛੁ ਵੇਖੈ ਮਨ ਪਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਮੈ ਕਰਮ ਕ
 ਛੁਟਿ ਰਿਕਰੈ॥ ਵਰਤਾ ਆਇ ਰਿਗਤਿ ਸਾਰੀ॥
 ॥ ਸੁਣਿ ਆਤਿ ਬੁਧਿ ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰੀ॥੨੮॥ ਭਾਜਨ
 ਜੀਵ ਆਵਤ ਸੀਸਾਗਾ॥ ਅੰਧ ਨ ਆਵਾਜੁ ਅਪਾ
 ਗ॥ ਕਰਤ ਦੇਖਿ ਕਲਾ ਬਕਹਾਵੈ॥ ਕਲਾ ਅਗਨੀ
 ਅੰਗੀ ਪਚਾਵੈ॥੨੯॥ ਪਿਤਾ ਬੀਜ ਮਾਤਾ ਦੇਤੁ ਜੰਮ
 ਕਰਮ ਸੇਖ ਬਰਖਾਤ ਦੀਜਹਾਂ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅਨੁਭਵੈ ਤਿ
 ਹਿਠਾਂਈ॥ ਕਲਾ ਬੁਧੈ ਅਪਨੇ ਕਹਾਂਈ॥੩੦॥ ਤੰਤੋ ਜੋ
 ਗਕੈ ਨ ਕੋਕੀਜੈ॥ ਸੋਗ ਕੀਏ ਬੀਖਾਤ ਨੁਛੀਜੈ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼
 ਉਬਾਚ॥ ਏਸ ਰਬ ਕਯ ਬਖਾਸਤੁ ਗਵੇਨ॥ ਤੁਮ ਅ
 ਸ਼ੇਖ ਕਹਾਂਈ ਹਗਯੋਨ॥੩੧॥ ਛਾਤ੍ਰਿ ਸੋਗ ਗਯੋਨ ਮ

ਨਦੀਜੈ॥ ਤਤੋਸੋਗਕੋਨਕੋਕੀਜੈ॥ ਬ੍ਰਿਥਗਯਾਂਨਮੁਖ
 ਹੀਸੁਨਵੈ॥ ਬੁਧੀਵੰਤਸਮਏਸਮਏਦੈ॥ ੮੨॥ ਬੋਸ
 ਪਾਇਨੋਬਾਚਾ॥ ਸੁਨੰਜਨਮੇਜਾਗੀਗਾਨੀਗਾ॥ ਰੁਸਸਾਰਿ
 ਤਪਚੈਬਲਬੀਗਾ॥ ਰੁਸਮਹੁਗਤਿਕਾਹੁਨਜਨਮੇ
 ॥ ਪ੍ਰੇਰਯੋਗਜਾਆਤਿਅਕੁਲਾਂਜੋ॥ ੮੩॥ ਬਾਸਸ
 ਹਤਸਥਕੈਮਨਆਈ॥ ਭੀਖਮਪਿਤਾਦੇਖੀਏਜਾਈ
 ॥ ਭਾਈਸਿਤਿਚਲਾਮਨਿਦ੍ਰਾ॥ ਗੁਰਨਿਮਾਧੀਮਾਨੇਸੋ
 ਹੋਚੰਦ੍ਰਾ॥ ੮੪॥ ਪਰਿਸਕਲਬੁਧੀਮਨੁਭਈ॥ ਸਬਅ
 ਏਤੀਖਮਏਸਹੀ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਕਥਾਬਰਨੀਏਤਹਾਸਾ॥
 ॥ ਰੁਸਮੁਚਗਲਬਲਲਾਦਾਸਾ॥ ੮੫॥ ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਮ
 ਹਭਾਗਬੋਏਤਹਾਸਸਾਗਸਮੁਦ੍ਯਏਪ੍ਰਿਥਮੋਧਯਾਉ॥

॥ जन्म मे जै बँधा चं ॥ सव जी मल बरी धमये गये ॥ ११
 ॥ गजा कहर रत त जं बुरे ॥ परमा सुख परा ई के
 गाथा कजा डी धम के पुढी धाता ॥ १॥ घे सी पाई
 ते धा चं ॥ ॥ ब्रि स सा रि त धजा सा ई क क जे ॥ त धा ति
 नि ग जं न स धा नि प रि ल जे ॥ त द परा के मल
 भे ॥ सें ग सर त डी धम प रि ग जे ॥ ३ ॥ ध तु त प
 का र ध जा स स म धा जे ॥ त उ न म न सि दे ज ग द धे
 ॥ ग जं नि ध पु दे जी की तं टी ॥ तु म रें न स की जे मी
 सां टी ॥ ४ ॥ अ ध क जु सु ध म न जे ई ज म रें ॥ दे ध
 त र प प द ग र म रें ॥ धं न प र ग र म रें ॥ अ ति प
 टी ॥ तु म रि दो ध म न म ति म क ल टी ॥ ५ ॥ तु

ਮਹਿਦੇਖਿਕੈਸੈਸੁਖਿਰਹੁੰ। ਜਾਂਨੈਨਹੀਕੋਨਗਾਤਿਲਹੀ। ਅਬ
 ਮੇਰੋਕਾਇਜੁਗਮੇਬਾਸਾ। ਕੋਨਭਾਂਤਿਕਰਿਹੋਇਨਿਕਾਸਾ।
 ੫॥ ਭੀਖਮੇਬਾਚਾ। ਯੁਖਮਗਾਤਿਕਰਮਕੀਅਧਾਗਾਹੋ
 ਤਜਾਨੈ। ਹਿਲਾਗਾਯਥਾਗਾ। ਰਚੀਜਬਰਤਕਰਮਕੀਜੋ
 ਈ॥ ਮਨਿਪਹੁਏਤੈਸੇਹੀਹੋਈ॥ ੬॥ ਮਨਬਚਕਰਮਕ
 ਕੋਧਾਵੈ। ਜੋਕਫੁਕਰਮਤੇਸੀ। ਮਨਿਅਵੈ। ਭਾਵੀਹੋਨਹਾਰ
 ਸੋਹੋਈ। ਕੋਟਿਬਾਰਅਨਿਧਾਨਹਿਕੋਈ॥ ੭॥ ਦਿਨਾਇ
 ਨਾਚੰਤਾਬੀਖੇਤਨੁਫੀਜੋ। ਤਾਂਤੇਗਯਾਨਾਮਿਤਮੇਪੀ
 ਜੋ। ਸੁਨੀਏਤਹਾਸਕਥਾਚੰਤਧਾਰਿ। ਪਾਨਿੰਗਥਾਪਿਕ
 ਗੋਤਮੀਨਾਗੀ॥ ੮॥ ਤਪਗੋਤਮੀਕਰੈਬਹੁਤੇਗੋ। ਬਾਏ
 ਕਏਕਪੁਤ੍ਰਤਕੇਗੋ। ਸੋਬਾਏਕਮੇਏਬਨਮਾਹੀ। ਜ

ਚਗਾਂਤੁਹਾਥੈਠੀਬਿਛਕੀਛੁੰਧੀ॥੯॥ਖੇਲਤਤਹਾਂਸਪ ੧੨
ਸੋਖਾਯੋ॥ਸਪਾਰਿਥਾਧੀਕਬਾਂਧੀਲੈਆਯੋ॥ਥਾਧੀਕਸ
ਰਪਲੈਆਗੈਰਾਗਯੋ॥ਤੇਰੋਪੁਤ੍ਰਆਜਾਈਨਿਆਯੋ॥
॥੧੦॥ਥਾਏਪਾਤਾਈਰਿਕੀਯੋਅਭਯੋ॥ਆਰੋਯਾਰਿ
ਤੁਮਾਰੈਆਗੈ॥ਗੋਤਮੀਉਬਥਾਪਾਨਿਗਾਰਿਛਾਤੁ
ਕਹੇਹਮਾਰੇ॥ਬਿਨਧੀਕਾਏਔਰਪਰਧਾਰੇ॥ਅਪਨੀ
ਮੀਚਸਬੈਕੈਮਾਰੇ॥੧॥ਇਕਜੀਵਿਆਗੀਨੇਜਗੈ॥
ਇਕਤਰੇਗਥਾਧੀਧੀਧੀਮਾਰੇ॥ਇਕਛੁਪਾਕਰਿਧੀ
ਨਗਵੇਦੈ॥ਇਕਸਸਤ੍ਰਜਗਮਿਤਪਾਵੈ॥੧੩॥ਇਕ
ਸਿੰਗਜਕੈਥਾਸਿਪਰੇ॥ਇਕਸਰਪਾਥੀਥਾਤਕਾਰੇਮਾਰੇ

੫

ਜਾਕੇ ਜੋ ਨਿਮਿਤ ਹੋਭਾਈ॥ ਤਿਹਿ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਿਤ ਪਾ
 ਈ॥੧੩॥ ਪਾਪੀ ਕਿਹੁ ਸਾਧ ਮਨ ਪਰੈ॥ ਅਪਨੈ ਪਾਪਿ ਵ
 ਰੈ ਜਾਗਿ ਮਰੈ॥ ਅਪਨੈ ਪਾਪ ਜਰੈ ਰੈ ਜਾਗੈ॥ ਅਪਨੈ ਸੁਭਤ
 ਆਪ ਹੀ ਹਰੈ॥੧੪॥ ਬਾਧਿ ਕਉ ਬਾਚਾ॥ ਪਾਪੀ ਮਾਰੇ
 ਪਨ ਹੋਈ॥ ਐਸੀ ਬਾਤ ਕਹਤ ਸਬ ਕੋਈ॥ ਬਾਝ ਕ
 ਪਾਤ ਕੀ ਯੋਜੁ ਅਕਾਜੁ॥ ਯਾਹਿ ਨ ਜੀਵਤ ਫੁਾਰੈ ਅ
 ਜੁ॥੧੫॥ ਗੋਤ ਮੀਓ ਬਾਚਾ॥ ਐ ਗੁਨ ਕੋ ਐ ਗੁਨ ਮਨ
 ਧਰੈ॥ ਗੁਨ ਕੋ ਗੁਨ ਸਬ ਕੋਈ ਕਰੈ॥ ਆਪਨੈ ਸੁਰਬ
 ਲਾਗੈ ਰਹੈ॥ ਫੁੱਲ ਭੁਲੀ ਸਬ ਕੋਈ ਗੁਰੇ॥੧੬॥ ਦੋਖ
 ਪਗਾ ਯੋਜੋ ਨਾਹਿ ਗੁਰੇ॥ ਤਾਕੇ ਜਸ ਜਗਤ ਭਾਗਿ ਰਹੈ॥

ਪਰੈ॥ ਪਾਪੀਸਮਝਾਵੈਜੋਕੋਈ॥ ਬਕੈਲਾਪਸੰਨਉਜਲਜ
 ਤੋਈ॥ ੨੧॥ ਜਨਮਅਨੇਕਬੁਧਿਹੋਜੋਮੀ॥ ਜੀਵਪਰ
 ਟਢੇਉਪਜੈਤੈਸੀ॥ ਪਰਢੇਜਨਮਬਾਸਨਾਹੋਈ॥
 ॥ ਅਬਪੁਨਿਪ੍ਰਗਟਜਾਂਲੋਸੋਈ॥ ੨੨॥ ਉਪਜੈਮਰਿ
 ਜੋਅੰਕੁਰਾਯਾਈ॥ ਤਤਿਅਥਾਰਿਸਿਖਾਵੈਬਾਈ॥
 ॥ ਸਰਪਜਾਂਨਿਜੀਵਨਕੀਆਸਾ॥ ਨਰਭਾਖਾਥੇਢੇ
 ਪਰਕਾਸਾ॥ ੨੩॥ ਪਾਨਿੰਗਉਥਾਚਾ॥ ਅਬਸੁਨਿ
 ਬਾਧਿਰਨਹੀਬਾਸਿਮੇਰੋ॥ ਹੁੰਪੁਨਿਧਰਾਧੀਨਮਿਤਕੇਰੋ॥
 ॥ ਨਹੀਉਥਾਰਿਕਾਢਕੇਘੋਰੋ॥ ਹੁੰਪੁਨਿਰਸਤਮਿਤ
 ਬਾਸਿਕੇਰੋ॥ ੨੪॥ ਕੁਖਿਮੇਥਾਚਾ॥ ਸਰਪਬਚਨਸੁਨਿ

ਕੈਮਿਤ੍ਰੀਆਈ। ਤਸੇਕਥਾਕਹੀਸਮਝਾਈ। ਥਾਵਰਜੇ ੧੦
 ਗਮਜੋਕਛੁਆਹੀ। ਕਾਲਬਾਸਿਸਬਜਾਨੁਤਹੀ।
 ੧੨੫। ਤੀਨਿਲੋਕਉਦਰਮਹਿਜਾਂਕੈ। ਆਇਅੰਤ
 ਕਛੁਨਹੀ। ਭਕੈ। ਧਰਮਧੰਮਸੁਖਸਬਫਲਟਰਹੀ।
 ੧੨੬। ਯਥਾਬ੍ਰਹਮਫਲਤਪਾਕੀਗੀਰਿਪਰਹੀ। ੧੨੭। ਗਧੇਰ
 ਹੈਨਕਹੁੰਬੁਥਾਗ। ਕਾਲਬਾਸਯਾਇਹਸਬਸੀਸਾਗਾਤੀ
 ਨੋਕਾਏਪਾਸਿਹੈਯਥੀ। ਜਨਮਾਥੀਵਾਹਮਿਤਯਕੀ
 ਬਾਤ। ੧੨੮। ਤੀਨੋਪਾਸਿਅਪਗਥੀਛੁਛਾਗੀ। ਕਾ
 ਰੁਪੇਜਾਂਹਿਨਲਿਵਾਗੀ। ਪ੍ਰਾਸਿਤਹੰਤੈਸੀਹਿਤੰਗਹੀ
 ੧੨੯। ਜਨਮਾਥੀਵਾਹਮਿਤਯਜੋਆਹੀ। ੧੩੦। ਥੋਪਾਅ
 ਕਾਸਬਾਇਬਾਸਿਜੈਸੈ। ਇਸਬਜੀਵਬਸਤਹੈਐ

ਜੈ॥੨੯॥ਭੀਖਮਉਬਾਚ॥੥ਇਤਨੀਕਹਤਕਾਛਤਹ
 ਆਯੋ॥ਤਿਨਹੁਜੋਇਹਬਚਨਸੁਨਾਯੋ॥ਮੇਤੈਜਨਮ
 ਹੀਗਤਿਮਾਂਨੋ॥ਕਰਮਪ੍ਰਧਾਨਸਬਾਨਿਪਰਿਜੰਨੋ॥੩੦॥
 ਹਮਹੁਕਰਮਪਾਸਿਮੈਆਵਤਾ॥ਕ੍ਰਮਹੀਤੇਦੁਖਭਵ
 ਪਾਵਤਾ॥ਆਯੋਜੀਵਗੁਭਮੇਜਬਹੀ॥ਪਵੈਬਸ
 ਇਖੀਵੈਤਬਹੀ॥੩੧॥ਆਯੁਰਬਛਾਬਿਦਾਧਾਨ
 ਕਰਮ॥ਐਰਪਾਖਮਾਸਕੋਮਰਮਾ॥ਜਯੁਰਛਾਛਮ
 ਟੀਕਰਧਰੀ॥ਜੋਕਛੁਕਰਯੋਚਹੇਸੋਕਰੀ॥੩੨॥ਥਾ
 ਵਰਜੰਗਮਜੀਵਕੀਜਾਤੀ॥ਜੈਸੋਕਰਮਤੇਸੀਸੁ
 ਤਿਪਾਤੀ॥ਪ੍ਰਿਥਮਹੀਪ੍ਰਗਟਪੁਰਾਤਨਮੁਛਾ॥ਜੈ
 ਸੈਰੀਤਿਪਾਈਛਛਛੁਛਾ॥੩੩॥ਪ੍ਰਿਥਮਕਰਮ

ਕੀਏਹੈਜੋਸੋ। ਭੁਗਤੇਥਨੈਅਬੋਸਬਤੇਸੋ। ਐਸੇਹੈ ੧੫
 ਸਿਮਕਕੋਥਲੀ। ਹੋਕੈਚਲਤਕਰਮਕੀਰਲੀ। ੩
 ਮ। ਧੀਨਿਸਹਿਸਮਿ। ਏਕੈਤਹੰਜਾਂਹੀ। ਥਫੁਮਾਤਕੋ
 ਲੇਤਜੁਚਹੀ। ਦੇਸਬਦੇਸਕਭੁੰਕੀਨਿਜਲਈ। ਕ
 ਰਕੁਕਰਮਲੋਇਤਹੰਆਈ। ੩੫। ਕਬਹੂੰਕਰਮ
 ਨਛਾਤੇਅੰਗ। ਸੇਵਤਸੇਵੈਜਗੇਸੀਗਾ। ਨਾਹੇਨਹੰਕ
 ਰਮਕੇਦੁਆਰੀ। ਜੋਸੈਚਲਤਦੇਖਏਛਾਹੀ।
 ੩੬। ਛਾਭਹੰਨਿਸੁਖਦੁਖਸਬਜੰਗਨੀ। ਸਬਹੀਮ
 ਹਿਕਰਮਪਰਧੰਨ। ਜਜੁਬਨਸੇਰਛਕਨਹਿਕੋਈ।
 ਗਧੇਕਰਮਥਲੀਹੈਸੋਈ। ੩੭। ਉਲਟੈਕਰਮ
 ਸਬੈਦੁਖਸਹੈ। ਘਰਮੇਬਸਤਨਗਾਖੀਰਹੈ। ਕਰਮਾਖ

ਨਾਨਕ ਦੇ ਗਾਨੀਰ ਬਰੇ॥ ਜਲੁ ਬਿਨ ਤੇ ਲਟੀਵੈ ਨਹੀਰੇ॥
 ੩੮॥ ਪਾਨੀਗਾ ਮਿਤ੍ਰ ਕਾ ਲਕੋਰੁ ਗਾ॥ ਇਤ੍ਹੈ ਸਬ ਬਾ
 ਲਕੋਰੁ ਕਰਮਾ॥ ਦੁਖ ਦਰਯਾ ਵਆਪਰੀਆਵੈ॥ ਜੇ
 ਸੈਅਗਨਿ ਕਾਠਉ ਪਜਾਵੈ॥ ੩੯॥ ਕੁੰਧ ਮਉਥਾ
 ਚਾ॥ ਪੀਰ ਜਸਾਹਿ ਤਬੁ ਪਿਸੇ ਰੁੱਈ॥ ਤਬ ਗੋਤ ਮੀ
 ਬਾਧਿ ਕਸੋਬੋਈ॥ ਪਗੋਤ ਮੀ ਬਾਚਾ॥ ਕਾਠੁ ਤੁਜੀ ਗੁ
 ਮਿਤ੍ਰਿ ਨਹਿ ਕੋਈ॥ ਅਪਨੈ ਕਰਮ ਭਲੋ ਕਹੁ ਜੋਈ॥
 ੪੦॥ ਮੋਸੋ ਕਰਮ ਐਸੈ ਹੀ ਕਹੀ॥ ਮੇਰੁ ਬਚਨ ਕਾ
 ਸਤਿ ਸਹੀ॥ ਤਭੁ ਛਿਨ ਬਾਧਿ ਕਰੂ ਪਜ ਬਗਯੋ॥ ਉਰ
 ਆਤੰਤ ਆਨੀ ਦਿਤੁ ਭਯੋ॥ ੪੧॥ ਗਾਜ ਅਜ ਤੁਦੇ
 ਖਿਬਿ ਚਾਗੀ॥ ਹੁੰਨਿ ਤਸੋ ਗਗੋਤ ਮੀ ਨਾਗੀ॥ ਸਕਲ

੨੪੧ ॥ ਰਹਮਤਾ ਸਿਜਾਨੈ ਏਹੁ ॥ ਮਿਥਯਾ ਸੋਗ ਛਾਡਿ ਸਬ ਦੇਹੁ ॥ ੧੬
 ॥੨੨॥ ਨਾਂਤੁ ਮਜਰ ਜੋ ਪਾਨੁ ਛੁਕੀਐ ॥ ਰਹਮਤੁ ਪਭ
 ਰਬ ਉਪਜੀਯੋ ॥ ਬੇਸੀਯਾਨ ਨੈਥਾਚਾ ॥ ਸੁਨੈ ਬਚਨੁ ਭੀ
 ਧਮਕੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਗਾਜਾਂ ਸੁਗਤਿ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਭਯੋ ਤਬ ਹੀ ॥
 ॥੨੩॥ ਯੁਰਬ ਸੀਸ ਕਾਗਮਾਤਿ ਐਸੀ ॥ ਸੁਨਿ ਸਬ ਬੁ
 ਯਿ ਮਾਨੀਯੋ ਜੇਸੀ ॥ ਪੰਚਤਮੁ ਰਖ ਸੁਖੀ ॥ ਇਤਹਾਸ
 ਕਿਥਾ ਬਚ ਗੀਲ ਲਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮ
 ਹਾਬਾਹ ਬੋਇਤਹਾਸ ਸਾਗਸ ਮੁਚ ਏਦੁ ਤੀਯੋ ਧੰਯਾ
 ਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਯੁਧਿ ਦਰਉ ਬਚਾ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ੧੨੬ ॥
 ਛਾਡ੍ਹੋ ਸੋਗ ਗਯੋ ਮਨ ਦਯੋ ॥ ਗਾਜਾਂ ਤਹਾ ਬਯਾਸ
 ਪੁਛਿਯੋ ॥ ਤਪ ਅਗੁਨ ਦੇਉ ਜੋ ਆਹੀ ॥ ਦਿਉ

ਮੇਕਹੋਆਧੀਕਫਲਕਰਹੀ॥੧॥ਬਖਸੋਬਾਚਾ॥ਤੁਪ
 ਤੇਦੰਨਆਧੀਕਹੋਸਹੀ॥ਸੁਧਰਮਸਾਹਿਤਬਾਤਮੇ
 ਕਹੀ॥ਚਿਤਉਤਚਲਤਦੁਬਮਨਆਗੋ॥ਆਤਿ
 ਪ੍ਰਾਪ੍ਰਾਨਕੁਟਿਬਾਹਿਤਤੁਆਗੋ॥੨॥ਬਨਪਰਬਾਤਿਸ
 ਮੁਦ੍ਰੇਮੇਬਹੋ॥ਪਨਕੇਕਾਜੀਇਤੇਦੁਖਸਹੋ॥ਸ਼ਿਖ
 ਉਪਾਇਉਦਿਮਬਹੁਕਰੋ॥ਨਿਸਦਿਨੁਦੁਬਆਸ
 ਨਪਰੋ॥ਮਨਦੇਪਨਕੀਗਛਾਕਰੋ॥ਤਾਪਨਲਗੀ
 ਪ੍ਰਾਪ੍ਰਾਨਹਰੋ॥੩॥ਬਹੁਤਜੁਨਕਰਿਧਨਸੰਚੀਯੋ
 ਐਸੋਦੁਬਜਾਇਕੁਟੀਯੋ॥ਜਾਕੇਕਾਜੇਕੀਜੇਸ
 ਰਬਾ॥ਪ੍ਰਾਨਜੀਵਤੇਪਾਹੋਦੁਬਾ॥੪॥ਆਰ੍ਹਿਤਸੁ
 ਹ੍ਰਿਤਕਾਰਿਉਪਜਾਵੀ॥ਸੋਧਨਦੀਯੋਕੇਨਪੇਜਾਵੀ

॥ ਐਸੇ ਦੁਬਤੇ ਤਨੁ ਚਿਤਾਹੀ ॥ ਸੋਦਾਤਾ ਤ੍ਰਿਵੇਨੈ ਮੈਆ ॥ ੧੭ ॥
ਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸਬ ਤੇ ਸਰਧਾ ਆਧਿਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਰਧਾ ਸੋ
ਕੀਜੈ ਸੋ ਸਾਗ ॥ ਸਰਧਾ ਐਰਨ ਪੁਜੈ ਕਰਮਾ ॥ ਸਰਧਾ
ਪਗਟ ਹੋਈ ਨਿਜ ਪਰਮਾ ॥ ੬ ॥ ਜੇਧਨ ਗਥਿ ਬਹੁਤ ਕ
ਹਿੰਦੀ ਜੈ ॥ ਸੁਧਰਮ ਧਰਮ ਐਰਨ ਹੀ ਪੁਜੈ ॥ ਸੁਧਰ
ਮ ਸਰਹਿ ਤਬੋਹੋ ਊਕਰੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕੋਟਿ ਗੁਨੈ ਦ੍ਰਿਛੁ ਰੈ ॥
੭ ॥ ਬਹੁਤ ਦਾਨ ਸਰਧਾ ਬੀਨ ਐਸੋ ॥ ਕਿਸਰ ਬਰਸੇ
ਹੋਈ ਨ ਜੈ ਸੋ ॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਕਹੁ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮੁਦਿ
ਗਾਇਨਾਂ ਮਥ੍ਰਾ ਮਾਹੀ ਖਿਰਾਈ ॥ ੮ ॥ ਉਛਾ ਬ੍ਰਤ ਤਿ
ਯ ਪੁਤ੍ਰ ਸਮੇਤਾ ॥ ਪਰਮ ਸੁਧਰਮ ਰਹੈ ਕੁਰਬੇਤਾ ॥ ਜੋ
ਰਤਾਇਨ ਪੰਦ੍ਰਹ ਜਬ ਜਾਹੀ ॥ ਤਾਇਨ ਆਤਿ ਬਪੁ

॥ ਜਿਕਰਿਖਾਂਹੀ॥੮॥ ਫੁਟਿਬਸਾਹਿਤਤਾਕੋਬਨਥਾਸਾ॥
 ॥ ਅਤੀਤਦੇਖਿਮਨਭਯੋਉਲਾਸਾ॥੯॥ ਫੁਟਿਬਸਾਹਿਤਤਾਕੋਬਨਥਾਸਾ॥
 ॥ ਅਤੀਤਦੇਖਿਮਨਭਯੋਉਲਾਸਾ॥੧੦॥ ਫੁਟਿਬਸਾਹਿਤਤਾਕੋਬਨਥਾਸਾ॥
 ॥ ਨੈਆਤੀਤਪਤਿਜਦੁਗਯੋ॥੧੧॥ ਉਦਮਦਗੁਪਾਦਿ
 ਬਰਹੀ॥ ਬਚਨਐਕੋਐਕੋਐਕੋਐਕੋ॥ ਅਨਮਾਗੀਠਦੇ
 ਵੈਰਯੋ॥ ਮੁਦਿਗਲਿਬਚਨਬਹੁਰਿਤਥਕਯੋ॥
 ॥੧੨॥ ਉਦਗਲੋਬਾਚਾ॥ ਮੇਰੇਪਰਮਭਾਗਪਾਰਿਆਏ
 ॥ ਆਜਮੈਰਬਮਨਕੋਪਾਏ॥ ਅਤੀਤਦੇਖਿਮਨਾਚੀ
 ਤਾਕਗੀ॥ ਪੀਨਿਸੁਛਲਾਜਕੀਘਰੀ॥੧੩॥ ਦਿਖਤ
 ਨੈਨਸੁਛਲਾਭਏਮੇਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਪਬਚਨਸੁਨਿਤੋ
 ਐਸੈਪੁਜੀਅੰਨਜਬਦੀਯੋ॥ ਤਬਦੁਰਬਾਸਾਭੁਜ

ਨਕੀਯੋ॥੧੩॥ਜੀਵਤਜੁਠੈਉਬਯੋਜੋਊ॥ਅੰਗਣ ੧੮
ਗਾਇਚਲਯੋਏਸੋਊ॥ਐਸੇਜਬਆਵੇਤਬਚਾਵਾ
ਮੁਾਦੇਗਾਇਕੇਮਨਿਦੁਨੋਭਾਵਾ॥੧੪॥ਨਾਂਹੀਨਿਦੁ
ਈਕੁਛਜਾਕੈ॥ਨਹੀਮਨ੍ਹੈਪਾਹੀਪਨਤਾਤਕੈ॥ਭਲੇ
ਜਾਂਸਿਸਾਧਯੋਰਹਯੋ॥ਦੁਰਬਾਸਾਪਰਸੀਨਤਬਭਯੋ
॥੧੫॥ਦੁਰਬਾਸੋਬਚਾ॥ਤੋਸੋਦਤਾਅਤਿਭਲਹੋਈ॥
ਤੁਮਹੋਜਸਬੋਲੇਸਬਕੋਈ॥ਪੀਰਜਸਹਿਤਬਬੋ
ਕਾਬੀਚਾਗਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਂਛੁਪਾਜੀ॥ਤਿਗਯੋਪਾਗਾ॥੧੬॥ਕਾਂ
ਮਲੋਭਮਦਤਾਜੀ॥ਅਹੰਕਾਰਾਛਾਡੀ॥ਪ੍ਰਿਪਨਤਾਭ
ਯੋਉਦਾਗਾ॥੧੭॥ਸਮਾਵ੍ਰਿਤੀਤਤਗਯਾਂਨਸੀਜੋਈ॥
ਅਬਾਹੰਪਰਮਗਾਤਿਤੁਮਕੋਹੋਈ॥ਮੁਦਿਗਲਉ

ਬਾਚਾ। ਤੁਮਸੇ ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾ ਜੋ ਕਰੈ। ਹਮਸੇ ਜੀਵ ਕਪੁਟੀ ਨਿ
 ਸਤਰੈ। ੧੮। ਧੀਨਾ ਸੁਤੁ ਤੁਮਸਰੈ ਆਯੋ। ਸਾਧਸਮ
 ਗਮਸਬਠਲਪਾਯੋ। ਬਜਾਸ ਉਬਾਚਾ। ਇਹ ਸੁਨਿਦੁਰ
 ਬਸਾਮ ਨਿਭਯੋ। ਦੇਵਦੁਤ ਬੀਵਾਂ ਨ ਲੈ ਆਯੋ। ੧੯। ਰ
 ਤਨਜਤਤ ਪ੍ਰਕਾਸਮੇਸੋਈ। ਕੀਕਨੀਜਾ ਲਸਬਦਯੁ
 ਨਿਹੋਈ। ਤੀਰਿਚਾਤ੍ਰਿਚਲਜੋਬ੍ਰਮਾਰਿਖਗਈ। ਦੇ
 ਵਲੋਕਸਬਕਰੈਬਰਾਈ। ੨੦। ਮੁਦਿਗਲ ਉਬਾਚਾ
 ਮਾਰਗਚਲਤਭਲੈਜੋਕੋਈ। ਸੋਤਪੇਰੁਪਗਿਮਿਤ
 ਜੋਹੋਈ। ਤਾਥੇਤੁਮਕੋਪੁਛੋਭੇਵਾ। ਸੁਦੁਰਗਕਹਾਂਗੁ
 ਯੋਗੁਨਦੇਵਾ। ੨੧। ਦੇਵਦੁਤ ਉਬਾਚਾ। ਤੁਮਗਿਖਿਸਰ
 ਬਬੁਧੀਗਿਖਿਜਨ੍ਨਤਾ। ਤਦਪਿਰਮਾਹਿਪੁਛਿਪਾਤਿਚਾਨ

१८
 ॥ ਸਰਗਾਦੀਕਸੁਖਬਨਦਿਨਾ ॥ ਪੁਰਵੈਬੰਢਸਥੈਕਾਂਮ
 ਨਾ ॥ ਏਥਨਾਬੰਢਨਿਅਪਛਰਜਹਾ ॥ ਸਕਲਕਾਂਮਭੇ
 ਗਾਦੀਕਤਹੰਕਰਮਭੇਮਈਰਾਧਗਮਨਭਵਤਾ ॥
 ॥ ਸਰਗਜਾਇਤੇਸਬਸੁਖਪਾਵਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਐਸੇਜੀਵਸ
 ਰਗਨਾਹਿਜੰਗੀ ॥ ਜੇਪਰਧਨਮਾਯਾਹਰਿਖਾਹੀ ॥ ਕ੍ਰੋਧੀ
 ਰੂਤਪਨਾਨਿਦਕਪਾਪੀ ॥ ਆਦਿਏਤਿਸਚੋਰਸੀਤਾਪੀ
 ॥ ੨੪ ॥ ਅਹਿਕਾਰਦੰਭੀਨਿਗਸੀਸਾ ॥ ਦੁਖਦੈਛੋਤਿਪਰ
 ਯੋਅੀਸਾ ॥ ਸਤ ॥ ਸਰਗਾਇਤਨਾਨਿਕੋਨਾਹੀ ॥ ਚੈਪੁਨਿ
 ਵੀਤਿਤਿਤੇਈਜੰਗੀ ॥ ੨੫ ॥ ਏਦੁਖਕੋਈਸਰਗਨੁਨਾਂ
 ਹੀ ॥ ਫੁਧਾਪਿਪਾਸਾਜਗਮਰਨਾਂਹੀ ॥ ਸੀਤਉਸਨਸ
 ਬਛਾਭਅਗਹੀ ॥ ਏਨਾਹੀਸਰਗਛੇਤਾਇਹਜੰਗੀ

॥ ੨੬ ॥ ਸੁਣੈ ਸਵਰਗ ਕੇ ਅਬ ਗੁਨ ਜੀਤੋ ॥ ਤੁਮ ਸੋ ਥੀ ਪ੍ਰਕ
 ਭੂਭੂਤਿ ਤੇ ॥ ਰਜਾ ਥੀ ਮਲਾ ਚੰਦ ਮਨ ਧਰੀ ॥ ਤਤੇ ਪਰਮ
 ਦਾ ਅਨਿਸਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਨਜਾਇ ਉਪਾਇ ਬਹੁ ਪੀਨ ਭੰਡਾ
 ॥ ਕੀਜੈ ਸਤ ਜਪ ਰਮ ਉਪਗਾਗ ॥ ਪਰਮ ਰਜਾ ਨ ਭਲਾ
 ਦਾ ਸੁਦੇਨਾ ॥ ਰਜਾ ਨਾ ਸੀ ਪੀਪ ਵੈ ਛਲਵੇਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਦਿ
 ਗਲਿ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਛਲਹੋਈ ॥ ਥੀ ਜਾ ਸਾਰੀ ਪਾਤਿ ਪਾਵੈ
 ਸੋਈ ॥ ਬਕਤਾ ਥੀ ਸਨ ਲੋਕ ਛਲ ਲਯੋ ॥ ਸੋ ਤਾ ਸੁ
 ਨਤ ਪਾਪ ਨਹਿ ਰਹੇ ॥ ੨੯ ॥ ਉਦਿ ਗਲਿ ਕਥਾ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਗਵੈ ॥ ਸੋ ਤਾ ਸਕਲ ਲੋਕ ਛਲ ਪਾਵੈ ॥ ਸਬਤ ਜਿਹ
 ਰਿਚ ਰਨਾ ਨੀ ਚੰਤ ਦਯੋ ॥ ਸਵਰਗ ਸੁਖ ਨਿਤੈ ਨਿਸਪ੍ਰ
 ਰਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਸਾਧ ਬਚਨ ਕਹੈ ਲਾਲ ਦਾਸਾ ॥ ਮਾਤਿ ਮ

Fajar H

ਨੁਸਾਰੁ ਕਯੋਇ ਤਹਾਸਾ ਥਨਾਸ ਬਚਨ ਕਰਿ ਭਾਖ
 ਲਈ॥ ਉਦਿ ਗਲ ਕਥਾ ਤੀਸਰੀ ਭਈ॥ ੩॥ ਈਤਿ
 ਸੀਮਾਂ ਭਾਰੁ ਬੋਇ ਤਹਾਸਾ ਸਮੁਚੇ ਟ੍ਰੈ ਟ੍ਰੈ ਜੇ
 ਧਿਯਾਈ॥ ੩॥ ੧੫੮॥ ਯੁਧਿ ਸਰਉ ਥਾਚਾ॥ ਗਜ
 ਕਾਰਿ ਜੈ ਰੇ ਸਿਰਨਾ ਵੇ॥ ਜੀਵਦ ਯਾ ਕੀ ਬਾਤ ਚਲਾਏ॥
 ਲੋਮ ਸਾਰਿ ਖਕੈ ਪੁਛੁ ਜੀ ਮਰਮਾ॥ ਸਰਨਾਗਾ ਤਿਹ ਫਜ
 ਕੋ ਧਰਮਾ॥ ੧॥ ਲੋਮ ਸਉ ਥਾਚਾ॥ ਸਕਲ ਦੇਵ ਤਾਨਿ
 ਕੇ ਮਨਿ ਆਈ॥ ਬਹੁਤ ਸੁਧ ਗਮ ਕੋ ਨਹਿ ਭਾਈ॥ ਧਰਮ
 ਸਮੇਤ ਤੁਥਾ ਕਾਰਿ ਧਰੀ॥ ਦੁਖ ਤਜੀ ਫਕੀਰ ਫਜ ਭ
 ਰੀ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਫਨਾ ਸਮੇਤ॥ ਕਾਂਸੀ ਗ੍ਰਨ

ਦਾਂਨਕੁਰਬੇਤਾ॥ ਨਾਰਿਨਐਰਧਰਮਕਛੁਮੈਸੋ॥ ੧॥ ਧੁਖ
 ਜੀਵਗਛੁਆਲਜੈਸੋ॥ ੨॥ ਕਥਾਪੁਰਤਨਕਪੁਸੁਤਾ
 ਈ॥ ਅਗਨਿਇੰਦ੍ਰਗਜਗ੍ਰਸਿਵਰਾਈ॥ ਰਾਜਾਸੁਛਿ
 ਜਗਮਉਰਬਯੋ॥ ਤੀਰਿਠਾਏਕਮਚੰਡਾਭਯੋ॥ ੩॥
 ਵਾਸਿਚਾਂਨਾਂਬੁਪਤਤਾਕੀਯੋ॥ ਅਗਨਿਕਪੇਤਾਂਗੋਈ
 ਕੁਜੀਯੋ॥ ਦੁਰਯੋਭਗਜੀਰਾਜਕੇਸਰਨਾਂ॥ ਲਗੋਧਰ
 ਮਪਰਛੁਆਕਰਨਾਂ॥ ੪॥ ਤਥਾਸਿਚਾਂਨਾਂਅਗੋਰੇਭਾਈ
 ਰਾਜਾਸੋਬੋਲਯੋਅਕੁਲਾਈ॥ ਸਿਚਾਂਨੋਬਾਚਾ॥
 ਧਰਮਾਤਮਾਂਭਲੋਤੁਰਾਜਾ॥ ਕਰਤਿਧਰਮਾਬਿਰੋਧ
 ਅਕਾਜਾ॥ ੫॥ ਰਾਜਾਤੁਸਬਧਰਮਸਾਗੋ॥ ਛੁਪਾ

ਵੰਤਪਨਪੁੰਮਕੁਲਾਂਨੀ। ਰਜਾਏਬਾਚਾ। ਰੁਗਪਿਥਰ
 ਗਭਜੋਸਰਨਾਂਈ। ਰਜਾਈਯੋਕੀਠਿਲਗਾਈ।।
 ਸਰਨਾਥਿਜੋਤਾਗੀਕੋਈ। ਤੁਆਥੁਰਮਦੇਖਾਤਿ
 ਹਿਰੋਈ। ਲੋਭਦੇਖਭੇਜੋਪਰਹਰੇ। ਤਕੇਪਾਪਅ
 ਪਜਾਰੀਮਰੇ।। ਪਾਟਿਮਿਟਾਏਸਬਕੋਦੇਖ। ਸਰਨ
 ਏਤੁਮਾਗੀਨਹਿਸੇਖ। ਜੈਸੇਦੁਖਮੋਹਨਿਤੁਆਪ
 ਤਾਂਤੇਸਰਨਬਰੋਹੈਜਾਪਾ।। ਯਤੁਰੁਰੁਗਪਿਆਪ
 ਦੁਖਹੋਈ। ਤਤੁਰੁਰੁਪਿਜੰਗਨਿਸਬਕੋਈ। ਭੈਸੰਕ
 ਕਟਤੇਗਥੇਪੰਨਾ। ਸੋਈਬੁਧਿਵੰਤਤੁਲੋਸਯਾਂਨਾ।।
 ਜਨਮਮਿਤਯਭੇਜੁਗਾਗਾਸੇ। ਨਿਤਹੀਜੀਵਮਾਂਨੇ

੨੧

ਤੇਰਾ ਸੈ।। ਸੋਕ ਤਾਸ ਸਿਕਟ ਤੇਰੇ।। ਤਾਂ ਤੇ ਸਾਧ ਦਾ ਮਨੁ
 ਹੈ।। ੧੧।। ਦੁਖੀ ਜੀਵ ਕੀ ਰਛਾ ਕੀ ਜੋ।। ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ
 ਸਬਨਿ ਸੁਖ ਦੀ ਜੋ।। ਜੋ ਸੇ ਮਹਤਿ ਕਰੈ ਦੁਖੁ ਆਪਾ।। ਐ
 ਸੋ ਅਉਗੁ ਕੋ ਸੰਤਾਪਾ।। ੧੨।। ਜੋ ਸੇ ਆਪ ਹੀ ਜੀਯੋ
 ਤਾਵੈ।। ਤੁੰ ਜੀਵਨ ਸੁਖੁ ਐਰਹੁ ਮਨਾ ਆਵੈ।। ਜੋ
 ਸੇ ਆਪ ਅਪਨ ਪੋ ਮਾਨੈ।। ਐ ਸੇ ਐਰ ਸਬੇ ਜੀਵ ਜਾਨੈ
 ੧੩।। ਕਾਂਢੇ ਸਗਨ ਤੇ ਦੇਉ ਨ ਤੋਰਿ।। ਇਹੈ ਭੇਭੀ ਤਰ
 ਹੀ ਗਾਰੰ ਮੋਹੀ।। ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਮਫੁ ਸਹਾਂਤਾ।। ਅਬ ਤੁਮ
 ਕਹਾ ਕਹੋ ਗੋਤਾਤਾ।। ੧੪।। ਸਿੰਚਨ ਉਬਾਚਾ।। ਅਹਾ
 ਤੇ ਜੀਵਤ ਸਬ ਪ੍ਰਾਨੀ।। ਅਹਾ ਰਤੇ ਬਾਧਾ ਬਾਧ ਜ

Fair HYDR

ਨੀ॥ ਅਹੁਰਤੇ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਏਤੈ॥ ਬਿਨਾ ਅਹੁਰਧਰੇ ੨੨
 ਸਬਰਹੈ॥ ੧੫॥ ਮੋਰਿ ਅਹੁਰ ਦੇਹੁ ਜੋਨਾਂ ਹੀ॥ ਤੋ ਅਬ
 ਪ੍ਰੰਨਹ ਮਾਰੇ ਜਾਂਹੀ॥ ਮੇਰੇ ਮੁਏ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਹਾਈ॥ ਦਾ
 ਰਾ ਸੁਤ ਕੁਏ ਬ ਮਾਰਿ ਜਾਈ॥ ੧੬॥ ਇਕ ਜੀਵ ਕੀ ਰੁਛ
 ਖਾਕੇ ਹੋ॥ ਤਾ ਲਾਹੀ ਜੀਵ ਬਹੁਤ ਸਿਧਿ ਹੋ॥ ਜਾਕਰ
 ਮਨ ਤੇ ਧਰਮ ਨਹ ਜਾਈ॥ ਤਾਂ ਸੋ ਧਰਮ ਨ ਪੀਤ ਕਹਾਈ
 ੧੭॥ ਸੁਛ ਮਗ ਤਿਧਰਮ ਕੀ ਕਹਾਵੈ॥ ਧਰਮ ਕਰ
 ਤਾ ਅਧਰਮ ਦੈ ਆਵੈ॥ ਬਹੁਤ ਕਝ ਪਨਾਧਰਮ ਪਪੇ
 ਹੋ॥ ਸਾਪ ਰੁਛ ਗਜਾਗੁਨ ਤੇ ਹੋ॥ ੧੮॥ ਗਜ ਉਬਾਚਾ
 ਤੁਮ ਗਜਾਂ ਨੀ ਜਾਂਨਿ ਤਸਬਠੰਗ॥ ਅਭੈ ਦਾਨ ਤੇ ਦੰਧ
 ਨ ਐਹ॥ ਅਭੈ ਜੀਵ ਦਾ ਛਲ ਐ ਸੋ॥ ਐਹ ਧਰਮ

ਮੇਰੇ ਹੁਣ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਬਦੀ ਮੋਰ

ਕੁਛ ਵੈ ਨਹਿ ਜੈ ਸੋ ॥੧੮॥ ਦੁਖੀ ਜੀ ਵਰਛ ਜਾ ਜੇ ਕੋ
 ॥ ਤਾਹਿ ਨ ਭੈ ਸੰਕਟ ਦੁਖ ਪਰੇ ॥ ਐਹ ਦਾਨ ਜਾਨੈ ਸਬ ਕੋ
 ॥ ਅਭੈ ਦਾਨ ਦੁਲੈ ਮਾਤਿ ਹੋਈ ॥੨੦॥ ਐਹ ਦਾਨ ਛਲਾ
 ਹਰਿ ਹੋ ॥ ਅਭੈ ਦਾਨ ਨੈਕ ਧਰਮ ਸੁਨਿ ਭੇਦ ॥੨੧॥
 ਅਭੈ ਦਾਨ ਕੋ ਐਹ ਜੁ ਛਲਾ ॥ ਪੂਜੈ ਨਹੀ ਸੋ ਹਰੀ ਕਲ
 ਤਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਤ ਕਹੈ ਬਿਚਾਰ ॥ ਯਾਹਿ ਧਰਮ ਤੇ ਐਹ ਸ
 ਗ ॥੨੨॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਾਹਿਤ ਦਾਤਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅਭੈ
 ਦਾਨ ਮਾਤਿ ਭਾਗ ॥ ਰਾਜ ਸਹੀਰ ਜਾਹੁ ਸਬ ਸਾਹੇ ॥੨੩॥
 ਨਤ ਜੋ ਤੁਮ ਦੋਖਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥੨੪॥ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਪੁੰਨ
 ਮੈ ਕੀਏ ॥ ਪਰਮੇ ਸੁਗਤਿ ਅਗ ਪਿਕਾਰਿ ਦੀਏ ॥ ਤਾ ਪੁੰਨਿ
 ਕੋਈ ਹਛਲ ਪਾਉ ॥ ਦੁਖ ਤਜੀ ਵਕੈ ਦੁਖ ਮਗਵਾਉ ॥

FLAIR HYDR

॥੨੪॥ ਭੂਠੇ ਬਚਨ ਨ ਬੋਲੈ ਆਨ ॥ ਜੇ ਮੋ ਕੋ ਪਰਸਨ ॥੨੨॥
 ਭਗਵੰਨ ॥ ਤੇ ਹਿ ਸੀਤ ਜੋ ਬੁਧੀ ਬਿਚਗ ॥ ਦੇਵ ਅਨੇਕ
 ਭਾਂਤਿ ਅਹਾਗ ॥੨੫॥ ਸਿ ਚੰਨ ਉਬਾਚ ॥ ਸਿ ਚਾਨ ਕੰਧੋ
 ਤਖਾਏ ਜੀਵੈ ॥ ਹਮ ਕੋ ਭਛਾ ਬਿਧਾਤਾ ਦੀਵੈ ॥ ਐਸੇ ਕ
 ਹਾਕ ਹਿ ਬੀਬ ਹੁਥਾਤਾ ॥ ਉਤਰ ਸਮਾਇ ਦੇਹੁ ਮੋਰਿ
 ਤਾਤਾ ॥੨੬॥ ਰਾਜ ਉਬਾਚ ॥ ਮਾਚੇ ਬਚਨ ਹਮ ਰੋਮ ਪੁ
 ਅਭੈ ਦੰਨ ਦੰਨ ਨਿਧਿ ਰਧੰਧੁ ॥ ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ ਕੀਨੋ ਨਿਰਧ
 ਰ ॥ ਸਬ ਮੇਜੀ ਵੇਦ ਯਾਇ ਕਸਾਗ ॥੨੭॥ ਸਕਲ ਜਗ
 ਯਤੀ ਰਬਤ ਪਕਰੈ ॥ ਸੇਛਲ ਜੀਵ ਦੁਆਮ ਨਧਰੈ ॥ ਚਿ
 ਤ ਵਤ ਚਲਤ ਦੁਆਮ ਨ ਕਰੈ ॥ ਸੇਧੰ ਨਿਕਰੇ ਨਾਹਿਤ ਰੈ
 ॥੨੮॥ ਅਭੈ ਜੀਵ ਦੁਆਮ ਨਿਜਾਨੀ ॥ ਸੇਈ ਪਸੁ ਮੁਰ

ਖਅਭਜਾਂਨੀ॥ ਅਪਨੀਸਕਤਨਏ॥ ਏਫਿਰਾਈ॥ ਤੇਪੁ
 ਨਿਅਪਾਹਿਨਰਕਸਿਧਾਂਈ॥ ੨੯॥ ਜੋਚਾਹੈਸੁਭੇਦੁ
 ਮੋਖਾਸਾ॥ ਯਾਕਧੋਤਕਤੀਜਿਤੁਆਸਾ॥ ਸਿਚਾਂਉਖ
 ਚ॥ ਜੋਰਾਖੋਰਫਹਮਾਰੋਏਹੁ॥ ਅਪਨੋਮਾਸਬਗਥੀ
 ਦੇਹੁ॥ ਅਪਨੋਬੀਤਪ੍ਰਣਏਦੀਜੈ॥ ਜੋਉਪਗਾਰ
 ਐਭੋਕੀਜੈ॥ ੩੦॥ ਗਜਉਥਾਚ॥ ਕੀਗਤਿਦੁਪ
 ਬਚਨਪ੍ਰਿਯਤੇਰੋ॥ ਸੁਪਨਤਪ੍ਰਸਿਨਭਜੋਮਨਮੋਰੋ॥
 ਤੋਕੋਦੇਹਯਾਸਰਭਾਰਿਦੇਹੁ॥ ਝੂਠੀਜੋਸਾਚੇਜਸ
 ਏਹੁ॥ ੩੧॥ ਝੂਠੇਤਨਤੇਹੋਇਬਰਾਈ॥ ਯਾਤੇਐ
 ਰਕਹਾਂਅਧਕਾਈ॥ ਪਰਉਪਕਾਰਜੋਆਵੇਏਹੁ॥ ਤੋ
 ਕਤਬਿਥਾਸਿਵਾਰੈਦੇਹੁ॥ ੩੨॥ ਏਹਤਨਾਬਿਗਨਾਨਿ

ਅੰਬ ਸੰਸਾਰ ॥ ਬੀਬਾ ਕ੍ਰਿਮਤ ਨਜਾਰਿ ਦੈ ਦੈ ਛੁਗ ॥ ਅਪਨੈ २੪

ਸਰਬੰ ਬੂਠਾ ਭਾਖੈ ॥ ਬੀਬਾ ਦੇਹ ਅਧਰਮ ਕਾਰਿ ਗਾਖੈ ॥ ੩

੩ ॥ ਮਾਤਾ ਗਰਭ ਭਧ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋਤ ਨ ਪਰ ਉਪਕਾਰ

ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਿਚੈ ਨੋ ਬੰਧ ॥ ਅਪਨ ਮਾਸ ਧਾਰਿ ਤਾ ਲਾਚ

ਦਾਈ ॥ ਯਾਹੁ ਬਿਬਾ ਬਰਿਕਾਰਿ ਦੈ ਗਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਮੋਰਿ

ਆਧਿਕ ਸੰਨੰਦੀ ਕਾਜਾ ਸਾਤ ਸਪੁੰਦ੍ਰ ਆਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਰਾ

ਜਾਹੁ ਜਉ ਬਾਚਾ ॥ ਜਾਤੇ ਇਹ ਉਥੈ ਸੋ ਕਰੈ ॥ ਅਪ

ਨੇ ਪਰੈ ਤੇ ਕਥਾ ਤੁਨਟੈ ॥ ੩੫ ॥ ਅਪਨੈ ਮਾਸ ਕਾਹਿ ਪੈ

ਗਾਜਾ ॥ ਦੁਖੈ ਸਹੈ ਸਾਧ ਪਗਾਇ ਕਾਜਾ ॥ ਗਰਹੈ ਪਲ

ਕ ਪੋਤੀ ਕੀਯੋ ॥ ਗਾਜਾ ਅਵਰ ਅੰਗ ਕਾਹਿ ਯੋ ॥ ੩੬

॥ ਤੋ ਕਪੋਤ ਸਰਭ ਹਿਨੰਦੀ ॥ ਗਾਜਾ ਬਹੁ ਰੰਯੋ ਅੰਗ ਕਟੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary

ਹਉਪਕਾਗ॥੪੧॥ਅਪਨੇਸੁਰਬਜੀਵਨਐਸੇ॥ਦਿਨ ੨੫
 ਉਠਿਭਾਗਵਹੈਪਸਜੈਸੇ॥ਅਰਬਪਗਏਜੀਵਨਸਾਗ
 ॥ਆਚੈਰਜਕਰਾਧਰਮਉਪਕਾਗ॥੪੨॥ਅਥਤਧਰ
 ਮਸਬਕੋਉਪਕਾਗ॥ਸੋਈਪਨਸਬਜੀਮੇਸਾਗ॥ਸੁ
 ਠਲਾਬੀਛਸੀਤਲਜਲਭਾਈ॥ਪਰਉਪਕਾਗ
 ਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥੪੩॥ਗਜਾਧਰਮਆਪਿਕਭੈਕੀ
 ਯੋ॥ਤੀਨਿਭੈਕੋਮੇਤੁਮਜਸਲੀਯੋ॥ਭੈਮਸਉ
 ਥਾਚ॥ਇੰਦ੍ਰਆਪਨੇਭੈਕਹਿਗਯੋ॥ਸਿਵਰਿਕੋ
 ਜਗਜਸੁਠਲਾਮਾਤਿਭੈਯੋ॥ਜਗਜਸਿਗਯੋਸੀ
 ਏਕਾਜ॥ਤਥਮਨੋਮੇਆਨਿਦਯੋਗਜਾ॥੪੪॥ਸਿਵ
 ਰਿਚਾਰਿਤਜੋਸੁਨੈਸੁਨਾਵੈ॥ਨਾਮੈਧਾਧਸਕਲਸੁਖ

ਪਾਵੇ। ਸਾਧਾ ਹੁੰ ਪਾਜੇ ਸੀਮ ਨਹੀ। ਮਾਤਿ ਅਨੁਸਾਰਿ ਕ
 ਥਾ ਜੋ ਕਹੀ। ੪੫॥ ਜੈ ਸੇ ਪਕ ਪਰਬਤ ਹਿ ਨਖੋ। ਲਾਲਾ
 ਦਾ ਸਕ ਬਾਯੋ ਰਾਖੋ। ਭਾਖੇ ਕਥਾ ਹੋਇ ਆਇ। ਨਿਹ
 ਲਭ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ਗੋਬੰਦ। ੪੬॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਭੂ
 ਬੋਇ ਤਤਾ ਸਾਸਾ ਸਮੁਚੇ ਚਤੁਰਬੰਧੀ ਧੀ ਆਇ।
 ੪੭॥ ੨੧॥ ਚੋਪਈ। ਬੇਸੰਘਾ ਯਾਨੇ ਬਾਚਾ। ਦਰਸਾ
 ਭੀਖ ਮਕੈ ਪ੍ਰਯਾਜ ਜਗਾ। ਸਕ ਲਗ ਧੀ ਸਰ ਆਇ
 ਤਹਾ। ਸਰ ਸਜਾ ਭੀਖ ਮਾਥੀ ਸੰਮਾ। ਅਬ ਸੁਨਿ ਪ
 ਗਟ ਰਿਖ ਨਿਕੇ ਨਾਮ। ੧॥ ਭ੍ਰੰਗੈ ਸਿਦ ਪਾਰਾ ਸੁਰਬੰ
 ਸਾ ਚੇਵ ਨਿਅਤਿ ਅੰਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸ। ਅਗਾ ਸੁਨਾ ਸਦ
 ਪਰਬਤ ਨਾਮ। ਪ੍ਰਦੀਨਿ ਦੁਰਬਾਸਾ ਰਾਮ। ੨॥ ਗੁਇ
 ਮ

ਬਜਾਸਮਤਗਾਰਵਜਾਸੁਰਗੁਰਸੁਰਬ੍ਰਹਮਾਰਿਖਿਰ २੬
 ਜਾਪਰਮਕਰਮਮਾਰਕੰਡੇਵਾਥਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਸਤਨਿਦੇ
 ਵਾ॥੩॥ਥੀਧਿਸੋਸਬਪੁਜੇਸੁਖਦੀਯੋਗਾਜਨਮਸਕ
 ਰਤਬਕੀਯੋਗਾਯੁਧਿਸਰੋਬਾਚਾਪਰਬਤਨਦੀਦੇਸ
 ਸਬਭੋਨਾਕਰੋਪੁਨੀਤਿਠੇਗੇਕੋਨਾਭੂਮਿਪੁਨੀਤਕੋ
 ਸਮਸ਼ਾਈਜਾਦੇਖਤਦੁਖਪਾਪਨਸਾਈ॥੪॥ਭੀਖ
 ਮੋਬਾਚਾਕਥਾਪੁਰਾਤਨਸੁਨੀਏਤਹਾਸਾਝਰੀ
 ਜੋਬੀਪ੍ਰਸਿਧਮੁਨਿਪਾਸਾਥੀਪ੍ਰਦੇਵਆਤਿਤਪਾਅਪ-
 ਗਾਰਹੇਸੁਪਰਮੀਬ੍ਰਿਤਿਥਜੋਤਾਗਾਪਾਆਯੋਸਿਧ
 ਥੀਪ੍ਰਕੇਧਾਮਾਇਹੇਕਥਾਪੁੰਡੀਥਿਸ਼ਾਮਾਬਰਨੀ
 ਸਿਧਾਥੀਪ੍ਰਸੋਐਸੀਕਥਾਪੁਨੀਤਿਕੁੰਤੁਅਥਤੈਸੀ॥

॥६॥ ਸਿਧ ਉਥਾਚਾ ॥ ਦੇਸ ਪੁਨੀ ਤਜਹਾਂ ਸਤ ਸਿੰਗਾ ॥ ਪਰਸਤ
 ਪਾਪ ਹੋਏ ਨਹੀ ਅੰਗਾ ॥ ਜੋ ਅਨੇਕਤ ਪਕੋਠ ਢਹੋਈ ॥ ਸਾ
 ਧਸੰਗ ਵਗਸਨ ਤੇਜੋਈ ॥ ੭ ॥ ਕਰੈ ਅਨੇਕ ਜਗਸ ਠਢਦ
 ਨਾ ॥ ਨਹਿ ਪੂਜੈ ਸਤ ਸੰਗਸ ਮਾਨਾ ॥ ਕੰਚਤ ਅਗਾ ਨਿਚੁਈ
 ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਜਗਤਿਆ ਪਚਹੋਈ ਦੇਕ ਪਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਸਰਬ ਦੇ
 ਸਚੰਦਾ ਇਨਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਅਚਾਰ ਬਹੁਤਾ ਜਿ ਪਾਪਹੈ ॥ ਚ
 ਹੋਈ ਦੇਕ ਅਚੰਦੈ ॥ ਇਕ ਥਾਗ ॥ ਤਜੈ ਦੋਖ ਤਾਵੇ ਹਮਧ
 ਗਾ ॥ ੯ ॥ ਵੰਤੋ ਵਹਾਨੀ ਹਮੈ ਪ੍ਰੈ ਹੋਏ ॥ ਬਰਖਸਤ ਸਦਾ
 ਭੀ ਸਦਾ ਖਲਹੋ ॥ ਸਤ ਸੰਗ ਨਿਕਟਿ ਹੋਏ ਜੇਕੋਈ ॥
 ਵੰਤੋ ਵਹਾਨੀ ਬਹੁਤ ਠਢਹੋਈ ॥ ੧੦ ॥ ਕੋਊ ਇਕ ਥ
 ਖਉ ਗੁਤ ਪਕਰੈ ॥ ਅਗਧਾ ਸਿਉ ਹਧ ਪਾਪਹੈ ॥ ਅਸ

ਏਕਾਸਤਸੰਗਤਿਰਹੈ॥ ਵੰਤੈਬਹੁਤਾਅਵੈਛਲਛਲੈ॥
 ੧੧॥ ਸੰਤਚਰਨਰਜਮਾਥੈਧਰੈ॥ ਸੋਰਜਰੂਪਪਾਪਸਬਰ
 ਹੈ॥ ਜੇਅਠਸਾਠਕੀਏਅਸਨਾ॥ ਸੋਛਲਸੰਤਦਰਸ
 ਤੈਜਾਨਾ॥ ੧੨॥ ਸੰਤਨਿਕੋਨੁਯਜਾਂਮਾਧਰੈ॥ ਮੁਖਤੇਬਿ
 ਸਨਾਮਭਿਚਰੈ॥ ਸੰਤਸੰਗਦੇਉਤਾਰੇਬੀਸਾ॥ ਸੰਗਤਿ
 ਕਰੈਪਾਪਾਬਿਧੀਸਾ॥ ੧੩॥ ਪਗਅੰਧਸਾਮਗਬੰਨ੍ਹਹੋਈ॥
 ਸਤਸੰਗਮਨਕਰਿਯਾਵੈਕੋਈ॥ ਜੇਸੰਤਨਿਕੋਮਨਕਰਿ
 ਯਾਵੈ॥ ਹੋਈਪਾਵਿਤ੍ਰਪਰਮਖੁਭੁਪਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਜਿਨਿ
 ਸਤਸੰਗਤਿਦੇਖੀਜਾਈ॥ ਅੰਧੇਰੇਜਾਨੁਜਨਮਤਹੀ॥
 ੧੫॥ ਜਿਨਿਪਾਇਨਿਭੁਟੇਸੰਤਸੰਗ॥ ਤਿਉਪਾਵਿਤ੍ਰਪ੍ਰ
 ਨਸਬਅੰਗ॥ ਸਤਸੰਗਜਾਇਪਰਖਨਹਿਕੀਯੋ॥

ਪ੍ਰਸੰਨਿਪਾਇਨਿਦਰਸਨਿਨਹਿਜਾਈ॥ ਤਿਪ੍ਰਗੁਣਜਾਨਿਜੋਗਈ॥

ਸੋਕਤਮਾਏਜਨਮਗਰਤੀਯੋ॥੧੬॥ਮੁਤਅਥਾਗੁਸਤਿ
 ਕੋਧਾਵੈ॥ਤਉਅਨੇਕਦੁਰਗਸੁਖਪਾਵੈ॥ਜੀਤੋਦੇਵਸਾ
 ਧਾਨੀਮੇਰੇ॥ਇਤਨੇਦੁਯੋਸਦੁਰਗਸੁਖਲਯੋ॥੧੭॥ਜਾ
 ਸਤਸੰਗਤਹਾਸਥਦੇਵ॥ਅਠਸਾਠਤੀਰਥਸੁਨਿਗੁਨ
 ਏਵ॥ਗੀਗਾਘੋਦਾਵਰੀਦੁਰਸਤੀ॥ਪਰਮਪੁਨੀਤਬਸੁ
 ਸਥਾਥਿਤੀ॥੧੮॥ਮੁਕਤਿਪੰਥਸਤਸੰਗਨਾਮੰਤ੍ਰੀ॥ਐ
 ਰਾਠੀਰਪਈਏਕਤੁਨਾਂਹਿ॥ਬੀਸ੍ਰਚਰਨਮਿਸਤਫਰ
 ਲਯੋ॥ਸਾਧਸੰਗਮਾਹਿਮਾਂਕੋਕਯੋ॥੧੯॥ਸਾਧਸੰਗਮਾ
 ਤਿਭਾਰੀ॥ਸੇਵਤਸਿਧਾਧਮੁਨਿਧਾਰੀ॥ਰਾਜਾਥ
 ਚਨਹਮਾਰੇਮਾਂਨੇਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਮਾਹਿਮਾਂਅਤਿਜੰ
 ਹੁਮ॥ਸੁਨੇਮਾਹਾਤਮਸੰਗਤਿਤਨੀ॥ਪਾਵੈਸਥਤ

ਰਬ ਛਪਨੈ ਜੋਯਾ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤੁ ਲਗਈ ॥ ੩੮ ॥
 ਕੋ ਸਰਬ ਪਾਪ ਫੂਯ ਜਾਈ ॥ ਸੁਨੈ ਪੁਰਾਨ ਲਾਲਚੁ
 ਕਰੈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਹਾ ਕੋਲੈ ॥ ੩੯ ॥ ਏਤਿ ਸੀ ਮਹਾ
 ਚਾਰ ਬੋਏ ਏਤਿ ਗਾ ਸਾਗ ਸਮੁੰਦੈ ਪੰਚਮੋਧ ਜਾਈ ॥ ੪੦ ॥
 ਮਤੁ ॥ ਜਨਮੇ ਜਉ ਬਾਚਾ ॥ ਜਗਤ ਜਸੀ ਚੋਯੋ ਪ੍ਰੰ
 ਮਾਨ ॥ ਬਿਪ੍ਰਾਥੀ ਬਿਪ੍ਰਾਥੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਿਵੰਤਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਾਥੀ
 ਸਬਦ ਪੁਨਿ ਕਰੈ ॥ ਜੇਨੈ ਸਬਦ ਸਬੈ ਉਚਰੈ ॥ ੪੧ ॥ ਸੁਨ
 ਯੋ ਕਹੁ ਮਾਚਿ ਰਜ ਸੋਭਾਈ ॥ ਜਗਤੁ ਗੰਧੀ ਪ੍ਰਗਥੈ ਪੁ
 ਨਿ ਲਾਈ ॥ ਜੇ ਗਏ ਕਜਗ ਜੋ ਮੇਆਯੋ ॥ ਸਬਯੋਗ
 ਸਿਏ ਕਥ ਚਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੪੨ ॥ ਸਬਯੋਗ ਤਗੰਧ ਜਗਤ
 ਸਗਾਯੋ ॥ ਤਬ ਪੁਨਿ ਕਸਿਥ ਜੋ ਰਤੇ ਆਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਜਗ

੨੮

ਚ

ਉਥਾਚਾ॥੧੧੬॥ਇਹੰਨਹੀਦੇਖਯੋਕੁਛਐਸੋ॥ਸਤਵਸੇਸ
ਗਯਭਯੋਜੈਸੋ॥ਸਤਵਸੇਗਯਗਯਆਧਿਕਾਈ॥ਤਹ
ਦੇਖਿਤੁਆਯੋਤਾਈ॥੧੧੭॥ਰਖੀਸਰੋਥਾਚਾ॥ਕਾਤਿਕਰਿ
ਜੋਗਯਗਯਕੀਥਾਤਾ॥ਕੋਤਿਗਸੁਨਨਚਹਤਸਥਗ
ਤਾ॥ਬਿਪ੍ਰਸੇਗਸਤਵਕਰਿਓਯੋ॥ਅਥਸੋਜਗਕੋਸਥ
ਯੋਭਯੋ॥੧੧੮॥ਜੋਗਉਥਾਚਾ॥ਦੇਖਦਾਥਿਦਾਮਾਂਨਹ
ਓਓਯੋ॥ਸੋਈਥਾਚਾਤਤੁਕਯੋ॥ਬਿਪ੍ਰਦੇਕਰੋ
ਪਾਂਨੀਚਾਗਿ॥ਦਿਪਾਤਿਪੁਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਕੀਨਾਗਿ॥੧੧੯॥ਬੀਨਤਾ
ਨਥਹੁਤਾਦਿਨਜਾਂਹਿ॥ਤਥਸਅਤੀਤਪੁਜੀਕਰਿਖਾ
ਐਸੋ॥ਦਿਨਹੀਥਨੋਮੇਜਾਂਈ॥ਪ੍ਰੀਤਿਸਹਿਤਬੀਨੈ
ਚਿਤਲਾਈ॥੧੨੦॥ਚਹੁੰਦਨਿਬੀਨਿਸੋਰਭਰਿਕੀਯੋ॥

॥ ਥੀਧੀਸੋਅੰਨਤੂਜੀਪੀਸਿਯੋ ॥ ਤਥਾਤੰਨਚੁਚਿਸੋਸਤ
 ਵਾਕੀਯੋ ॥ ਤਾਕਰਿਪੰਚਭਾਗਕਾਰਿਲੀਯੋ ॥ ੮ ॥ ਕਥ
 ਆਵੇਅਤੀਤਮਾਨੁਲਾਯੋ ॥ ਭੂਖੋਅਤ੍ਰਿਅਦਰਸੋ
 ਲੀਯੋਬੁਲਾਈ ॥ ੯ ॥ ਚਰਨਪੁਛਾਇਆਧਿਕਰਿਤ
 ਕੀਯੋ ॥ ਭਾਗਪਾਚਉਤਰੋਦੀਯੋ ॥ ਜੇਵਤਫੁਪਾਵਤ
 ਜਬਹਯੋ ॥ ਅਪਨੋਅੰਸਾਬਿਪ੍ਰਦ੍ਰੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਅਬ
 ਚਨਪੁਛੇਕਰਿਸੇਵਾ ॥ ਅਜਗੁਰਿਪੰਤਨਹੀਤੁਅਦੇਵਾ
 ਅਤੀਤਾਬਿਚਾਰਿਨਕਯੋਬਹੋਗੀ ॥ ਤਬਗੁਰਨੀਬੋ
 ਲੀਕਰਜੋਗੀ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਨੀਬਾਚਾਮੇਰੋਭਾਗਗੁਸਾ
 ਈਲੀਯੋ ॥ ਆਜਅਤੀਤਕੀਪੁਜਾਕੀਜੋ ॥ ਜੇਕੀ
 ਜੇਅਤੀਤਸਿਤੋਖਾ ॥ ਯਾਭੈਐਗੁਰਨੀਗਾਤਿਮੋਖਾ ॥ ੧੨ ॥

ਗੁਰਮਤਿਮਾਰਗਿਸੋ ॥ ਸਥਾਨਿਕੇਸਥਾਨਿਅਈ

੨੯

੬੬

ਥੁਮਨੋਥਾਚਾ। ਅਸਤੀਕੋਧੋਥੈਸੀਸਾਗਾ। ਅਸਤੀਕੋ
ਰਤਾਯਾਗ। ਤਤੈਤੋਸੋਕਯੋਨਜਾਈ। ਹਸਾਹਸ
ਅਕੀਕਹੋਥਰਾਈ। ੧੩। ਰਿਖਪਤਨਿਬਾਚਾ। ਰੇ
ਸਥਪਰਮਸਿੰਗਾਯਾਚੇਗੇ। ਤੁਮਹਿਛਤਿਕਪੁਥੋਜਨ
ਕਹੋ। ਪਾਤਿਪਰਮੇਸੁਰਮੇਰੇਜਾਨਾ। ਤਿਅਕੋਐਰਨਪ
ਹਿਸਾਮੰਨਾ। ੧੪। ਪਾਤਿਦੇਵਤਾਪਰਮਗਾਤਿਮਾਨੋ। ਪ
ਤਿਪ੍ਰਸੰਨਸਥੈਲੁਖਜਾਨੋ। ਜੋਮੋਪਾਗਿਕ੍ਰਿਪਾਥਗੁਸ
ਈ। ਏਕੈਦੇਹੁਆਤਿਥਕੈਤਾਈ। ੧੫। ਜੋਊਅਤੀ
ਤਜੋਇਜਥਰਯੋ। ਤਬਓਠਿਪੁਤ੍ਰਪਿਤਾਸੀਕਯੋ
ਪੁਤ੍ਰਓਥਾਚਾ। ਤੁਮਤੈਮੇਥਦਆਤਨਪਾਯੋ। ਪਰਮ
ਦੇਵਗੁਰਪਿਤਾਕਯੋ। ੧੬। ਜੋਤੁਮਪਿਤਾਕਹੋਆਤਿ

ਨੇਹਾ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਅਤਿ ਬਹਿ ਦੇਹਾ ਅਪਨੇ ਭਾਗ ਪੁਤ੍ਰ ਜਥ ੨੦
 ਦੀਯੋ ਮਧੁਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬਧੁ ਬੋਲੀਯੋ ॥੧੭॥ ਪੁਤ੍ਰ ਬਧੁ ਬ-
 ਚਾਹਮਾ ਤੁਮ ਹੋ ਸੇਵਗ ਅਨੁਗਾਮੀ ॥ ਤੁਮ ਹਮਰੇ ਸੰ-
 ਮੀਕੇ ਸੰਮੀ ॥ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵ ਨਿਗੁਰ ਦੇਵਾ ਹਮ ਤੇਐ
 ਰਕਹਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ॥੧੮॥ ਬ੍ਰਹਮ ਛੇਬਾਚਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਜਾਪ-
 ਏ ਸਬ ਲੋਕਾ ਮੇਰੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਨ ਜੋਗਾ ॥ ਦੇ-
 ਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤੁ ਮਾਠੋ ਕੀਜੋ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਰਾਗ ਕਾਰਿ ਕੇ-
 ਲੀਜੋ ॥੧੯॥ ਪੁਤ੍ਰ ਉਥਾਚਾ ॥ ਅਪਨੇ ਹੋਇ ਸੁਜਾ-
 ਨੈ ਬਾਤਾ ਧਰਮ ਸਹੀ ਅਥ ਕੀਜੈ ਤਾਤਾ ॥ ਤਾਥੈ ਇਹ
 ਸਰਧਾ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਅਤਿ ਬਧੁ ਗਮਨੁ ਰਹੇ ॥੨੦॥
 ॥ ਚਹੁ ਵਾਨਿ ਅਨਿਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋ ਦਯੋ ॥ ਅਤੀਤ ਜੋਇ ਸਪੁਰ

ਦੁਭਯੋ। ਸਰਧਾ ਸਾਧ ਚਤੁਰਿਕਿ ਜਾਂਸੀ। ਧੁਮਰ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਭਯੋਤ ਬਾਅਪੀ। ੧॥ ਤਹਿ ਨਿਲੋਕ ਜਸ ਬਢੋ ਅਪਾਗ
 ਕਾਠਿ ਨ ਛੁਪਾ ਜੀਤੀ ਸੀਸਾਗ। ਜੈ ਸੀ ਗੀਤਿ ਦੇਵ ਸਾਸਿ
 ਸੁਗ। ਤੁਮਹੇ ਏਸੇ ਪ੍ਰਸਿਧਿ ਮਤ ਪੁਗ। ੨॥ ਅਚ ਵ
 ਨਲੋ ਇਤ ਭਜ ਲਗਾਯੋ। ਪ੍ਰਸਿਧਿ ਭਯੋ ਸਥ ਸੇਕ ਨਿਵ
 ਯੋ। ਵਾਚੁਠਾ ਨਿਮੈ ਲੋਟੇ ਜੋ ਜਥ ਹੀ। ਸੁਰਨ ਅਰਧ
 ਅਗ ਭਯੋਤ ਬਹੀ। ੩॥ ਤਾ ਲਗਿ ਚਿਰਯੋ ਸਕਲ
 ਸੀਸਾਗ। ਦੁਦੇ ਬਤੁਤ ਜਗਾ ਆਚਾਗ। ਤੀਰਥ ਜਾ
 ਯਾਸ ਬਹੀ ਪੁਗਯੋ। ਕਉਨ ਅਗ ਕਨਕ ਕੋਭਯੋ। ੪॥
 ਮੇਰੋ ਬਚਨ ਸੁਨੋ ਗੀਤ ਪ੍ਰਗਈ। ਗਾਤਿ ਧਰਮ ਕੀ ਜਾਂਸਿ
 ਨ ਜਾਂਈ। ਕਰਤ ਸੁਧਰਮ ਗਰਥ ਮਨ ਆਵੈ। ਪਾਯੋ ਯਥ
 ਕਰਮ

ਗਰਬਹੀਗਵਾਂਵੈ॥੨੫॥ਕੀਜੈਧਰਮਛਾਡਿਅਭਿਮਾਨ
ਜਾਂਤੈਸਬੈਠਲਹੋਇਪ੍ਰਮਾਨ॥ਸੁਨਿਏਤਹਾਸਬੁਧਿ
ਜੋਲਹੀ॥ਲਡਾਲਾਦਾਸਕਥਾਸੋਕਹੀ॥੨੬॥ਜੋਇ
ਯਕਥਾਸੁਨੈਨਿਰਥਾਹੀ॥ਕੀਨੈਸਕਲਜਗਯਠਲ
ਤਾਹੀ॥ਕਥਾਛੁਠੀਜੋਗਕੀਗਾਵੈ॥ਪਰਮਪੁਨੀਤਿ
ਸਦਾਸੁਖਧਾਵੈ॥੨੭॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਹਾਭਾਗਵੇਦਿਤਿ
ਹਾਸਸਾਗਸਮੁੰਦੇਯੋਖਸਮੋਧਯਾਇ॥੬॥੨੮॥ਚੋ
ਪਈ॥ਯੁਧਿਸਰੋਬਾਚ॥ਭਾਤੀਦੇਵਸਜੰਜਾਰਿ
ਰਿਖੀਤੋ॥ਘਰਿਮੈਮਤਅਕਵਚਨਾਥੀਧਿਜੀਤੋ॥
॥ਕਹੋਪਿਤਾਮਹਾਇਤੋਬੀਚਾਗਾਤੁਮਰੋਥਚਨਸਰ
ਬਮੇਸਾਗ॥੧॥ਭੀਖਮੋਬਾਚ॥ਇਛਾਕਥੇਸਜੁਜੋ

ਰਧਾਈ। ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਤਕੈ ਘਰ
 ਨਰ ਬਦਲੁ ਨਹੀ। ਤਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਅਗਾ ਨਿਭਾ ਚੰਕਾਰੀ। ੨॥
 । ਤਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਦਰਸਨ ਕੁੰਭੀ। ਤਿਹੀ ਨਿਜ ਨੇਮ ਅਤੀਤ
 ਬ੍ਰਤ ਲਯੋ। ਉਛਾ ਬ੍ਰਤ ਘਾਹੀ ਤਿਆਸ ਮੇਤਾ। ਧਰਮ ਆਤ
 ਮਾਹਰੈ ਰਖੇਤਾ। ੩॥ ਅਤੀਤ ਧਰਮ ਤਕੈ ਮਾਨਿ ਰਹਯੋ।
 । ਤਥਾ ਤਿਹਿ ਬਚਨ ਤਿਯਾ ਸੋ ਕਹਯੋ। ਜੋ ਸਬ ਛਾਤ੍ਰਿ ਅਤੀ
 ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਜੋ। ਐਸੇ ਮਤ ਜਗੀਤਿ ਬਸਿ ਕੀਜੋ। ੪॥
 । ਹੋਇ ਜੁਥੀ ਮੁਖ ਅਤਿ ਬਘ ਰਾਮਾਈ। ਤਕੈ ਸਕਲ
 ਪੁੰਨ ਲਏ ਜਾਈ। ਤਕੈ ਸੁਰਤ ਲੇਸ ਬਾਪਾ। ਤਹਿ
 ਦੇਇ ਚਲੈ ਅਪਨੋ ਪਾਪਾ। ੫॥ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗੀ ਅਤਿ ਬਘ
 ਰੀਆਵੈ। ਬਚਨ ਠੋਗ ਬੀਸਾਮ ਨ ਪਾਵੈ। ਤਕੈ ਧਰਮ

॥ ਬਿਥਾਸੁ ਨਿਕਰੇ ॥ ਜਿਉ ਛੁਟੈ ਪਟ ਜਲਨੀ ਰੇ ॥ ੬ ॥ ੩੨
 ਜੋ ਕਛੁ ਪਰੇ ॥ ਏਨੇ ਗਾਪਾਨੀ ਬਚਨ ਦੇ ॥ ਇਸੁਖ
 ਠੰਗ ॥ ਸੋਗੁ ਸਥ ਦਾਤਾ ਮਾਤਿ ਪੁਰੇ ॥ ਨਤ ਰਗੁ ਸੋਕੁ ਪ
 ਅਧੇ ਗੇ ॥ ੭ ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰਿ ਨਾਹੀ ਕਠੈ ॥ ਅਪਨੈ ਸ
 ਗਥਿ ਪਸਪਾਚਿ ਮਰੈ ॥ ਨਰਕ ਕੁਪ ਪਰ ਜਨੈ ਤਾਸਾ ਜਹ
 ਅਤੀਤ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਿਗਤਿ ਜਨੈ ਪੁਰ
 ਖਾਹਿ ਨਾਹਿ ਭਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਿਗਤ ਨੁ ਸੋ ਉਪਗਾਰ ਨੈ ਆਵੈ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਿਗਤ ਨਾ ਤੇ ਧਰਮ ਨਹੇ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰਿਗਤੁ ਬਕਾਜਿ ਨ
 ਆਵੈ ਸੋ ॥ ੧੦ ॥ ਅਤੀਤ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਿਗਤਿ ਸੋ ਗੇ ॥
 ਜਹਾਂ ਅਤੀਤ ਸੋ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰੇ ॥ ਜਹਾਂ ਅਤੀਤ ਬਿਮੁਖ
 ਰੈ ਜਾਈ ॥ ਜਹਾਂ ਨ ਪਰੇ ਸਾਧਕੀ ਪਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਜਹਾਂ ਨ ਮ

× ਬੇਈ ਨਰਿ ਤਾਗਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸੁੰਮਿ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਹੋ

4
ਪੁਰਖਾ ਬਿਸੰਮਾ ॥ ਧ੍ਰਿਗਸੋ ਬ੍ਰਿਥਾ ਅਮਿਥ ਜਾਨੰਮਾ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਤ੍ਰਿਯਸੀ ਲਨੇ ਮਨਾ ਰਿਗਤੀ ॥ ਅਤੀਤ ਪਰਮ ਮੇਰੇ ਸੋਕ
ਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰੁ ਕਯੋ ਸਮਝਾਈ ॥ ਸੁਨਿ ਤ੍ਰਿਯਾ
ਤੀਤ ਬਿਮੁਖ ਨ ਰਿਜਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਏਉ ਅਪਨੋ ਸਰਬ ਸ
ਯਨਾ ॥ ਗੰਥੋ ਕੰਤ ਤੁਮਾਰੋ ਪਨਾ ॥ ਐਸੇ ਬਚਨ ਤ੍ਰਿਯਾ ਜਬ
ਕਹੇ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਸਬ ਕੋ ਮਨਿ ਰਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਪਾਏ ਤਪ
ਗਮ ਬਹੁਤਾ ਦੇਨ ਭਏ ॥ ਆਪਨ ਪਰਮ ਅਤੀਤ ਦੇ ਆਏ
ਅਤੀਤ ਪਰਮ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ਹੁਏ ॥ ਤੋਹ ਮਕੋ ਆਜ
ਅਪਨ ਪੈਏ ॥ ੧੪ ॥ ਪਾਤਿ ਕੋ ਬਚਨ ਨ ਮੇਟੇ ਜਾਈ
ਅਤੀਤ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਰਹੀ ਲਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਤੋ ਬਿਮੁਖ
ਜਾਇ ਕਜ ਫਰੇ ॥ ਉਪਾਤਿ ਬ੍ਰਤਾ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਇਹ

ਕਾਤਿਤਾਕੋਆਵੁਰਕੀਯੋ। ਤਨਪਨੁਪੁਨਪੁਨਤਿਸੋਦੀਯੋ ੨੨
 । ਚਾਹੀਸੁਦਰਸਨਬੋਲਯੋਆਹੀ। ਉਤਗਤੀਯਾਨਦੀ
 ਨੋਜਾਨੀ। ੧੬। । ਭੀਤਰਿਭਯੋਅਤੀਤਬੋਲਯੋ। ਐ
 ਹਿਸੀਤੋਖਹਮਾਰੋਕੀਯੋ। ਸੁਨਤਬੋਲਮਨਕੋਪਨਭਯੋ
 । ਸਮਝਯੋਮਨਪੁਸੀਨਕਰਿਲਯੋ। ੧੭। । ਵੁਰੋਮਿਤ੍ਰ
 ਰਹੀਤਹਮਾਹੀ। ਜੋਸਤਟਰੈਤਤੋਰੈਕਹੀ। ਅਪ
 ਨੋਧਰਮਰਯੋਦਿਢਜਹਮ। ਪਰਤੋਮਿਤ੍ਰਗਈਫ
 ਰਿਤਹਮ। ੧੮। । ਧਰਮਪੁਗਟਭੀਤਰਿਤੇਆਏ। ਤਾ
 ਪਾਰਿਸੁਗਤਿਪੁਖਾਬਰਖਏ। ਕੀਗਤਿਧਰਮਬਹੁਤ
 ਤਹੰਧਰੀ। ਐਹਪਤਿਬ੍ਰਤਾਸਧਸੁੰਦਰੀ। ੧੯। ।
 । ਸਰਧਾਸਾਤਿਤਾਥੀਸਨਸੋਪੁਰੀਤ। ਪਰਮੋਮਿਤ੍ਰ

ਥਈਯੋਜੀਤਿ। ਜੋਇਹਕਥਾਉਨੋਚਿਤਛਾਈ। ਤੁ
 ਕੀਅਥਪਾਮਿਤ੍ਤਦੁਖਜਾਈ। ਹਰਿਚਰਿਤ੍ਰਸੁਦਰ
 ਨਚਾਵ। ਸੋਜਾਂਨਿਬੀਸਤਮੀਯਜਾਵ। ੨੦॥ ਇਤਿ
 ਸ੍ਰੀਮਹਾਂਭਾਗੋਇਤਹਸਸਾਗਸਮੁਚਏਸਤਮੋਯਜਾ
 ਿਇ। ੭॥ ਚੋਪਈ। ੨੮॥ ਜੁਧਿਸਰਉਬਾਚ॥
 ਕੋਨਅਕਰਮਨਰਕਦੁਖਸਯੋ। ਕੋਨਸੁਕਰਮਦੁਗ
 ਟਛਛਯੋ॥ ਇਹਮੇਰੇਮਾਨਿਬਰਤੀਆਈ। ਭੀਖਮ
 ਪਿਤਾਕਹੋਸਮਝਾਈ॥ ਪਾਭੀਖਮਉਬਾਚ॥ ਬਿਖ
 ਛੋਭਤੇਛਾਝੇਧਰਮ॥ ਇਹੈਨਰਕਪਰਿਬੋਕੋਕਰਮ॥
 ਅਹੰਕਾਰਵਸਮਾਤਿਹੋਈ॥ ਸਮਝੁੰਦੇਨਸਮਝੁੰਦੇ
 ਸੋਈ॥ ੨॥ ਬਚਨਕਠੋਰਹੁਆਭੀਮਾਨਿ॥ ਐਸੇਨ

ਗਰੀਬ ਰੋਅ ਗੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਰਕ ਹੁਤੇ ਜਗਤ ਤਨ ਪੈਐ ॥ ੩੧ ॥
 ਅੰਧ ਰੂਪ ਮੇ ਸੋ ਨਰ ਪੈਐ ॥ ੩ ॥ ਖੁਠੇ ਬੋਝ ਚੁਪ ਰਹਿ
 ਹਰੈ ॥ ਦੁਖੀ ਜੀਵ ਕੀ ਪੀੜ ਨ ਹੋਐ ॥ ਜਾਤ ਬੁਰੇ ਪ
 ਗਯੋ ਕਰੈ ॥ ਐਸੇ ਬੋਝ ਨਰ ਕ ਮੇ ਪੈਐ ॥ ੪ ॥ ਮੇਟੇ ਰੂਪ ਬ
 ਵਰੀਤਾਲਾ ॥ ਰੋਪੈ ਪੈਰੇ ਕੀਟ ਕਾ ਲਾ ॥ ਦੇਵ ਰਿਖ
 ਬੈਸ ਨ ਵਸਿਤਾਵੈ ॥ ਐਸੇ ਜੀਵ ਨਰ ਕ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤਿਭ ਜੀ ਨ ਤਿਜੇ ਤੇ ॥ ਨਰ ਕ ਰੂਪ ਮੇ ਜਾਨੁ
 ਤੇ ਤੇ ॥ ਜੇ ਅਨ ਦੇਖ ਯੋ ਦੇਖ ਲਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਬੈਸਾ ਸਾਧਾ
 ਤਰੈ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਬੈਸ ਨ ਤਗਤ ਸੋ ਜਾਨੀ ॥ ਤੇ
 ਗਸਦਾ ਨਰ ਕ ਮੇ ਬਾਸੀ ॥ ਜੇ ਭੁਤਿ ਬਿਨਾਂ ਤ੍ਰਿਅਸੀ ਗਜਾਂ
 ਹੀ ॥ ਸੁਗਮਾਂ ਸਾਥਿ ਰੀਯ ਕਰਾਂ ਹੀ ॥ ੭ ॥ ਚੁਯਾ ਚੋਰੀ

ਪੰਗਤ੍ਰਿਯਾਸਿਗਕਰੋ॥ ਐਸੇਜੀਵਨਰਕਮੇਪਰੋ॥ ਉਦ
 ਮਦਥੀਰਾਸਥੀਠੰਗਰੋ॥ ਦੋਸਥਕਾਂਜਲਕਾਂ
 ਛਾਥਿਚਰੋ॥ ੧੮॥ ਰਜੁਦਲਾਤ੍ਰਿਯਾਸਿਗਕਰੋ॥ ਤਿਨਰ
 ਸਦਨਰਕਗਤਿਪਰੋ॥ ਬੰਦੇਜਲਸਰੀਰਮੇਕਰੋ॥
 ਗੋਸਾਲਮੇਪਾਦਨਕਧਰੋ॥ ੧੯॥ ਦੇਵਾਏਤੁਗਸੀਥ
 ਨਗਈ॥ ਕਰੋਉ॥ ਚਿਦਨਰਕਮੇਜਾਈ॥ ਸਾਧਾਤਿਸਾ
 ਸਤ੍ਰਜਿਨਤਿਅਤਿਪਾਰੋ॥ ਖੜਕਛੁਗੀਥੇਚਤਿਤਖੀ
 ਯਾਗ॥ ੨੦॥ ਨਿਗਤਿਗੀਤੁਗੀਥੇਨੁਗੁਨਗੰਦੈ॥
 ਐਸੇਜੀਵਨਰਕਗਤਿਪਾਵੈ॥ ਘਗਾਇਜੇਤਿਤਥ
 ਠਿਕਰੋ॥ ਤੇਨਰਜੀਵਨਰਕਮੇਪਰੋ॥ ੨੧॥ ਐਸੇਜੀ
 ਵਾਦਰਗੋਮੇਜਾਂਗੀ॥ ਗਾਜਾਂਏਸੋਮੇਸਿਸਯਾਨਾਂਗੀ॥ ਨ੍ਰਿ

ਪਨਜੀਵਅਨਾਬਜੋਏਈ।ਦੀਨਦੋਖਿਦੁਆਕਰੇਸੇ ੨੫
 ਈ॥੧੨॥ਐਸਨਿਦੋਖਿਦੁਆਜੋਕਰੈ।ਤੇਸਬਜੀਵ
 ਸੁਰਗਪਗਧਰੈ।ਸੀਤਲਬਚਨਸਾਤਿਤਪ੍ਰਿਯਦਾਂ
 ਨਾਂ।ਹੋਮਜਗਜਪਤਪਅਸਨਾਂ॥੧੩॥ਸੀਪਦ
 ਨਾਬਕਥਾਕਰੇਜੇਤੇ।ਪ੍ਰਗਟਸੁਰਗਯਲਪਾਂਵੈਤੇ
 ਸਥਿਸਨਭਗਤਿਗਾਇਤ੍ਰੀਦੇਵਾਂ।ਸੁਰਧਾਮਾਤਪਿਤ
 ਗੁਰਦੇਵਾਂ॥੧੪॥ਸਾਸਤ੍ਰਸੁਤਿਕੋਕਯੋਕਰੰਯੀ।ਐ
 ਸੇਛੋਕਸੁਰਗਵੇਜੰਯੀ॥ਦਿਨਹਰਿਕਥਾਥਿਚਰੈ
 ਗਾਤਾ।ਐਰਜੁਕਰੇਧਰਮਕੀਥਾਤਾ।ਸੀਲਸਿਤੋਖ
 ਦੁਆਮਾਧਿਪਰੈ।ਐਸੇਜੀਵਸੁਰਗਾਨਿਸਤਰੈ॥੧੫॥
 ਪਰਦਾਗਧਨਹੋਤਨਕਰੈ।ਸਬਕੈਭਾਵਭਲੋਮਨਪਰੈ

ਭ੍ਰੋਧੰਭੰਮਨਕਪਟਨਕਰੋ॥ਐਸੇਪੁਰਖਸੁਰਗਪਗਧ
 ਰੋ॥੧੬॥ਅਪਨੀਅਸਤੁਤਿਆਪਨਕਰੋ॥ਪਰਉਪਬ
 ਦਨਹਿਉਚਰੋ॥ਗੁਥੇਬਚਨਪਗਯੋਮਾਂਨ॥ਤਿਨਕੋ
 ਆਦਰਸੁਰਗਾਬਿਦਾਂਨ॥੧੭॥ਕਥਾਅਠਈਜਾਂ
 ਨੋਸਹੀ॥ਸੁਰਗਨਰਕਮਾਰਗਗਤਿਕਹੀ॥ਜੋਯਾਕ
 ਥਾਸੁਨੋਚਿਤਝਾਈ॥ਤੋਮੀਸਾਰਨਰਕਰੁਰਜਾਈ॥
 ੧੮॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਹਾਂਭਾਰਥੋਈਤਹਾਸਸਾਹਸਮੁ
 ਚਯੋਅਸਮਧਯਾਈ॥੯॥ਚੌਪਈ॥੨੮੮॥ਲੁ
 ਧਿਸਰੋਬਾਢਾ॥ਭੀਖਮਧਿਤਾਕਰੋ॥ਫਿਰਿਮਰਮਾ॥
 ਕਹਾਸੁਰਨਰਛਜਾਕੋਪਰਮਾ॥ਅਪਨੈਆਸਮਆਵੈ
 ਕੋਈ॥ਤਾਸੁਖਦੀਏਕਹਾਠਲਹੋਈ॥੧॥ਭੀਖਮੋ

ਬਾਚਾ॥ ੧੫੪ ਮਸਰਨਰਛਾ ਕੋਐਸੋ॥ ਗਜਾਰਕਦੇਵ ੩੬
 ਸਿਵਜੋਸੋ॥ ਸੁਨਿਇਤਹਾਂਸਪੁਰਾਂਤਨਬੰਤਾਕਬਬ
 ਧੀਕਕਪੋਤਕੀਤਾਤਾ॥ ੨॥ ਗਦਿਨਪ੍ਰਤਿਬਾਧਿਕਰੋਪਕ
 ਜਿਗਾ॥ ੧੩ ਤੈਅਨੇਕਜੀਵਅਹਾਗਾ॥ ਏਕਾਦਿਵਾਸਿ
 ਉਠਿਚਲਯੋਅਹੋਰੋ॥ ਬਨਮੇਬਾਧਿਕਰਗਮਕੇਘੋਰੇ
 ॥ ੩॥ ਗਠਿਰਤਾਠਿਰਤਬਨਮੇਜਬਆਯੋ॥ ਤਾਦਿਨਕ
 ਫੁਜੀਵਨਹਿਪਾਯੋ॥ ਬਪਕਹਿਭਟਕਤਰੁਈਅਦੁ
 ਗਾਨਿਰਠਲਉਦਿਮਫੁਧਜਾਅਪਾਗਾ॥ ੪॥ ਮਾਘ
 ਮਸਉੜਗਾਜਿਯੋ॥ ਆਗਤਿਵਿਤਬਾਧਿਕਰਾ
 ਜਿਯੋ॥ ਬਰੋਖੇਮੇਘਜੁਪਰਛੇਕਾਗਾ॥ ਭਰਿਗਏਸ
 ਬਖਾਰਪਨਾਗਾ॥ ੫॥ ਪੰਥਨਸੁਏਚਲਯੋਨਜਾਈ॥

ਸੀਤਕੀਤਕਪੈਅਕੁਲਾਈ॥੬॥ਐਸੇਬਾਧਿਕਚਲਤ
 ਰਜੇਤਹ॥ਜਲਭੇਤੀਤਕਪੋਤੀਜਹ॥ਦੇਖਾਤੀਦਿਸਿ
 ਪਕਗਿਤੀਨਿਲਈ॥ਅਪਨੈਆਨੈਜਾਗੇਦਈ॥੭॥ਦੁ
 ਥਕਪੋਤੀਕੇਮਾਨਿਆਪੋ॥ਪਗਲਪੁਰਖਆਜਨਾਹਿਪਾ
 ਯੋ॥ਬਾਰਬਾਰਕਪੋਤੀਕਹੈ॥ਕੀਤਅੰਕੇਏਕਪੰਥ
 ਰਹੈ॥੮॥ਐਸੇਬਾਧਿਕਆਈਯੋਉਹ॥ਦੁਜੋਕਪੋਤ
 ਆਸਾਜਹ॥ਸਪਨਾਬੰਢਤਹਦੇਖਯੋਆਈ॥੯॥
 ਨਿੰਦਗਰਚੋਥਨਈ॥੧੦॥ਉਦਿਮਭੁਗੈਕਫੁਬ
 ਸਾਈ॥ਤਤੁਲਿਬਾਧਿਕਰਹੋਅਰਸਾਇ॥ਅੰਗ
 ਭੀਜੀਬਿਭਲਤਨਭਯੋ॥ਦੁਪਾਅਪਾਰਅੰਗਥੇ
 ਦਿਯੋ॥੧੧॥ਤੰਤੈਕਫੁਨਜਾਈਕਹਯੋ॥ਅੰਗਸਰ

ਠਿਕਾਠਵੇਰਹਯੋ। ਤਹਥੇਠੇ ਕਪੋਤ ਪਾਰਿਆਈ। ਤ੍ਰਿਜ- ੩੭
 ਪੰਥ ਦੇਖੈ ਅਕੁਲਾਈ। ੧੧। ਸੋ ਤੈ ਪਰਮਾਵਤੀ ਅਗ
 ਰ। ਅਜ ਕਹਾਂਤਿ ਨਿਕਰੀ ਅਵਾਗ। ਤ੍ਰਿਜਾਥਿ ਛੋਧਿ
 ਧਾਤਾਵਯੋ। ਅਜ ਅਕੇਲੇ ਪਰਮੇਸਰਯੋ। ੧੨। ਅਜ ਬ
 ਯੋਹ ਸਿਰਿ ਸਿਧਿ ਪਾਤਾ ਕਰੀ। ਤ੍ਰਿਜਾਗੁਪਮਾ ਅਧਿਸਤ
 ਰੀ। ਜਾਹਦੀ ਨਿਤ੍ਰਿਜਾ ਸੋ ਪਰੇ ਬਿਛੋਹ। ਤਾਹਿ ਨ ਮਿਥਾ
 ਪਰਸੋ ਮੋਹ। ੧੩। ਪਰਸੋ ਭਾਪਰ ਨੀਸੋ ਨੇਹ। ਕੋਟੁ
 ਖਸਰੈ ਆਜੀ। ਇਹਿ ਗੋਹ। ਇਤ ਉਤਾਹਿ ਸਕਪੋਤ
 ਕਰੀ। ਵੇਖੀ ਤ੍ਰਿਜਾ ਜਾਹੇ ਮੇਪਰੀ। ੧੪। ਆਚੇਰਜ
 ਦੇਖਿ ਮੁਸਕਾਰੀ ਹਯੋ। ਤਥਸੋ ਖਚਨ ਕਪੋਤੀ ਕਹਯੋ।
 ਮੇਰੋ ਪਨਭਗਮੇਸਹੀ। ਜੋ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਪਰੇ ਹੀ।

॥१५॥ ਤਿਯ ਕੋ ਬਰੋਭਾਗ ਆਧਿਕਾਈ ॥ ਪਾਤਿਅ ਪਨੈ ਮੁਖ
 ਕਰੇ ਬਰਾਈ ॥ ਜਾਂ ਲੋਦਾ ਮੀਆਤਿ ਅਕੁਲਾਈ ॥ ਤਬ
 ਤਿਸੈ ਕੀ ਕਰਮ ਕੀ ਥਾਤ ॥ ੧੬ ॥ ਦੁਖ ਰੂਪ ਤਿਯ ਜਹਾਂ
 ਪ੍ਰਯਸੀਸਾਗ ॥ ਛਾਨਿ ਮੋਹਿ ਕਰਿ ਧਰਮ ਬਿਚਾਗ ॥ ਅਬ
 ਤੁਮ ਕਹਾ ਸੋਚਤੋ ਨਾਥਾ ॥ ਬਿਛੁਰਨਿ ਮਿਲਨ ਕਰਮ ਕੋ
 ਥਾ ॥ ੧੭ ॥ ਧੀਰਜ ਧਰਮ ਸੀਤਾ ਰੋਅੰਤਾ ॥ ਆਯੋ ਅਤੀ
 ਤਤੁ ਮਾਰੇ ਕੀਤਾ ॥ ਪਰੇ ਅਪਦਾ ਧਰਮ ਜੁ ਕਰੇ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਜ
 ਸਜਗਤਾ ਬੀਸਤਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਧੀਰਜ ਸੁਗੁਰਾ ਅਤੀਤ ਕੀ
 ਸਾਗ ॥ ਧੀਰਜ ਸੁਤਨ ਪਨਾ ਪਰਉ ਪਕਾਗ ॥ ਨਾਰੀ ਧਨ
 ਸੁਪੁਰਖ ਹਿਭਵੈ ॥ ਪੁਰਖ ਪਨਾ ਧਰਮ ਹਿਮਲਸੁ ਜੇਵੈ
 ॥ ੧੯ ॥ ਛੁਧਾ ਦੁਖੀ ਸੀਤ ਤੇ ਬੀਤਾ ॥ ਐਸੇ ਆਯੋ ਗੁ

੨੨ ਅਤੀਤ। ਜੋ ਕਹੁ ਜੋਇਆ ਵੈਉ ਪਗਾਗ। ਤਿਥੇ ਐਂਗ ੩੮
 ਧਰਮ ਨਹੀ ਸਾਗ। ੧੦। ਤਾ ਤੋਇ ਹਤੁ ਮਰੈ ਆਸਾ। ਤੁਮ
 ਤੇ ਹੋਇ ਕਰੋ ਸੋ ਪਗਾ। ਐਸੋ ਬਚਨ ਕਧੋਤੀ ਕਹੀ। ਸੋ
 ਸੁਨਿ ਮਨਿ ਕਧੋਤ ਕੈ ਰਹੀ। ੧੧। ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਧੋਤ ਪਗਾ
 ਸੀਤਾ ਪਾ। ਤਬ ਕਧੋਤ ਨਿਰਭਾਸੈ ਆਪਾ। ਕਧੋਤ ਉਥਾ
 ਚਾ। ਪੁੱਖੀ ਉਤਪੰਨਾ ਕਾਗ। ਸੋ ਤੇ ਕਹੀ ਜੋਇਉ
 ਪਗਾਗ। ੧੨। ਪੁੱਚੁ ਗਿਉ ਦੁਆਪੋ ਨਿਰਗੋ। ਕੋ ਨ ਭਾਂਤ
 ਅਤੀਤ ਪਗਾ ਕਹੀ। ਉਦਮ ਕਾਰਿਉ ਠੰਚ ਲਯੋ ਬਿ
 ਸੁਗਿ। ਦੋਖੀ ਬਸਤੀ ਅਗਨਿ ਉਰਿ ਦੁਗਿ। ੧੩। ਘਰ
 ਰਿਚੈ ਚਬਰਤੀ ਲਾ ਕਹੀ। ਅਗਨਿ ਬਿਧਿ ਕਕੇ ਅਗੈ
 ਪਹੀ। ਅਗਨਿ ਚੈ ਚ ਸੋ ਲਾ ਕਹੀ ਖਾਤਾ। ਬਾਗੀ ਅਗਨਿ

ਪਾਖਿਕਾਰਿ ਘਾਤੁ ॥੨੪॥ ਆਗੈ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਜਾਗੀਜਹਾ ॥
 ਆਪ ਬਾਧਿ ਕਉ ਠਿਕਾਉ ਭਾਧਿ ਜੋਤਹਾ ॥ ਫੁਯੋ ਸੀਤ ਫੁਪ
 ਅਕੁਲਤੋ ॥ ਬਹੁ ਰਿਕ ਪੋਤ ਦੇਖਿ ਪਾਛਿ ਤਾਨੋ ॥੨੫॥ ਆਖਿ
 ਗਾਧੀ ਗਮ ਪਛੀ ਪਸੁ ਜਾਤਿ ॥ ਅਪਨੋ ਪੇਟ ਭਰੈ ਦੇਨ
 ਗਤਿ ॥ ਏਕ ਸਹ ਅਜਨ ਹਿ ਦੇਖਾਹਿ ॥ ਹਮ ਅਪਨੋ ਨਹੀ
 ਉਦੁਭਗਾਹਿ ॥੨੬॥ ਬਾਰੈ ਬਾਗ ਬੀਸੁ ਯੋ ਆਪਾ ॥ ਕਰੁ
 ਕਾਰਿ ਹਰੈ ਦੁਖ ਸੰਤ ਪਾ ॥ ਧਰਮ ਪਛੁਲੈ ਪੁਰੋਜਾਨਿ ॥ ਏ
 ਕੈ ਮਨਿ ਵਾਉ ਪਜੀ ਆਹਿ ॥੨੭॥ ਅਪਨੀ ਦੇਹ ਪ੍ਰਾਪ
 ਹਰੈ ॥ ਭੋਜਨ ਅਜ ਅਤਿ ਥਕੈ ਕਰੈ ॥ ਯੋ ਕਾਰਿ ਅਗ
 ਨਿ ਮਧ ਜਸੋ ਪਕੁਯੋ ॥ ਬੀਧਨ ਦੇਖਿ ਮਾਨਿ ਆਰੋਗ ਜਕ
 ਰੈ ॥੨੮॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਉਠਿ ਫਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਦੇਖਿ

ਬਾਧੀਕਰੈਉਪਜਯੋਗਜਾਂਨ॥ ਤਬਸੋਬਸਕਅਧਿਧਿਕ
 ਹੈ॥ ਮੁਖਤੈਕੋਮਲਬਚਨਉਚਾਰੈ॥ ੩੮॥ ਬਧਿਕਉ
 ਬਾਚ॥ ਹੁੰਮਨੁਖਕਹਾਕੋਤਯੋ॥ ਸਬਾਦਿਨਪਾਪਕਰ
 ਤਮੋਗਯੋ॥ ਮੋਮਾਨਿਖਦ੍ਰੇਕੀਏਅਕਰਮਾ॥ ਦੋਖੋਯਾਪ
 ਖੀਕੋਧਰਮ॥ ੩੯॥ ਸੋਸਬਹੀਦੀਨੋਸਤਾਪ॥ ਕੀਯੋ
 ਅਨੇਕਜੀਵਕੋਪਾਪ॥ ਤੋਨਿਜਸਰਪਪਾਪਕੋਭੋਨ॥ ਮੋਤਿ
 ਨਰਕਕੋਗਾਖੇਕੋਨ॥ ੪੦॥ ਜਨਿਤਿਤਨਪਨਰਿਤਪਧਰਮ
 ਨਕੀਯੋ॥ ਜਨਿਤਿਤਨਪਰਉਪਗਾਹਦੀਯੋ॥ ਸੋਤਨਪਾ
 ਪਗੁਪਮੋਕੀਯੋ॥ ਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਜੀਯਦੁਖਦੀਯੋ॥ ੪
 ੧॥ ਗਇਤਨਹਿਪਸਪਖੀਕੋਮਰਮਾ॥ ਸੋਈਪੰਨਜਕਰੈ
 ਚੁਸੁਕਰਮ॥ ਯਾਹਿਕਹਿਓਕਰਗੀਰਾਹੀਤੋਗਿ॥ ਜਿਹਿ

੩੯

ਏਕਗੀਪਕਰੇਜੀਯਕੋਠੀ॥੩੩॥ਛਾਰਿਜਾਲਭੀਤੰ
 ਗੀਪਰੁਤਕੀ॥ਦਿਵਕਾਰਿਥਾਧਿਕਦਯਾਮਾਨਿਪਰੀ॥ਨਿਕ
 ਜਕਧੋਤੀਕੀਯੋਬੀਚਾਗਾ॥ਪੁਰਖਾਬੀਨਾਂਸੁਰੋਸੀਸਾਗ॥
 ॥੩੪॥ਜੇਸੇਬੀਧਾਧਗਾਬਿਨਗੇ॥ਜੇਸੇਬੀਧਾਪ੍ਰੰ
 ॥ਬਿਨਦੇਗ॥ਜੇਸੇਬੀਧਾਬੇਤਬਿਨਬਾਗੀ॥ਤੇਸੇਬੀਧਾ
 ਪੁਰਖਾਬਿਨਨਾਰੀ॥੩੫॥ਜੇਸੇਬੀਧੇਤਬਿਨਬਾਗੀ॥ਤੇਸੇਬੀਧਾ
 ਨਾ॥ਜੇਸੇਬੀਧਾਬਿਨਸਰਵਗਮੀਨਾ॥ਜੇਸੇਬੀਧਾਦਿਮਫਕ
 ਰਿਯੋਨਾ॥ਜੇਸੇਬੀਧਾਪੁਰਖਾਬਿਨਦੀਨਾ॥੩੬॥ਮਾਤਪਿ
 ਤਾਮੁੰਤਾਸੰਜੋਗਾ॥ਭੁਜਾਬੀਧਪੁਟੇਬੀਜੋਗਾ॥ਸੁਖਸਰ
 ਨਸਮਾਪੀਧਪੰਨਾ॥ਪਾਤੀਬਿਨਔਰਸਬੈਕਿਰਿਕੰਮਾ
 ॥੩੭॥ਦਿਰਿਕਿਰਿਅਗਨਿਮਾਧਿਸੋਪਰੀ॥ਸਾਚੀਸ

ਤੀ ਸਤ ਸੋਬਹੀ ॥ ਜੈ ਜੈ ਦੇਵ ਲੋਕ ਤਬ ਭਯੋ ॥ ਦੇਵ ੪੦
 ੭ ਬੰਨ੍ਹ ਨ ਸੁਰ ਗਤੇ ਅਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਤਿ ਤਿਚਾ ਫਿ ਪੁਰਖ
 ੭ ਤਿ ਸੋਚ ਲੀ ॥ ਅਗੈ ਪੁਰਾਣ ਪਰਮ ਭਯੋ ਬਲੀ ॥ ਕ
 ੭ ਰਿ ਅਤੁੰਠ ਬਰਖ ਸੁਖ ਲਹੇ ॥ ਐਸੇ ਸਤ ਅਲੋਕ ਸੋਗੇ ॥
 ੩੬ ॥ ਜਿਯੁੰਗਾ ਰਹੁ ਸਰਪਤ ਨ ਚਹੀ ॥ ਮਿਤ ਸਕਤਿ
 ਗਹਿ ਲਾਵੇ ਤਹੀ ॥ ਤੁਯੁ ਰਯਾ ਪਤਹਿ ਨ ਰਕਤੇ ਕਾ
 ਵੇ ॥ ਦਿ ਬਯਾ ਬੰਨ੍ਹ ਸਾਹਿਤਿ ਸੁਖ ਬੰਨ੍ਹੇ ॥ ਕੈਸੇ ਪਾ
 ਪ ਪੁਰਖ ਕਿਨ ਕਹੈ ॥ ਕਹੈ ਪੁਰਾਣ ਸਤੀ ਲੋਤਿ ਗੈ ॥ ਰੋਗੁ
 ਤਦੁ ਏਵੀ ਹੋਈ ॥ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ ਜਾਨੈ ਸਬ ਕੋਈ ॥
 ੩੭ ॥ ਹੋਧੀ ॥ ਰਿਪ ਨ ਪਾਤਿ ਤਦੇ ਰਹੀ ॥ ਅਸੁਰਿ ਕੋ ਭਰ
 ਤਾਗਾ ਤਿਕਹੀ ॥ ਭੀਖ ਮਉਥਾਚਾ ॥ ਸਾਧ ਸਾਗਰੀ ॥

ਤੇ ਫਲ ਭਾਣੀ ॥ ਪਰਮੈ ਬੁਧਿ ਬਾਧਿ ਕਰੇ ਆਈ ॥ ੪੩ ॥
 ॥ ਨਿਗਬੰਕਾਰ ਪਰਮ ਮਨ ਭਯੋ ॥ ਬਿਸਨ ਸੁਮਿਰਿ ਉਤਰ
 ਯੀ ਸਿਧਯੋ ॥ ਸੀਤ ਉਸਨ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਥਾ ਸਥਾ ਜੋ ॥ ਆਸਿ
 ਬਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਤਿ ॥ ੪੪ ॥ ਉਨ ਮਨ ਗਯਾਂ ਬੈਰਾਗ
 ਉਚਾਟਾ ॥ ਚਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਉਬਟ ਬਾਟਾ ॥ ਸਿੰਘਟ ਅਗਨਿ
 ਉਠ ਬਨ ਮਾਂਝੀ ॥ ਜਾਗਿ ਬਿਸਥਾਨੇ ਹਰ ਸਮਰ ॥ ਭਇਤੀ
 ॥ ੪੫ ॥ ਗਯੋ ਪਾਪ ਹਰਿ ਸਨ ਮੁਖ ਭਯੋ ॥ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗ ਬ
 ਧਿ ਕਰੇ ਅਯੋ ॥ ਜੋ ਇਕ ਬਾਸੁ ਨੈ ਅਰੁ ਕਰੇ ॥ ਤਾਰੇ ਪਾ
 ਪ ਦੇਖ ਨ ਰਿਹੇ ॥ ੪੬ ॥ ਇਹ ਉਤਰਾ ਸਮੇਂ ਹਮਾ ਤਿਥੀ
 ॥ ਬਾਝ ਦਸ ਕਰੈ ਕਰ ਜੋਗੀ ॥ ਕਥਾ ਕਧੇ ਤ ਬਾਧਿ ਕਰੀ
 ਜਾਂਸੀ ॥ ਨੈਮੀਯਾ ਇਕ ਹੀ ਪਰਵਾਨੀ ॥ ੪੭ ॥ ਇਤਿ

ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਰਾਥੋਈਤਿਹਾਸਸਾਗਰਮੁਚਯੋਨਵਸੋਧਯਾਇ ੪੧
 ॥ ਲੇਚੋਪਈ ॥ ੩੪ ॥ ਯੁਧਿਸ਼ਠਰਉਥਾਚਾ ॥ ਕੈਸੈਜਸ
 ਬੋਲੈਸਬਕੋਈ ॥ ਕੋਹਿਥੀਧੀਸਰਬਸੋਹੋਈ ॥ ਕੁਯੁਆ
 ਪਦਾਕਲੇਸਕੁਮਹਗੈ ॥ ਕੁਮੀਸਾਗਦੁਗਤਿਤੇਤਗੈ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਭੀਖਮਉਥਾਚਾ ॥ ਸਾਤਿਥਾਚੈਨਬੋਲੈਸਤਿਰਾਦਾ ॥
 ॥ ਹਰਿਸੋਪ੍ਰੀਤਧਰਮਪਾਰਿਚਾਦਾ ॥ ਪਰਦਾਗਧਰਧਨ
 ਪਰਹਗੈ ॥ ਸਰਧਾਸੋਹਰਿਸਿਮਰਨਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਸਬਧੀ
 ਥਿਖੈਆਤਮਾਜਾਨੈ ॥ ਉਰੈਪਰਿਏਕੈਸਾਤਿਮਾਨੈ ॥ ਸੀ
 ਤੋਖਾਇਦ੍ਰੀਜਿਤਸੁਰੈ ॥ ਪਰਮਉਦਾਰਗਯਾਨਮਤਿ
 ਪੂਰੈ ॥ ੩ ॥ ਸਭਾਸੋਹਰਿਸਿਮਰਨਕਰੈ ॥ ਸੋਸੀਸਾਗਦੁ
 ਗਤਿਤੇਤਗੈ ॥ ਪਰਮਸੁਦੈਸਸਬਕੋਉਪਕਾਰੀ ॥

ਥੋਏ ਮਠੇ ਬਰਨਾ ਬੰਦਾ ਹੀ॥੪॥ ਆਤਿ ਸੁਧੋ ਮਾਨਿ ਗਾਂਠਿ
 ਨਹੀ॥੫॥ ਦੁਇ ਔਰ ਮੁਖਿ ਔਰ ਨ ਕਹੀ॥੬॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਧਰ
 ਮਗਤਿ ਹੋਈ॥੭॥ ਤਾ ਕੋ ਜਸ ਬੋਏ ਸਬ ਕੋਈ॥੮॥ ਪਪਰਮਾਯ
 ਤੇ ਹੋਏ ਉਦਾਸ॥੯॥ ਅਰੁ ਆਤਿ ਉਗਰ ਜਾਂ ਪਗਾਸ॥੧੦॥ ਬੀਸ
 ਨਤ ਗਵਾਤਿ ਸੁੰਤਿ ਮਾਖਿ ਜੋਈ॥੧੧॥ ਤਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੈ ਸਬ
 ਕੋਈ॥੧੨॥ ਜੋ ਆਨਿ ਨ ਦੇਹਰੀ ਮਾਨਿ ਲਾਵੈ॥੧੩॥ ਗਤਿ ਦੇ
 ਵਸ ਗੋਬੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥੧੪॥ ਸਬਤ ਜੀਗਮਨਾਂ ਮਮਾਨਿ ਪ
 ਰੈ॥੧੫॥ ਸੋ ਸੀਸਾਰ ਦੁਗਤਿ ਸੋ ਤਰੈ॥੧੬॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਸ
 ਰਹੈ ਤਪੁ ਗੰਨਾ॥੧੭॥ ਤਗਵਤ ਕਥਾ ਲੁਕੈ ਦੇਵਾਂਨਾ॥੧੮॥ ਸਾਂਖ
 ਭਗਤਿ ਜੋ ਗਹਿ ਮਾਨਿ ਪਰੈ॥੧੯॥ ਸੋ ਸੀਸਾਰ ਦੁਗਤਿ
 ਸੋ ਤਰੈ॥੨੦॥ ਸੁਨਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਔਰ ਕੋਹੈ॥੨੧॥ ਅਪਨੇ

ਪਰਮਾਨੁ ਚਰੈ॥ ਹਰਿਭਗਤਿ ਨ ਕੋ ਸੰਗ ਜੋ ਕਰੈ॥ ੪੨

ਸੋ ਸੀਸਾਰ ਦੁਰਗਤਿ ਸੋ ਤਰੈ॥ ੯॥ ਅਤੀਤ ਮੁਨੀਸ

ਰਸਾਧ ਗੁਰ ਦੇਵ॥ ਜਗਯਗਯਾਂ ਨਤ ਪਤੀਰਥ ਜੇਵ॥

ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਸੋ ਰਹੈ॥ ਸੋ ਸੀਸਾਰ ਦੁਰਗਤਿ ਤੇ ਤਰੈ

॥ ੧੦॥ ਅਸਤ੍ਰੀਧਰਮ ਹਿਜੋ ਪਾਹਿ ਚੰਨੈ॥ ਪੁਰਖ ਹਿਨ

ਗੁਇਣ ਕਾਰਿਆਨੈ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪੁਰਖ ਬਚਨ ਮਾਨ

ਹੈ॥ ਸੋ ਸੀਸਾਰ ਦੁਰਗਤਿ ਤੇ ਤਰੈ॥ ੧੧॥ ਜਬ ਕੁਛ ਧਰ

ਮਨ ਜਾਈ ਕੀਯੈ॥ ਤਾ ਬੀਤਿ ਨ ਲਾਭ ਕਥਾ ਮਨ ਦੀਯੈ

ਕਥਾ ਦੁਰਗਤਿ ਤਿਹ ਨ ਕੀਕੀ॥ ਦਸੋ ਮੇਧ ਜਾਇ ਜਾਂ

ਨੀਯੈ ਸਤੀ॥ ੧੨॥ ਇਤਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਂਭਾਰਤੋ ਇਤਿ

ਸਸਾਰ ਸਮੁਚੇ ਦਸਮੇ ਪੀਯਾਇ॥ ੧੦॥ ਛੋਪਈ

॥ ३५६ ॥ ਯੁਧੀ ਸੁਰ ਉਥਾਚਾ ॥ ॥ ਥੀ ਪ੍ਰਭੇਤ ਮਨ ਸੰਕਟ ਪਯੋ ॥
 ॥ ਕੈਸਾ ਭੁੰਤੁੰਗੁ ਹੁਕਮੈ ਕੋ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਹਾਗ ॥ ਅਬ
 ॥ ਹਿੰ ਪਤਾ ^{ਪਾਤਿ} ਮਹਕ ਹੋ ਬੈਠਾਗ ॥ १ ॥ ਤੀਖਮ ਉਥਾਚਾ ॥
 ॥ ਸੁਨੀ ਨਿਪ ਏਕ ਕਥਾ ॥ ਇਤ ਹਾਸਾ ਜਬਾ ਹੋ ਸਤ ਗਿੰ ਖਰ
 ॥ ਏਉ ਦਾਸਾ ॥ ਬੀਖ ਦੁਖ ਜਗ ਜਾਹੁ ਜਬਾ ॥ ਅਬ ਸੁਨਿ
 ॥ ਸਤ ਗਿੰ ਖਨ ਕੀ ਕਥਾ ॥ २ ॥ ਕਾਸਿ ਬਹੋਤ ਮਭਾਗੁ
 ॥ ਜਾ ਅਤ੍ਰੇ ਬਸਾਇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿਖਿ ਗਜਾ ॥ ਗਜਾ ਰਿਖ ਅ
 ॥ ਗਬਿ ਸਵਾਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਜਮ ਦਗਾਨਿ ਸਾਤਿ ਗਿੰ ਖਨ ਨਿਬਚਿਤਾ
 ॥ ३ ॥ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾਚੁ ਪਤੀ ਅੰਧੀ ਦਾਸੀ ॥ ਪਾਸਿ ਪੰਖ ਸੇਵਗ
 ॥ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਬਹੁਤ ਦਿਵਸਤ ਪਕੀਨੋ ਜਹਾਂ ॥ ਪ
 ॥ ਕੋਕਾ ਲਮੇ ਪਾਬਿਨ ਤਹਾਂ ॥ ४ ॥ ਸੋ ਆਸੁ ਮਤਾ ਜਿ ਚਢੇ

੪੩
 ਰਖੇਸਾ॥ ਆਏ ਬਖਾਵੁ ਬਕੇ ਦੇਸਾ॥ ਲਗੀ ਫੁਪਾਗੁ ਦੇ
 ਸਬਤਗਾ॥ ਥਾਲ ਕੀ ਮਿਤ ਕਪਯੋ ਜੋਜਗਾ॥ ਪਾ॥ ਗੁਜ॥
 ਨਿਕਸਯੋ ਤਗਾ ਅਰੋਗੇ॥ ਆਯੋ ਤਗਾ ਕਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਯੋਗੇ॥
 ਮਿਤ ਕ ਫੁਪਾ ਪਾਕਤਗਾ ਕੀਯੋ॥ ਗੁਜਾ ਦੇ ਬਿਬਚ
 ਨ ਬੋਲੀਯੋ॥ ੬॥ ਗੁਜ ਉਥਾਚਾ॥ ਮਿਤ ਕ ਪਿਸਾਚ
 ਫੁਯੋ ਕਯੁਜਾਈ॥ ਤੁਮਾਤ ਪਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿਖ ਗਈ॥
 ਮੇਰੇ ਕਹੇ ਛਾਡੀ ਏਹ ਦੇਹ॥ ਚਾਰੋ ਅਨਿਦਿਦ ਗਥ ਸੇ
 ਏਹ॥ ੭॥ ਸਤ ਰਿਖ ਉਥਾਚਾ॥ ਗੁਜ ਪਤਿਗੁਰੂ
 ਮਨਾਹਿ ਕਰੈ॥ ਗੁਜ ਸਘੋਰ ਪਾਪ ਮੇਧਰੈ॥ ਬਗਈ ਹਭ
 ਲੋ ਮਿਤ ਕ ਕੋਖਾਨਾ॥ ਅਤਿ ਕਾਨਿਸ਼ਟ ਗੁਜਾ ਕੋ ਦਾਨਾ॥
 ੮॥ ਸਭ ਕੁ॥ ਦਸ ਦਸ ਸਮੇਚ ਕੁਰੀ॥ ਦਸ ਚਕੁਰੀ ਸਮੇ

ਧੁਜਾ॥ ਦਸ ਧੁਜਾ ਸਮੇ ਬੇਸਯਾ॥ ਦਸ ਬੇਸਯਾ ਸਮੇ ਨਿਪਾ॥
 ॥ ੮॥ ਇਹ ਸੁਨਿ ਮਨਾ ਬਿਲਖਾਨੈ ਗੋਈ॥ ਉਲਟਿ ਗੰਦ
 ਮਨਿ ਕੀਯੋ ਉਪਾਈ॥ ਗਾਜਾਏ ਕਮਤੋ ਮਨਿ ਕਰੀਯੋ॥
 ॥ ਗੁਲਰ ਲੇ ਮਾਰਗੇ ਮੇਧਰੀਯੋ॥ ੧੦॥ ਗਾਖੇ ਛਲਕ
 ਰੀਤਿ ਰਿਬਿਧਿ ਤਹਾ॥ ਬਨ ਭੁਖੇ ਆਏ ਗੀਖ ਜਾਹਾ॥
 ਤਬ ਸੋ ਮਿਤ ਕਚ ਲੇ ਛਿਟਕਾਈ॥ ਆਗੇ ਗੁਲਰ ਦੇ
 ਖੇਜਰਾਈ॥ ੧੧॥ ਤਾਬੀਤਿ ਨਿਬੀ ਨਿਗਬਿਕਰ ਲਏ॥
 ਯੋਖੋ ਮਨ ਗੁਲਰ ਕਜੁੰਭਯੋ॥ ਅਤੇ ਉਬਾਰਾ॥ ਇਛ
 ਲਾਖ ਨ ਛੀਵੈ ਆਜਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇਜਾ ਬਿਨਹਾਈ ਅ
 ਕਾਜਾ॥ ਟੇਰੇ ਆਪੋ ਨੇ ਸਰਬ ਸਪਰਸਾ॥ ਕਛੂ ਬਿਚਾਰ
 ਕੈ ਕੀਜੈ ਕਰਮਾ॥ ੧੨॥ ਬਾਸਿ ਸੁ ਉਬਾਰਾ॥ ਸਿਚਤਿ

ਸਦਾਧਰਮਕੋਕੀਜੈ॥ ਅਰਥਹਿਕਬਹੀਮਨਜੀਦੀ
 ਜੈ॥ ਸਿਚੈਅਰਥਧਰਮਬਹੁਏ॥ ਅਰਥਗਏਪਨ
 ਧਰਮਨਹੇ॥ ੧੩॥ ਗੋਗੀਉਥਾਚਾ॥ ਭਏਸਮਝੀ
 ਤੋਖਹਿਗਹੈ॥ ਤਤੇਬ੍ਰਹਮਤੇਜਤਪਹੈ॥ ਅਰਥਏ
 ਭਤੇਉਪਜੇਦੋਖ॥ ਤਾਥੇਰਿਖਜੁਭਏਸਿਤੋਖ॥ ੧੪॥
 ਕਾਸਿਬਉਥਾਚਾ॥ ਜੋਪੈਅਰਥਦੁਬਸਿਹੈ॥ ਤੋਕ
 ਤਿਬ੍ਰਹਮਤੇਜਤਪਹੈ॥ ਨਿਗਸੀਜੋਕੰਚਤਮੁਜਿ
 ਤੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਏਕਪਦਪਾਵਹਿਤੇਤੇ॥ ੧੫॥ ਭਾਰਦੁਜ
 ਉਥਾਚਾ॥ ਸਰਬਬਸਤਨੀਗਨ੍ਹੇਜਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਸਾ
 ਤਗਨੀਦਿਨਆਧਿਕਾਈ॥ ਗਯਾਂਨਬਿਨਜੈਸੇਮਨਮੋਚ
 ਕੀਜੈ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਕੋਸਿਕੋਚਾ॥ ੧੬॥ ਬਿਦਾਮਤੋਥਾਚਾ॥

੪੨

ਏਭੁਕਾਂਮਾਂਜਯੁਉਪਜਾਵੈ॥ ਜਤੁੰਤੁਮਨਸਿਤੋਖਨਘਣੈ
 ॥ ਬਾਵੈ ਏਭੁਕਾਂਮਾਂਕਰੈ॥ ਜੇਸੈਅਗਾਨਿਬਹੈਪ੍ਰਤ
 ਪਰੈ॥ ੧੭॥ ਜਸਦਗਨਉਥਾਚ॥ ਜਹੰਤਹੰਥਿਪ੍ਰ
 ਪਾਤਿਗੁਰਕਰੈ॥ ਅਪਨੋਬ੍ਰਹਮਤੇਜਪਹਰਹੈ॥ ਜੰਗਦੇ
 ਨਕਰੈਪਾਤਿਗੁਰਜਾਨੈ॥ ਤਾਹਦੇਨਬ੍ਰਹਮਤੇਜਕੀਜੰਨਿ
 ॥ ੧੮॥ ਅਰੁਪਤੀਥਾਚ॥ ਜੇਸੈਕਮਲਨਲਕੇਤੰਤ
 ਯੋਤ੍ਰਿਸਨਾਬਾਢਿਜਾਇਅਨੰਤ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਬਢੇਬਢੇ
 ਪਰਥਾਦਾ॥ ਤਾਂਤੇਤ੍ਰਿਸਨਕਹਹਿਨਸਾਧ॥ ੧੯॥ ਪਸ
 ਪਖਉਥਾਚ॥ ਤਾਹਿਪਦਯੋਗੁਨਯੋਸਬਜਾਸਯੋ॥
 ॥ ਜਿਹਿਆਸਾਕੋਕਹਯੋਨਮਾਨਯੋ॥ ਤਾਹੁਪੈਦਯੋਸਬ
 ਯੋਸਬਜਾਸਯੋ॥ ਜਿਹਿਆਸਾਕੋਕਯੋਬਿਚਾਗ

॥ ੨੦ ॥ ਜਾ ਆਸਾ ਕੋ ਵਾਹੁ ਨ ਪਾਗਾ ॥ ਜਿਹਿ ਆਸਾ ਬੰਧੀ ੨੫
 ਸੀਸਾਗ ॥ ਜਾ ਆਸਾ ਕੋ ਸਬਜਗਦਾਸਾ ॥ ਆਸਾ ਹਿਦਾਸ
 ਕਰੈ ਸੋਖਾਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਹਿਉ ਏ ਨਿਰਾਸ ਆਸ ਪਰਹੀ ॥ ਤਾਂ
 ਕੋ ਆਦਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਲਪਾਯੋ ਆਸਾ ਕੋ ਪਾਗਾ ॥ ਤ
 ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਪਰਮ ਉਦਾਗ ॥ ੨੨ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਉਥਾਚਾ ॥ ਜੋ ਕੇ ਛੁ
 ਕਰੈ ਸਾਧੁ ਪੁਨਿਗਯਾਨੀ ॥ ਸੋ ਕੀਜੈ ਮੈ ਏਹੁ ਤਲਜਾਨੀ
 ॥ ੨੩ ॥ ਭ੍ਰਿਤ ਸਾਧ ਆਚਰੈ ਕਰਮਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਾਤਿ ਏਹੁ ਉਤਮ
 ਧਰਮਾ ॥ ੨੪ ॥ ਏਹਾ ਕੋ ਹਿ ਗੁਲਰ ਛੁਕੈ ਤਹਾ ਆ
 ਗੈ ਚਲੈ ਸਰੋਵਰ ਜਗਾ ॥ ਆਏ ਨਿਕਟਿ ਸਰੋਵਰ ਪਾਸ
 ॥ ਸੁਰਪਾਤਿ ਮਿਲਯੋ ਜਤਨੁ ॥ ੨੫ ॥ ਚਤੁਰਦਿਸ
 ॥ ਬਿਛੁਰੁ ਗਈ ਫੁਗਾ ॥ ਨਿਮਲ ਜਲ ਦੇਖੀ ॥ ਤਿਸਮ

॥ ३॥ ਤਾਮਹਿਅਮਾਥਕਮਲਰਹੇਛੁਈ॥ ਦੇਖਤਮਨਪ੍ਰਸੰ
 ਨਸੁਖਦਾਈ॥ ੨੫॥ ਕਿੰਕਲਕੀਰਸੁਹਾਇਮੋਗ॥ ਚਕਵਾਂ
 ਕਤਤੰਤੰਸਚਕੋਗ॥ ਤਾਹਿਦੇਖਿਸਬਕੋਮਨਮਾਨਯੋ॥
 ਤੀਰਥਗੁਪਸਰੋਵਰਜਾਯੋ॥ ੨੬॥ ਕਾਂਢੀਭੀਉਰੇਅ
 ਗੈਧਰੇ॥ ਛਾਨਿਸਨਾਸਬਨਿਮਿਛਕੋਗ॥ ਕੀਨਿਪਗਮ
 ਪਰ੍ਵੰਜਾਨੀ॥ ਛਲਕਾਰੀਇੰਦੁਚੁਹਾਇਆਂਨੀ॥ ੨੭॥
 ॥ ਕਾਰੀਸਿਮਰਨਪੁਨਿਆਇਜਗਾਂ॥ ਦੇਖੋਨਹੀ॥ ਭੀਉ
 ਰੇਤਗਾਂ॥ ਇਹਾਂਤੋਤਮਪੋਈਹੀਆਹੀ॥ ਚੋਰੀਔਰਥ
 ਗਾਵੈਕਾਹੀ॥ ੨੮॥ ਆਪਸਮੋਬਿਕ੍ਰਮਭਯੋਜਗਾਂ॥
 ॥ ਲਾਗੇਸੋਹਾਖਾਂਸਬਤਗਾਂ॥ ਆਪਸਮੋਸੀਸੈਭਯੋਰ
 ਈ॥ ਅਪਨੋਪਗਮਸਿਭਾਰੋਜਾਈ॥ ੨੯॥ ਅਤ੍ਰਿਓਥਾ

४६
 ਚੁ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਦੁਜੇ ਆਪਾ। ਇਨ ਮੈ ਭੇਦ ਕਰੇ ਕੇ
 ਪਾਪਾ। ਅਤੀਤ ਦੇਵ ਗੁਰੁ ਦਿੰਦਾ ਕਰੇ। ਸੁਸਿਖ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰੇ। ੩੦। ਤਾਂ ਕੋ ਪਾਪੁ ਹੋਇ ਤਿਨਿ ਜਾਂ
 ਨਿ। ਜਿਨਿ ਏਹੇ ਭੇਸੁ ਤੇ ਅਹੰਨਿ। ਰਿਬ ਕਾਜੀ ਪਰਮ
 ਜੋ ਕਰੇ। ਨਿਚ ਜਾਂਤਿ ਸਿਗਤਿ ਮਨ ਪਰੇ। ੩੧। ਨੀਤਿ ਪਰ
 ਮਮਾਗਨ ਹਿਗਤੋ। ਬਿਚਿਤੀ ਅਪਮਾਗ ਸਿਗਤੋ।
 ਤਾਂ ਕੋ ਪਾਪੁ ਹੋਇ ਇਨ ਜਾਂਨਿ। ਜਿਨ ਏਹੇ ਭੇਸੁ ਤੇ
 ਅਹੰਨਿ। ੩੨। ਪਰਮ ਬੇਦ ਗੁਰੁ ਦਿੰਦਾ ਕਰੇ। ਸਾਧਨਿ
 ਕੋ ਜੁਦੇਖ ਮਨ ਪਰੇ। ਸੁਰਾਪਾਨ ਆਖੁ ਜੋ ਪਾਪਾ। ਜਿ
 ਨਿ ਏਹੇ ਭੇਸੁ ਤੇ ਆਪਾ। ੩੩। ਕਾਂਸਾਂ ਪੀਨਾ ਤ੍ਰਿਯ
 ਬਾਸਿ ਹੋਈ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮਾਨੈ ਨਹੀ ਕੋਈ। ਜਾਗ ਸਿਰ

॥ ਇਤ ਸਨਿਕੋ ਪਾਪਾ ॥ ਜੀ ਨਿਏ ਜਗੇ ਭਿਸੁ ਤੇ ਆਪਾ ॥ ੩੫ ॥
 ॥ ਥੀ ਸਿਸੁ ਉਥਾ ਚਾ ॥ ਨਿਕਟਾ ਥੀ ਪਰ ਮੇਸਰ ਪਰ ਹਯੋ ॥
 ॥ ਅੰਗ ਨਿਦੇ ਵਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਕਥਾ ਗੁੰ ਕਥਾ ਨ ਚੁਨੈ ਇਤ
 ॥ ਹਾਸਾ ॥ ਅਰਜੇ ਰਹੇ ਦੁਸਰੇ ਪਾਸਾ ॥ ੩੫ ॥ ਆਰਸ ਸਾਹਿਤ
 ॥ ਸੁਨੈ ਗਰੀਬਾ ॥ ਔਗ ਜੀਏ ਖਿਏ ਖਿਬ ਕੈ ਆਨਿਥਾ ॥
 ॥ ਪਰੈ ਤਾਹਿ ਜੇ ਸਨਿਕੋ ਪਾਪਾ ॥ ਜੀ ਨਿਏ ਜਗੇ ਭਿਸੁ ਤੇ ਆਪਾ
 ॥ ੩੬ ॥ ਗਰਿਗੁਨ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹਿ ਕਰੈ ॥ ਔਗੁ ਕੁਛ
 ॥ ਕਥਾ ਮੁਖੈ ॥ ਅਨੁਗਿਤਾ ਦੇਨ ਮੇਥ ਨ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ਦੋਜੇ
 ॥ ਸਪੁਰ ਬਜ ਬੁਝ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ੩੭ ॥ ਥੀ ਨਹੀ ਕਾਜ ਪਿ
 ॥ ਤਾ ਸੋਹੈ ਸਾ ॥ ਅਗ ਬੀਨ ਕਾ ਲਗਾਵੈ ਦੋਸਾ ॥ ਪਰੈ ਤਾਹਿ ਜੇ
 ॥ ਸਨਿਕੋ ਪਾਪਾ ॥ ਜੀ ਨਿਏ ਜਗੇ ਭਿਸੁ ਤੇ ਆਪਾ ॥ ੩੮ ॥ ਭਾ

ਰਵਾਜ ਉਥਾਚਾ॥ ਸੁਨੈ ਕੈ ਕੈ ਫੂਧਰ ਮਨੀ ਗਏ॥ ਅਪ ੪੭
 ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਜਾਪਾ ਮੁਖਿ ਕਰੇ॥ ਮੀਠੀ ਬਸਤ ਤਿਯਾ ਉਠੀ
 ਖਾਈ॥ ਪੁਰਖਾ ਹਿਥੀ ਚੰ ਅਕੇ ਲੀਭਾਈ॥ ਤੁਧੀ ਕਰਕ
 ਸਬ ਚਨ ਪਤ ਹਿ ਦੁਖ ਦੇਈ॥ ਆਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ਆਗੈ ਤੇ
 ਲੇਈ॥ ਨਿਸੰਕ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕਲ ਤਿਕੀ ਖੰਨੀ॥ ਗੰਥੇ ਨੀ
 ਪੁਰਖ ਕੀ ਕੰਨੀ॥ ੪੦॥ ਤਾਹਿ ਸਿਰੀ ਏਸੀ ਤਿਯ ਨਿਕੋ ਪਾਪ
 ਆਜੀ ਨਿਏ ਜਗੇ ਬਿਸੁੰਨੇ ਆਪਾ॥ ਬਾਟਨੁ ਮਾਰੇ ਚੰਗੀ ਕਰੇ
 ਆਰਾਮ ਅਜਿਯਾ ਏਵੇ ਸਬ ਜੋਤਹੇ॥ ੪੧॥ ਤਾਹਿ ਜੋਤੁ ਏਯੇ
 ਸਨ ਕੋ ਪਾਪਾ॥ ਜੀ ਨਿਏ ਜਗੇ ਬਿਸੁੰਨੇ ਆਪਾ॥ ਬਿਸੁਮਿ
 ਤੁਧੀ ਬਾਚਾ॥ ਤੀਸ ਬਜਾਇ ਕਰੇ ਜੋ ਪਾਪਾ॥ ਸਾਧਰ ਸੀ
 ਤਾ ਬਿਰੋਧੀ ਆਪਾ॥ ੪੨॥ ਦੇਵ ਦੇਵ ਗੁਰ ਨਿਦਿਯਾ ਕਰਈ

ਖਰਾਪ ਵਦ ਕਰੈ ਮਨ ਪਰਈ ॥ ਪਰੈ ਤਹ ਰਿਐ ਸਨ ਕੇ
 ਪਾਪ ॥ ਜਿ ਨਿਏ ਹਰੇ ਭੀ ਸੁਤੇ ਆਪਾ ॥ ੪੩ ॥ ਗੋਤ ਮੀ ਬ
 ਚ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅਤੀਤ ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਜਾਈ ॥ ਪੰਨੀ ਪੀਵ
 ਤ ਬਿਰੁਧੈ ਗਾਈ ॥ ਪੰਗਤਿ ਭੇਦ ਸਭਾ ਮੇ ਕਰੈ ॥ ਸੁਰਾਮ
 ਸਕੀ ਬਿਰੁਧੀ ਯਧੈ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁੰਦਰ ਅੰਨ ਬਿਪ੍ਰਲੋਧਾਈ
 ਕਰੈ ਬਿਸਵਾਸ ਘਾਤ ਪਾਇਆਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਸਿਰਿ ਐਸ
 ਨਿਕੋ ਪਾਪਾ ॥ ਜਿ ਨਿਏ ਹਰੇ ਭੀ ਸੁਤੇ ਆਪਾ ॥ ੪੫ ॥ ਜਾ
 ਦ ਗਾਨਿ ਥੰਬਾ ਚ ॥ ਬੁਰੇ ਜਾਨਿ ਪੁਰਖ ਰਿਪ ਰਿਤ ਜਾਗੈ ॥
 ਅਪਨੈ ਸੁਗਥਿ ਐਹ ਰਿਲਾਗੈ ॥ ਬੁਗਤਾ ਦੀ ਨਦਾ ਟਿਕੈ
 ਰੋਗੀ ॥ ਛੁਡੈ ਤਹ ਰਿਦੋ ਖਾਇ ਨ ਜੋਗੀ ॥ ੪੬ ॥ ਤਹ ਸਿਰਿ
 ਏਸੀ ਤ੍ਰਿਯ ਨਿਕੋ ਪਾਪਾ ॥ ਜਿ ਨਿਏ ਹਰੇ ਭੀ ਸੁਤੇ ਆਪਾ

॥ ਚੰਦ੍ਰੀਯੋ ਬਾਹੁ ॥ ਤਾਮਸਜੋ ਨਿਪਾਪ ਘਨੇਗੇ ਸਾਕਤ ॥ ੨੮ ॥
 ਕੈਘਾਰਿ ਜੋਹੋ ਏਚੇਗੇ ॥ ੨੯ ॥ ਸਾਕਤਿ ਕਰਮ ਕਹੁਆ
 ਚਗੈ ॥ ਝੂਠੀ ਸੋਹ ਆਪ ਜੋ ਕਰੈ ॥ ਤਾਰਿ ਹੋਇ ਐਸਾ ਨਿਕ
 ਧਾਧਾ ॥ ਜੀ ਨਿਏ ਹੋਰਿ ਭਿਉਰੇ ਆਧਾ ॥ ੩੦ ॥ ਪਸੁਪ ਕੋ ਬ
 ਚਾ ॥ ਜੋ ਮੁਖ ਤੋ ਨਿਕ ਸੋ ਜਈ ਕਰੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖ ਕੈ ਰੂ
 ਨਹੀ ਗਰੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਦੁਖੈ ਸੋ ਪਾਧਾ ॥ ਜੀ ਨਿਏ ਹੋਰਿ ਭਿਉਰੇ
 ਆਧਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸਿਨਯਾ ਸੀ ਉਬਾਚ ॥ ਪੁਜੈ ਅਤੀਤ ਬੇਦ
 ਧੁਨਿ ਪਛੈ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰ ਬ੍ਰਤ ਤੇ ਜਾਇ ਨ ਬਛੈ ॥ ਜਪ ਤਪ
 ਸੀਲਾ ਤਿਨੈ ਛਲ ਜਾਸਾ ॥ ਜੀ ਨਿਹੇਰੈ ਭਿਉਰੇ ਤਾਸਾ ॥
 ॥ ੪੦ ॥ ਜਗਨ ਨੋ ਮਥ੍ਰਤ ਪੁਜਾ ਕਰੈ ॥ ਦਿਹਾ ਬ੍ਰਤ ਪੁਸ
 ਗਮਨ ਧਰੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗੰਗਾ ਨ ਛਲ ਉਪ ਜੈ ਤਾਹਿ ॥ ਜੀ ਨਿ

ਏਹੋਭੀਉਂਦੇਜਾਂਹਿ॥੫੧॥ ਸਾਧਅਤੀਤਗੁਰਸੇਵਕਹੈ॥
 ਛਾਤੀਬਿਕਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਧਰੈ॥ ਪਰਉਪਗਾਰਤਨੋਛਲ
 ਭਾਹਿ॥ ਜਿਨਿਏਯੋਭੀਉਂਦੇਅਹੁੰਹਿ॥ ੫੨॥ ਅਧਯਾਤ
 ਮਾਥਿਦਯਾਬਰੁਕਾਗਾ॥ ਬਿਖੈਨਿਬ੍ਰਤਹੋਇਬੈਗਾਗਾਦੁ
 ਖਸੁਖਸਾਜਨਸੀਲਹੋਇਰਹੋ॥ ਸਰਬਕੁਪਨੰਗਾਇੰ
 ਕਹੈ॥ ੫੩॥ ਸਰਧਾਸਰਬਧਰਮਛਲਜਾਂਹਿ॥ ਜਿਨਿ
 ਏਹੋਭੀਉਂਦੇਆਹਿ॥ ਰਿਖੀਸਰਉਥਾਚ॥ ਸਦਾਮੀ
 ਸੋਹਤੁਮਾਰੀਨੀਕੀ॥ ਜੰਮਤਸਬੈਧਰਾਇਜੀਕੀ॥ ਤੁਮ
 ਹੀਸਾਧਚੋਰਸਿਨਾਸੀ॥ ਤਮਾਰੀਸੋਹਤੁਮਾਰੀਹਾਂਸੀ॥
 ੫੪॥ ਤੁਮਕੋਅੰਤਹੋਕਹੈਸਤਭਾਵ॥ ਕੋਨਅਰਥਾਇਹ
 ਕੀਯੋਉਪਾਵ॥ ਏਵਉਥਾਚ॥ ਤਾਂਤੇਮੈਕੀਨੋਛਲ

ਕਰਮ। ਚਾਹੈ ਸੁਨੈ ਤੁਮਾਰੈ ਪਰਮ। ੫੫। ਦੇਖੈ ਸਤਤੁ ੪੨
 ਮਾਰੈ ਭਾਵ। ਨਿਕੋ ਸੁਨੈ ਪਰਮ ਰਿਖ ਗਵ। ਚਾਹੈ
 ਆਪ ਨਦੀ ਬਜਾ ਬਿਵੰਨ। ਸੁਗਮ ਸਬਦ ਬਾਜੈ ਨੀਲ
 ਨ। ੫੬। ਰੀਖ ਮਉ ਬਾਚ। ਤਬੀਰੀਖ ਸੀ ਗੀਤ
 ਕੈ ਗਏ। ਲੋਕ ਬਿਗਾਜ ਮਾਂ ਨ ਜੋਭੀ। ਜੋ ਕੁਝ ਕਥਾ ਸੁਨੈ
 ਸਿਤਲਾਈ। ਤਾ ਕੋ ਸਕਲ ਪਾਪ ਦੁਖ ਜਾਈ। ੫੭।
 ਗੁਰ ਕੀ ਰੀਖਾ ਕਰ ਜੋਇਤ ਗਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਬ
 ਟਿਲਾ ਲਾ ਦਾਸ। ੫੮। ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜਾ
 ਤਗ ਸਾਗ ਸਮੁਚੇ ਜੇਕਾ ਦਸ ਮੋਘਾਇ। ੧੧।
 ਚੌਪਈ ੧੧੩। ਯੁਪਿ ਸਰਉ ਬਾਚ। ਪਾਪ ਕਰੈ
 ਤੈਉ ਪਜੇ ਤਾਤ। ਮੋਸੈ ਨਿਕਾਰਿ ਜੋਇਤ ਬਾਤ। ਕਹੈ

ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬਦੋ ਸਾਕ ਜੇ ਕਰਿ ਮਨ ਸੰਤੋਖਾ ॥ ੧ ॥ ਭੀਖ ਮਉ
 ਬਾਚਾ ॥ ਜਨੁ ਰਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬ ਬਯਾਪਾ ॥ ਜਨੁ ਸਲੋਖ
 ਮਾਦੁਖ ਕੀਆ ਦੀ ॥ ਥੋਰੁ ਯੀ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬ ਪਾਪਾ ਤਾ
 ਬੋਹੋ ਏ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ਜਨੁ ਧਰੇ ॥ ਮਹਾ ਕਾਂਮ ਕਰ
 ਅੰਧਾ ॥ ਤਿਯ ਜਨੁ ਰਾਜੀਐ ਮਨ ਮਾਨੈ ਅੰਧਾ ਤਾਂ ਕੋ ਤਿਯ
 ਬਦੀਅਪਾਗਾ ॥ ਪਾਯੇ ਪੁਨ੍ਹ ਤਿਯਾ ਤਿਸੀ ਸਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਜਨੁ
 ਛਾਨੁ ਏ ਪਾਪ ਰਦੋਖਾ ॥ ਸੋ ਮਨ ਮੇਧ ਰਯੇ ਸੰਤੋਖਾ ॥ ਥੋਰ
 ਯੀ ਤੇ ਸਬਦੋਖ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਉਪਜੈ ਮਨ ਹੀ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾ
 ॥ ੪ ॥ ਕਾਂਮ ਕਰ ਮਾਤਿ ਸਨਾਂਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਕੇ ਸੇ ਪਾਪ ਲੋਭ
 ਦੁਖ ਜਾਈ ॥ ਕਰੈ ਸਾਧਨ ਕੋ ਸੀ ਗੀ ॥ ਪਾਵੈ ਬੀਸਨ ਤ
 ਗਤਿ ਕੋ ਅੰਗਾ ॥ ੫ ॥ ਬੀਸਨ ਗਤਿ ਮਨ ਪਰਿਸੰ

ਸਦਾ

ਤੋਖਾਨਾ ਸੇਸਰ ਬਪਾਧ ਅਰਦੇਖਾ ਸੁਨੈ ਪੁਰਾਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ੪੦ ॥
 ਗੋਸਾਗ ॥ ਐਸੇ ਲੋਕੁ ਤੇਜੇ ਜੀ ਜਾਗ ॥ ੬ ॥ ਕਾਂਘ ਬਿੰਗ ਸਿੰਘ
 ਜਗਹੈ ਪਛੋ ॥ ਜਯੋ ਪਤੰਗ ਦੇਖਿ ਜਗਿ ਮਛੋ ॥ ੭ ॥ ਬ
 ਨਸੀ ਮੀਨ ਗਹੈ ਜਯੋ ਜਾਇ ॥ ਤਯੋ ਲੋਕੁ ਤੇਜੀ ਵਨਰ
 ਕਸਮਾਇ ॥ ਸਾਧ ਨਿਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਨੁਸਰੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸੁ ਦੇ
 ਨ ਲੋਕੁ ਲਹਿ ਪਰਹੈ ॥ ੮ ॥ ਜਯੋ ਚੰਤ ਬਾਇਓ
 ਖਹੈ ॥ ਤਯੋ ਅਗਨ ਨਰਕ ਲੇਖੈ ॥ ਸਥਤ ਨਸੇਤ
 ਕੋਨੁ ਜਯੋ ਦੇ ॥ ਤਯੋ ਲੋਕੁ ਤੇਜਾ ਮਨਹੈ ॥ ੯ ॥ ਭੰਭੇ
 ਸੁਨੈ ਸਤੁ ਆਇ ਬਾਤ ॥ ਜਯੋ ਤਯੋ ਲੋਕੁ ਛਾਡੈ ਤਾ
 ਨ ਜਸ ਬ੍ਰਹਮ ਬੁਧਿ ਪਰਹੈ ॥ ਛਾਡੈ ਲੋਕੁ ਨਿਜ ਚਲ
 ਮਨ ਕਰੈ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਂਘ ਰੋਪਸ ਦਲੋਕੁ ਲਵੈ ॥ ਸੋਬੈ

21
 ਕੁੰਠਪਗਮਪਦਪਾਵੈ) ਜੋਯਾਕਥਾਸੁਨੈਚਿਤੁਲਾਈ॥੩॥
 ਕੋਸਕਲਪਾਪਫੁਜਜਾਈ॥੧॥॥ਹਾਰਿਜਨਪਗਮਕਥ
 ਮਨਹੈ॥ਜੋਯਾਕਥਾਸੁਨੈਅਹੁਕਹੈ॥ਪਾਪਏਭਵੀ
 ਆਦਿਬਖਾਂਸੀ॥ਯਜਾਇਬਾਹਰੀਲੀਜਿਯੋਜਾਂਸੀ॥
 ॥੧੩॥॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਹਾਂਭਾਗਬੋਇਤਹਾਂਸਸਾਂਹਸਮੁਚਏ
 ਦ੍ਰੁਦਸੋਯਜਾਇ॥੧੪॥ਚੋਪਈ॥੨੫॥ਯੁਧਿਸ਼ਠ
 ਉਬਾਂਚ)॥ਤੁਮਕੋਦੇਵਕਹੋਪ੍ਰਸੰਮ॥ਤੁਮਰੇਬਚਨਸੁਨ
 ਤਾਬੰਸੰਮ॥ਬਚਨਤੁਮਰੇਬੇਦਪ੍ਰਸੰਮ॥ਤੁਪਬਡੋਕੀ
 ਮਤਾਗਮਾਂਨ॥॥ਸਕਲਰਿਖਾਨਿਮਾਇਕਕੀਯੋਬੰਚ
 ਗਤਪਤੇਸਮਤਾਅਧਿਕਾਪਾਗ॥ਸਬੰਨਿਮਾਇਕ
 ਯੋਬੰਚਾਨੀ॥ਜਪਤਪਤੇਸਮਤਾਅਧਿਕਾਪਾਗ॥੨॥

॥ਭੀਖਮਉਥਾਚਾ॥॥ਆਬਿਸੁਨਿਤਪਸਮਤਾਕੀਬਾਂਤਾ॥ ੫੧
 ॥ਕਥਾਪੁਰਾਂਤਨਬਰੇਨੋਤਾਤ॥ਤਿਪਛਲਅਰਸਮਤ
 ॥ਛਲਜਥਾ॥ਜਿਜਲਤੁਲਾਧਾਰਕੀਕਥਾ॥੩॥ਆਸਨ
 ॥ਤਟਸਮੁਦ੍ਰਕੇਤੀਗ॥ਸੁਨਿਜਾਜੁਲਕੋਤਪਗੀਭੀਗ॥
 ॥ਆਪਿਕਉਗਤਪਕੀਨੋਜੰਗੀ॥ਪੰਖਜਟਾਨਿਮੇਥਯਾਂ
 ॥ਸੀਅੰਗੀ॥੪॥ਸੇਵਕਤਪਛੀਉਰੇਗਏ॥ਤਬਪ੍ਰ
 ॥ਸਿਪਿਜਾਜੁਲਆਤਿਭਏ॥ਪੰਖੀਦੇਖਿਗਰਬਮਾਨਿ
 ॥ਕਰਜੋ॥ਤਬਅਕਾਸਬਾਨੀਉਚਰਜੋ॥੫॥ਜਾਜੁਲ
 ॥ਗਰਬਬਹੁਤਮਾਨਿਧਰਜੋ॥ਤੁਲਾਧਾਰਸਮਤਉਨਕ
 ॥ਰਜੋ॥ਐਸੇਗਰਬਮਾਨਿਮੈਅਨਿਯੋ॥ਬਾਂਨਗਸਾਇਕ
 ॥ਬਸੈਬਾਂਨੀਯੋ॥੬॥ਇਹੁਸੁਨਿਮਨਮੇਅਚਿਰਜਅੰਗੀ

ਜੋ। ਤੁਲਾਧਾਰ ਦੇਖਨ ਮਨ ਠਨਯੋ। ਸੁਖਾਂ ਸੀਆ ਕਾਸ ਸੁਖਾਂ
 ਈ। ਤੁਲਾਧਾਰ ਕੀ ਬਹੁਤ ਬਹਾਈ। ੭। ਤਬ ਰਿਖਿ ਤਹੇ
 ਚਲੇ ਮਨ ਲਾਂਈ। ਅਬ ਲਾਗੀ ਪਉ ਚੈ ਜਾਈ। ਤਾ ਕੋ ਨਿਕ
 ਟਿਜੁ ਆਇ ਜੋ ਜਬ ਹੀ। ਤੁਲਾਧਾਰ ਉਠਿ ਬੋਲੇ ਜੋ ਤਬ ਹੀ।
 ੮। ਆਵੁ ਜਾਨੁ ਲਿਏ ਹਰ ਮਜਾਨੀ। ਪੀ ਨਿਹ ਮਾਗੁ ਰਾਗ
 ਸੁਨਿ ਵਾਨੀ। ਸੁਨਿ ਬਾਨੀ ਉਪ ਜਯੋ ਮਨ ਰਾਗ। ਦਰਸਨ ਪੰ
 ਨਾਹ ਮਾਠੇ ਬਾਗ। ੯। ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਬਹੁਤ ਮਨ ਹਰੀ। ਬੋ
 ਲੇ ਮਠਿ ਬਚਨਾ ਬਿਚਾਰੀ। ਤੁਮ ਆਏ ਅਬ ਮੇਰੇ ਕੋ
 ਕੁਛੁ ਹਮਾਰਿ ਅਬ ਆਗਯਾ ਦੇਹ। ੧੦। ਜਾਨੁ ਲਿਏ ਬਾ
 ਚ। ਜੇਨੁ ਸਕ ਬਹੁਤ ਮਜਾਨੀ। ਸਮਝੁ ਹੁ ਬਹੁਤ
 ਗਯਾਨ ਬੋਲੇ ਹਾਨੀ। ਔਰ ਅਚੰਭਾ ਜਾਨੁ ਲੁਕੇ ਹੋ। ਧਰ

ਮਕਹਾਗਸਾਬੀਕੀਰਹੇ॥੧੧॥ਸੋਸਮਸ਼ਾਈਕਰੋਇਹਬਾ ੫੨
 ਤਾ॥ਆਚਿਰਜਬਤੁਤਹਮਾਰੇਗਾਤਾ॥ਤੁਥਾਧਾਰਉ
 ਬਾਚਾ॥ਤਾਂਤੇਮੈਜਾਨਤਸੋਕਹੁ॥ਸਮਤਾਗਯਾਂਨਸਰ
 ਬਸੁਖਬਤੁ॥੧੨॥ਪੁਰਬਸੀਸਕਾਗਮਤੀਸਾਗਯਾਂਤੇ
 ਉਪਜੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਗਾਨਾਂਮੈਪਦਜੋਨਆਤਿਤਪਕੀਯੋ
 ਨਾਉਪਾਸਨਾਬਤਮਨਦੀਯੋ॥੧੩॥ਜੋਕੁਛਦੇਖੋਗਯਾਂ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾਸੋਮੇਰੇਪੁਰਬਅਰਥਾਸਾਦੁਖੀਦੇਖਿਦੁਖ
 ਯਹੋਸਹੀ॥ਸੋਨਿਜਧਰਮਬਾਤਇਹਕਹੀ॥੧੪॥ਕਾਂ
 ਹੁਕੋਨਦੇਖਤੁਕਰੋ॥ਐਸੋਧਰਮਸਦਾਅਚਰੋ॥ਬਿਸਨ
 ਤੇਤਕਰੋਸਬਕਾਜਾਹਰਿਸੰਘਾਤਹਰਿਮੰਦਿਰਸੰਜਾ॥
 ੧੫॥ਬਿਪ੍ਰਯੋਨਗੁਰਕੋਪਾਤਿਚੰਨੋ॥ਸਬਕੀਮੈਨਹੁਇਨ

ਜਾਨੋ। ਛੁਡੋ ਪਾਖੀ ਰੂਨ ਕੋ ਸੰਗ। ਸਦਾ ਕਰੋ ਸਾਧ ਨਿਕੋ ਸੰਗ। ੧੬।

।। ਤੁਝਾ ਪਕਰਿ ਘਾਟਿ ਨਾ ਤਿ ਦੇਵ। ਅਸਿ ਪਗਯੋ ਛੁਡਾ ਰੂਨ ਲੈਵ।

। ੧੭। ਦੁਖੀ ਦਲਦੁਖੀ ਮੁਹਖ ਮਹੰਨੀ। ਏਨੈ ਚੁਕੋਈ ਚੁਹ ਕੇ ਜਾਂਗੀ।

। ਨਿਜ ਕਾਰੀ ਅੰਧ ਨ ਗਫੀ ਸੇਧ ਗੈ। ਬਹੁ ਰਿਦਲ ਦੁਖੀ ਦੇ ਅਵਤਰੈ।

। ੧੮। ਸਦਾ ਬਿਨਸਾ ਬਿਨਸੀ ਸਬ ਕਰੈ। ਗੰਨੀ ਲਾਭ ਕਛੁ ਮਾਨਿ ਨਹਿ

ਧਰੈ। ਭੁਏ ਗਏ ਕੋ ਨਾਹਿ ਸਿ ਦੇਹ। ਸਮਤਾ ਗਯੋ ਨਹ ਮਾਰੇ ਏਹ।

। ੧੯। ਦੁਖ ਅਵਗਨ ਕਾਂਤੁ ਦੇਵ। ਅੰਗੁ ਨਿਤ ਜਿ ਸਬ ਕੇ ਗੁ

ਨ ਲੈਵ। ਨਹਿ ਉਸਤਾਤਿ ਨਾਹਿ ਨਿਦਾ ਕਰੈ। ਸਬ ਹੀ ਬਿਖੈ ਭਾ

ਵ ਮਨ ਧਰੈ। ੨੦। ਅੰਧ ਕੁਬੁਧੀ ਬਹੁ ਹੋਈ। ਇੰਦ੍ਰ ਨਿਬ

ਖੋ ਬ੍ਰਿਸ਼ਟ੍ਰੇ ਸੋਈ। ਸੁਧ ਭਾਵ ਸਬ ਸੋ ਸਮਰਹੈ। ਕੰਗੋ ਸਤ੍ਰਿਮ

ਤ ਅਬ ਕਹੈ। ੨੧। ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਨ ਮਾਨੈ। ਨਿਜ

ਆਤਮਸਥੀਮੈਜਾਨੈ॥ ਸਹਵਰਨਦੀਸਮੁਦ੍ਰਿਸਮਾਨੈ॥ ਤੀਰਥਮ ५੩
 ਟਪਰਥਤਸਥਥਾਨੈ॥ ੨੨॥ ਆਸਮਥਗਨਥਗਥਾਧਿਮੇਗੈ॥
 ਸਥੀਮੈਪਰਮੇਸਰਹੇਗੈ॥ ਜੋਚੇਦੀਨਤਪਕਰੋਚੁਪਰਮ॥
 ਮਮਤਾਬੀਨਾਆਚਰੋਕਰਮ॥ ੨੩॥ ਲੋਭਮੋਹਸਥਫਰੇਕ
 ਗੋਕਥਪੁਰੋਧਨਮਨੈਸੇਧੋਗੈ॥ ਮੇਦਿਸਕਯੀਕੁਸਗਤ॥ ਜਾਨੁ
 ਏਸਮਥਿਏਤੁੰਬਾਤ॥ ੨੪॥ ਜਾਨੁ^{ਏਹ} ਏਤੁਲਾਧਾਰੋਜਹੰ
 ਤੇਪਖੀਉਰਿ^{ਇਹ} ਆਏਤਹੰ॥ ਤੁਹਮੇਜਟਮਧਜਮਸਥਾਨ
 ਜਾਨੁ^{ਇਹ} ਏਪੇਪਖੀਏਜਨਾ॥ ੨੫॥ ਪਖੀਉਬਾਛਾ॥ ਚੀਰ
 ਥਾਸੀਜਟੀਥਾਧਾ॥ ਹੁਰੀਰੀਮੁਰੁਏਵਚਃ॥ ਬ੍ਰਿਥਾਜਸ
 ਕਲੇਸਸਜਾ॥ ਜਤ੍ਰਦਾਤਨਮਾਨਸਾ॥ ੨੬॥ ਅਥਾਬ੍ਰਿਥਾ
 ਤੁਮਛਾਰੁਪਦੰਮੀ॥ ਸਮਤਤਪਕਰਿਯੋਗੁਕਿੰਮੀ॥ ਏ

ਖਕਰਿਤ ਪਕੀਜੇ ਆਧਿਕਾਈ॥ ਸੋਤ ਪਟੈ ਗਰਬ ਤੇ ਜਾਂਈ॥
 ੧੭॥ ਛਾਡੈ ਮੋਹਿ ਦਿਭ ਤਪਹਾਂ ਨਿ॥ ਧਯਾਂ ਨਿਜੋ ਗਾਸ ਮਤਾ ਪਹ
 ਚਾਂ ਨਿ॥ ਭਸਮ ਲੁਚੀ ਗਜਟਾ ਮਨਧਰੀ॥ ਵਿਧੀ ਰਿਤ ਗੁਰੀ ਰੀ
 ਕਰਧਰੀ॥ ੧੮॥ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਲੇਸ ਮਹੇ ਪਚਿ ਜੋਈ॥ ਜਾਂ ਕੇ ਮਨ
 ਮੇ ਸਾਂਤ ਨਹੋਈ॥ ਮੁਖ ਕਰਿ ਗਯਾਂ ਬਚਨ ਪਾਹਿ ਚਾਂ ਨੋ॥ ਅਸ
 ਭਰਿ ਰਹਾ ਨਿ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਹਿ ਆਨੋ॥ ੧੯॥ ਮਨ ਬਚਏ ਕਰਹ ਨਿ
 ਨਹਿ ਰਹੇ॥ ਸਮਿਥ ਜਾਚਹੁ ਸਦਾ ਸੋਝਹੇ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਯ ਬਿਆਪ
 ਨੈ ਨਹੀ॥ ਤੋਂ ਕਾਰੀ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੋਝਨ ਮਾਹੀ॥ ੨੦॥ ਇੰਦ੍ਰੀਯ ਜਿਤ ਪਰ
 ਹੀ॥ ਕਿਨ ਰਹੇ॥ ਸੋਨਰ ਪਰਮ ਗਯਾਂ ਪਦਝਰੇ॥ ਬਿਨਾ ਘਜਨ
 ਜਪਤ ਪਾਯਾ ਚਰੇ॥ ਸੋਕ ਲੇਸ ਦੇਹ ਕਤ ਕਰੇ॥ ੨੧॥ ਕਾਂਹੇ
 ਦੇਹ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਮਾਸਹੇ॥ ਜੋ ਸਮਤਾ ਘਾਹਿ ਬਾਸਿ ਕਰਿ ਰਹੇ॥

॥ ब्रीधमईबाचा ॥ पंढीबचनमुनउसुखउजोउघारी
 धियुगमगजांनपदलउजो ॥ ३३ ॥ सायसिगातिदोई
 छललुगएली ॥ नुनुलुकिबेसमतामनिआली ॥ अहिक
 गमतामातिगएली ॥ परमपरगजंगजंगमातिउली ॥
 ॥ ३४ ॥ समताउ ॥ एगजंगपूकासजो ॥ सरबहुपपरमे
 सरजालो ॥ सधजीमेगजाजेजो ॥ सधउपमांसरे
 बलगजंग ॥ ३५ ॥ जेजावषापढेअरुनको ॥ तकेग
 पांनपरमानितरुगे ॥ छंछारुगिदासनिदोदासागुर
 कीक्षिपाकजो ॥ इतुगसा ॥ ३५ ॥ तुल्यपारुगिधसिजम
 जेली ॥ कषातेरुदीनो ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहं
 रषो ॥ इति गंसागसमुचये ॥ १३ ॥

ਰਧਾਧ੍ਰੁਸੀਤਬਭਯੋ।ਧਨਦੇਛੇਕੋਉਦਮਠਯੋ।ਪਾਧ੍ਰਿਤ
 ਮਟੋਬ੍ਰਿਤਧਨਜੋਤੋਈ।ਸੁਪਚਸਮਯਨਿਜਾਨਿਏਸੋਈ।ਇਤ
 ਰਾਹਿਕੁੰਧਧਾਗਯੋਜਯਾਂ।ਸਰਬਾਨਿਧਾਨਦੇਵਕੀਤਯਾਂ॥੬॥
 ।ਜਾਇਚਗਨਗਾਹਿਬਿਨਈਸੇਵ।ਜੋਮੋਪੈਪਗਸਨੋਦੇਵ
 ।ਦੇਵਸ਼੍ਰੀਧਾਜੋਮੋਪਾਰਿਕੀਜੈ।ਜੋਕਛੁਪੁਚਾਪੁਸੋਦਜੈ॥੭॥
 ।ਮੁਨਿਦ੍ਰੁਭਾਚਾ॥ਹੁੰਧਧਾਗਤਮਚਾਹੋਜੋਈ।ਯਮਪ੍ਰਸਿ
 ਨਦੇਏਯੋਸੋਈ।ਚਾਰੇਧਨਮਾਂਧਿਜੋਈ।ਧਗਮਾਬਿਨਪਾ
 ਕਬਪੁਨਹੋਈ॥੮॥ਜੋਦ੍ਰਿਫਧਗਮਥੈਸੋਮਨਮਾਂਹੀ।ਯਜ
 ਭੁਪਾਵੇਧਨਅਹੀ।ਧਗਮਤੋਬਿਦ੍ਯਾਤਨਹੋਈਗੁਮਾਧ
 ਗਹਿਤੇਸੁਖਹੋਈਅਨੁਪਾ॥੯॥ਧਗਮਹਿਤੇਮਨਸਥਸਿਤੋਖ
 ।ਧਗਮਹਿਤੇਨਰਪਾਵੇਮੋਖਾ।ਧਗਮਕੁਈਨਕਈਨਕਹਾਂ

ਵੀ। ਧਰਮ ਹੋਇ ਵਰਗ ਮੋਢੁ ਜਥੇ ਪਾਵੈ॥੧੭॥ ਕਰਿ ਤਸੁ ਜ
 ਸ ਉਤਪਦ ਸੋਈ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਸਬੈ ਧਰਮ ਤੇ ਹੋਈ॥ ਅਰਥ ਲੇ
 ਕੁ ਮਮਤਾ ਛੋਟ ਕਾਈ॥ ਮਨ ਗਾਖਿ ਏਧਰ ਮਹੀ ਲਾਈ॥੧
 ੮॥ ਜਤਨ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਤਾਜਿ ਕਰੇ॥ ਧੂਰਿ ਸਮੋਟੀ ਬ੍ਰਿਥਾਪ
 ਰਚਿ ਮਰੇ॥ ਧਰਮ ਬਾਸ ਨਾ ਜੋ ਮਾਨਿਤਾਵੈ॥ ਦਗ ਲਿਖੀ ਪਰਿ
 ਵਰਗ ਹਿ ਪਾਵੈ॥੧੯॥ ਜੋ ਪਨ ਆਛਿ ਤਧਰਮ ਨਾ ਹਿ ਕਰੇ॥ ਦੇ
 ਖਤਨ ਕਛੁ ਪਮਾ ਹਿ ਪਰੇ॥ ਕੁੰਝ ਧਰਮੁ ਨਿਸਮਾਈ ਗਾਥ
 ॥ ਯਾ ਮਾਨਿਤ ਦੁਕਹੀ॥ ਨਿਜ ਥਾਤ॥੨੦॥ ਨਾਹੀ ਐਰ ਜਤਨ
 ਸੋ ਕਾਜ॥ ਧਰਮ ਹਿ ਕੋ ਛੋਟ ਸੁਖ ਸੋ ਗਾਜ॥ ਕਹਿ ਮਾਨਿਤ ਦੁ
 ਬਸ ਤਾ ਤੇ ਨਿਦੀਯੋ॥ ਬੀਪੁ ਬਾਂਧੀ ਮਾਥੈ ਸੋ ਲੀਯੋ॥੨੧॥ ਧ
 ਰਮੁ ਉਥਾਰ॥ ਸਿਅ ਗਾਜਾਨਨ ਜਾਂਝੇ ਭੇਵਾ॥ ਅਬ ਭੁਈ

ਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀਸੇਵਾ। ਆਸਾਸਹਿਤਲੋਕਮਨਪਛੋ। ਤ੍ਰਿਸ 4੬
 ਨਾਂਜਾਂਨਿਬਹੁਤਾਦਿਨਜਯੋ। ੧੫। ਏਤ੍ਰਿਸਨੇਆਸਾ
 ਪਾਪਪਨੀ। ਗੋਮਗੋਮਗੋਮੇਸਨਜੀਨੀ। ਸਬਸੁਖਛਾਤ੍ਰਿ
 ਕਰੋਬਨਬਾਸ। ਐਰਸਬਹੀਤੇਯੋਈਨਿਗਾਸ। ੧੬। ਧਰਮ
 ਛਾਤ੍ਰਿਪਨਉਦਮਕਰੋ। ਤਿਪਸੱਯੀਬ੍ਰਿਥਾਪਾਚਿਮਰੋ। ਧਰ
 ਮਸਮੁੰਦ੍ਰਾਨਿਕਾਟਿਬਿਸਰਾਯੋ। ਤ੍ਰਿਸਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਅਤਿਨ
 ਪਾਯੋ। ੧੭। ਸੁਖਦੁਖਧਨਦਾਏਦ੍ਰਿਤੋਯੀ। ਪੁਰਬਜਨ
 ਮਾਰੀਯੋਯਲਸੋਈ। ਤਾਂਤ੍ਰੇਚਿਨਕਲੇਸਨਕਰੀਏ। ਪੁਰਬ
 ਕੀਯੋਸਯਲਮਨਪਰੀਏ। ਸਕਲਪੁਰਾਨਬੋਦੀਇਕ
 ਯੀ। ਪੁਰਬਕੀਯੋਪਾਈਏਸਯੀ। ੧੮। ਤੋਈਪਤਛਾਕਰ
 ਮਜੋਕਰੋ। ਬਾਦੇਯੀਬ੍ਰਿਥਾਪਾਰਿਸਮਪਰੋ। ਪੋਰਥਾਬ੍ਰਿਥਾ

ਸ

ਭਾਗਬੀਨਜਗੋ। ਕਛੁਨਭੁਰੇਰਗਮਕੈਆਗੋ। ਜੋਕਛੁਰੇਰ
 ਵਤਾਰਕੈਹਥਾ। ਤਪਤੇਰਿਖਪੁਨਿਤਏਸਨਥਾ। ੧੮। ਕ੍ਰਿਖ
 ਮਉਥਾਚਾ। ਯਾਹਿਕਾਹੀਬਿਪ੍ਰਤਪੋਥਨਗਯੋ। ਸੁਛੇਨ੍ਹਰੇ
 ਆਇਬ੍ਰਤਲਯੋ। ਬਖੈਜੁਥਾਇਉਗ੍ਰਤਪਕਰੈ। ਭੰਰੁਥਾ
 ਰਿਪਸਾਇਮਨਧਰੈ। ੧੯। ਬਨਮੋਬਿਪ੍ਰਕਰੈਤਪਜਗਾ। ਹੀ
 ਰਧਾਰਿਪੁਸਿਯਾਇਥਯੋ। ਗਈਥਾਸਨਨਿਰਮਲਬੰਨੀ।
 ਤਬਾਤਿਨਿਦਸਨਕੀਨੋਅੰਨੀ। ੨੦। ਦੇਖਿਬਿਪ੍ਰਮਨਪੁਜ
 ਕਰੀ। ਮੋਪਾਰਿਹ੍ਰਿਪਾਬਤੁਤਮਨਧਰੀ। ਜਾਧਨਸੋਮੇਰੇਮਨ
 ਮਾਨ੍ਹੋ। ਸੋਧਨਨਗਕੰਗੁਪਕਾਰਿਜਾਨ੍ਹੋ। ੨੧। ਦਿਬਜਚ
 ਛੁਮੇਰੇਉਗਭਏ। ਤੁਮਗੀਹ੍ਰਿਪਾਸਕਲਦੁਖਗਏ। ਕੰਗ
 ਧਾਰਿਉਥਾਚਾ। ਸਾਧਾਹ੍ਰਿਪਾਤੇਉਪਜੋਗਯੋਨ। ਸਥ

ਲਐ ਰਧਗਮ ਤੇ ਜਾਂਨਾ ॥ ਰੋਪ ਚੋਰ ਮਨ ਚਿੰਤਾ ਹੋਈ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ४੭
 ਰੀਪ ਤੇ ਅਤਿ ਸੁਖ ਭਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਭੀਖ ਮਉਥਾ ਚਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
 ਨਮਸਕਾਰ ਤਬ ਕੀਯੋ ॥ ਕੇਵਲ ਗਜਾਂ ਪਰਮ ਮਨ ਦੀਯੋ
 ॥ ਰੀਪ ਤੁਮਾਰੀ ਜਾਂਨੀ ਸਹੀ ॥ ਕੋਰੀ ਚਾਰ ਤੇ ਮੇਮਾ ਨਿਛਰੀ
 ॥ ੧੪ ॥ ਮੇਰੇ ਅਰਥ ਲੋਭ ਮਨ ਦੀਯੋ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਰੀਪ ਰੂ
 ਤਾਰਥ ਕੀਯੋ ॥ ਜਨੁ ਨਿਸਨਾ ਸੈ ਪ੍ਰਗਟ ਭਾਂਨਾ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਭਯੋ ਮੁਹਿ ਗਯਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਰੀਪ ਪ੍ਰਗਟ ਬੈਰਾ
 ਗਾ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਵ ਸਮਤਾ ਬਰੁ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਦੁ
 ਰਬਿਤਾ ਮਨ ਗਈ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੋਟਿ ਜੀ ਲਮ ਤਿਰਈ ॥
 ॥ ੧੬ ॥ ਗਗ ਦੋਖ ਝੂਠੇ ਸੋ ਸਹਯੋ ॥ ਤਬਾਜਿ ਬਿਪ੍ਰਥ
 ਮ ਪਦ ਲਯੋ ॥ ਬਜਾ ਸਬਰ ਨਾਮਿ ਲਮ ਤਿਜਥਾ ॥ ਓ

ਪਜੈਧਰਮਸੁਤਯਕਥਾ॥੨੭॥ਕਿੰਨੁਧਾਗੀਬਿਪ੍ਰਤਿਮਤਿ
ਦਈ॥ਲਾਲਸੁਕਥਾਚਵਦਹੀਕਹੀ॥੨੮॥ਈਤਿਸ਼ੀਮ
ਹਾਂਭਾਰਥੋਈਤਿਹਾਸਾਗਸਮੁਚਏਚਤਰਦਸੋਧਯਾਇ
॥੧੪॥ਚੌਪਈ॥੪੮੮॥ਯੁਧਿਸ਼ਰਭਿਥਾਚ॥ਜੋਤਿਸ
ਨਕਾਰੀਆਤਿਅਕੁਲਾਈ॥ਤਾਕੀਜਗਨਿਕੋਨਬਿਪਿਜਾ
ਈ॥ਕੋਨਕਰਮਨਸੈਸਥਦੋਖ॥ਕੀਹਿਬਿਪਿਭੁਪਜੈਮਨ
ਸਿਤੋਖ॥੧॥ਚੀਖਮਪਿਤਾਕਹੋਸਮਸ਼ਾਈ॥ਤੁਮਰੇਕਚ
ਸੁਨਤਸਮਜਾਈ॥ਚੀਖਮਉਥਾਚ॥ਭਾਵੀਹੋਨਹਾਰ
ਸੋਹੋਈ॥ਇਹਜਾਨੈਮਤਜਗੈਜਿਕੋਈ॥ਇਹੇਜਗਨਿਧਰ
ਮਹਿਮਨਧਰੈ॥ਤਿਸਨਜਗਨਿਕਥਾਰਿਮਾਤਿਜਗੈ॥ਸਮਜਾ
ਤੇਤਿਸਨਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ਮਕੀਕਥਾਕਹੋਸਮਸ਼ਾਈ

॥ ਮਕੀ ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਕਰੈ ॥ ਤਾਹਿ ਅਰਥ ਉਦਮਨ ॥ ੪੮ ॥
 ਹਿਭੁ ਰੈ ॥ ੩ ॥ ਉਦਮ ਕਢੁ ਕਰੈ ॥ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਸਰਤੋਂ ਕਢੁ
 ਮੁਲਤੋ ਮੇਜਾਈ ॥ ਉਦਮ ਕੀ ਓਪਹਾਯੋ ਅੰਨਿ ॥ ਤਬ ਤਿਹ
 ਲੀਏ ਬ੍ਰਿਖ ਭਵੇ ਜਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਨਿਕਾ ਦੁਨ ਥਾਹੋ
 ਜਬ ਹੀ ॥ ਆਰੋਂ ਕਰਮ ਆਈਯੋ ਤਬ ਹੀ ॥ ਜੇਗੋ ਬ੍ਰਿਖ ਭ
 ਗਏ ਦੋ ਉਤਹੰ ॥ ਮਸੂ ਉਟ ਥੇਠੋਂ ਜਹੰ ॥ ੫ ॥ ਅਰਥੋਂ ਉ
 ਟ ਆਤਰ ਸੋਭਯੋ ॥ ਬ੍ਰਿਖ ਭ ਕਢੇ ਮਿਕੁ ਲੈਗਯੋ ॥ ਦੇਵ
 ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਯੋਯੋ ਆਈ ॥ ਇਹਿ ਭਈ ਕਾਕਤਾ ਭਿਕਾ
 ਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਮਕੀ ਉਥਾਚਾ ॥ ਸਬ ਉਦਮ ਜਾਂਨਿ ਮਨ ਲਾਂ
 ਯੋ ॥ ਨਿਰਠ ਲੁਥ ਸਬ ਅਰਥ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਰਚਯੋ ਜੁਦਮ

ਸੁਖਸੋਕਯੋ। ਦੁਖਪ੍ਰਬੀਨਾਬੀਬਸਮਕਰੋ॥੧॥ ਅੰਗੇ
ਚਿੰਤਤਯੋਰੈਤਈ॥ ਸੋਤੀਚਾਹਤਮਾਣਿਗੀਰਿਪਈ॥ ਜੋ
ਣਤਹੀਰਿਸਨਾਪਰਜਗੇ॥ ਕੋਧਨਜਾਇਕੋਧਨਵਿਤਮਰੋ॥
।੮॥ ਅਤਿਉਦਮਕੀਜੈਮਨੁਲਾਈ॥ ਬੰਦਾਮਾਂਨਨਿਯ
ਲਸੋਜਾਈ॥ ਜੋਕੋਈਆਧਿਕਆਧਿਕਮਨੁਪਾਵੇ॥ ਤਾ
ਗਬਿਨਸੋਕਾਦਿਹੀਨਪਾਵੇ॥ ੯॥ ਅੰਧਾਬ੍ਰਿਧਗੋਗੀਅਸ
ਮਰਥਾ॥ ਬਿਨਉਦਿਮਹੀਇਨਕੋਅਰਥਾ॥ ਬਹੁਤਕੰਮਨਾਂ
ਸੁਗਤਿਭੂਮਾਵੇ॥ ਪੁੰਨਹੀਤੇਨਰਕਸਥਸੁਖਪਾਵੇ॥ ੧੦॥ ਬੁ
ਧਯਥਲਮੰਤ੍ਰਨਹੀਥਲਹੋਈ॥ ਪ੍ਰੰਗਖਕੋਟਿਕੋਗੋਰਿ
ਨਕੋਈ॥ ਅਲਾਤਿਲਾਭਹੋਈਛਿਨਮਾਹੀ॥ ਤਾਪਲੋ

ਸੋਚਾਤਿ ਦਿਨਜਾਂਹੀ॥੧੧॥ ਪਰਮਸਾਹਿਤ ਜੋ ਉਦਮਕਰੈ॥ ੫੨
ਦੁਖੀਨ੍ਹੋਂ ਏਹੁ ਛਮਾਮਨਿ ਪਰੈ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਤਿ ਸਨਾਜ ਬਨ
ਰੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਜਾਂਹੋ ਏਤਮੇ ਪਰੈ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਗਜਾਂਹੁ
ਸਿਥਗਮਾਤਿ ਹੋਈ॥ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਸਦਾ ਨਿਜ ਜੋਈ॥ ਐ
ਸੈਮਕਰੀਸਮ ਸੁਯੋਜ ਬਹੀ॥ ਮਨਸੁਖ ਰੂਪ ਭਯੋ ਨਿਤ ਬ
ਹੀ॥੧੩॥ ਜੈਸੇ ਸੋਮਧਯ ਲੋਕ ਸਥਲੋਕ॥ ਐਸੈ ਕਾਮ
ਮਥਯ ਸਥਦੋਖ॥ ਉਦਯਮਕਰਿਤ ਬਾਬੀਖਤ ਗਯੋਤ
ਹਾਂ॥ ਮੰਕੀਗਜਾਂਹੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭਯੋ ਜਹਾਂ॥੧੪॥ ਕੀਨੋ ਸਕਲ
ਬਿਖੇਕੋਤ ਆਗਾ॥ ਪੁਰਬ ਅੰਕੁਰਮਾਤਿ ਬਾਰਿਭਾਗਾ॥ ਪਰਮ
ਉਦਾਗਜਾਂਹੁ ਮਾਤਿ ਭਈ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸਿਸਾਰ ਤੁਛ ਮਾਤਿ ਗਈ
॥੧੫॥ ਜੈਕਥਾ ਸੁਨੇ ਚਿਤ ਲਾਈ॥ ਤਾਕੀ ਸਥਾ ਚਿੰਤਾ ਦੁ

ਖਯਾਈਅਗੁਨਿਜਬਿਸਨਭਗਤਿਸਲਤੋ।ਜੋਯਾਕਥਾ
ਪਵਈਕਰੋ।॥੧੬॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਭਾਗਵਾਦਿਤਿਗਾਥਾ
ਗਸਮੁਚਏਪਦਸੋਧਯਾਇ॥੧੫॥ਚੋਪਈ॥੫੧॥ਪਾਯੁ
ਯੀਸਰਉਬਾਚਾ॥ਧਰਮਾਦਿਕਧਰਮਤਪਦਾਂਨਾਅਗ
ਯਾਸੇਵਾਸੇਸਰਗਜਾਂਨਾ।ਬੋਧਕਤਗੰਨਪੁਖਸੋਕਯੋ।
॥ਕੋਤਿਪਿਤਾਮੇਰੇਮਨਿਹਯੋ॥੧॥ਭੀਖਮਉਬਾਚਾ॥ਇਹ
ਇਤਗਾਥਪੁਰਾਤਨਕਥਾ।ਬੋਧਕਕਯੋਨਪੁਖਸੋਕ
ਥਾ॥ਨਪੁਖਉਬਾਚਾ॥ਮੁਕਤਿਏਛੁਜਾਅਗੁਗਜੰਨਉ
ਛਾਗਾਅਗੁਨਿਚੰਡੁਤਸਬਹੀਤੇਆਹਿ।ਅਜਯੁਨਪੁਖ
ਅਗਨਿਕੋਸਾਗ।ਮੋਸੋਵਾਮੀਕੋਤੋਬੀਚਾਗ।ਨਾਬੋਧਕ
ਉਬਾਚਾ॥ਪ੍ਰਮੁੱਖਾਛਾਅਗਦਿਸਤਗੁਰਕਰੋ।ਯੋਗਨਿ

ਤਜੀਤਿ ਨ ਕੇ ਗੁਨ ਭਯੋ ॥੩॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਆਸ ਜੋ ਲਾਗੀ ਮਾਨਿ
 ਧਰੀ ॥ ਤੇ ਲਾਗੀ ਜਗਨਿ ਪ੍ਰਗੁਣਾ ਕਹੀ ॥ ਜਬ ਦਾਸ ਨ ਦੁ
 ਖ ਆਸਾ ਗਈ ॥ ਤਬ ਸੁਖ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗੁਣਾ ਭਈ ॥੪॥ ਕੁ
 ਰਮਾਸ ਏ ਚ ਦੁਜੋ ਅਕਾਸ ॥ ਸਿੰਹੁ ਹਛਾ ਰੇ ਸਬ ਰੁਗਮੇ
 ॥੫॥ ਗੁਰ ਅਰਿ ਤਬ ਹੁਤ ਦੁਖ ਆਹਿ ॥ ਪਰ ਪਰ ਹੋ ਸਰ
 ਪ ਜਨੇ ਚਹਿ ॥ ਯੋ ਦੇ ਸਿਨਿ ਛਾਡੇ ਗੁਰ ਰੂਪਾ ॥ ਯੋ ਦੇ ਰ
 ਤੇ ਤਹਾ ਸੁਖ ਰੂਪਾ ॥੬॥ ਪਦਮ ਖੰਡ ਸਰ ਵਰ ਥਰ ਆਹਿ ॥
 ਪਰੈ ਗਿਰੈ ਭਵ ਰਜਨੁ ਚਾਹਿ ॥ ਜਨੇ ਸਰ ਕਰ ਸਰ ਮਾਧੁਸ
 ਮਾਨੇ ॥ ਆਗੇ ਗਜਾ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੇ ॥੭॥ ਐਸੈ ਮਨ ਈ
 ਸਰ ਪਨ ਪਰੈ ॥ ਐਸੈ ਸਕਲ ਚਿਤਾ ਪਰ ਹੋ ॥ ਜਨੁ ਕ

੬.

ਪਾਛਿ ਪਿਓਰਿ ਲੀਯੋ ਚਹੁ ਪਾਸਾ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਸਾਸ ਲਾਗੁ ਤਿਨਿ ਦਿਯੋ ॥

ਕਨਕੁੰਦਾ ਗੀਤਾ ਬਿ। ਐ ਸੈਕ ਲਤ ਬਢੈ ਬਹੁ, ਸਾ ਬਿ।
। ੫। ਤਾ ਬੇਦੁ ਤੇ ਸਬ ਸਿਗਾ। ਨਿਜਾ ਨਿਰਬਤ ਗਜਾਂ ਕੋ ਅ
ਗਾ। ੮।। ਭੀਖਾ ਮੁਥਾਚਾ।। ਜਾ ਕਾ ਤਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਾਗੀ ਗ
ਯੋ। ਗਜਾ ਤਿ ਗਜਾਂ ਨਾ ਦਿਏ ਮੈਂ ਭੁਯੋ। ੧੦। ਸਕ ਲਾ ਅੰਤ ਮਾ
ਜਾ ਜੋ ਜੋ ਈ। ਸਮਤਾ ਗਜਾਂ ਨਾ ਬਹੁ ਮਾਤਿ ਹੋ ਈ। ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਬਖਾਨੀ। ਧਯਾਇ ਜੋ ਲਤੀ ਲਤੀ ਜੋ ਜੋ ਨੀ
। ੧੧।। ਈ ਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਚਾਰ ਬੋਧੀ ਤਿਹਾ ਸਾਗ ਸਮੁਚੇ
ਥੋਂ ਕੋ ਪੀਯਾ ਈ। ੧੨।। ਚੋ ਪਈ। ੫੨੬।। ਯੁਧੀ ਸਗੁ
ਬਾਚਾ।। ਭੀਖਾ ਮਸਰ ਸਜਾ ਰੇ ਜਗਾਂ। ਕ੍ਰਿਸਨ ਸਾਰਿ
ਤਸਬ ਰਿਖਿ ਸੁੰਨਿ ਤਗਾਂ। ਕੋਧਿ ਤਾ ਪਾਗ ਸਰੰਭਨ।

॥ ओं र ल व स ध जं तै वै न ॥ १ ॥ पू र ज्ञा बु मि र स धां र ति ॥ ६९

॥ द्यु ठे स क ल म नै र ष जं तै ॥ स ध स र स र स व ल मु ध जं

॥ ति ॥ त ध धै र ग र जे ई म न म र ति ॥ २ ॥ पू र ज्ञा र जं न उ

दै र जे ई न ध र ति ॥ पू र ज्ञां र जे ई म न त ध र ति ॥ पू र ज्ञां

न धै म न ल र जे ॥ दु ध र स र स र सु धा ति तै न र जे ॥ ३ ॥ जे

पू र ल व न व पू र व न ॥ म री वै र जे जे सै र जं न ॥ क

षा पु र ग र न क दु ध धां ति ॥ धै स र क म न म र आ ति म र ति

॥ ४ ॥ र ष र द र च र जे र र ष म न प र जे ॥ तं वै य र र धि

पू री र य र जे ॥ रं म र द धी क र जे र द र र ॥ म र

रि पू र त जं र गी क र म र ॥ ५ ॥ क र स र वै र द ध न र ति

ਸਭੋ॥੬੬॥ਸਿਕਾ ਲਗੁ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਭੋ॥ਸਿਕਾ ਲਉ ਬਞਾ॥
 ਤੁਮਾ ਜਿਨੀ ਬਿਖਸੋ ਗਜੀ ਕੁਆਰੀ॥ਪੁਰਬ ਕੀ ਜੋ ਦੁਖ ਸੁ
 ਖ ਪਹੁੰਚੇ॥੬॥ਸਿਪਾਤੀ ਬਿਪਾਤੀ ਸਬੈ ਸਾਰਿ ਲੀਜੈ॥ਕਾਂਤੁ
 ਐਹਿ ਦੇਸ ਨਦੀ ਜੈ॥ਹਮ ਪਸ ਗੁਪ ਕਰੈ ਕਹਾਂ ਕਹਾ॥ਤੁਮ
 ਮਾਂਨਿਖ ਜਾਂਨੈ ਸਬ ਧਰਮ॥੭॥ਸਤੁ ਅਥਾਤ ਸਮਝਾਉ ਤੋਰਿ
 ਤੁਮਾ ਜਿਨੀ ਹਮ ਗਲਮਾਤਿ ਹੋਰੀ॥ਜਿਨੀ ਸਿਰੋਖ ਗਜਾਨਤ
 ਨਚਹੀ॥ਦੇਖੋ ਸਬੈ ਦਾ ਲਿਖੀ ਆਹੀ॥੮॥ਬਿਖਈ ਪਾ
 ਟਿਛਾ ਮਨ ਕਰਈ॥ਗਜਾਨ ਬਿਖੈ ਪਾਈ ਪਹੁੰਚਈ॥ਜੋ
 ਸੀਸਾ ਰਸੁ ਬੰਨਹੀ॥ਸੋ ਸੀਸਾ ਰਸੇ ਛੁਲ੍ਹੇ॥੯॥ਜਗਿ
 ਬਹੁਤਾ ਰਿਸਾਨੈ ਜਗਾਂ॥ਦੇਖੋ ਰੋਭ ਗਵਨ ਸੁਖ ਕਹਾਂ॥

ਜੀ ਪ੍ਰਥਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ਗਜਾ ॥ ਲੋਭੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਾਜਾ ॥ ੬੨ ॥
 ੧੭ ॥ ਮੁਰਖ ਮੇ ਮੇਰੀ ਮਨ ਹੋ ॥ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਬ ਕਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾਪੁ
 ਤ੍ਰਿਮਿਤਾ ਦੇ ਕਭਾਈ ॥ ਇਨ ਹਿ ਛਾਨਿ ਜਮ ਕੋ ਪਾਹਿ ਜਾਈ ॥
 ੧੮ ॥ ਪਨ ਅਸ ਪੁਰੁ ਭਲੇ ਪਰੁ ਹੋ ॥ ਪਨ ਤੇ ਪਾਨਿ ਕਸਬ ਹਿ
 ਮੇਰੁ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪਾਨਿ ਗਜਾ ਨੂੰ ਹੋ ॥ ਕੁਟਿ ਬਬੀ ਸਜਿ ਕਾਮਨ
 ਪਰੋ ॥ ੧੯ ॥ ਚੋਰ ਕ ਲੋਸ ਤੇ ਨੂੰ ਪੇ ਕਾਈ ॥ ਪਾਂਸੀ ਅਗਨਿ
 ਦੇਖਿ ਅਕੁਲਾਈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਅਮਿਤ ਪ੍ਰਥਮ ਪਾਂਸੀ ॥ ਘਾਂਸੀ
 ਯਾਗ ਸਬੈ ਮਿਲਿ ਖਾਂਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇ ਅਮਿਤ ਆਕਾਸੇ ਜਾਈ
 ॥ ਪਛੀ ਬਹੁਤ ਲਗੈ ਤਾਧਾਈ ॥ ਮਛਕ ਛਪਾਂਸੀ ਮੇ ਖਾਂਹੀ
 ॥ ਤੁੰਦੁ ਸੁਖ ਕਹੁ ਪਨੀ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ਤੰਤ੍ਰੇ ਪਨ ਤਿਸਨੇ
 ਛਾਨੀ ਜੋ ॥ ਨਿਜ ਸਿਤੋ ਖਾਵਿ ਦੇ ਮਾਂਗੀ ਜੋ ॥ ਜਲੁ ਤਰਿ ਗਏ

ਪਜੈ ਜਲ ਮਾਂਹਿ। ਜਲੁ ਬਿਗਨ ਹੀ ਬੰਦ ਕੀ ਛਾਂਹਿ॥੧੫॥ ਨਦੀ
 ਸਜਲ ਬਾਂਹ ਜਲੁ ਬੰਦੇ। ਜਲੁ ਜਲ ਮੀ ਨਹੀ ਬਿਗਰੇ॥
 ਨਹੀ ਸੁਧੈ ਚਿਤ ਵੈ ਪਨ ਗਈ। ਪਨ ਉਦ ਮਾਦ ਕਰੈ ਬੁਧਿ ਆ
 ਈ॥੧੬॥ ਇਤਨੇ ਦੇਖ ਨ ਬਯਾਏ ਤਾਂਹੀ। ਬੁਧਿ ਵੀ ਤਿ ਗਯਾਂ
 ਨਿਤੇ ਆਂਹਿ। ਬ੍ਰਹਮ ਜਨਮ ਉਤਮ ਜੋ ਹੋਵੈ। ਸੋ ਕਹਿ ਕਹੁ
 ਇਨ ਸੋ ਤਨੁ ਕੋਵੈ॥੧੭॥ ਹਮ ਤੋਂ ਪਰਮ ਦੇ ਕਨਾਹਿ ਸੋ। ਤਉ
 ਨਹ ਮਹਿ ਪਾਂ ਪਗਹੈ। ਪੀਰਿ ਤਗਯਾਂ ਨ ਪ੍ਰਥੀ ਨ ਜੁਯਾਂ॥
 ਤੁਮ ਕਉ ਬਿਪ੍ਰਤ ਜਹੁ ਦੇ ਪਾਂ॥੧੮॥ ਮੁਸੈ ਮੇਰੁ ਕਸਰੁ
 ਅਪਾਗ ਜੋ ਨਿਰੰਗੁ ਅੰਗੈ ਸੀਸਾਗ। ਬਹਰੇ ਅਪ ਪੰਗੁ ਅ
 ਰੰਗੀ। ਗੁਗਨੀ ਵਨ ਮਤਿ ਬਿਜੋਗੀ॥੧੯॥ ਅਪਨੇ ਪ
 ਰਮ ਰਹੈ ਬਿਗਰੇ ਈ। ਤਾਂ ਤੈ ਪੀਰਿ ਤਮੋਗ ਨ ਕੋਈ। ਜਨਕ

ਦਿਕਗਜਾਜੋਤਏ॥ਗਜਕਰਤਾਨਿਗਭੈਪਦਲਏ॥੨੦॥ ੬੩

॥ਇੰਦ੍ਰੀਬਸਪ੍ਰਹੀਬੈਗਾ॥ਬਿਖੈਤਿਯਾਗਸਥਹੀਬ

ਰਭਾਗਾ॥ਸਥਤਜਿਬੀਸਨਸਗਨਦਿਨਜਾਈ॥ਕਿਤਸਿ

ਸਾਹਦੁਖਅਕੁਲਾਈ॥੨੧॥ਸਗਬਹੁਪਨਭਾਇਨਭਾਵ

॥ਨਿਗਭੈਚਗਨਕਵਲਚਿਤਲਵ॥ਬ੍ਰਹਮਨੋਬਾਚ॥

॥ਤੁਮਤੋਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਸੁਗਵਾ॥ਮੇਰੇਮਨਕੁਛਆਚਿਰ

ਜਭਾਵਾ॥੨੨॥ਧਰਮਹੁਪਪ੍ਰਯਥਚਨਤੁਮਾਗੈ॥ਸੁਨ

ਤਸਕਲਦੁਖਗਯੋਤਮਾਗੈ॥॥ਨਿਕਾਛੋਬਾਚ॥੨੩॥

॥ਜੋਨਿਜਾਇੰਦ੍ਰਜਾਨਿਰਿਖਗਜਾ॥ਆਯੋਬਿਪ੍ਰਤੁਮਾਗੈਕਾ

ਜਾ॥ਇਤਕਰਿ॥ਇੰਦ੍ਰਾਦ੍ਰਗਪੁਰਗਯੋ॥ਕਾਸਿਬਦੋਮਨ

ਨਿਗਮਲਭਯੋ॥ ਭੀਖਮਉਥਾਚਾ॥ ਸਾਚੈ ਪਰਮੇਸਰਮਨ
 ਆਂਨਾ ਪ੍ਰਗਯਾਮਨ ਸਬਦੀ ਪਰਾਜੋਨਾ॥ ੨੪॥ ਸਕਲਸਾਧ
 ਗੁਰਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਪ੍ਰਗਯਾ ਲਾਭੀ ਬੀਪ੍ਰੀਤਕਾਂਮਾ॥ ਕਥਾ
 ਸਤ੍ਰਵੀ ਕਾਠੀ ਬਖਾਂਨੀ॥ ਕਹੀ॥ ਇੰਦ੍ਰਕਾ ਸਿਥਜੋ ਆਂਨੀ
 ॥੨੫॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂਗੁਰੂ ਬੋਇਤਿ ਹਾਸਸਾਗ ਸਮੁਚਏ
 ਸਤ੍ਰਵੇਯਗੁਣੀ॥ ੧੭॥ ਚੌਪਈ॥ ੫੫੧॥ ਯੁਪਿਸ਼ਟ
 ਉਥਾਚਾ॥ ਸਬਦੀ ਕੋ ਬਖਾਏ ਭਵਦੁਖਾ॥ ਜਾਸੀ ਸਾਗਮ
 ਯਜਨ੍ਯੋਸੁਖਾ॥ ਸਬਤੇ ਕਹਾਂ ਸ੍ਰੇਯਕ ਲਯਾਨਾ॥ ਭੀਖ
 ਮਪਿਤਾ ਕਹੀ ਨਿਗਯਾਨਾ॥ ੧॥ ਭੀਖਮਉਥਾਚਾ॥ ਸਬ
 ਦੀ ਭੀਖ ਸੰਦਯਾਮਨ ਪਰੇ॥ ਅਗਸਬ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਗੂੜਕ

ਹੈ॥ ਸਬ ਸੀਸਾ ਗਮਿ ਤਜ ਕਰਿ ਮਾਂ ਨੈ॥ ਪਰ ਮੇਰ ਹਿਜ ਤਜ ਕਰਿ
 ਰਿਜਾਂ ਨੈ॥ ੧॥ ॥ ਏਹ ਸੇਯੋ ਮੇਥਰ ਨੈ ਜਬ॥ ਸੁਨਿ ਇਤਹ
 ਸਪੁਗਤ ਨ ਕਥਾ॥ ਜਿ ਕੁਛ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਸੋ ਕਹੀ॥ ਸੁਨਹੁ
 ਗਯ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਹੀ॥ ੨॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਤ੍ਰ ਮੋਧਾ ਥੀ ਤਯੋ ਪੁ
 ਛਨ ਗਯਾਂ ਨ ਪਿਤਾ ਪੇਗਯੋ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਉਥਾਚਾ॥ ਸੁਤ ਕੋ
 ਅਰਥ ਕਹੋ ਤੁਮ ਕਹੈ॥ ਕੋ ਸੋ ਰਹੈ ਕਹਾ ਬਯੁਹੈ॥ ੩॥
 ਕਹਾ ਸੁਨਿ ਨ ਦਿਨ ਕਹੈ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਮੇ ਸੋ ਪਤਾ ਕਹੋ ਤੁਮ
 ਸਾਗ॥ ਪਿਤ ਉਥਾਚਾ॥ ਪਿਥ ਮਥੇ ਦਪਾਛਿ ਕਹੈ ਸੁਕ
 ਗਾ॥ ਪੀਛੈ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਜ ਕੋ ਮਗਾ॥ ੪॥ ਸਤਿ ਤਿ ਕਹੈ
 ਬਹੁਤ ਪਰਿਆਈ॥ ਪੁਨਿ ਪੀਛੈ ਨਿਜ ਬਨ ਕੋ ਜਾਈ॥
 ਪੁਤ੍ਰ ਉਥਾਚਾ॥ ਕਾਲ ਤੁੰ ਜਗਹ ਯੋ ਮੁਯ ਬਾਈ॥ ਦਿਨ

੬੪

॥੧੫॥ ਛਿਨਮਹਿ ਛਿਨਤੰਗ
 ਤਜਾਈ ॥ ਤੁਮਕਯੁੰਕੀ ਸਦਾ ਬਕੀ ਬਾਤ ॥ ਜੋ ਆਯੁਰ
 ਬਲਾ ਛਿਨ ਛਿਨ ਛੀਨਾ ॥ ਜਨਮ ਅਤੁਰ ਮੋਛੈ ਜਲਮੀਨ
 ॥੧੬॥ ਕਾਲਗਧੋ ਛਿਨ ਮੇਅ ਕੁਲਾਤੀ ॥ ਤੁਮ ਅਥਸ
 ਰਬ ਕਰੋ ਕਯੁੰਬਾਤਾ ॥ ਸਬ ਕੁਛ ਜਾਤ ਨ ਲਾਗੈ ਥਾਨ ॥
 ਕਿਉ ਬੰਗੀ ਸੀਸਾਗ ॥੧੭॥ ਸੁਖਿ ਚੁਪਿ ਜਾਤ ਗਹਰ
 ਨਹੀਤਾਤਾ ॥ ਤੁਮਕਯੁੰ ਸਦਾ ਬਕਰੋ ਕਯੁੰਬਾਤਾ ॥ ਜਬ
 ਲਗਨੀ ਜੁਗੀ ਲਾਗੀ ॥ ਜਬ ਲਗਨੀ ਗੁਸਲ
 ਨਹੀਆਂ ॥੧੮॥ ਜੋ ਲੋਨਹੀ ਕਾਲ ਸੋ ਦਾਪਾ ॥ ਤੋਲਗ
 ਬੋਹੀ ਸਿਭਾਹੋ ਆਪਾ ॥ ਜੋ ਲਾਗੀ ਅਤਿ ਆਪਦਾਨਾ
 ਈ ॥ ਤੋਲਗੀ ਦੁਰਿ ਬਲੇ ਅਗੀ ਲਾਈ ॥੧੯॥ ਜੋ ਲ

ੴ ਦੇਹ ਗੇਹ ਨ ਬਹਾਤਾ ਤੋ ਬਹਿਸਿ ਸਨਿਭਾ ਗੈਰਾਤਾ। ੮੫
 ਦਾਹ ਨ ਕਾਇਮਿ ਤ ਅਕੋਰਹੇ ਮਾਧਾ ਬਾਝ ਕਹਿ ਤੇ ਕੀਜੈ ਪਰਮ
 ੧੦) ਜਿਯੋ ਬਿਛੁਛ ਲਪਾਰੀ ਗੀਰਿ ਪਹੋਯੋ ਜਿਯੋ ਕਾਇ ਤੋ
 ਸਥਾਸਤਿ ਗੈਰਾ ਬਾਝ ਕਹਿ ਤੇ ਤਹਾ ਪੈਰੁ ਯੋਤਨਾ ਤੇ ਬਿ
 ਧਾਯੋ ਅਯੋ। ੧੧) ਸਾਢੀ ਕਾਇ ਗਤਿ ਦਿਨ ਅਜਾਐ
 ਸੈ ਦਿਨ ਦਿਨ ਤੋ ਏਕਾ ਜਾਜੈ ਸੈ ਪਰਜੀ ਗਨਿ ਗਿਰ
 ਪਹੋਯੋ ਐਸੈ ਤਨ ਪਨ ਸਥਾਸਤਿ ਏਹੋ। ੧੨) ਜਨਮ ਮਤੰ ਮੇ
 ਗਿ ਕਾਰਿ ਮਾਨੈ। ਆਪਸ ਮੇਤ ਜਾਤਨ ਤਿਜਾਨੈ। ਯਾਮੈ ਕਹਿ
 ਸੁਮਾਨੈ ਬਾਂਤਾ। ਸਿਰ ਪਾਰਿ ਕਾਇ ਨ ਸੁਏ ਤਾਤਾ। ੧੩) ਜਬ
 ਅਏਹ ਬਲ ਗਯੋ ਬਿਛਾਈ। ਆਤਮ ਕਾਇ ਨ ਜਾਨੈ
 ਜਾਈ। ਏਹੋ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਛਿ ਬਨ ਕੀਜੈ। ਬਿਸਨ ਚਰਨ

ਧਰਮਾਹਿੰਸਾਦੀਜੋ॥੧੪॥ਸਿਸਾਰਪ੍ਰਵਾਹਘੋਰਮੇਧਰੋ॥ਅ
 ਧਨੈਕਗੁਣਿਭਰੋ॥ਜਬਤੇਕੁਏਅਪਨੋਗਯੋ॥ਤਬਤੇ
 ਜਨਮ^{ਕੁਰਮ}ਮਿਤਜਬਾਸਿਤੁਜੋ॥੧੫॥ਸਬੈਚਲੋਮਿਤਕਾਛਿਟਕਾ
 ਈ॥ਧਰਮਏਕਸਿਗਤਤੇਜਾਈ॥ਜਾਂਯੋਕਾਛਾਸਿੰਘਤਹਾਂ
 ਬਛੀ॥ਬਨਸੀਸਾਰਸੰਕਰੀਗਈ॥੧੬॥ਤਾਗੁਜਾਹਰੋਗ
 ਸੁਨੀਐਗਾਕੁਏਨਿਭੈਰੀਏਇਹਠੰਗਾਦਾਗਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰ
 ਆਪਿਕਾਈ॥ਮੋਬਿਨੁਏਕੋਜੀਵਿਭਾਈ॥੧੭॥ਬੀਬਾਧਰ
 ਤਅਪਨੈਸੀਹਿਗਾਏ॥ਬੀਸਰੇਅਬਹਿਗਰਭਰਖਵੇਗੇ॥
 ਗਰਭਮਯਯਉਤਪਾਤਿਤੇਕੀਯੋ॥ਕਰਨਖਬਚਨਕਰਨਭ
 ਹਿਦੀਯੋ॥੧੮॥ਧਾਂਨੀਅਨਛਜਰੇਸਬਤਹਾਂ॥ਜਠਰਅ
 ਗਨੀਮੈਗਖਯੋਜਹਾਂ॥ਧਾਂਨਪਾਂਨਪੁਜਯੋਸਬਸਾਜਾਸੋਰੀ

ਤਪਨਕਯੁੱਥਿਸਰਯੋਆਜੁ॥੧੮॥ਕੋਤੂਆਂਹਿਕਤਾਤੇਆ ੬੬
 ਯੋ॥ਜੈਹੈਕਤਾਂਕਹਿਸਨਛਾਯੋ॥ਕੋਨਖਿਧਮੋਹੈਸੀਸਾਗ॥
 ॥ਯੋਕੀਜੈਆਤਮਾਬੀਚਾਗ॥੧੯॥ਹੋਐਰਕੋਨਮੋਹੈਕੋਆ
 ਹਿ॥ਯਾਸੀਸਾਗਨਾਅਪਨੈਚਹੁਹਿ॥ਮਾਰਗਮੋਪਥੀਦਿਨ
 ਚਾਗੀ॥ਐਸੇਸੁਤਿਕੁਟਿਬਅਗਨਾਹਿ॥੨੦॥ਪਹਲੇਐ
 ਰਕੁਟਿਬਪ੍ਰਭੂਠੋ॥ਤਾਬੈਸਗੀਬ੍ਰਿਖਕਰਿਮੀਠੋ॥ਪ੍ਰ
 ਮੋਹਿਤੁਜਾਨੀਏਸੋਈ॥ਮਰਤਸਿਗੀਉਠਿਚਾਏਕੋ
 ਈ॥੨੧॥ਨਾਂਹੀਹੈਕਾਤੁਕਾਕੋਹ॥ਇਹਸਬਭੂਠੋਮਾਯ
 ਮੋਹ॥ਹਾਹਾਤਾਤੱਕਰਿਹੋਵੈ॥ਸਰਪਧੁਸਯੋਮਰਿਕਜਠੇ
 ਜੋਵੈ॥੨੨॥ਐਸੇ^{ਤਾਤ}ਐਮਤ੍ਰਗਾਸੈਸਬਕੋਈ॥ਪੀਤਿਤ
 ਚਤੁਰੰਭੂਟੇਕੋਈ॥ਦੋਹਾਮਾਨਿਤਜਾਂਨਿਯੋਛੀਜੋ॥

॥ ਗਰਿਐ ਤਿਭਤਾ ਹਿਮਨਦੀ (ਜੈ) ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਹਿਮਾਕਾਤੁ ਕੀਨ
 ॥ ਹਿਕਰੋ ॥ ਤੁੰ ਤੇ ਸੰਗ ਮੋਢ ਮਨ ਪੈਰੋ ॥ ਕੀਖ ਮਉ ਬਾਚਾ ॥
 ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਬਚਨ ਉਪ ਜਯੋ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਗੰਗਾ ਨ ਬਰ
 ॥ ਕਾਗਾ ॥ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜਾਂਗੀ ਨਿਸਪ੍ਰੇਰੀ ਭਿਯੋ ॥ ਪਰਮ ਸਾਹਿਤ
 ॥ ਰਬਿ ਸਨਮਨ ਦਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਯੰਮ ਪੀਤ ਪਟੁ ਰੰਗੋ
 ॥ ਸਿਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਪਦਮਾ ਬਿਗਨੋ ॥ ਪ੍ਰਮੁਦਿਤ ਕਮਲ ਨੈ
 ॥ ਨਾਮ ਭਿਗੰਮਾ ॥ ਬਦਨ ਪਸੰਨ ਭਗਤਿ ਸੁਖ ਯਾਂਮਾ ॥ ੨੬ ॥
 ॥ ਹਿੰਦੈ ਪਰੋ ਦਿਨ ਐ ਸੋ ਧੰਨਾ ॥ ਪਰਮ ਉਦਾਰ ਪ੍ਰ
 ॥ ਗਟ ਭਯੋ ਗੰਗਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਸੋ ਬਰਨੈ ਜਥਾ ਸੋ
 ॥ ਬਾਚੈ ਮਠਾ ਰਹੀ ਕਥਾ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਹੀਤ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਭਾਗੁ
 ॥ ਹੀਤਿ ਹਾਸ ਸਹਸ ਮੁਚੁ ਏ ਮਠਾ ਰਹੈ ਧੰਨਾ ॥ ੨੮ ॥

॥५०८॥ ਯੁਧਿਸ਼ਠਿ ਬਾਹੁ ॥ ਜੋਗੇਸ਼ੁਰ ਜਾਨੈ ਸਬ
 ਭੇਵਾ ॥ ਮੁਨੀ ਮਧਨ ਸੋਇ ਸੁਕਦੇਵਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਵ ਮਾ
 ਯਾ ਕੋ ਤ੍ਰਿਜਾਂਗਾ ॥ ਕੁੰਤੁ ਸੁਖ ਕੈ ਉਪਜੈ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਪਾਤੀ
 ਖਮ ਉਬਾਹਾ ॥ ਧ੍ਰਿਸਮਗਰ ਭਜੇਗੇਸ਼ੁਰ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾਂ
 ਤੈਬਜਾਂ ਸਮਪਨ ਪੈ ਮਾਨੈ ॥ ਗਜਾਂ ਨਵਿਤ ਸਰਬ ਸੋਰ
 ਹਜੈ ॥ ਤਾਂ ਤੈਬਜਾਂ ਸਬ ਚਨ ਸੋ ਕਰੈ ॥ ਨਾ ਬਜਾਂ ਸੋ ਬਾਹ
 ਛੁਧਾ ਪਿਧਾ ਸਾ ਸੁਖ ਦੁਖ ਗਾਇ ਸਬ ਨੀਤਿ ਕਰੈ
 ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਖਟਕ ਗਮੀ ਹੋਈ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸਬ ਤਜਿ ਸਤ
 ਪਰਮ ਆਚਰੈ ॥ ੩ ॥ ਬੀਧ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰਾ ਦਿਕਾ ਜਿ ਤੇ ॥ ਕੇ
 ਉਸੀ ਗੰਨ ਲਾਗੈ ਤਿਤੇ ॥ ਪਰਮ ਬਿਨਾਨੁ ਰਸਦਾ ਅਨਾਥਾ
 ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਪਰਮ ਸੋ ਸਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ਕਾਂ ਮਹੋਧ ਮਨ ਥੇ

੬੭

ਭਾਖਾਗ। ਇਭਵੇਹਨਿਦਾਸਿਸਾਗ। ਸਾਚੇਸੁਪਭਾਵਮਨਪਰੇ
 । ਐਸੇਬ੍ਰਹਮਚਰਜਆਚਰੇ॥੫॥ ਹਿਸਾਹਰਿਤਾਛਮਾਮਨ
 ਆਨੇ॥ ਨਿਰਮਲਸੁਰਗਪਥਯੋਜਾਨੇ॥ ਹਿਸਾਜਾਅਨਿਤ
 ਯਾਪਰਧਨਨਹਿਗਾ॥ ਪਗਨਿਦਾਪਗਤ੍ਰਿਯਾਸਿਰਤ੍ਰਿਯਾਗ
 । ੬॥ ਸਦਾਅਯੁਕਾਤਿਐਗੁਨਜੋਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਇਸਬਆਰਿ
 ਅਧਰਮਕੀਰੀਤਿ॥ ਜਹੰਮੁਛਲਾਬ੍ਰਿਛਾਬੀਸ਼ਾਂਮ॥ ਜਹੰ
 ਨਪਰਮੇਸੁਰਕੋਨਾਂਮ॥ ੭॥ ਜਿਹਠਾਧਰਮਾਂਤਮਾਨਕਹੀਏ
 । ਤਹਿਠਾਇਗਾਵਦੇਸਨਹੀਰਹੀਏ॥ ਸੋਵਤਸਿਰਦੁਰਿ
 ਜਬਦ੍ਰੋਹੀ॥ ਜਾਗੀਦੋਖਤਬਾਛਿਰਿਪਾਛਿਤੇਰੀ॥ ੮॥ ਮੀ
 ਸਚੇਬੀਗੀਆਈਜੁਸਕਾਗ॥ ਸਾਵਧਾਨਦ੍ਰੋਹੀਬੀਚਾਗ
 । ਜੀਨਸੋਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਆਪੀਕਾਂਊ॥ ਤੇਸਬਾਛਿਨਮੇਭਏ

ਟਾਂਊ। ੯। ਜਾਂਤਿਬੰਧਮਹਾਦਥੋਆਵੈ। ਆਗੈਪੈਰੁਏਕ
 ਨਹਿਜਾਵੈ। ਆਗੋਚਲਯੋਅਕੇਲੋਜਾਈ। ਕੇਉਮੀਗ
 ਨਲਗੈਧਾਈ। ੧੦। ਪੁਨਿਤਿਤਿਪਿਥਨਹੀਥਿਸੁਆ। ਨ
 ਹਿਅਵਲੰਬਨਏਕਜਾਂਮਾ। ਪਥਿਅਕੇਲੋਕੰਟਕਜਾਂ
 ਅੰਧਕਾਰਨਹਿਉਏਤਾਂ। ੧੧। ਸਯਾਂਮਹੁਪਥਿਅਕੁ
 ਲਾਈ। ਯੋਜਮਪਥਿਅਕੇਲੋਜਾਈ। ਸਤਦੀਵੈਹਿ
 ਗਏਮੇਧਰੈ। ਧਰਮਅਨੇਕਤੇਲਤਪਕਰੈ। ਦਾਇਆ
 ਭੁਈਕੀਥਾਤਿਹੋਈ। ਛਮਾਅਗਨਿਸੋਪਰੈਸੰਜੋਈ।
 ੧੨। ਯੋਦੀਪਕਬਾਹੀਏਬਨਾਈ। ਜਾਂਤੇਅੰਧਕਾਰਮਿਟਜਾ
 ਏ। ਚੇਤਵਤਚਲਤਮਿਤਮਤੇਰੁਹੈ। ਜੇਸੇਮਨਿਜਾਲ
 ਭੈਕਰੈ। ੧੩। ਛਨਮੋਛਨਭੀਗਰਤਨਜਾਂਤ। ਤੇਤੇਥੇਗ

੬੮

ਸਮਝੀਏਤਾਂਤਾ। ਕੋਨਪਿਤਾਕੋਕੋਪੁਤਾ। ਅਪਨੇਸੇਵਾਰਥਸਥਜ
 ਪੁਤਾ। ੧੪। ਨਹਿਕਛੁਪਿਤਪੁਤ੍ਰਕੋਕਰੇ। ਅਥਕਤਪੁ
 ਤ੍ਰਪਿਤਉਪਹਰੇ। ਹਿਮਗ੍ਰੀਖਮਾਰੀਤਿਬਰਖਘਾਈ॥
 ਆਯੁਰਥਬਯੋਗਯੋਸਿਗਈ॥ ੧੫॥ ਸੁਨਤਗਯੋਨ
 ਹਿਰਦੈਨਹਿਪਰੇ। ਜਯੁੰਕਾਰਿਦੀਪਕਵਾਮਹਿਪਰੇ॥
 ਆਇੰਦ੍ਰਨਿਰੁਪਕਯੋਤੇਨਹਿਜਨੈ॥ ਥੀਸਨਸੁਮਿਤਨਹਿ
 ਪਹਿਚਾਨੈ॥ ੧੬॥ ਜੋਨਿਯਕਾਮਉਗ੍ਰਤਪਕਰੇ॥ ਸੋਕਮੇ
 ਹਦਾਰਨਦੁਖਸਹੈ॥ ਨਾਤਗੁਰੁਆਗੰਨਿਜਬਗ੍ਰਹੈ॥ ਦੇਹ
 ਗਾਏਤਮਾਤਿਬੁਧਿਨਹਿਰਹੈ॥ ੧੭॥ ਪਦ੍ਰੁਹਤੇਪਚੀਸ
 ਕੋਭਯੋ॥ ਤਉਨਗਯੋਨਰਤਨਮਨਦਯੋ॥ ਪਰਮਤੇਪਾਪ
 ਜਾਇਸਥਦੁਗਿ॥ ਪ੍ਰਗਟੇਗਯੋਨਜਨੀਵਾਨਿਮੁਗਿ॥

ਜੇਉਪਜੈਸਾਚੈਸੰਤਖਾਗਜਾਂਨਾਹਿਤੇਪਾਵੈਨਗਮੋਖਾ॥
 ਮਨਬਚਕਰਮਧਰਮਜੋਕਰੈ॥ਮਨਮੈਤਾਕੋਛਲਨਹਿਕਰੈ॥
 ੧੮॥ਤਾਪਰਮਤੇਜੋਇਨਿਗਜਾਂਨਾਸਾਂਚੈਥਜਾਂਸਬਚ
 ਨਾਇਹਮਾਂਨਾਸੀਸੁਕਉਬਾਚ॥ਤੁਮਾਦਮਹਿਇਹਧਰਮ
 ਸੁਨਾਯੋ॥ਮਿਥਜਾਂਕਰਿਸੀਸਾਗਦਿਖਾਯੋ॥੨੦॥ਉਪਜੈ
 ਮਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰਾਅਰੁਤੁਮਕਰਜੋਤਤਸਬਸਾਗਾ॥
 ਥਜਾਸਉਬਾਚ॥ਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹਇਹਬਨਬਾਸਾਬਿ
 ਨਾਬਿਦ੍ਯਾਨਾਹਿਗਜਾਂਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੨੧॥ਗਜਾਂਨਾਬਿਨਾਂਨਹੀ
 ਹਿਰਦੇਖਾ॥ਤੇਲਗਿਜੀਵਨਪਾਵੈਮੋਖਾ॥ਤੰਤੋਪਾਪ
 ਪਾਛਿਲੋਟੈ॥ਬਿਦ੍ਯਾਬ੍ਰਹਮਜੀਵਉਪਰੈ॥੨੨॥ਜ
 ਯੋਮਧੁਅਨਮੋਲਿਕਰਿਖਾਈ॥ਅਨਹੁਧ੍ਯਾਮਧੁਰੋਗ

੬੭

ਨਸਾਂਈ॥ ਅਗਨਾਂਤਿ ਮਰਜ ਬਨੈ ਨਿਛੁਯੋ॥ ਜਨਮ ਅੰਧ ਜੋ
 ਮੁਢਕ ਹਯੋ॥ ੨੩॥ ਜੀਵਨ ਕੋਧ ਰੋਮੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਧ੍ਰਮੀ
 ਕੋ ਕੇਵਲ ਗਯੋ॥ ਗਯਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰ ਪਰੇ ਮਨ ਪਯੋ॥ ਸਦਾ
 ਮੁਕਤਿ ਸੋਧ ਦਾ ਨਿਰਥਾ॥ ੨੪॥ ਨਿਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਚਾਰ
 ਗਤਾ॥ ਪਦਾ ਮਾਸਨ ਕੀ ਜੈ ਮਨ ਹਾਥਾ॥ ਮਨ ਬਚਕ ਗਾਥਿ ਸਨ
 ਮਨ ਆਵੈ॥ ਸੋ ਸਿਸਾਰ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਪਾਵੈ॥ ੨੫॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪੁ
 ਰਖ ਕੋ ਪਾਵੈ ਭੇਦ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਚਨ ਸਮਾਧਿ ਜੋ ਸੁਖ ਦੇਵ॥ ਭੀ
 ਧਮੋ ਬਾਚਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਕਰੇ ਸੁਖ ਸਮਾਧਿ ਜੋ ਜਥਾ॥ ਸੋ ਗਯਾ ਮ
 ਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਏਕ ਬਾ॥ ਪਰਮ ਸਤਿ ਸੁਨੈ ਜੋ ਕੋਈ॥ ਨਿਜ
 ਮੋਹ ਪਾਵੈ ਸਤਿ ਸੋਈ॥ ੨੬॥ ਬੈਸਿਯਾ ਜਨੋ ਬਾਚਾ॥ ਸੁੰਕ
 ਜੀ ਬਾਦ ਬਰਨੀ ਜੋ ਜਗ॥ ਨਿਦ ਸਕ ਬਾਜਾ ਜੋ ਤਹ॥

॥ ਭੁਨਯੋ ਪੁਰਾਨ ਜਿਸੀ ਮਨ ਰਹੀ ॥ ਛਾਣਾ ਦਾਸ ਕਥਾ ਸੋ ਕ ੭੦
 ਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਭਗਵੇਤਿ ਤਿਹੰਸ ਸਾਗਰ ਸੁਚਰੇ
 ਉਨੀ ਸਮੇਧ ਜਾਂਹੀ ॥ ੧੯੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ੬੦੫ ॥ ਯੁਧੀ ਸਰੋਵਰ
 ਚ ॥ ਉਪਜੀ ਸਰਧਾ ਸੇਰੇ ਗਤਾ ॥ ਤੀਖਮ ਪਿਤ ਕਰੋ ਜਤਨ
 ਤਾ ॥ ਯਾਤੇ ਪਾਧ ਦੇਖ ਸਬ ਜਾਇ ॥ ਭੂਮਿ ਦੰਨ ਕਰਿ ਜੇ ਸਮਝ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਭੀਖ ਮੋ ਬਾਚਾ ॥ ਭੂਮਿ ਦਈ ਤਿਨ ਦੀ ਨੋ ਸਰਬਾ ਕ
 ਨਿਕ ਆਵਿ ਦਰਬਾਵਿ ਕ ਅਰਬਾ ॥ ਬਾਪੀ ਰੂਪ ਤਲਾਵਿ ਕ
 ਦਇ ॥ ਬਾਗ ਬਾਵ ਗੀਸ ਤਜੀ ਕੀਏ ॥ ੨ ॥ ਅਗਾਹਿ ਜੋ ਮਜ
 ਗਯਾਵਿ ਕਾਜਿ ਤੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਸਬ ਜਾਂਹੁ ਤਿਤੇ ॥ ਭੂਮਿ ਦੰਨ
 ਨ ਦੰਨ ਨਿਮੇਸ ਹੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕਾ ਸਿਬ ਸੋਯੋ ਕਹੀ ॥ ੩ ॥ ਮੋਰਿ
 ਦਿਏ ਬਿਨ ਮੋਰਿ ਨ ਲਏ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਸੋ ਕਹੈ ॥ ਗੰਗ

॥ ਹਿਰਪ੍ਰਤੀਗਯਾ ਲਈ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕਾ ਸਿਥ ਕੋ ਦਈ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਸਬ ਪ੍ਰਿਥੀ ਬਿਪ੍ਰਨ ਦੇ ਆਜੀ ॥ ਸਬ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਪੁਰਨ ਕਾਜ ॥
 ॥ ਏਵ ਕਹੀ ਸੁਰਗੁਰ ਸੰਥਾਤ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾਨ ਬਰੋ ਹੈ ਤਤਾ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਸੋ ਸੋ ਨਿਜ ਯਾਬੁ ਆਕਹੀ ॥ ਸੁਨੋ ਕਥਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਹੀ ॥ ਜ
 ਬ ਗੋਰੁ ਛਾਤ ਬਯੋ ॥ ਹਰੀ ਭੂਮ ਕੋ ਦਾਨ ਲੁਕ ਗੋ ॥ ੬ ॥
 ॥ ਉਖਾਸ ਮੇਤ ਬੇਤ ਕੋ ਦਾਨ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੁਰਗ ਨਾ ਗਿਰੈ ਬੇਦਾਨ ॥
 ॥ ਸਿਜ ਯਾ ਸਿਧਾਸ ਨਾ ਸਿਰਿ ਫੁੜ ॥ ਰਜ ਰਬ ਰਤਨ ਔਗ ਬਿ
 ਚਤ ॥ ੭ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਪੁਰਬ ਜਬ ਬੀਤੈ ਆਂਹਿ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾਨ
 ਪਾਪ ਸਬ ਜਾਂਹਿ ॥ ਪਾਤ੍ਰਾ ਬਿਪ੍ਰਕਟ ਬੀਜਾਂਹਿ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾ
 ਨ ਦਿਸੈ ਤਾਂ ਆਂਹਿ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੋਇ ਵੇਜੇ ਕੋਈ ॥ ਜਗ
 ਸਮਾਨ ਸੁਰਗ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਬੇਦਾਨਾ ਬਿਪ੍ਰਕਟੀ ਜੋ ॥

ਅਛੈ ਸੁਰਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਪੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਬੁਧਿ ਸੁਰਗ ੭੧
 ਕੋ ਦਈ ॥ ਕੀਰਤਿ ਸਕਲ ਲੋਕ ਤਾਤਈ ॥ ਐਸੈ ਗਜਾ
 ਤੁਮਹੂੰ ਦੇਹਾ ॥ ਸੁਰਤ ਪਰਮ ਕਰੋਈ ਮਸੇਯਾ ॥ ੧ ॥ ਜੁਧਿ
 ਸਰੋਬਾਚ ॥ ਜੇਕਾਤੁ ਕੀਲੋਈ ਛਿਨਾਈ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਦੇਖ ਕ
 ਰੋਸ ਮਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਹਰੇ ਪਥ ਕਹੋਈ ॥ ਮੋਸੋ ਪਤਾ ਕ
 ਰੋਤੁ ਮਸੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਭੀਖ ਮਉਥਾਚਾ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਿਥੀ ਘਰਿ ਲੇ
 ਏ ਪਗਾਈ ॥ ਸਾਠ ਸਤਿਸ੍ਰਜੇ ਨਿਰਕ ਰਿਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਹਰੇ ਪਥ ਕਹੋਈ ॥ ਕੋਟਿ ਸਤਿਸ੍ਰਜ ਕਮ ਰਿਸੋਈ ॥ ੧੨ ॥
 ਮੋਰ ਜੋ ਬੁਧਾ ਬਿਪ੍ਰਕੀ ਹਰੈ ॥ ਬਨ ਮੋਸਿ ਪਜਾਈ ਅਵਤਰੇ
 ਦਈ ਬੁਧ ਜੇ ਲੋਈ ਨਾਈ ॥ ਜੋ ਨਿਜੋ ਨਿਰੀ ਚਗਾ ਤਿਜਾ
 ਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਰਗਾ ਦੇ ਕਈ ਨੀ ਬੁਧ ਜਾਨੈ ॥ ਰਾਜ ਤੁਹੀ

ਤੁਮਪਗਮੈ॥ ਸੁਗਰੋ॥ ਏਮੈਰਪਗਜਗ॥ ਭਲੈ॥ ਬਿਚਰਿ
 ਨਬੇਲੈਤਗ॥ ੧੪॥ ਜਿੰਜਾਨੈਤੈਸਾਚੀਕਰੇ॥ ਬਿਲਤਤਗ॥
 ਧਰਮਨਹਿਰੇ॥ ਸਦਾਕਾਲਸਰਪਸੇਪਢੇ॥ ਸੋਤਾਠਚ
 ਪਾਵੇਜਸਬਢੇ॥ ਬੁਮਿਦਾਂਨਕੀਮਾਰਿਮਾਂਜਗ॥ ਕਥਾਬੀਸ
ਵੀਜਾਂਨੋਤਗ॥ ੧੫॥ ਇਤਿਸ਼ੀਮਾਂਚਾਰਬੇ॥ ਇਤਿਗਾਂਸਸਾ
 ਰਸਮੁਚਏਬੀਸਮੋਧਿਜਾਇ॥ ੨੦॥ ਚੋਪਈ॥ ੬੧੮॥
 ॥ ਯੁਪੀਸਰੋਦਗ॥ ਬੁਮਦਾਂਨਕੋਸੁਨੋਪਵਾਂਨਾ॥ ਮੋਸੋਪ
ਤਕਰੋਗੋਦਾਂਨਾ॥ ਤੁਮਸੋਬਚਨਗੁਜਾਈਕਰੋ॥ ਧੇਨਗਜਾਂ
ਨਕੀਮਾਰਿਮਾਂਲਤੋ॥ ੧॥ ਭੀਖਮੋਬਾਚਾ॥ ਅਤਪਾਵਿਨ੍ਹ
 ਸਬਤੇਗੋਦਾਂਨਾ॥ ਗਜਾਧਰਮਧਰਮਾਇਜਜਾਂਨਾ॥ ਬੀਧਿ
 ਸੋਦਾਂਨਗਉਜੇਕਰੈ॥ ਕੁਲਸਮੇਤਸੋਲੇਉਧਰੈ॥ ੨॥ ਗ

ਉਖੀਰਮੀਮ੍ਰਤਜੁਸਮਾਂਨਮਦੋਇਸੁਅਮ੍ਰਤਪਾਵੇਨੇਸਾ ੭੨
 ਨਿ। ਬਛਸਹਿਤਾਨਿਕਥਪਗਾਈ। ਕਨਕਸਿੰਗਪਟਿ
 ਬਰਛਾਈ। ੩। ਅਰਧਪ੍ਰਸੁਤਿਗਉਸਿੰਗਮਈ। ਮੀ
 ਨੋਸਬਪ੍ਰਿਥੀਸੋਦਈ। ਤਰਨੀਸੁਪੀਅਰੁਦੁਪਾਗ। ਬ
 ਛਗਸਹਿਤਸੁਕ੍ਰਤਿਬਯੋਗ। ੪। ਦੀਜੈਤਹਾਂਸੁਖੀਜਹਾਂ
 ਹੋਈ। ਪਟਗੁਥਿਪ੍ਰਕੁਲੀਨਜੁਸੋਈ। ਆਗਸਮੁਰਖ
 ਆਤਿਅਕੁਲਾਂਗੋ। ਐਸੇਗਾਇਨਦੀਜੈਦਾਂਗੋ। ੫। ਬਿ
 ਧੀਸੋਗਾਇਕਰੰਗੋਦਾਂਗੋ। ਪਾਵੇਉਚਲੋਕਪਰਵਾਂਗੋ।
 ਤਿਹਿਗੁਪ੍ਰਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਅਧਿਕਾਈ। ਮ੍ਰਿਤਮਲੋਕਪੁ
 ਨਿਜੋਇਬਤਾਈ। ੬। ਗਜਾਸੁਨਤੰਪੁਗੰਤਨਕਥਾ
 ਸੰਪਯੋਪੁਤ੍ਰਰਖੀਸਰਜਥਾ। ਉਦਾਲਕਤਪਕਰੇਘ

ਏਹੋ। ਬੇਟਾ ਸਕੇਤ ਤਕੇਹੋ॥੭॥ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਧਰਮ ਮਨ
 ਧਰੇ॥ ਦਿਨ ਪੁਰਿ ਟਹਿਤ ਧਿਤ ਕੀ ਕਰੇ॥ ਕਹਿਓ ਰਖੀ ਸਰ
 ਬਚਨ ਸੁਭਾਵ। ਕੁਛ ਭਛੁਛ ਸਮਧ ਏਆਵਾ॥੮॥
 ਜਪਈ ਠੀਕੀਯੋ ਭਈ ਬਹੁ ਬਾਗ। ਪੁਤ੍ਰ ਹਿਥ ਨ ਮੇਭਈ
 ਅਵਾਗ। ਨਾ ਸਕੇਤ ਅਵਾਰ ਕਰਿਆਯੋ। ਕੁਸਭ ਭ
 ਭੁਛ ਸਮਧ ਨ ਹਿਛਯੋ॥੯॥ ਗੀਤੋ ਦੇਖਿ ਭਯੋ ਮਨਾ
 ਪਾ। ਤਥਾ ਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋਈਯੋ ਸਗਾਪਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਉਪਜਯੋ ਛੇ
 ਭਾਅ ਕਾਜ। ਨਿਸਚੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਦੇਖੋ ਆਜਾ॥੧੦॥ ਪ੍ਰੰ
 ਨਤ ਜਤ ਤੇ ਹਿਥ ਕਰੇਯਾਈ। ਪਰੀ ਦੇਹ ਜਮ ਦੇਖਯੋ
 ਜਾਈ। ਤਾਤ ਤਾਤ ਕਰਿ ਰੋਵੈ ਸੋਈ। ਮੇਜੋ ਕੀਯੋ ਸੁ
 ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ॥੧੧॥ ਐਸੈ ਸੋਗਾਤਿ ਨਿਕੀਯੋ। ਭੋਰ ਭ

ਏਸੇ ਬਹੁ ਭੋਜੀਯੋ। ਉਠੀ ਪਿਤਾ ਕੇ ਪਾਇ ਨਿਲਾਗਯੋ।
 ਮਾਯੇ ਨਿਸਤੋ ਸੇਵਤ ਜਾਗਯੋ। ੧੨। ਨਾਸ ਕੇ ਤਉ ਬਾਚਾ।
 ਸੁਨੀਏ ਪਿਤਾ ਸੁਰਗ ਕੀ ਬਾਤ। ਮੋਹਿ ਦੇਖਿ ਜਮਾ ਬਿਹ
 ਸਯੋ ਗਾਤ। ਬਹੁ ਤਕ ਉਰਧਤ ਪਕਰੈ। ਬਹੁ ਤਕ ਪੁਮਾਘੇ
 ਟਿਕੈ ਮਰੈ। ੧੩। ਬਹੁ ਤਕ ਤਪਾਸੀ ਕੈ ਤੀਗ। ਬਹੁ ਤਤ
 ਪਾਸੀ ਰਕੰਦ ਲਬੀਗ। ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਜੋ ਰੇਤੁ ਸਲਾਤ। ਕ
 ਰਿਕਾਤਿ ਦੇਵ ਸੁਰਗ ਕੀ ਬਾਤ। ੧੪। ਪਰਮ ਗੰਧਿਯ
 ਬਚਨ ਸੁਨਯੋ। ਤੁਰਿਖ ਗਇ ਤੁਝੈ। ਇਹੁ ਆਯੋ। ਰੋ
 ਦੇਖਿ ਗਛਿ ਰਿਜੈ ਤੁਆ ਪਾਸੀ ਬਿਕੈ। ਬੀਬਾ ਨਜਾਇ ਸ
 ਗਾ। ੧੫। ਸੇਧੈ ਕਛੁ ਮਾਂਗ ਬਰ ਲੇਹ। ਜਾਇ ਪਿਤਾ
 ਕੈ ਉਤਰ ਦੇਹ। ਪਰਮ ਗੰਧਿਯੋ ਕਰੈ ਪਸੰਦ। ਪਿਨਦੰਸ

੨੨

ਛਾਭਮੋਰਿਬਤਾਵਾ॥੧੬॥ਗਉਦੰਨਲੋਕਹੋਜਿਤੇ॥ਉ
 ਛਾਨਿਦੇਖਯੋਚਾਂਹੋਤਿਤੇ॥ਤਬਹੁਇਯੋਬਿਵੰਨਚਛਾ
 ਏ॥ਦਿਬਜਲੋਕਮੇਵੇਖਯੋਜਾਈ॥੧੭॥ਦਿਬਸਰੂਪ
 ਅਪਸਰਜਹਾਂ॥ਮਧੁਪ੍ਰਿਤਛੀਰਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਤਹਾਂ॥
 ਦਿਪਿਪ੍ਰਿਤਤਹਾਂਨਦੀਬਹਾਂਈ॥ਮਿਸ਼੍ਰਿਕੇਪਾਖਾਂਨਤ
 ਹਾਂਈ॥੧੮॥ਸਰਧਾਰਸਗੋਰਸਕੋਦੰਨ॥ਇਨਲੋਕ
 ਨਿਵੇਅਵੇਜੰਨ॥ਭੀਖਮਉਬਾਚਾ॥ਅਥਵਾਤਿਥ
 ਪ੍ਰਿਤਧੋਨਬਨਾਵੇ॥ਅਗਤਿਲਦੰਨਸਥੈਛਾਪਾਵੇ॥
 ੧੯॥ਇਹਸਬਸਰਧਾਹੀਕੋਦੰਨ॥ਸਬਤੇਤਲੋਸਦ
 ਗੋਦੰਨ॥ਜਿਤਨੇਰੋਮਗੋਉਕੇਅੰਗਹੀ॥ਇਤਨੇਦਿਬ
 ਬਰਖਬਸੇਤਾਹੀ॥੨੦॥ਧੋਨਿਮਹਾਂਮੁਕਯੋਬਖਾਂਨੀ॥
 ਤੁ

ਜੇਨਗਸੁਨੈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਜੰਗਨੀ। ਤਾਂਕੋਧਗਮਹੋਇਅਧਿਕਾਈ ॥ ੨੦ ॥
 ਜੇਕੋਉਦੇਇਪ੍ਰੀਤਿਸੋਗਾਈ॥ ੨੧ ॥ ਐਸੇਗੋਦਾਂਨਕੀ
 ਬਰਾਂਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਸਹਿਤਦੇਇਜੋਗਾਈ॥ ਜੇਏਕੋਤਰਬ
 ਸਸਬਸਾਂਈ॥ ਬੇਕੁਠੀਮਾਹਿਜੋਸੋਭੈਭਾਈ॥ ੨੨ ॥ ਦਿਬ
 ਯਲੋਕਯਲਪਾਵੈਜੋਈ॥ ਕਥਾਇਕੀਸਸੁਨੈਜੋਕੋਈ॥
 ੨੩ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਹਾਂਭਾਰਤੋਇਤਿਯਸਸਾਗਸਮੁਚਏ
 ਇਕੀਸਮੋਧਯਾਈ॥ ੨੪ ॥ ੬੪੩ ॥ ਯੁਪਿਸੁਰਉਥਾਚਾ॥
 ॥ ਦੰਲਮਹਾਂਤਮਕਹੋਅਬਤਾਤਾ॥ ਉਪਜੀਸਰਧਮੋਰੇ
 ਗਾਤਾ॥ ਪਿਤਾਧੰਚਗਰੀਕਹੋਉਨਮਾਂਨਾ॥ ਦੰਨਮਿਧ
 ਯਥਨੂੰਕੋਦੰਨਾ॥ ੧ ॥ ਭੀਖੋਉਥਾਚਾ॥ ਧ੍ਰਿਸਮਥਾਤਮੋਰੇ
 ਮਨਹਰੀ॥ ਰਿਖਨਾਗਦਮੋਜੋਇਹਕਹੀ॥ ਨਾਗਦੇਥਾਚਾ॥

॥ ਅੰਨ੍ਹਾਹਿਧਰਮਰਹੇ॥ ਨਿਜਭਾਈ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਹਿਧੁਧਜਬਲਗਯਾਂਨਰ
 ਹਾਈ॥ ੨॥ ਅੰਨ੍ਹਾਹਿਦੇਹਰਹੇ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਾਨ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਨਸਮਐਰ
 ਨਦਾਨ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਪ੍ਰਾਨਦੇਕੈਕਾਰਜਾਂਨ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਦੇਏਤਿਨਿਘ੍ਰੀਨੇ
 ਪ੍ਰਾਨ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਦੇਏਤਿਲੁਧਜਸਗੀਗ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਦੇਏਥੇਮਨ੍ਹੇਏ
 ਥੀਗ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਦੇਏਸਬਆਵੈਗਯਾਂਨ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਦੇਏਤਿਲਗੇ
 ਧਯਾਂਨ॥ ੪॥ ਅੰਨ੍ਹਾਹਿਤਿਪਸਪਨਪ੍ਰਾਨਹੋਈ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਹਿਐਰ
 ਨਪੁਯੋਕੋਈ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਦਾਨਪਰਵਾਂਨਨਐਗ॥ ਜਯੁਕੇਸੇਦਾਂ
 ਨਾਨੀਸੀਰੀਐਗ॥ ੫॥ ਸਰਧਾਸਾਹਿਤਅੰਨ੍ਹਾਜੋਹੋਈ॥ ਦੀਨੇ
 ਪ੍ਰੀਤਿਸਾਹਿਤਕਰਿਸੋਈ॥ ਜਗਤਿਗੋਤਿਪਿਛੁਨਹਿਲੀ
 ਜੈਅਭੁਧਯਾਂਜਗਨਿਸਬਹੀਕੋਦੀਜੈ॥ ੬॥ ਭੋਜਨਸੋਮੇਜੁ
 ਆਵੈਕੋਈ॥ ਰੁਖੇਅਤੀਤਜਗਨਿਏਸੋਈ॥ ਸਾਧਬਚ

ਨਕਹਿਦੀਜੈਤਹਿ॥ਸਾਚੋਬੀਸਨਹੋਤਸੋਅੰਤਹਿ॥੧॥ਮਿ ੨੪
 ਸੰਨਦਾਪੀਪ੍ਰਤਅੰਨਸਹੋਤ॥ਸਰਧਾਸਾਹਿਤਅਤੀਤਹਿ
 ਦੇਤ॥ਯੁਧਿਸ਼ਟਰਉਥਾਚ॥ਕਨਕਰਤਮੋਤੀਮਹਿਅੰ
 ਗ॥ਐਰਅਨੇਕਦਰਬਜਬਹੁਸੀਗ॥੮॥ਸਰਬਦਾਂਨਕੋਜੰ
 ਨਯੋਭੇਵ॥ਸਬਤੇਬਰਾਦਾਂਨਾਇਹਦੇਵ॥ਭੀਖਮੋਥਾਚ॥
 ॥ਬਰੋਆਨੰਦਾਂਨਾਨਿਮੋਭਾਈ॥ਕਥਾਪੁਰਾਤਨਕਉਸੁਨਾਂ
 ਈ॥੯॥ਬਨਮੇਬਛਤਪਾਹਿਅਚਰੈ॥ਸਿਖਸੁਭਟਸੇਵਾ
 ਨਿਤਕਰੈ॥ਕਹੀ॥ਸਿਖਜਗੁਰਸੋਇਹਬਾਤ॥ਜਿਵਿਦੁਪਾ
 ਕਾਰਿਆਤਿਅਕਲਾਤ॥੧੦॥ਮੇਰੋਬਚਨਬਛਗੁਰਛਰੈ
 ॥ਫੁਪਾਦੇਖਮੋਸੋਸਬਕਰੈ॥ਗੁਰੁਥਾਚ॥ਖੜਗਾਤ੍ਰਿਸੁਖ
 ਐਰਸਬਧਾਗ॥ਇਤਨੇਪਾਇਨਿਫੁਪਾਅਧਾਰ॥੧॥ਮੁ

ਦਿਗੰਬਰ ਸਰਨ ਕੇ ਪਾਈ॥ ਏਨੇ ਫੁਧ ਜਾ ਆਤਿ ਅਕਲ
 ਈ॥ ਆਤਿ ਹਿਸਤੋ ਏ ਫੁਧ ਜਾ ਕੇ ਸੋਗਾ॥ ਆਨੋ ਅਨਥ ਗਸੇ
 ਸਬ ਰੋਗਾ॥ ੧੨॥ ਉਪਜੇ ਫੁਧ ਜਾ ਸਬੈ ਗੁਨ ਛਾਗਾ॥ ਸੋ ਪੈ ਨਹੀ
 ਭੁਪਸੀ ਗਾਗਾ॥ ਉਪਜੀ ਫੁਧ ਜਾ ਬੁਧੀ ਨਹੀ ਰਹੇ॥ ਪੀਰ ਜਕ
 ਰਿ ਫੁਧ ਜਾ ਜੋਗੇ॥ ੧੩॥ ਐਸੈ ਫੁਧ ਜਾ ਤਿਓ ਏ ਜਗੇ॥ ਬੇਰ
 ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਸੋ ਕਹੈ॥ ਜਿਨਹਿ ਬੋਗੀ ਮਿਲਿ ^ਧ ਯਾ ਅਗਾ॥
 ਭੁਏ ਸਬੈ ਦਿਤ ਅਚਾਗਾ॥ ੧੪॥ ਬਛੁ ਉਥਾਚਾ॥ ਭੁਮਾ
 ਬਬਾਤ ਫੁਧ ਜਾ ਕੀ ਕਹੀ॥ ਸਤ ਜਾ ਸਤ ਜਾ ਦੰਮੀ ਸੇ ਮੇਥ
 ਹੀ॥ ਫੁਧ ਜਾ ਰੋਗ ਤਬ ਤਨ ਅਕਲਾਈ॥ ਦੀਜੈ ਐਖਰ
 ਅੰਨ ਬੁਲਾਈ॥ ੧੫॥ ਦੰਨ ਫੁਧਾ ਆਸਾ ਆਤਿ ਕਹੀ॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਅੰਨ ਦੰਨ ਜੈ ਸਹੀ॥ ੧੬॥ ਬਛੁ ਉਥਾਚਾ॥ ਬਰੋ

ਅੰਨ੍ਹੇ ਐ ਰਨਦਾਂ ਨਾ। ਦੇਵ ਮਾਨੁਖ ਸਭ ਹੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ। ਬਹੁਤ ੭੬
 ਥਾਂ ਤਕ ਹਾਂ ਕਹੋ ਬਨਾਈ। ਆਤੁ ਰਪ੍ਰਾਨ ਅੰਨ੍ਹੇ ਬਿਨ ਜਾਈ।
 ੧੭॥ ਕੀਖ ਮੋ ਬਾਚਾ॥ ਅਸੁ ਮੋ ਪੰਜ ਗਯਾ ਦੇਵ ਜਿ ਤੇ॥
 ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਾਂ ਨ ਸਭਾਰਿ ਹੋ ਤਿ ਤੇ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਾਂ ਨ ਸਭ ਦੀ ਨਿਮੇਖ
 ਮਾਨੁ ਸਦੇ ਵਪਿ ਤੁਸਿ ਤੇਖ॥ ੧੮॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਾਂ ਨ ਕੀਮਤ ਮਾਜਾ
 ਨਾ। ਸਭ ਧਰਮਾਨਿ ਮੈਧਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ॥ ਭੁਰਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਜੋ
 ਯਈ ਤਿਹਾਂ ਸਾ। ਗੰਮਚ ਰਨ ਬਾਇਲਾ ਲਾਦਾਸ॥ ੧੯॥ ਏ
 ਯਈ ਤਿਸੀ ਮਹਾਂ ਭਾਗ ਬੋਏ ਤਿਹਾਂ ਸਾਗ ਸਾਮੁਚ ਦੇਵੁ ਥੀ
 ਸਮੋਧ ਜਾਇ॥ ਨਾਚੈ ਪਈ॥ ੬੬੦॥ ਯੁਧੀ ਦਰਉ
 ਬਾਚਾ॥ ਤਿਲ ਸਭ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਿ ਕਹੈ॥ ਭੁਨਤ ਪਿ
 ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਹੈ॥ ਸੋਸਮਾ ਭਾਇ ਕਹੈ ਤਿਲ ਦਾਨਾ ਕਿ

ਹਿਥੀਧੀਕਰੇਯੋਇਕਲਯੰਗੁ॥੧॥ ਭੀਖਮੋਬਾਚੁ॥ ਤਿਥ
 ਸੇਵਾਨਭਈਏਜਥਾ॥ ਸੁਨਿਏਕਸਿਪਤਪੁਰਾਤਨਕਥਾ॥
 ਸੁਨਤਸੁਵਨਉਪਜੈਆਹਿਲਾਦਾ॥ ਧਰਮਗਾਇਬਪ੍ਰਸੰ
 ਥਾਦਾ॥ ਨਾਅਤਿਰਬੇਦਗਾਂਊਇਕਕਥੋ॥ ਤਹਾਂਸੁਥਿਪ੍ਰਗੇ
 ਹਕਰਿਹਯੋ॥ ਏਕਹੀਗੀਤਿਤਾਂਤਿਗੁਨਜਹਾਂ॥ ਏਕਹੀ
 ਨਾਂਮਾਥਿਪ੍ਰਦੋਤਹਾਂ॥ ੩॥ ਅਗਨਿਕਰਮਾਂਤਿਨਕੇਨਾਂਮ॥
 ਆਗਸਤਿਗੋਤਬੇਦਾਥਿਸ਼ਾਂਮਾ॥ ਤਾਕੋਜਮਕਯੁਕਰਜੁ
 ਪਠਾਏ॥ ਵਾਂਕੈਧੋਖੈਵਾਰਿਏਆਏ॥ ੪॥ ਵਾਂਕੈਧੋਖੈਵ
 ਹਜਥਆਯੋ॥ ਧਰਮਗਾਇਇਹਬਚਨਸੁਨਾਯੋ॥ ਥਿ
 ਪ੍ਰਪ੍ਰੀਤਿਤੇਪਰਮਨਧਰੋ॥ ਜੋਤੇਗੀਇਛਾਜੋਕਰੋ॥ ੫॥ ਥ
 ਹਮਨੋਬਾਚੁ॥ ਜਾਂਦੀਨੋਬਾਢੈਆਤਿਧਰਮਾਮੋਸੇਦੇਵ

ਕਰੋ ਸੋ ਮਰਮਾ ਸੁਖ ਕੰਮ ਨ ਕਵ ਨ ਬਿਧਿ ਯੋਈ ਕਿਨ ਪੁ
 ਨਾ ਪਾਵੈ ਗੋ ਕੋਈ ॥੬॥ ਧਰਮੋ ਬਾਹੁ ॥ ਜੋ ਕੋ ਉਜਮ ਦੁ
 ਸੈ ਰਹੈ ॥ ਸਿਜਮ ਸਿਜਮ ਬੂਤ ਸੋ ਕਹੈ ॥ ਤਿਥ ਪਾਵੈ ਤਜ
 ਨੋ ਏਧਰਮਾ ॥ ਤਿਥ ਕਰਿ ਜੋ ਏਜ ਗਜ ਸਬ ਕਰਮ ॥੬॥
 ਆਪਾਸ ਪਾਏ ਜੀ ਪਛਾ ॥ ਗੋਬਰਮ ਰੁਲ ਕੀ ਜੇ ਬਛ
 ॥ ਚੁੰਘੁ ਟੋ ਬਿਧਿ ਸੋ ਬਿਸਤਹੈ ॥ ਆਸ ਕਮ ਲਦ ਲ
 ਤਾ ਪਰ ਕਹੈ ॥੭॥ ਬਸਤੁ ਉਛਾਇ ਪਦਮਾ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ
 ॥ ਤਨ ਕਤਹਾਂ ਸੁਨੈ ਚੁਪਰੀਜੈ ॥ ਮਾਨਿ ਮੋਤੀ ਛਲ ਗੀਪ
 ਸੁਥਾਸਾ ॥ ਕਰਿ ਤਿਥ ਪ੍ਰਸਤ ਪਰੈ ਦਾਧਿ ਤਾਬਾ ॥੮॥
 ਸਿਏ ਪਤ੍ਰ ਮੀਨ ਰਹਿਯੋ ॥ ਬੂਤ ਕਰਿ ਦੰਨਾ ਤਿਥ ਨ ਕੋ
 ਕਹੈ ॥ ਤਾਇ ਨਿਤਿ ਲਨ ਕਹੈ ਮਹਾਗਾ ਬਾਸਿ ਦੇਵ ਸੁਮ

22

ਰੋਮਨਾਗ॥੧੭॥ਮਾਧੋਪ੍ਰੀਤਸਾਂਗਿਮਾਨਿਥੀਜੋ॥ਜੋਤਿਥ
 ਪਦਮਾਥਿਪ੍ਰਕੋਦੀਜੋ॥ਦਿਓਚੁਬਿਸਨਭਗਤਿਕੋਜੋ॥
 ਜੋਚਾਏਪਾਵੈਗਾਜੋਈ॥੧੮॥ਪਾਵੈਪਰਮਅਰਥਅਗੁ
 ਖ॥੧੭੭॥ਮੁਚੈਬ੍ਰਹਮਤਾਦੋਖ॥ਅਰੁਸੰਤੁਸਟਪਿਤ੍ਰਸ
 ਬਜਗੰ॥ਬੀਧਿਸੋਈਹਰੀਜੋਸਬਤਗੰ॥੧੯॥ਪਰਮ
 ਜੰਗਨਿਸਬਕੋਘਾਈਜੋ॥ਸਬਤਿਕੇਪਾਂਭੀਜਿਪੁਰੀਜੋ
 ਦਿਧਿਪ੍ਰਤਸਹਿਤਅੰਜੋਦੇਤ॥ਕੁਦਾਬਾਦਗੀਤਾਬ
 ਸਮੇਤ॥੨੦॥ਛਪਾਛਤਛੰਗਸੁਖਠੰਗ॥ਬਸਤ੍ਰਦਾਂਤਪਾ
 ਟੀਬਰਭੋਗ॥ਸੁਕਚੰਦਨਤਬੋਝ॥ਛਲਦਾਂਤ॥ਮਿਦਬ
 ਚਨਅਰੁਆਦਰਮਾਂਤ॥੨੧॥ਗੰਜਾਸਕਛਪਰਮਅੰਭ
 ਗੋ॥ਪੀਰਜਗੰਨਤਿਰਦਾਮੇਧਗੋ॥ਸਕਛਦਾਂਤਿਤਿ

ਭਬਗੇਜਗਾਂ ਤੇਈ ਸਕਥਾਜਗਾਂ ਜੋਤਗਾਂ॥੧੫॥ੲ
 ਤਿਸੀ ਮਹਾਭਾਗਥੋਈ ਤਿਹਾਸਾਗਸਮੁਚਯੇਤੇਏਸਮੇ
 ਯਗਾਈ॥੨੩॥ ਚੈਪਈ॥੬੭੫॥ ਯੁਪਿਸਟਰਉਥਾਚ
 ਜੋਹਰਿਲੋਈਪਗਈਗਾਈ॥ ਐਗਥਪ੍ਰਕੋਟੀਜੋਜ
 ਈ॥ ਤਕੋਛਲਾਅਥਕਰੀਏਜੋਈ॥ ਮੋਸੋਥਗਨਿਸੁਨ
 ਏਜੋਈ॥੧॥ ਭੀਖਮੋਥਾਚ॥ ਪਰਮਪੁਨੀਤਿਸੁਨੋਈ
 ਕਕਥਾ॥ ਨਿਪਨਪ੍ਰਥਕਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ੈਸੋਜਥਾ॥ ਜਿਟਕਲ
 ਲਾਹਿਕਾਖੇਏਜਗਾਂ॥ ਰੂਪਏਕਤਿਨਿਦੇਖਜੋਤਗਾਂ॥੨॥
 ਰੂਪਮੇਦੇਖਜੋਕਿਲਕਾਂਸਾ॥ ਅਚਿਰਜਥਰੋਦੋਖਅ
 ਤਿਤੰਸਾ॥ ਨਿਕਰੈਨਹੀਖੈਚਿਤਗਾਂਗੋ॥ ਤਥਾਤਿਨਿਬਚ
 ਨਕ੍ਰਿਸ਼ੈਸੋਕਰੋ॥੩॥ ਦੇਖਜੋਆਜਸਥੈਹਮਸਾਥਾ॥ ਅ

ਚਿਰਜਏ ਕੋ ਸੁਨੋ ਜਦ ਨਾਥਾ ਕੁਪਾਹਿ ਮਾਂਹਿ ਬਹੁ ਕੀਲ
 ਕਾਂਸਾ ਟਰੈ ਨਕਾਢਿ ਹੋਹ ਮਤਾਂਸਾ ॥੧॥ ਚੁਛੇ ਤਹਾਂ ਸੁਨਿ
 ਉਨਿ ਕੈ ਬੇਨਾ ਜਾਂਨੀ ਬਾਂਤ ਕਮਲ ਦਲ ਨੇਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਹਿਤ ਉਠਿ ਆਇ ਤਹਾਂ ॥ ਨਿਧਿ ਕੀਲ ਕਾਂਸ ਪਛੋ ਹੋ ਜਹਾਂ
 ॥੫॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੋ ਪਛੋ ਜਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਪ ਤੇ ਕਾਟੋ
 ਆਈ ॥ ਤਥਾ ਤਿਨਿ ਦਿਖ ਰੂਪ ਤਨ ਪਛੋ ॥ ਦਿਰੋ ਤਪਸ
 ਮਾਨਿਸ ਕੋ ਕਛੋ ॥੬॥ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਸੰਮਜੋ ਹੋ ਤਿਨਾ ਬਾਲਾ
 ਹੋ ਕਹਾਨਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੋ ਬਾਤਾ ॥ ਨਪੁਖ ਉਥਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪੇ
 ਮੋ ਬਿਪ੍ਰਿਦਈ ॥ ਪੀਛੈ ਗੋਮੰਡਲ ਮਾਇ ਗਈ ॥੭॥
 ਫੁਨਿ ਦੂਸਰੇ ਦੀਨੀ ਗਈ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਸਪਰ ਸੁਗੰਧਿ ਆ
 ਈ ॥ ਤੁਮ ਸੋ ਬਿਪ੍ਰ ਕੋ ਮਨਾਹੀ ॥ ਬਦਲੇ ਲੇਹੁ ਮਨਾ

ਦਸਚਰਿ। ੧। ਕਾਗਿਮੁ। ਨਿਹਾਰਿ ਰਹਿਯੋ ਪਾਗਿ ਲਾਗਿ। ਬੁਝੈ ੨੨
 ਨਬ੍ਰਹਮ ਤੇਜ ਕੀ ਆਗਿ। ਮੇਰੇ ਮੀਨਿ ਪਟਯੋ ਦਿਨ ਤਹਿ
 ਲੇਗੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਹੋ ਜਗਿ। ੨। ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਉਠਿਆ
 ਸਾਦੀਯੋ। ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਮਕੀਯੋ। ਤੁਮਹੋ ਦਾ
 ਨਾਦਿਏ ਹੈ ਜੀਤੋ। ਪ੍ਰਿਥੀ ਰੇ ਨੁਗਿ ਨੈਕੋ ਤਿਤੋ। ੩। ਤੇਰੇ
 ਪੁੰਨ ਪਾਰਨਾ ਤਿਹੋ ਏਨਾ। ਬਿਦਯਾ ਮਾਂਜਨੈ ਸਬ ਕੋਈ।
 ਏਕ ਧਰਮ ਸੁਨੈ ਨਨਕ ਆਪ। ਪਹੁੰਚੇ ਤੁਹ ਤੋ ਪੁੰਨ
 ਕੀ ਪਾਪ। ੪। ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਾਪ ਮੇਤੁ ਗਤ ਨ ਕਯੋ। ਤਬ
 ਕੀਲਕਾਂਸ ਧੁਪਦੇ ਕਯੋ। ਧੋਖੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਪੁੰਦਰ
 ਫੋ। ਤੁਮ ਕਾਗਿ ਰ੍ਹਿਪਾ ਧੁਪ ਤੇ ਕਾਦੋ। ੫। ਸਬ ਸੁਰਿ
 ਤਬਾਂ ਨੀਲ ਲਾਯੋ। ਦਰਸਨ ਦੇਵ ਤੁਹ ਰੋਪਾਯੋ। ਕੀ

ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ ਹੋਇ ਅਕਾਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ ਹੋਇ ਅਕਾਸਾ ॥

ਰੁਝਾਨੁ ਕਟਿਥਾਨੁ ਤਨੁ ਧਰੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤਾਂ ਵਰਤਾਇ ਨ ਪਰੇ ॥
 ੧੩ ॥ ਜਿਦੁ ਕੁਲ ਦੇਖਿ ਅਚੰਭੇ ਭੁਯੋ ॥ ਯਾਕਹਿ ਦਿਖ
 ਪਾਏ ਕਸੋ ਗਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ ਕਥਾਨੁ ਹਿਥੀ ਜੋਇ
 ਖਤ ਭੁਯੋ ਆਪਨੇ ਕੀਜੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ ਸਹਕੋ ਸਹੇ ॥ ਉ
 ਚਨੀਰ ਸਬ ਯੀਕੋ ਦੇਖੋ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇਕੋਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ
 ਯੀ ॥ ਪੁਰਖਾਨੁ ਸਹਤ ਨਰਕ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਅਗਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅ
 ਸਤੋ ਰਿਝੇਈ ॥ ਇਕਈ ਸਾਧਿ ਤਨੁ ਰਕਮੇ ਦੇਈ ॥ ੧੫ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ ਰਜਨ ਮਤਿ ਹੋ ॥ ਐ ਰਹੇ ਸਬ ਟਾਮੇ
 ਟਰੈ ॥ ਬਿਖਸੋ ਬਿਖਰਹੀਏ ਨਾ ਭਾਂਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸ
 ਤੋ ਬਿਖਤੇ ਆਪਿ ਕਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਬਿਖਖਾਂਏ ਸੋਈ ਧੋਮਰੈ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ ਸਬ ਕੁਲ ਜਗੈ ॥ ੧੭ ॥ ਐ ਸੋ ਸਬ ਜਾਂਏ

ਸਮਝਾਇ॥ ਯਾਕਹਿ ਹਿਸਦੁ ਰਕਾਅਏ॥ ਸਾਧਸਿੰਗਤਿ ८
 ਤੇਅਤਿਛਲਏ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਸਿਥਤੁਤਦੁਖਸਯੋ॥ ੧
 ੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾਸਿਥਤੁਨਹਿਗਈਏ॥ ਐਸੇਬ੍ਰਹਮਾ
 ਸਤਿਗਈਏ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਸਿਥਤਿਬਿਚਾਰੀ॥ ਜਾਂਨੈਕ
 ਥਾਥੀਸਾਅਰਚਾਰੀ॥ ੨੦॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਾਭਾਗਵੇਦ
 ਤਿਸਥਸਮੁਦਏਚੌਥੀਸਮੋਆਧਿਯਾਈ॥ ੨੪॥ ਚੌ
 ਪਈ॥ ੬੮੫॥ ਯੁਪਿਸਰਉਥਾਚ॥ ਮੋਸੋਰੀਖਮਕ
 ਹੋਬਿਚਾਰਾ॥ ਸਾਧਸਿੰਗਤਿਸਥਹੀਮੇਸਾਗ॥ ਸਾਧਸਿੰਗ
 ਕੀਮਾਤਿਮਾਛਤੁ॥ ਅਥਹਿਗੁਸਾਂਈਤੁਮਸੋਕਤੁ॥
 ॥ ਭੀਖਮਉਥਾਚ॥ ਈਵਰਸਤਿਤਮਛਪ੍ਰਤਿਥਾਦਾ॥
 ॥ ਚੇਵਨਸਿੰਗਉਧਰੇਨਿਖਾਧਾ॥ ਮੁਨਿਮਾਰਗਜਾਨੈਨਹਿ

ਪਰੈ। ਗੀਗਾਮਯਨੁਪਤਪਕਰੈ॥੨॥ ਕਰੈ। ਵਿਖਬਤਥੇ
 ਹਾਗ। ਗੀਗਾਮਯਨਪਸਾਯੋਜਾਗ। ਤਜਾਹੇਮੋਚਿ॥੩॥ ਮਛ
 ਜਬਪਯੋ। ਪ੍ਰਿਥਮਾਨਿਖਾਦਦੇਖਿਮਨੁਰੁਯੋ॥੪॥ ਮਛ
 ਨਿਮਹਮੁਨਿਦੇਖਯੋਜਗੰ। ਸਬਾਨਿਖਾਦਮਿਲਿਅਏ
 ਤਯੰ। ਹਮਰੈਉਦਮਯਾਨਿਜਜਾਨਿ। ਤੁਮਕਯੁਪਰੇਜ
 ਹਮੇਅਗਨਿ॥੫॥ ਤੁਮਰਿਦੇਖਿਪੀਰਜਹਮਧਰੈ। ਅਬ
 ਹਮਕਹੰਗੁਸਾਈਕਰੈ॥ ਚਿਵਨਿਓਥਾਚ॥ ਰਾਜਾਨੁਪੁ
 ਖਹਿਸਾਰਨੁਜਨਾਵੈ। ਤੁਮਕੋਮੋਲਾਪਨੋਦਜਵੈ॥੬॥
 ॥ ਤਈਖਬਾਰਿਜਨਾਜਬਭਯੋ। ਰਾਜਾਸੁਤਥੋਗੀਤ
 ਹੰਆਯੋ। ਨਮਸਕਾਰਕਾਰਿਜੇਰੇਹਾਬ। ਆਗਜਾਂਕਹੰ
 ਦੇਹੁਰਿਖਨਾਬ॥੭॥ ਚਿਵਨਿਓਥਾਚ॥ ਮੋਰੇਮੋਏ

ਨਿਖਾਵਹਿਦੇਹਾ॥ ਇਨਕੇਜੀਵਨਿਉਦਮਗੇਹਾ॥ ਸਚੇਧਰਮ
 ਥਿਚਾਰੋਗਾਤਾ॥ ਰਾਜਾਸਮਾਇਹਮਾਗੀਥਾਤਾ॥ ੭॥ ਰਾਜਾਥੰ
 ਥਾਚਾ॥ ਲਾਖਕਰੋਰਿਐਰਸਬਰਾਜਾ॥ ਤੁਮਰੋਮੋਲਿਲਾ
 ਆਤਿਆਜਾ॥ ਤੁਮਰੋਮੋਲਕਤੰਤੁਜਾਨੁ॥ ਏਕਜੀਭਗੁ
 ਨਕਹਾਬਖਾਨੁ॥ ੮॥ ਚਿਵਨਿਥੰਥਾਚਾ॥ ਰਾਜਾਮਿਥਾ
 ਥੋਲਨਥੋਲਾ॥ ਏਅਬਸਮਾਇਹਮਾਰੋਮੋਲਾ॥ ਏਹਅ
 ਸੁਧਾ॥ ਰਾਜਾਅਰਚਾਂਮਾ॥ ਸੁਧਾਇਤੀਸੁਮਰੈਯਰੰਮਾ॥ ਏ
 ॥ ਰਾਜਾਥੰਥਾਚਾ॥ ਜਾਨੈਨਹੀਮੋਲਕੋਮਰਾ॥ ਰਿਖਿਐਨਹੋ
 ਰਹੈਜਯੋਧਰਮਾ॥ ਰਾਜਾਤੇਸੀਕਿਤਤਯੋਜਤਾਂ॥ ਗਗਥਿ
 ਜਾਤਰਿਖਿਆਯੋਤਤਾਂ॥ ੯॥ ਗਗਾਥਿਨਾਤਉਥਾਚਾ
 ॥ ਰਾਜਾਗਨਿਰਮੋਲਕਮੁਨਿਜਾਨਾ॥ ਇਤਨੋਮੋਲਕੋਰਨਾ

੮੦

ਅੰਨਾ ਪੂਜੈ ਐ ਰਾਪਰ ਮਾਨੇਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਗਾਇ ਮੇਲਾ ਮੁਨਿ
 ਕੇਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮੇਲ ਕਰ ਜੇ ਗਰਿਬ ਜਾਤਾ ॥ ਰਾਜਾ ਸਮਝੇ
 ਅਪਨੇ ਭਾਤਾ ॥ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਗਾਇ ਕਰੇਨਾ ॥ ਸਬ ਤੇ ਅਤਿ
 ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪੈਯੇਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗਾਇ ਸਮਾਨ ਨਹੀ ਕੋਈ ਐ ਗਾਜ
 ਗੋਬਰ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਦੈਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਤਿਤੁ ਲੋਕਾ ਲਗੇ ਸਮਗਨ ਕਰੇ ॥
 ਤਕੋ ਪਾਪ ਦੇਖ ਸਬ ਹਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਰਜੇ ਦੇਇ ਗਊ ਕੋ ਗਾ
 ਸਾ ॥ ਤਕੋ ਬੀਸ ਨ ਲੋਕਾ ਨਿਜ ਬਾਸਾ ॥ ਸਾਚੀ ਸਰਬ ਦੇਵੇ
 ਗਾਈ ॥ ਬੇਦ ਪਰਮ ਤਾਚਾ ਭੋਯਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਖਾ ਦਓ
 ਬਾਚਾ ॥ ੧੬ ॥ ਗੀਰ ਮਤਿ ਆਪ ਦਾ ਗਈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸਨ
 ਸੁਮਤਿ ਸਬ ਭਈ ॥ ਪਰਮ ਦੁਖ ਕਟਨ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਕੁਟਿ
 ਬਸ ਰਿਤ ਹਮ ਸਗਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਚਿਵ ਨਿਓ ਬਾਚਾ

॥ सायसिगाति की मति मां करै ॥ मंढानि सति सवेष्टे ८१
 यै ॥ बेटे पुगं न जा मति मां गां ॥ तीरुष गुप सा
 पते बां ॥ १६ ॥ गानि सवेष्टे पीन सज्जो ॥ पग
 सति सअप नै पारि गां ॥ सायसिगा की मति मां न
 का ॥ चिदनि सपुष्य चि सटी रषा ॥ १७ ॥ जे जा कष
 सुनै चि तुला ॥ तां के देष सवळ डे जा टी ॥ गति
 की चारि चर ॥ रिज न सुन जी ॥ गति ते वी भुष सुनि सु
 नि सिर पुन जी ॥ १८ ॥ टि ति मी मगं बुगं ॥ टि त जं
 साग सभु चेटे पची सभे फगा टी ॥ २५ ॥ चै पटी ॥
 १३ ॥ जुयि र उवा ॥ दि ति वि पि सव ती रष
 स्या है ॥ के जे सभ गत पग मभ न अवे ॥ बुभुनि

ਸਥਤੀਰਬੰਦਲੋਹੀ॥ ਮਨਸਾਤੀਰਬਮੋਸੋਰੋਹੀ॥ ੧॥ ਕੀਖਮ
 ਉਥਾਚ॥ ਗਜਾਸੁਨੋਪੁਗਤਨਕਥਾ॥ ਏਤਮਸਕਹੀਜਨਕ
 ਸੋਜਥਾ॥ ਏਤਮਸਥਤੀਰਬਜਥਾਏ॥ ਐਸੇਕਰਤਜਨ
 ਕਦੇਆਏ॥ ੨॥ ਪੁਜਾਕਰੀਬਹੁਤਮਨੁਹੀ॥ ਥੋਏਮੀਠੈ
 ਬਚਨਾਬੰਦਾਹੀ॥ ੩॥ ਤਬਯਹਜਨਕਚਲਾਈਥਾਤ
 ਜੋਕਛੁਤਮਮੋਹੀਪੁਛੀਤਤ॥ ੪॥ ਤੁਮਦਾਂਮੀਜਾਤ
 ਸਥਥੇਵਾ॥ ਮਨਸਾਤੀਰਬਕਹੀਅਥਥੇਵਾ॥ ਚਾਂਹੀਸੁਨੈ
 ਅਥੇਯਾਧਗਮਾ॥ ਮੁਏਸੋਕਰੋਮਹਮੁਨਿਮਗਮਾ॥ ੫॥ ਏਤਮ
 ਸਉਥਾਚ॥ ਤੀਰਬਗਜਾਂਨਾਛਿਮਾਂਮਾਨਿਧੋਰੀ॥ ਨਿਜਤੀ
 ਰਥਾਇੰਦ੍ਰੀਬਸਿਕਰੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਕੋਮਲਤਮਨਮਸਾ
 ਤੀਰਬਸਕਲਭੁਤਸੋਦਯਾ॥ ੬॥ ਤੀਰਬਦੋਖਗਤ

ਬੈਰਾਗਾ॥ ਨਿਜ ਤੀਰਥ ਹਿਸਾ ਕੋ ਤਿਯਾ॥ ਬਰਤੀਰਥ ੮੨
 ਵੀਯਨ ਸੇਜੁ ਪਾ॥ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਜੋ ਤੀਰਥ ਮਨੁ ਪਾ॥ ੭)
 ਜਿਥ ਅਸਨਾਂ ਸੁਪਨਾ ਹਿਯੋਈ॥ ਜਿਥਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮਨੁ ਪਾਸਿਕ
 ਹੋਨ ਕੋਈ॥ ਰੂਪਾਸਤੀ ਰੂਚੈ ਚਲ ਸੋਈ॥ ਤੀਰਥ ਗਏ
 ਸੁਪਨਾ ਹਿਯੋਈ॥ ੮) ਜਿਥ ਲਾਗੀ ਮਨੁ ਮਿਲਨ ਹਿਯੋ
 ਤੀਰਥ ਦੁਸਰ ਗਯੋ ਅਨਗਯੋ॥ ਜਿਥ ਕੋਨੀ ਵਜਰ ਹੀ ਮੈ
 ਹੋ॥ ਤੇ ਤੀਰਥ ਕੋ ਛਲਨਾ ਹਿਯੋ॥ ੯) ਤੇ ਤੇ ਨਿਰਬੀਕਾ
 ਗਮਨ ਹੋ॥ ਜਿਥੀ ਸਬ ਤੀਰਥ ਛਲਣ ਹੋ॥ ਤੀਰਥ ਸਬ
 ਪਿਥੀ ਕਰਿ ਆਵੇ॥ ਕਾਮ ਦੁਰਗੀ ਪਧਾਖਰੁ ਨ ਜਾਵੇ॥ ੧੦)
 ਜਿਥੇ ਮਦ ਬਾਸਨਾਂ ਸੁਪਨਾ ਹੋਈ॥ ਜਿਸ ਹਿਸਾ ਬਾਹੁਰੇ ਕਰ
 ਧੋਈ॥ ਪੁਰ ਕਰ ਆਵਿ ਗਯਾ ਰੁਖੇ ਤਾ॥ ਪਾਵੇ ਸਬ ਤੀਰ

ਥਕ ਰਿਹੇ ਤੇ ॥ ੧੧ ॥ ਈਦੀ ਬਾਸਿ ਨਿਗਮ ਲਮ ਨ ਤਹਾਂ ॥
 ਸਬ ਤੀਰਥ ਘਟ ਹੀ ਮੈ ਜਹਾਂ ॥ ਤੀਰਥ ਗਯਾਂ ਨ ਪਯਾਂ
 ਜਲ ਚੋਈ ॥ ਗਗਨ ਦੇਖ ਮਲ ਨ ਰੋਧੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਅਜੇ
 ਨ ਛੁਆਂ ਤੀਰਥ ਮਲ ਛਾਵੈ ॥ ਤਬ ਨਿਜ ਜੀਵ ਪਗਮਗ
 ਤਿਧਾਵੈ ॥ ਜਹਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਕੋ ਬਾਸਾ ॥ ਜਹਾਂ ਰਾਗ ਵਿ
 ਤ ਪਗਮਾ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਹਾਂ ਹਰਿ ਕ ਬਾਗਯਾਂ ਨ ਮਦ
 ਗਾਹਿ ॥ ਤਿਹੀ ਨਾਂ ਸਬ ਤੀਰਥ ਛਿਲ ਲਾਗਾਹਿ ॥ ਬਾਸੇ ਦੇ
 ਵਨ ਗਾਇ ਨ ਜੇਤੇ ॥ ਤੀਰਥ ਰੂਪ ਜਾਨੀ ਜੇਤੇ ॥ ੧੪ ॥
 ਤਹਾਂ ਈ ਬਿਸਨ ਬੈਸਨ ਵਜਹਾਂ ॥ ਜਹਾਂ ਬਿਸਨ ਤੀਰ
 ਥ ਸਬ ਤਹਾਂ ॥ ਜਹਾਂ ਹਰਿ ਗਾਤਿ ਤਹਾਂ ਰੁਗ ਵਿਤਾ ॥ ਜਿ
 ਨ ਕੋ ਆਦਿ ਮਾਧਿ ਨ ਹਿਮੰਤ ॥ ੧੫ ॥ ਉਚ ਨਿਚ ਹਰਿ ਸ

ਗਨਿਜੁਆਵੈ। ਸੋਈਧੀਨਿਸੁਜਸਜਾਗੀਪਾਵੈ। ਸੁਪ
 ਚਨਾਂਉਆਵੈ। ਹਰਿਸਰਨ। ਤਜਿਆਕਿਮਨਸੁਪਮਨਕ
 ਰਨ॥੧੬॥ ਤਾਕੀਜਾਤਿਜੁਏਪਟੇਕੋਈ। ਤਾਕੋਪਥਾਨ
 ਰਕਗਤਿਹੋਈ। ਸਏਲੋਕਾ॥ ਜੇਸੁਦ੍ਰਬਗਵਾਂਨਭਕ
 ਤਾ॥ ਨਿਖਾਵੈਸੁਪਚਸਤ੍ਰਥਾ॥ ਪ੍ਰਫਿਤਿਜਾਤਿਸਨਮਾਂਨ
 ॥ ਸਿਜਾਤਿਆਧੀਮਾਂਗਤੀ॥੧੭॥ ਸਿਤੋਖੀਹਰਿਰਕਤਿ
 ਜੁਹੋਈ॥ ਬਿਸਨਕੁਪਕਾਰਿਪੁਜੈਸੋਈ॥ ਤੀਰਥਯੋਰ
 ਭੁਮਪਰਿਜੇਤੋ॥ ਧਰਮਸਾਰਿਤਸੋਕੀਏਤੇਰੇ॥੧੮॥ ਤਿ
 ਲਗਤੀਰਥਯੋਰੇਨਗਜਾ॥ ਨਿਛਬੇਦਕੀਜਾਤ
 ਪਸਾਜਾ॥ ਨਿਰਮਲਤਮਪਸ਼੍ਰੀਹੋਈ॥ ਲਾਲਾਦਾ
 ਸਪ੍ਰੀਤਿਸੋਸੋਈ॥ ਮਨਸਾਤੀਰਥਕਰੇਬਖਾਂਨਿ॥ ਤਿਛ

॥ ਤਿਲਗਿਬਿਬਾਕਰੇਸਮਕੋਈ॥੧੯॥ ਲਾਜਿਕਥਾਸੁ

੮੩

ਧਮਨਹੋਈ॥

੬

ਥੀਸਕਥਾਏਜੰਗਨਿ॥੨੦॥ਇਤਿਸੀਮਹੰਤਾਗਥਾਇਤਿਗੰਸ
 ਸੰਗਸਮੁਚੇਥੀਸਮੋਧਜਾਇ॥੨੬॥ਚੋਪਈ॥੭੩੩॥
 ॥ਯੁਪਿਸਰੋਬਾਚ॥ਬੁਝਤਬਾਤਚਗਨਮਨਸਯੋ॥ਦੇਖ
 ਹੋਇਕਯੋਮਨਹੀਕਯੋ॥ਬਿਦਯਾਮੰਨਜੰਨੇਸਬਕੋਈ
 ॥ਬਾਤਨਿਬ੍ਰਹਮਦੇਖਕਯੋਹੋਈ॥੧॥ਭੀਖਮੋਬਾਚ॥ਇਹ
 ॥ਬੰਦਾਗਮੇਰੈਮਾਨਿਹਯੋ॥ਤਬੋਮੋਬਚਨਕਯਾਸਸੋਕਯੋ
 ॥ਬ੍ਰਹਮਦੇਖਮੁਨਿਬਰਨੇਜਬਾ॥ਰਜਾਅਬਾਹਿਕਯੋ
 ਕਯਾ॥੨॥ਨਜੋਤਿਬਿਪਰਹੀਏਅਰਗਾਇ॥ਬੋਲਯੋਦਿ
 ਜਪਾਰਿਤੋਠਿਰਿਜਾਇ॥ਜੋਕਛੁਟੈਨਕਰੇਪਾਰਿਛੁਟੈ॥
 ॥ਤਤਾਬ੍ਰਹਮਦੇਖਨਹਿਛੁਟੈ॥੩॥ਜੋਹਠਿਬ੍ਰਤਿਜਾਬਿਪ
 ਕੀਹਰੈ॥ਅਗਬਿਨਕਾਜਿਸਿਪਜੋਲਛੋ॥ਖੰਡੈਸਭਾਸ

ਧਕੋਮਾਂਨਾ। ਤਤਤਾ ਬ੍ਰਹਮਦੇਖਤਾਜਾਂਨਾ। ੧॥ ਬਿਪ੍ਰਸਾਧਗੁ
 ਰੱਬੇਪਾਇਆਪੀਪੀਵਤਾਬੰਨ੍ਹਾਗੇਗਾਇ। ਅਰਥਮਾਤ
 ਪਿਤਾਪਰਹਰੈ। ਤਤਤਾ ਬ੍ਰਹਮਦੇਖਤੇਧਰੈ। ੫॥ ਪ੍ਰਗੁਮ
 ਧਰੇਗੀਗੁਮਨਾਥਾ। ਇਨਕੋਸਰਬਸਜੇਤਰਿਖਤਾ। ਦੁਖਿ
 ਯਾਦੁਖਉਪਜਾਵੇਕੋਈ। ਤਤਤਾ ਬ੍ਰਹਮਦੇਖਤਾਹੋਈ।
 ੬॥ ਤ੍ਰਿਪਾਬ੍ਰਹਮਜਾਂਨੈਯਹਰੇਵਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਥੀਸਨਗੁਦ੍ਰ
 ਰੈਦੇਵਾ। ਇਨਕੀਕਰੇਅਵਗਯਜੇਤੇ। ਪਾਪੀਪਾਪਬ੍ਰਹ
 ਮਹਤੇਤੇ। ੭॥ ਛੁਪਾਵੇਤਦਿਜਾਵੇ। ~~ਭਾਗਵਤ~~ ਭਾਗਵਤ
 ਨਨਹਿਕਹੀਯੇਤਹਾ। ਜੇਵਤਾਬਿਪ੍ਰਨਕਰੇਜੇਕੋਈ। ਤ
 ਤਾਬ੍ਰਹਮਦੇਖਤਾਹੋਈ। ੮॥ ਹਿਰਦੈਕੂਰਗੁਰਸੇਅ
 ਥੀਮਾਂਨਾ। ਬਨਕੇਏਜੀਵਾਬੰਨ੍ਹਸੰਗਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਦੇਖ

੮੪

ਤਾਨੁ ਜੇ ਖਰੇ। ਜੇ ਮਨ ਬਚ ਕੁਮਾਰੇ ਸੇ ਕਰੇ॥ ੮॥ ਅਤਿ ਰੂਪ
 ਤਿਸ ਨਾਮ ਨ ਪਰੇ॥ ਜਾਨਤ ਬੁਝੇ ਪਗ ਯੋ ਕਰੇ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਥਾ
 ਨ ਭਵੈ ਜਾਂਹੀ॥ ਤਤ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖ ਜੋ ਇਤ ਜਾਂ॥ ੯॥ ਯੁਧ
 ਸਰੋ ਬਾਚ॥ ਐਸੇ ਕਰੇ ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਿਆਵੇ॥ ਬਿਮੁਖ
 ਏਕੈ ਸੋਢ ਲਪਾਵੇ॥ ਦੇਨ ਕਰੇ ਅਰਦੀਯੋ ਨ ਜਾਇ॥ ਤਾਂ
 ਕੋ ਕਰੇ ਕਹਾਣ ਲਾਇ॥ ੧੧॥ ਭੀਖ ਮੋ ਬਾਚ॥ ਕਹਿ ਕੇ
 ਦੇ॥ ਇਨ੍ਹੀ ਜੋ ਤਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਸੁਰਤ ਨਿਰਘੋਰ ਜਾਇ॥
 ਭੁਖੀ ਬਿਪ੍ਰ ਪੋਜ ਬਰੇ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਦੇਖ ਆਪ ਜਾਹਿ ਮਰੇ॥
 ੧੨॥ ਜੇ ਸੇ ਅਗਨਿ ਧਾਸ ਲਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖੇ
 ਸੁਰਤ ਨਾਸਾਈ॥ ਥਾਪੁ ਗਤ ਨਾਮ ਏ ਗਾਤ॥ ਸੁਨਿ
 ਸੁਕਾ ਲਖਾਨ ਰੀਕਾ॥ ੧੩॥ ਪਹ ਲੇਜ ਨਾਮ ਬਦੀਤ

੨੬੧) ਅਥਪਸਰੁਏਪਾਪਤੇਦੋਈ॥ ਇਕਾਸਿਕਾਏ
 ਇਕਬਾਂਸਰਜਾਂਤਿ॥ ਇਕਹੀਬਨਤਿਨਕੀਉਤਪਾਤਿ॥ ੧੬
 ॥ ਬਨਇਕਮਿਤਕਪਰੁਜੋਰੋਜਗਾਂ॥ ਖਾਂਸਕਾਏਗਯੋਅਥ
 ਤਗਾਂ॥ ਬਾਨਰਬੇਠੀਬੀਛਸਿੰਘਾਤਾ॥ ਏਗੋਕਰਨਜਨਕੀਬਾ
 ਤਾ॥ ੧੫॥ ਪਹਲੈਜਨਮਪਾਪਤੁਮਕਰੋ॥ ਅਥਾਹੀਸੁਕਾਏਰੁ
 ਪਤੁਮਧਰੋ॥ ਮਿਤਕਭੂਮਾਨਿਰੁਈਬੀਹਾਏ॥ ਕੋਨਪਾਪ
 ਤੁਮਰੁਏਸੁਕਾਏ॥ ੧੬॥ ਸੁਕਾਏਬਸਾ॥ ॥ ਪਹਲੈਦੋ
 ਨਰਛੁਮੇਕਰਜੋ॥ ਬਹੁਕੋਯਾਇਰਦਾਰਿਰਜੋ॥
 ਤਬਮੇਕਛੁਬਿਚਾਰਨਕੀਜੋ॥ ਤਕੇਪਾਪਸੁਕਾਏਰੁ
 ਜੋ॥ ੧੭॥ ਤੇਰੁਪ੍ਰਥਮਪੁਨਜਸਬਗਯੋ॥ ਕੋਨਪਾਪਤੁਸੁ
 ਨਰਕੁਜੋ॥ ਜਾਸੀਦੇਹਕੁਯੋਮੋਗਾਤਿ॥ ਬਾਂਸਰਕੋਆਪਨਿ

੮੫

ਬਾਂਤ) १੯) ਬਾਂਨਰੋਬਾਚ) ॥ ਪਰਮਕਰਤਚੰਚਲਮਨਕ
 ਰੰਝੀ) ਗੁਰਸੋਕਪਟਕੋਪਮਾਨਿਧਰੰਝੀ) ॥ ੮੬੨ ॥ ਭੁਭੁਕੀ
 ਚੰਗੀਕਰੀ) ਤਾਂਤੈਦੇਹੀਕਪਕੀਧਰੀ) ॥ ੮੭) ॥ ਐਸੇਬ
 ਚਨਪਰਸਪਰੁਏ) ॥ ਆਪਆਪਨੇਮਾਰਗਗਏ) ਤਾਂਤੈ
 ਕਾਂਤੁਦੇਸਨਦੀਜੋ) ॥ ਐਰਕਾਤੁਕੋਅੰਸਨਦੀਜੋ) ॥ ੮੮
 ॥ ਅਪਨੋਸੁਰਤਪਰਮਨਕਹੈ) ॥ ਮਨਹਰਿਸੁਮਿਰਿਪਰਮ
 ਗਤਿਭਯੋ) ॥ ਜੇਯਾਕਥਾਸੁਨੇਦੇਕਾਂਨ) ਤਾਂਕੋਸੁਖਮੇ
 ਹੋਈਬਿਹੰਨ) ॥ ੮੯) ॥ ਈਤਿਸ਼ੀਮਹਾਭਾਰਥੋਈਤਹੰ
 ਸਸਾਰਸਮੁਚਯੇਸਤਾਈਸਮੋਧਯਾਈ) ॥ ੯੦) ॥ ਚੌਪ
 ਈ) ॥ ੯੧) ॥ ਯੁਪਿਸਰੋਬਾਚ) ॥ ਬਿਨਅੰਮਿਖਨਾਂਹੀ
 ਸਿਤੋਖਾਬੋਦੇਸਾਂਖਿਦੈਮੇਟੈਦੋਖਾ) ॥ ਜਿਨਕੋਅੰਮਿ

ਖਸਟਾ ਅਹਾਗਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਭੀਖ ਮਕਹੋ ਧੀਚਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਭੀਖੀ
 ਬਾਚਾ ॥ ਬਯਾਸ ਬਸੇਖ ਕੋ ਨ ਸਾਮਥਾ ॥ ਜਾਨੈ ਗੁਪਤ ਬੇਦ
 ਕੋ ਅਰਥਾ ॥ ਬੇਦ ਸਬੈ ਨਿਗਬੀਤ ਜੋ ਕਹੇ ॥ ਮੁਰਿਖ ਸਮ
 ਈ ਜਾਂ ਨਿਨਹਿ ਗਏ ॥ ੨ ॥ ਘਾਟੇ ਗੁਨਿ ਮੁਰਖਿ ਮਗਨ ਜੋ
 ਲੋ ॥ ਈਦ੍ਰੀ ਨਿਕੋ ਦਾਰਥ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥ ਸਥਾਦਿ ਭੀ
 ਪ੍ਰਤਿਭਾਈ ਜੇ ਜੇ ॥ ਅਮਿਖ ਅਰਥ ਸੁਮਿਤ ਮਾਤਿ ਐ ਜੇ
 ॥ ੩ ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਥੀਖਈ ਨਾ ਥੀਚਾਗਾ ॥ ਸਮਾਇ ਨ ਸ
 ਕੇ ਅਰਥ ਐ ਰਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਤਨ ਅਮਿਖ ਪੋਖਾਇ
 ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸੋਚੇ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਕੁਯਾ ਅਗਸਟ
 ਛਿਨ ਆਹਿ ॥ ਬੀਸਾਹਿਤ ਬਾਰ ਨਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ਨਿਕਟਿ
 ਥਾਧਿਕ ਕੀ ਸੁਧਿਨ ਹੋ ॥ ਮੀਨਦੋਰਿ ਬਨਸੀ ਕੋ ਗੋ ॥

॥५॥ ਗੁਰਤਾਦਪੀਵੈ ਅਕੁਲਾਇ ॥ ਜੋ ਜਮ ਪਕਰਿ ਖਿਛ
 ਰੈ ਆਇ ॥ ੧੧ ॥ ਇਹ ਬਿਚਾਰ ਮਨ ਰਹਿ ਉਪਜਾਈ ॥ ਖਾਂਯਾਮ
 ਸਾਕ ਛੁਡਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਅਮਿਖ ਖਾਏ ਸਥਗੁਨ ਜਾਇ
 ॥ ਅਮਿਖ ਜੀਭਾ ਦਵਕੈ ਖਾਇ ॥ ਜੇ ਹਿ ਕੁਲ ਮਾਸ ਨ ਖਾ
 ਏ ਕਈ ॥ ਨ ਲੋ ਕੁਲ ਵਿਤ ਜੰਗ ਨਿਏ ਸੋਈ ॥ ੧੩ ॥ ਆਇ ਨਿ
 ਹਰ ਅਮਿਖ ਕੋ ਕਠੈ ॥ ਸੋਵੇ ਹੋ ਗਥ ਜਾਪ ਪਾਚਿ ਮਰੈ ॥ ਜ
 ਕੋ ਮਾਸ ਖਾਏ ਤੇ ਜੰਗ ਨਿ ॥ ਜੋ ਤਾ ਕੋ ਫਿਰ ਬੈਠੈ ਅੰਗ ਨਿ ॥ ੧੪ ॥
 ਅਮਿਖ ਖੇਤ ਬਾਹਿਰ ਨਿਹਿਯੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਠਨ ਨਿਉ ਪ
 ਜੈ ਸੋਈ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਪਾਤਕ ਹਿ ਉਪਜੈ ਮਾਸ ॥ ਖਾਏ ਸਥਗੁ
 ਨ ਕੋ ਨਾਸ ॥ ੧੫ ॥ ਕਿੰਟੇ ਚੁੰਬ ਪੀਰ ਮਾਂਗੀਏ ॥ ਯੋਏ
 ਕੋਰੁ ਕੋ ਜਾਨੀਏ ॥ ਕਾਤੁ ਰਹਿ ਉਪਜਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ੧੬ ॥

ਕੰਗਰਸਥਾਯੀਠਾਂਹੋਈ॥੧੦॥ ਜੀਤਨੇਗੋਮਪਸੁਪਰਹੋਈ
 ॥੧੧॥ ਤੇਜਨਮਨਰਕਪਰੇਸੋਈ॥ ਹਥਿਦੀਪਛੇਪਰੇਜੁ
 ਕੁਪਾਇਆਠਾਂਹੋਸਾਕੋਗੁਪਾ॥੧੨॥ ਆਰੈਏਕਦੁਸਰੋਕ
 ਹੈ॥ ਇਕਾਬਿਦਾਸਪਾਤਪਰਹੋ॥ ਅਰਇਕਾਬਸ
 ਵਰਿਕਰਿਪਰੇ॥ ਅਰਜੇਆਮੇਖਾਬਿਕ੍ਰਿਸਰੇ॥੧੩॥ ਛ
 ਠੰਗਸੋਈਗਾਧੈਅੰਗਨੀ॥ ਅਰਸਾਂਤੋਉਪਰੇਸੈਅੰਗਨੀ॥
 ਥੈਠੰਅੰਠਵੇਗੁਚਿਸੋਖਾਇ॥ ਜਮਪੁਰਸਿਧਾਠਸੇ
 ਜਾਇ॥੧੪॥ ਆਠਪ੍ਰਕਾਰਮਾਰੈਜੇਕੋਈ॥ ਆਠਤੁ
 ਕੋਈਕੋਦਰਗਹੋਈ॥ ਜੇਛੇਜੇਛੇਤੋਘਰਿਅੰਗਨੀ
 ਤਹਿਉਧਾਰਿਦੇਇਜੇਛਾਂਨਾ॥੧੫॥ ਤਹਿਉਧਾਰਿਦੀ
 ਏਆਤਿਦੋਖਾ॥ ਪਨਕੀਹੰਨੀਨਪਾਂਵੈਮੋਖਾ॥ ਜੀਨਕੋਅ

੯

ਮਿਖਤਾਇਚਾਇਆਯੋ। ਪੁਰਿਖਾਕਾਨਿਸਿਕਕਰਿਖਾਯੋ।
 ॥੧੫॥। ॥੨॥ ਮੇਧੇਅਬਕਯੁੰਛਾਯੋਜਾਣੀ। ਪੁਰਖਗਤਿ
 ਸੋਕਰਿਏਆਈ। ਮਾਸਮਾਸੇਧੇਖੈਜਿਤੇ। ਸਵਨਸਿਕਠ
 ਰੁਪਥਾਸਿਤਿਤੇ। ॥੧੬॥। ਸੁਖਕੇਆਮਿਖਤਫੈਜੁੰਛੀ
 ॥ਬ੍ਰਿਛਰੁਪਤਾਮਸਗਤਿਜੇਈ। ਬਹੁਯੋਤੇਇਅਪਮ
 ਗਤਿਸਤੀ। ਮੇਸੋਥਾਸਦੇਵਸਥਕਤੀ। ॥੧੭॥। ਤਿਸਾਪਥ
 ਦੇਖਤੇਰੁਗੈ। ਮਦਅਰੁਮਾਸਦੇਉਪਰਹੁਗੈ। ਗਜਯਾ
 ਨਿਮੇਰੇਮਾਨਿਹਯੋ। ਈਏਬਿਚਾਰਿਬ੍ਰਹਮਪਾਤਿਕਯੋ।
 ॥੧੮॥। ਜੋਜਨਮਤਹੀਛਾਨੈਮਾਸ। ਤਿਨਜੀਵਨਿਬੇਕੁੰਠ
 ਨਿਵਾਸ। ਸੁਰਗਮਨੇਰਥਪਾਵੇਸਤੀ। ਗਜਾਮੁਨਿਬਾਸਿ
 ਸੁਯੋਕਤੀ। ॥੧੯॥। ਸਾਪਸਭਾਠਿਖਸੁਮਿਤਸਤੀ॥

ਅਰਯਾਕਥਾਥੀਤਸਪਾਤਿਕਹੀ। ਰਾਜਾਸਮਾਥੀਬਿਚ ८८
 ਰਹੁਗਾਤ। ਸਮਤਾਸਕਾਤਿਕਹੀਇਤਬਾਤ। ੨੦। ਜੀ
 ਵਦ੍ਯਾਸਥਧਰਮਸਮਾਨ। ਸੇਵਰਣਕੁਮਿਦਾਂਨਹੇਦਾਂ
 ਨ। ਸਥਤੇਜੀਵਦ੍ਯਾਂਨਿਜਸਾਗ। ਪਾਗਸੁਰਯਤਕ
 ਯੋਬਿਚਾਗ। ੨੧। ਜਦਪਜਗਜਕੋਕਹੀਏਖਾਂਨ। ਤ
 ਦਪਿਅਮਿਥਛਰਹੁਨਾਨਿ। ਸਥਸੇਤੇਤਕਠੇਜੇਨ
 ਈ। ਕਾਗਵਿਤਨਿਜਗਵੇਸੇਈ। ੨੨। ਸੁਨਿਅਮਿਥ
 ਨਰਛਰੈਜਥੇ। ਅਦਮੇਧਯਯਤਪਵੇਤਥੇ। ਹਰਿਸੇ
 ਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਤਰਤਾਹਿ। ਸਕਲਧਰਮਪਰਿਟੀਕਾਜੰਗਹਿ
 ੨੩। ਧਰਮਗੁਪਗਾਜਾਸਿਵਜਯੋ। ਜੀਤਿਪਰਕਾਜ
 ਅਰਪਨੇਦਯੋ। ਬਿਸੁਤਿਅਰਥੇ। ਇਤਹੀਤਿ। ਧਰਮਕ

ਬਾਸੁਨੈ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥੨੪॥ ਜੋ ਯਕ ਬਾਸੁਨੈ ਅਰੁ ਗਾਵੇ॥
 ਯਹ ਮਸਤਿ ਤਧਰਾ ਗਾਤਿ ਪਾਵੇ॥ ਈਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਭੂਰ
 ਕੋ ਈਤਿ ਹਸਸਾ ਹਸਾ ਚੁਏ ਅਸਾ ਬਿਜੋ ਫਿਜਾਇ॥੨੫॥
 ॥ ਚੋਖਈ॥੨੬॥ ਯੁਪਿ ਸਰੋ ਬਾਚ॥ ਸੁਨਿ ਬੇਕੀ ਸਰ
 ਧਾਕ ਰਿਗਾਤ॥ ਜਨ ਮੇਜੈ ਪੁਛੀ ਈਹ ਬਾਤ॥ ਕੇਸੈ ਭੀ ਵਸ
 ਗਪਿ ਬਾਸਿ ਰਹੇ॥ ਐਸੇ ਬਚਨ ਯੁਪਿ ਸਰ ਕਰੇ॥ ॥ ਥੇ ਸਿਪ
 ਈਨ ਬਾਚ॥ ਮਿਗਾ ਭੀ ਵਗਯੋ ਰੋਜਹਾਂ ਦੇਖਯੋ ਸਰਪ ਸੋਵ
 ਤਏ ਕਤਹਾਂ ਦੇਖਯੋ ਸਰਪ ਸੋਵ ਤੋਤਹੀ॥ ਆਤਿ ਸੰਕਾਉ ਪ
 ਜੀ ਮਨ ਮਹੀ॥੨੭॥ ਦੇਖਤ ਭੀ ਵਾਚੈ ਭੈ ਰਹੇ॥ ਸਾਗਰ
 ਮਾਘ ਨਿਸੋਗਯੋ॥ ਬਲਕਾਰਿ ਭੀ ਵਗੇ ਪਾਰਿ ਹਾਹੀ॥ ਛੁਟੇ
 ਨਹੀ ਸਰਪ ਆਤਿ ਭਾਹੀ॥੨੮॥ ਤਕੈ ਪੈਰ ਖਅੰਤ ਨ ਬਯੋ

॥ ਤਹੰ ਭੀਵ ਅਸਿਥ ਰਹੋ ਏਹੁ ਯੋਗ ॥ ਗੁਜਾਥੈ ਸੈਆਸ ਨ ਜਹੰ ॥
 ਅਸ ਗੁਨ ਦੇਖ ਨ ਲਾਗੋ ਤਹੰ ॥ ੧੬ ॥ ਜਾਨਤ ਭੀਮ ਤੋ ਨਿਚਰਿ ॥
 ਵਾਵ ॥ ਚੁਭੇ ਦੇਖਿ ਸਗੁਨ ਕਿਉਂ ਬਾਵ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਜਾ ਆਪ ਚੁਭੇ
 ਅਕੁਲਾਈ ॥ ਪਾਛੈ ਸੀਰੀ ਪਰੋ ਹੀਤ ਜਾਈ ॥ ਅਗੁਨ
 ਨਿਕਲ ਐਹ ਸਹ ਦੇਵ ॥ ਦੇਖੋ ਚੰਪ ਨਾਥਿ ਚਾਹਤ ਏਵ ॥
 ॥ ੧੮ ॥ ਜਹੰ ਭੀਵ ਪਾਏ ਹਿਸ ਭਗੋ ॥ ਤਹੰ ਤਹੰ ਬਿਛੁਓ ਪਰਿ
 ਗੀਰਿ ਪਰੋ ॥ ਐਸੇ ਚਲਤ ਖੋਜਤ ਨਿਲਯੋ ॥ ਸਥਹੀ ਕਿਉਂ
 ਪੀਰ ਜਮਾ ਨਿਭਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਅਗੁਨ ਨ ਥੀਰਤੁ ਏਕਾ ਜਾ ॥
 ਭੀਵ ਕੁਸਲ ਸੇ ਦੇਖਯੋ ਆਜਾ ॥ ਫੁੰਫਤ ਗੁਜਾ ਆਏ
 ਤਹੰ ॥ ਭੀਵ ਸਹ ਪਕਰੇ ਹੈ ਜਹੰ ॥ ੨੦ ॥ ਧੁਮਿ ਸੀਰੀ ਪਰੋ
 ਹੀਤ ਭਯੋ ॥ ਆਪ ਨ ਗੁਜਾ ਆਗੇ ਗਯੋ ॥ ਪਰਬਤ ਕੀ

ਅਨੇਹ ਗੁਜਾ ਬਿਲਖੇ ਭਯੋ ॥ ਭੀਮ ਅਕੇਲ ਚਲੇ ਮੇਰੇ ਗਯੋ ॥

੮੨

ਕੰਦਰਾਅਪਾਗ। ਤਾਮਾਹਿਦੇਖਜੋਭੀਮਕੁਮਾਗ॥੮॥ ਗਜਊਥ
 ਚ॥ ਤੁਮਪੀਰ੍ਹਿਤਜਾਂਸਬਥਾਤ॥ ਸਬਤੇਭੀਵਬਈਅ
 ਤਿਗਤ॥ ਤੁਮਕਯੁਭਿਏਸਰਪਥਾਸਿਤਾਤ॥ ਕ੍ਰਿਯੈਥੀਧੇਸੋਕ
 ਹੀਏਤਾਤ॥ ੧॥ ਭੀਸੋਥਾਵਾ॥ ਵੇਤਾਅਪਰਬਥਗਨਇ
 ਜਿਤੇ॥ ਮੋਸੋਜੁਪਨਜੁਹੀਤਿਤੇ॥ ਸਰਪਦਰਪਮਾਰੋਸਬ
 ਚਾਂਹੀ॥ ਜਾਂਨੋਨਹੀਕੋਨਾਇਯਾਹੀ॥ ੧੧॥ ਇਤਸੁਨਿਅਰ
 ਜਨਭਿਠੇਰਿਸਾਇ॥ ਬੀਰਪਨਖਕਰਿਛੀਨੋਧਾਇ॥ ਏਓ
 ਅਥੇਉਭੈਭੂਰੰਗ॥ ਮਾਠੁਸਰਪਕਰੋਖੰਡਖੰਡ॥ ੧੨॥ ਸਰ
 ਦੇਵਨਿਕਾਏਭਿਠੇਕਰਿਥਾਤ॥ ਦੇਖਤਕੋਪਨਅੰਗੀਸਮ
 ਤ॥ ਜੋਗਜਾਕੋਆਇਯਾਸਾਂਪੁੰਊ॥ ਸਰਪਾਹਿਮਾਰਿਬੰ
 ਈਮੁਕਥਾਂਊ॥ ੧੩॥ ਗਜਊਥਾਚ॥ ਪਰੋਆਪਦਾਸ

ੴ ਏਕੀ ਗਾ ਕਿ ਪਾਨ ਕਰੀ ਏਅਰੁ ਨੂਪੀ ਗਾ ਜਾ ਸੋਭੀ ਵਰੇ ੨੦
 ਪਾਚੇ ਹਾਰੇ। ਸੋਤੁ ਮੇਪੇਅ ਬਜਾਹਿ ਨਮਾਗੇ॥੧੩॥ ਛੇਤ੍ਰ ਕੋਪ
 ਧਰੋ ਮਨ ਪੀਗਾ॥ ਏਹ ਕਾਰਨ ਕੁਛ ਐਹੈ ਬੀਗਾ ਤੁਮ ਕਤ ਬੀ
 ਧਦੇਖਿ ਅਕੁਲਾਤਾ। ਪੁਛਨ ਦੇਹੁ ਸਰਪ ਸੋਭਾਤਾ॥੧੪॥
 ॥ ਯੁਧੀ ਸੁਰ ਉਥਾਚਾ॥ ਕੋਨ ਰੂਪਾ ਏਹ ਕੀਯੋ ਉਪਾਇ॥
 ਕਿਤੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕੋਹੀ ਸਤਿਗੁਇ। ਕੋਹਿ ਜਸ੍ਰੰਧ ਮਾਇ
 ਨਮਦਾਅਗਾ। ਕਾਰਨ ਕੋਨ ਗਾਯੋ ਮਾਮਥਿਧਾ॥੧੫॥ ਸਰਪੋ
 ਥਾਚਾ॥ ਹੋਤੁ ਮਰੋ ਪੁਰਖਾ ਨਿਜਾਗਾਹੀ॥ ਆਤਿ ਪਚੰਤ
 ਜਾਨਤ ਬਸਤਾਹਿ॥ ਨਪੁਖ ਨਾਮ ਗਾਗੀਤੀਗਾ ਜਾਨੋ
 ਸਕਲ ਧਰਮ ਗੁਨ ਪੀਗਾ॥੧੬॥ ਅਤਿ ਏਹ ਸੁਰਜ ਸਾਜ
 ਮਮਭਯੋ॥ ਅਗਸਤ ਤਤਾ ਸੰਧ ਮੋਹਿ ਦਯੋ॥ ਯੁਧਿ

ਸਰੋਬਾਚਾ॥ ਤੁਮਗਜਾਅਪਨੈਬਜੋਤਾਗਾ॥ ਜਦਪਿਆਤਿ
 ਪਚੰਡਸਿਆਗਾ॥ ੧੮॥ ਤੁਮਪੁਨਿਕਹਾਕੀਯੋਜੋਪਾਪਾਕਿੰਨ
 ਕਾਤਿਮੁਨਿਦੀਨੋਸੰਪਾ॥ ਨਮੁਖੁਓਥਾਚਾ॥ ਗੋਤਮਸਪ
 ਇੰਦੁਦੁਗਯੋ॥ ਇੰਦੁਏਕਸਿਉਤਿਥਭਯੋ॥ ੧੯॥ ਚ
 ਏਯੋਪਲਾਂਨਿਭੇਦਾਇਹਜਾਂਨਿ॥ ਜੋਇੰਦੁਸਾਨਿਬੋਯੋ
 ਆਨਿ॥ ਇੰਦੁਨੀਹੀਦੁਰਿਜਨੂੰ॥ ਕੋਪਥਚਨਤੁਬੋਏਯੋਤ
 ਹਾਂ॥ ੨੦॥ ਨਿਨਯਾਵੇਜਗਯਕਾਰਿਓ॥ ਅਥਯਮਤੀਨਿਓ
 ਕਪਾਰਿਓ॥ ਪਾਯੋਤੀਨਿਓਕੋਕੋਸਾਜਾ॥ ਇੰਦੁਸਮਾਂਨਿ
 ਆਰਿਮੋਹਿਗਜਾ॥ ੨੧॥ ਅਥਮੋਹੋਤ੍ਰਿਯਪਾਯੋਅੰਤਾ॥
 ਸਾਂਚਿਕੀਯੋਗੁਰਸੋਮਿਓਮੰਤਾ॥ ਜੋਏਗੀਕਾਏਨਪ
 ਤੁਏਆਈ॥ ਤੋਏਗੀਇੰਦੁਗਯੋਦੁਰਿਜਾਈ॥ ੨੨॥

ਜੋਥਾਗੋਗੋਤਮਾਪਕੋਰਾਣਾਤੋਲਗਛਕਰਿਦੁੰਗਯੋ ੨੧
 ਗਵਾ। ਸੁਨਿਸਾਚੀਤਹਾਂਛਲਕੀਯੋ। ਮੁਪੁਰਬਚਨਗਮੋ
 ਬੋਲੀਯੋ। ੨੩। ਹੋਤੁਪਸਿਨਬਚਨਾਇਕਪਾਂਥੁ। ਗਜਗਨਿਕਟਿ
 ਤੁਹਾਗੋਆਂਥੁ। ਮੇਜੋਬਚਨਤੁਹਾਗੋਗਯੋ। ਤੁਯੋਤੁਅਕਰੋ
 ਹਮਾਰੋਕਰਯੋ। ੨੪। ਈਦ੍ਵਸਮਾਂਨਿਗਿਨ੍ਰਿਤੋਤਾਈ। ਜੋਤ੍ਰਿ
 ਯਬਾਂਤਿਜਗਦਿਚਾਦਿਆਈ। ਤਾਂਥੁਪਾਰਿਚਾਦਿਪਾਏਕੀ
 ਥਿਗਜਾ। ਤੋਹੀਈਦ੍ਵਕਰਿਮਾਨੋਆਜਾ। ੨੫। ਅਬਾਰਿ
 ਥਿਪ੍ਰਸੁਨਿਬੋਲਯੋਜਾਂਨਿ। ਤਬਤੁਚਛਯੋਪਾਏਕੀਅ
 ਨਿ। ਅਗਸੁਆਹਦਿਮਹਾਂਧੁਨਿਜੋਤੇ। ਏਪਾਏਕੀਚਏ
 ਸਬਤੇਤੇ। ੨੬। ਆਤੁਗਸਰਪਤਬੋਯੋਕਰਯੋ। ਅਗ
 ਸਤਸਾਪਸਰਪਦ੍ਰੋਹਯੋ। ਉਤਯੋਛਕਚਰਨਗਹਿਰ

ਯੋ। ਦੀ ਨਬ ਚ ਨੇ ਮੇ ਮੁਨਿ ਸੋ ਕਯੋ। ੨੭। ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਜ ਕੋ ਲਯੋ
ਨਭੇਵ। ਕਥਾ ਹਿ ਸਪਤਿ ਛੁਟੇ ਦੇਵ। ਚੁਕ ਹਮਾ ਗੀਥ ਕਸੋ ਸੁ
ਮਨਿ। ਤੁਮ ਕਰੁ ਨਾਮ ਯ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮਨਿ। ੨੮। ਮੁਨਿ ਉਥਾ ਚਾ।
। ਗੰਜਾਂ ਨਾਮ ਯੁਧਿ ਸਹ ਰਹਈ। ਤਾਂ ਕੋ ਪਰਮ ਜਾਨੈ ਸਬ ਕੋਈ
। ਪਰਮ ਨੀਤਿ ਸੋ ਗਯਾ ਨ ਉਦਾਗ। ਨਾ ਪੁਖ ਬੀਸ ਤਾਂ ਕੋ ਅਵਤਾਰ
। ੨੯। ਤਿਹੇ ਬੀਸ ਹੋਈ ਗੋਸੇਈ। ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰੇ ਸਬ ਕੋਈ
। ਤਾਂ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਗਤਿ ਹੋਈ। ਐਸੇ ਬਚਨ ਕਹੇ ਗੰਧਿ
ਸੋਈ। ੩੦। ਐਸੇ ਕਯੋ ਦੇਵ ਫਲ ਮੋਹਿ। ਸੋ ਸਪਤਿ ਛੁਟ
ਵੈ ਤੋਹੀ। ਤਾਂ ਤੇ ਕੁਮ ਸੋ ਨਿਮੈ ਗਯੋ। ਚਾਹੁ ਬਚਨ ਤੁਮਾ
ਕਯੋ। ੩੧। ਛੁਟੈ ਸਪਤਿ ਕਰੇ ਸਨੇਹ। ਜੇ ਪੁਛੈ ਸੋ ਉਤਰੇ
ਹ। ਯੁਧਿ ਸਹ ਰਹਾ ਚਾ। ਜੇ ਕਹੁ ਪੁਛੈ ਸੋਈ ਕਰੇ। ਜੇ ਸੋ ਗ

ਨਬੁਧਯਯਮਨਲਭੇ॥੩੨॥ ਤੇਸੇ ਉਤਰਦੀਜੈਤਤ॥ ਬੁਧ 22
 ਸਮਾਨਿਕਹੋਸੇਬਾਚ॥ ਨਪੁਖਬਾਚ॥ ਤੁਮਹਿਦੇਖਿਉਪਜ
 ਯੋਚੁਸਨੇ॥ ਧਰਮਬਚਨਕੋਉਤਰਦੇਹ॥੩੩॥ ਤੁਮਗਜ
 ਜਾਨੈਸਥਮਰਮ॥ ਪ੍ਰਨਾਮਕਰੋਮੇਸੋਕਤੁਧਰਮ॥ ਯੁਧਿਸਰ
 ਉਬਾਚ॥ ਸਤ੍ਯਸੋਚਜਪਤਪਆਚਰੇ॥ ਸਮਦਮਸਿਤੋ
 ਲੇਮਨੇਮੇਧਰੇ॥੩੪॥ ਛਮਾਂਦਯਾਕੋਮਲਤਾਂਦੰਸਾ॥ ਸਿੰਯਮ
 ਸਹਿਤਾਬੀਚਾਰੋਧਜਾਨ॥ ਜਾਨੈਧਰੇਸਰਕੋਮਰਮ॥ ਯਸੁਰਿ
 ਲੇਹੁਸਕਲਮੁਨਿਧਰਮ॥੩੫॥ ਨਪੁਖੋਬਾਚ॥ ਕਹਤਪ
 ਮੋਹਿਉਨਾਵਹੁਦੇਵ॥ ਕਹਸਤ੍ਯਸਮਝੁ॥ ਵੇਭੇਵ॥
 ॥ ਸਮਦਮਕਹਾਂਸੁਕਹੀਏਤਤ॥ ਕਯੰਜਾਨੀ॥ ਏਸੋਚਕੀ
 ਬਾਤ॥੩੬॥ ਯੁਧਿਸਰੋਬਾਚ॥ ਸਤ੍ਯਸੋਚਧਰਮਤਪ

ਕਰਜੇ। ਦਮਸੋਮਨਥਾਸਿਨਰਿਗਯੋ। ਸਤਮਸਬਤੀਕੋਸਮ
 ਕਰਿਜਾਨੈ। ਸਤਮਿਤਕਛੁਭੇਦਨਅੰਯੋ। ੩੭। ਨਪੁਖਉਥ
 ਚ। ਕਹਾਝਜਾਕਹੀਏਨਿਪਗਈ। ਕਹਾਸਿਤੋਖਕਹੋ
 ਸਮਝਾਈ। ਕਹਾਂਛਮਾਂਕਹੀਏਜਾਬਾਤ। ਕੋਮਲਤਾ
 ਸਮਝਾਵੈਤਾਤ। ੩੮। ਯੁਪਿਸਰੋਥਾਚ। ਝਜਾਖ
 ਕਰਮਕਰਤਾਗੀਝਾਂਨਿ। ਬਿਬੈਤਯਾਗੀਸਿਤੋਖਸੁਜਾਂਨਿ
 ਦੁਖਸੁਖਸਹੈਸੁਛਮਾਂਪਾਵੈਨ। ਕੋਮਲਤਾਕਹੀਏ
 ਸਮਝਿਤ। ੩੯। ਨਪੁਖੋਥਾਚ। ਕਹਾਂਗਯਾਂਨਕਹੀ
 ਏਸਮਾਂਏ। ਸਾਂਤਕੋਕਹੀਏਸੁਖਦਾਈ। ਦਯਾਕਰ
 ਕਹੀਏ। ਪ੍ਰਸੰਨ। ਕਹੈਸੋਕਹੀਏਮਨਧਯਾਂਨ। ਕ
 ਗੰਜਉਥਾਚ। ਤਤਬਿਚਾਰੈਕਹੀਏਗਯਾਂਨ। ਮ

ਝਾਂ

ਪ੍ਰਸੰਨਸਾਂਤਮਨਯਾਂਨਾ। ਦੁਆਸੋਜੋਸਬਰੀ। ਸੁਖਦੀਜੋ। ਯਜੰਨ ੮੩
 । ਬਿਖੈ। ਨਿਬ੍ਰਤਿਮਨਕੀਜੋ। ੪੧। ਨਪ੍ਰੁਖਉਬਾਚਾ। ਸਦਾਸ
 ਤ੍ਰਬੈਗੀ। ਨਿਜਕੋਨਾ। ਕਹਾਂਸਬਰੋਗਯਾਧਿਕੋਭੋਨਾ। ਕੋਨ
 ਸਾਧਕਹੀਏਨਿਪਗਾਈ। ਮੋਸੋਬਚਨਕਹੋਸਮਸ਼ਾਈ।
 । ੪੨। ਗੁਜਉਬਾਚਾ। ਬੋਗੀਸਦਾਕ੍ਰੋਧਯਤਿਜੰਗਿ।
 । ਏਤ੍ਰਅਨਿਤਯਾਧਿਕੀਖੰਨਿ। ਸਬਸੋਤੇਤਕਹੇਸੋਸ
 ਯਾ। ਤਿਸਾਮਨਾਨਿਵਈਅਸਾਧਾ। ੪੩। ਨਪ੍ਰੁਖਉਬਾਚਾ
 । ਜਾਕੀਸੰਗਤਿਉਪਜੋਧਾਧਾ। ਜਾਂਕੋਨਾਮਏਤਸਿਤਪ
 । ਇਹਮੋਸੋਕਹੀਏਸਮਸ਼ਾਈ। ਅਛੈਨਰਕਕੋਨਾਬਿਧਿ
 ਜਾਇ। ੪੪। ਗੁਜਾਯੁਪਿਸੈਰੋਬਾਚਾ। ਬੋਏਬਿਪ੍ਰ
 ਪਾਰਿਕੋਗੇਨਿਗਸਾ। ਤਾਂਕੋਸਦਨਰਕੋਮੇਥਾਸਾ। ਅਧ

ਗਮਕੁਪਮੁਦਮਾਤੀਰਹੇ॥ ਧ੍ਰੁਵਚਰਨਸਬਹੀਸੋਕਹੈ॥੪੫॥
 ਉਘਟੇਧਰਮਪਰਾਯੋਪਾਪੀ॥ ਸਦਈਰਹੈਜੋਗਸਿਤਾਪੀ॥
 ਐਸੋਕਰਮਜੁਪ੍ਰਾਣੀਕਰੇ॥ ਅਛੈਨਰਕਮਾਧਿਸੋਪਰੇ॥੪੬॥
 ੬॥ ਪਨਗ੍ਰਹਆਛਿਤਪਾਤਿਗ੍ਰਹਏਈ॥ ਮਾਂਗੋਬੁਧ
 ਨਐਰੈਦੇਈ॥ ਨਾਂਗੰਏਨਕੀਭਕਤਿਨਕਰੇ॥ ਅਛੈਨਰ
 ਕਮਾਧਿਸੋਪਰੇ॥੪੭॥ ਛਿਦ੍ਰਪਰਾਯੋਤਕੇਰਹੇ॥ ਸਬਦਿ
 ਨਦੇਖਐਰਕੇਕਹੈ॥ ਕਰੈਜੁਗੁਰਸੋਕਪਟਸਾਜੰਨ॥ ਤਿ
 ਹਿਦੇਖਿਕਜਿਅਸਨੰਨ॥੪੮॥ ਦਾਸੀਨੀਚਗਵਨਜੇ
 ਕਰੇ॥ ਤਾਸੋਪਿਤ੍ਰਬੋਹਮਨਪਰੇ॥ ਮੀਠੀਬਸਤਅਕੇ
 ਲੋਖਾਈ॥ ਅਛੈਨਰਕਨ੍ਰਿਸੋਜਾਈ॥੪੯॥ ਨਪੁ
 ਖਉਥਾਚ॥ ਪਰਮਗੁਪਾਨਿਪਤੇਗੀਬਾਤਾ॥ ਸੁਨਤਕਹੁ

ਸੁਖਮੇਰੇਗਾਤਾ। ਰਾਜਾਸਮ। ਬਿਬਚਨਾਇਕਕਹੈ। ਦੇਵਲੋਕ ੨੪
 ਕੇਸੀ। ਬਿਪਿਰਹੈ। ੫੦। ਯੁਪਿਰਹੈ। ਜਾਂਕੇਅਤੀਤ
 ਥੀ। ਸੁਖਨਹੀਜਾਈ। ਅਰਹਾਰਿਕਥਾਸੁਨੇਚਿਤਥਾਈ।
 ਅਤੀਤਬੋਝਿਅਗੇਦ੍ਰੇਢੇਈ। ਮੀਠੋਬਚਨਬੋਝਿ
 ਸੁਖਦੇਈ। ੫੧। ਹਰਿਹਿਜੰਗਿਕਾਰਿਪੁਜੇਸੋਈ। ਅਨਿ
 ਸਚੇਦੇਵਲੋਕਾਤਿਹਿਤੋਈ। ਸੇਵਤਜਾਗਤਾਈਏ। ਬਿ
 ਚਾਗ। ਜਹਾਂਤਹਾਂਮਨਸੇਉਪਗਾਗ। ੫੨। ਪਰਉਪਗਾ
 ਰਧਾਈਨਰਹੈ। ਦੇਵਲੋਕਸੋਪਾਨਿਛਤੋ। ਲੰਗਾਇਨ
 ਕਾਪੁਜਾਕਹੈ। ਭਕਤਿਸਾਪਸੰਗਾਤਿਮਨਪਰੈ। ੫੩।
 ਸਾਪਧਰਮਕੋਮਾਗਗਹੈ। ਸਦਾਸੁਨਰਬੈਕੁਠਿਤਿਹੈ
 ਸਿਖਕਰੇਗੁਰਕੀਨਿਤਸੇਵਾ। ਜੰਨੇਪ੍ਰਮੇਸਰਗੁਰਦੇਵ

॥५४॥ ਜੋਦੀਨ ਪ੍ਰਤਿਗੁਰੋ ਸਿਰਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਸਿਖ ਬੈਠ
 ਰਿਖਾਵੈ ॥ ਗੁਮਵਿਤ ਜੋ ਬਨ ਗੁਨ ਸਦਾ ॥ ਅਰਘ ਰਹੇ ॥
 ਸਕਲ ਸਿਪਦਾ ॥ ५५ ॥ ਜੋ ਭੇਜੇ ਈਦੀ ॥ ਜਿਤ ਰਹੇ ॥ ਕੋਮ
 ਲ ਬਚਨ ਸਬ ਨਿਸੇ ਰਹੇ ॥ ਕਹੁ ॥ ਭਿਮਾਨ ਨ ਮੇਲ
 ਵੈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਨ ਰਬੈ ਭੈਰਵ ਰਿਖਾਵੈ ॥ ५६ ॥ ਨ ਪੁਖੋ ਬਾਚਾ ॥
 ਗਜਾ ਸੁਨਤੁ ਮਾਗੀ ਬਾਤ ॥ ਮੇਰੇ ਸਰਪਾਉ ਪਜੀ ਗਾਤ
 ॥ ਸਰਪਾ ਕਰਿ ਕੀਜੇ ਸਬ ਭੈਰਵ ॥ ਤੁਸਰਪਾ ਕੋ ਕਹੇ ॥ ਬਿ
 ਖਾਤਾ ॥ ५७ ॥ ਯੁਧਿਸਰ ਬਾਚਾ ॥ ਜੋ ਕੁਲੀਨਾ ਈਦੀ
 ਜਿਤ ਰਹੇ ॥ ਸਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਜੋ ਪੁਜੇ ਕੇਈ ॥ ਸਕਲ
 ਰਮ ਮਾਨਿਉ ਪਜੇ ਜਗ ॥ ਤੀਰਥ ਯਤਨ ਪਾਵੈ ਸੋ ਤਗ
 ॥ ५८ ॥ ਗਜਾਨ ਪਰਮ ਤਪਤੇ ਨ ਬਛਾਵੈ ॥ ਜਾਤੇ ਬੇਸੀ

ਪਗਮਪਦਪਾਵੈ। ਗ੍ਰੰਥ ਅਨੇਕ ਪਦੈ ਆਧਿਕਾਰ। ਗੁਨ
 ਬਿਦਯਾ ਜਾਂਨੈ ਸਥ ਸਾਗ। ੫੮। ਫੁਮਾਂਦਯਾਂ ਸਿਤੋ ਖਏ
 ਲਾ। ਸਬੈ ਬ੍ਰਿਥਾਨਟਕੀ ਸੀਕ ਲਾ। ਬੇਸੀ ਪਾਇਨੋ ਬਾ
 ਚ। ਫੁਟੇਨ ਘੁਖ ਸੁੰਪ ਤੈ ਜਗਾ। ਚੀਵਿ ਸੋ ਨੀ ਆਯੋ
 ਤਗਾ। ੫੯। ਸਾਪਥੀ ਵੀਤੇ ਫੁਟੇ ਜਥ ਹੀ। ਗੁਜਰੀ ਅ
 ਸਤਤਿ ਕਰੀਤ ਥਹੀ। ਅਮੀਤ ਥਚਨ ਸੁਨਤ ਸਾਮੇਂ
 ਦੇਵਗੁਪ ਵੇਠਾ ਫੋਤਯੋ। ੬੦। ਸਾਪਥਚਨ ਸਥ ਕੋ ਉਪ
 ਗਾਗ। ਸਾਧ ਸਮਾਂ ਗਮਤਿ ਸਤਿ ਸਾਗ। ਸਾਧਨਿ ਕੀ ਮਹ
 ਮਾਂ ਆਧਿਕਾਂਈ। ਸਾਧ ਥਚਨ ਸੁਨਤ ਗਤਿ ਪਾਈ। ੬੧
 ਦੇਖਤ ਦੇਹ ਦਿਥਤ ਨਤਯੋ। ਦੇਖਤ ਤਪ ਲਾਟਿ ਕੈਗ
 ਯੋ। ਐਸੇ ਪੁਨ ਸੁਪਗਮ ਕਹਾਂਵੈ। ਸੋ ਤੋ ਪੁਰਤ ਗਤਿ

੬੦
 ਗੁਜਰੀ ਅਸਤਤਿ ਕਰੀਤ ਥਹੀ।

ਪਾਏ॥੬੩॥ਪੀਨਜਸੁਦੇਸਪੀਨਜਬੋਝੇਕ॥ਜਬਹਲਪੀ
 ਜਬਸਸਿਜੋਗ॥ਤੇਸੋਗਜਸੁਦੇਸਹੋਈ॥ਜਸਪ੍ਰਸਿ
 ਧਜਜੋਸਬਕੋਈ॥੬੪॥ਯੁਪਿਸਰੋਬਾਚ॥ਅਬਦੁ
 ਪੀਨਪੀਨਜਾਗਜਾ॥ਤੁਮਜੋਪ੍ਰਸਿਨਭਏਹੋਆਜਾਤੁ
 ਪੀਨਤਜਾਨਤਸਬਥਤ॥ਕਜੋਮਦਭਜੋਤੁਮਾਰੇਗਤ
 ॥੬੫॥ਮੇਰੇਮਨੇਮੇਧੇਧੇਭਯੋ॥ਜਾਨੋਤੁਮੇਗਰਬਕੁੰਭਯੋ
 ॥੬੬॥ਨਪੁਖੋਬਾਚ॥ਜੇਲਛਸੁਰਉਪਾਵਕੋਤਾਈ॥ਜੇ
 ਸੈਜਲੋਮੇਸੀਤਲਤਾਈ॥ਅਪਨੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਦੇਹਛੋ॥੩
 ॥ਐਸੇਗਜਸਦਾਮਦਵਿਤ॥੬੭॥ਜਜੁਪਾਂਨੀਬਿਨੁਚਲੇ
 ਨਾਵਾ॥ਤਜੁਗਜਾਕੋਗਰਬਲੁਭਾਵਾ॥ਮਦਗਪੀਏਉਛ
 ਕਿਪੁਨਿਜਾਂਈ॥ਗਜਾਗਰਬਦਿਨਾਦਿਨਅਪਿਕਾਈ॥੬੮

॥ ਦੀਜੈ ਜਬ ਗਜ ਤੋ ਗੀ ਗਈ ॥ ਤਾ ਤੋ ਸੁਰਗ ਤੀ ਮਰ ਠਾਇ
 ਜਾਈ ॥ ਏਤੋ ਭੁਜੈ ਗਕਾ ਮਦੇ ਉਥਰੀ ॥ ਤਥ ਤੋ ਸੁਰਗ
 ਜਮਦ ਬਢੇ ॥ ੬੯ ॥ ਮੁਨਿ ਅਗਸੁ ਦੀਐਂ ਤੁੰਗਾ ਗੀ ॥ ਤੁਮ
 ਦੁਕੀ ਜਯੋ ਗਜ ਸਿਭਾਠੇ ॥ ਜਾਂ ਨਿਸੀਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ॥
 ॥ ਸਥਾ ਦਿਨ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਜਤੇ ਰਹੀਐ ॥ ੭੦ ॥ ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
 ਚ ਬੁਭਰਿ ਪੀਯੋ ॥ ਤਿਨਿ ਸੋ ਗਰਬ ਨਾਈ ਕੀਯੋ ॥ ਤਾ ਤੋ
 ਸੇਵਾ ਕੀਜੈ ਭਾਈ ॥ ਇਹੋ ਰੂਪ ਜਾਵ ਵਾਨਿ ਮੁਨਾਈ ॥ ੭੧ ॥
 ॥ ਸੁਯੋ ਫੋਪ ਸਾਧਕੋ ਜਾਂ ਨਿ ॥ ਗਾਰਿ ਦੇਇ ਉਠਿ ਸਾਧੋ ॥
 ॥ ਨਿ ॥ ਸੁਯੋ ਫੋਪ ਸਾਧਕੋ ਘੋਨ ॥ ਤਾਹਿ ਨਹੋ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਗ
 ਨੇ ॥ ੭੨ ॥ ਰੂਪ ਕਰੇ ਜੇ ਚਾਹੈ ਸੋ ॥ ਸਥਤਾ ਜਿ ਸਾਧਾ ਰਿਪੁ
 ਜੈ ਸੋ ॥ ਯਾਕਹਿ ਨ ਪੁਖ ਸੁਰਗ ਕੋ ਗਯੋ ॥ ਗਜ ਕੋ ਮ

ਨਿਆਨਿਦਭਯੋ॥੨੩॥ਬੈਸੀਪਾਇਨੋਬਾਚ॥ਮੇਸਬਕਹੀਪਾ
 ਛਤੀਕਥਾ॥ਗਜਾਕਹੀਨਪੁਖਸੇਜਥਾ॥ਜੋਜਾਕਥਾ
 ਸੁਨੋਚਿਤੁਲਾਇ॥ਤਾਕੋਸਕਥਪਾਪਝਰਿਜਾਇ॥੨੪॥
 ਸੁਨਿਤਾਖਾਬਰਨਯੋਇਤਹਾਸਾ॥ਗੰਮਚੇਰੁਨਥਾਏਲਾ
 ਲਾਦਾਸੁ॥ਇਤਿਸੀਮਹਾਰਥੇਇਤਿਹਾਸਸਾਰਸ
 ਮੁਚਯੋਓਨਤੀਸਮੋਧਯਾਇ॥੨੫॥ਚੁਪਈ॥੨੬॥
 ਯੁਪੀਸਰੋਬਾਚ॥ਸਤਯਬਚਨਬੋਲੇਛਲੇਹੋਇ
 ਮਿਸੋਕਥਾਸੁਨਾਵੇਸੋਇ॥ਬੋਲੇਸਤਯਤਜੇਨਰਿਧਰ
 ਮਾ॥ਅਥਮੁਹਿਇਹੋਸੁਨਾਵੇਮਰਮ॥੧॥ਭੀਖਮੋਥਾ
 ॥ਕਹਿਸੁਨਾਉਬਹਲਾਕੀਕਥਾ॥ਬੋਲੇਬਚਨਸਾਧ
 ਸਿੰਘਸੇਜਥਾ॥ਮਧੁਰਾਵੇਸਮਯਯਾਏਕਗਾਂਊ॥ਚੜ੍ਹ

੨੭
ਵਰਤੀਨਗਗਇਕਠੰਉ॥੩॥ਸੁਭਲਾਬ੍ਰਿਛਸੀਤਲਜਲ
ਐਗ॥ਮਨਬਾਂਛਕਾਂਮਨੋਰਬਠੰਗ॥ਅਤਿਰਵਨੀਕਭੁਮ
ਸੁਖਦੇਨ॥ਤਹਾਂਸਿੰਘਅਰੁਥਪੁਣਧੇਨ॥੩॥ਸਿਮਟਿ
ਗਾਇਚਰਨਤਹਾਂਗਈ॥ਬਹੁਲਾਸਥਤੇਅਗੈਬੁਈ
ਨੀਕੋਬਨਗਹਬਰਤਹਾਂਛਾਂਗ॥ਬਹੁਲਾਧੋਨਿਪਹੁਤੀਤਹਾਂ
॥ਮਾਜਥਾਤਿਲਿਭਾਇਗਯੋਤ੍ਰਿਕੋਗ॥ਸਿੰਘਆਇਘੋਗੀ
ਤੀਰਿਠੰਗ॥ਪਾ॥ਆਜਛੁਪਾਕਰਿਅਤਿਰਿਸਮੋਹੀ॥ਕਹੈ
ਸਿੰਘਨਹਿਛਾਨ੍ਹੇਤੋਹਿ॥ਬਹੁਲਾਨੁਦਮਨਹੀਮਨਕੀਯੋ
ਥਾਰਥਾਗਹਿਰਦੈਤਰਿਛੀਯੋ॥੬॥ਮੋਥੀਨੁਪੁਤ੍ਰਨਜਵੈ
ਭਾਈ॥ਬਹੁਲਾਸੋਗਕੀਯੋਆਪੀਕਾਈ॥ਮੀਚਹਮਾ
ਗੀਪਹੁੰਚੀਆਈ॥ਪੁਤ੍ਰਹਿਦੇਖਕਯੁਕਰਿਜਾਂਈ॥

॥ ਸਿੰਘ ਤੇਰੇ ਇਕ ਬਚਨ ਸੁਣਾਂ ਉਥੇ ਛਹਿ ਦੇਖਿ ਬਹੁ ਗਿਠ
 ਰਿਆਂ ਉਥੇ ਛਹਿ ਦੇਖਿ ਉਂਗਲਿ ਰਹੁ ਤੇ ਸੋ ਸਤ ਅਬਰ
 ਨਹੁ ਕਹੁ ॥ ੮ ॥ ਸਿੰਘ ਉਥਾਚਾ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਮੋਪਾਰਿ ਛੁਟਾਪਾ
 ਹੋ ॥ ਤੇ ਪਰਜਾ ਇਥੇ ਪੁਰਿ ਕਾਤੀ ਆਵੇ ॥ ਸਤ ਅਬਚਨ ਬੇ
 ਲੇ ਨਿਰਥਾ ॥ ਐਸੇ ਗੰਗਾ ਨਕਹਾਂ ਤੁਰਿ ਆਹੁ ॥ ੯ ॥ ਬ
 ਹੁਲਾਂ ਉਥਾਚਾ ॥ ਰੋ ਪ੍ਰਸਿਧ ਜਾਨੈ ਸਬ ਗਾਵਾ ॥ ਬਹੁ ਲੰਘੇ
 ਨਿਹਾ ਰੋਨਾਵਾ ॥ ਸੋ ਨਿਜ ਗੁਣ ਚਗਵੇ ਮੋਰਿ ॥ ਮਿਥ
 ਬਚਨ ਬੇਲੇ ਤੇਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਮੇਧੈ ਸੋ ਹਲੇ ਹੁਜੇ ਜਾਨੈ ॥ ਜੇ
 ਤੁਮਾਰੇ ਬਚਨਿ ਨਿਮਾਨੈ ॥ ਤੇ ਸੋ ਛੁਲਕ ਰਿਸੇ ਹੋ ਗੇ ॥ ਸਿੰ
 ਘ ਸੋ ਹਮੇਰੀ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ॥ ੧੧ ॥ ਦੁਖੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਪਰਜੇ
 ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਕੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਕਰੇ ॥ ਹਤ ਜਾਬੂ ਹਮੇਰੇ ਬਸੇ

ੲੲ। ਜਿੰਨਾ ਠੀਕੀ ਏਹਾ ਨਾ ਆਉ ਸੋ ਏਹੀ। ੧੭। ਵਿੰਡਾ ਗਾਘਾ ੲੲ
 ਏਕ ਦੁਖ ਸਹੈ। ਏਕਾਰਿ ਤਜੈ ਏਕ ਸੰਗੁ ਹੋ। ਵਕੈ ਪਾਪ ਦੇ
 ਖਤੁ ਪਾਉ। ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਸਿੰਘ ਠੇਹਿ ਤੁਆਂ ਉ। ਜੀਵਨ ਤੇ
 ਅਤੇ ਰੈ ਏਹੀ। ਅਗਮ ਏਛ ਕੈ ਰਹੈ ਜੁ ਸੰਗ। ਤਾ ਕੈ ਪਾਪ
 ਦੇ ਖਤੁ ਪਾਉ। ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਸਿੰਘ ਬੋਹੀ ਨਹੀ ਆਉ। ੧੮। ਗੁਰ
 ਸੋ ਕਪਟ ਮਾਸ ਕਰੀ ਖੋਲਾ। ਟਹੇ ਗਉ ਪਗ ਨਿਸੇ ਠੇਲਾ ਪੋ
 ਗਹ ਬਜਾਰ ਤਹ ਬੇਢੈ ਗਾਈ। ਚਾਮੌ ਦੁਖੀ ਹੋਇ
 ਹਾਂ ਜਾਂਈ। ੧੯। ਏਨ ਕੈ ਪਾਪ ਦੇ ਖਤੁ ਪਾਉ। ਜਿੰਨਾ ਹੀ
 ਬੋਹੀ ਨਹੀ ਆਉ। ਸਾਸਤਰੀ ਬਪ੍ਰੀ ਤਿਨ ਹਿਕਰੇ। ਸੁ
 ਠੀ ਸਾਂਖ ਸਭੁ ਮੇਭਰੈ। ੨੦। ਤਾ ਕੈ ਪਾਪ ਦੇ ਖਤੁ ਪਾਉ।
 ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਸਿੰਘ ਬੋਹੀ ਨਹੀ ਆਉ। ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਿਤਾ ਕੀ ਜਾ

ਏਵੇਈ॥ ਫਿਰਿ ਦੁਸਰੇ ਭੇਡੇ ਦੇਈ॥ ੧੭॥ ਤਕੋ ਪਾਪ
 ਦੇਖੁ ਤੁਧਾ ਭੁਯੋ ਜੇ ਤੁਸਿ ਘੋਗਿ ਨਹਿ ਆਉ॥ ਥਾਤੀ
 ਏਪ ਜੋ ਰੋਪ ਗਈ॥ ਆਉ ਬਿਸਾਸ ਪਾਤਮਾ ਤਿਆਈ॥ ੧
 ੮॥ ਅਪਨੇ ਸਾਂਝੀ ਜਾਨ ਤਤ ਜੋ॥ ਬਾਸ ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਭਗਿ
 ਤ ਜੋ॥ ਤਕੋ ਪਾਪ ਦੇਖੁ ਤੁਧਾ ਭੁਯੋ ਜੇ ਤੁਸਿ ਘੋਗਿ ਨਹਿ
 ਆਉ॥ ੧੯॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੋ ਬੈਰ ਚੁਠਨੈ॥ ਬਿਦਯਾਂ ਦੇਇ
 ਸੁਗੁਹ ਹਿਨ ਮਾਨੈ॥ ਤੀਰਥ ਪਾਪ ਕਰੇ ਜੋ ਜਾਈ॥ ਏਕੇ
 ਕੀ ਮੀਠੈ ਦਰਿ ਰਖਾਈ॥ ੨੦॥ ਚਿਤਾ ਭਿਝਾਖਾ ਕਾਮ ਬਹੁ
 ਹੋ॥ ਦੁਸਥ ਚਾਨਕ ਹਿਸਬ ਕੋ ਦੇਹੋ॥ ਤਿਲੋ ਪਾਪ ਦੇਖੁ ਤੁਧਾ
 ਭੁਯੋ ਜੇ ਤੁਸਿ ਘੋਗਿ ਨਹਿ ਆਉ॥ ੨੧॥ ਐਸੀ ਸੋ ਹਬਰ
 ਨਾਥ ਦੇਯੋ॥ ਚਥਾਤੀ ਨਿਜਾਨ ਗਉ ਸੋ ਕਯੋ॥ ਤੁਮ ਸਥ

ਪਰਮਸਾਧਾਂਸ਼ੀਗਾਂਤਾ। ਚਲਤਾ ਸਿੰਘਸਮਝਾਈਥਾਤਾ। ੨੨
 ਛਲਕਰਿਐ ਗਹਿਰੁ ਕੇਜਾਈ। ਸੋਸਥਾਂ ਨਿਮਾਪਕੇ
 ਆਈ। ਪਰਮਸਾਧਾਂਸ਼ੀਨਿਧਿਕੋਈ। ਅੰਨਕੂਮਿਦਲਾਂਦਿ
 ਕੋਸੋਈ। ੨੩। ਸਤਯਬਚਨਦੇਤੇ ਪਰਮਨਾਥਾ। ਸੁਠਤੇ
 ਐਹੰ ਹੀਕਛੁਪਾਪਾ। ਉਰਿਧਾਰਿਅਪਨੋਬਚਨਸੁਭਾਵਾ। ਅ
 ਬਤੁਜਾਇਥਛਮਿਓਏ। ੨੪। ਬਹੁਲਤਬਪਰ
 ਹੀਕੋਚਲੀ। ਕਰਤਬਚੇਤਬੁਧਮਾਤਿਭਲੀ। ਮਨਕ
 ਰਿਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰੇਮਕਾਰਿਧਾਂਈ। ਬਨਪੈਸਵਤਤਹਾਂਸੋਆਈ।
 ੨੫। ਬਛਦੇਖਿਮਨੁਭਯੋਸਨੇਹ। ਅਸਤਨਪਨਪੁਤ੍ਰਕ
 ਰਿਛੇਹ। ਦੇਖਿਨੇਨਤਰਿਅਏਨੀਗ। ਦੁਲਭਪੁਤ੍ਰਭਯੋ
 ਇਤਖੀਗ। ੨੬। ਬਿਨਸਪੁਤ੍ਰਧਨਜਸਨਰਿਬਢੇਮਾਖਿਨ

ਸਪੁਰਕੁਲਸੋਤਨਚਫੇ। ਜੋਸਪੁਰਕੁਲਉਪਜੈਜੋਈ। ੨੩।
 ਤੇਪ੍ਰੀਤਪੁਰਪਾਰਿਜੋਈ। ੨੪। ਬਫਉਥਾਚਾ। ਸੀਰੀਤਮਾ
 ਰੇਰੇਆਇਉ। ਮਾਤਸੇਵਤਜਸਪਾਇਉ। ਕੋਲਤਮਾਏ
 ਜੇਉਜੋਈ। ਮਾਤਹਿਪੁਰਉਰਿਣਤਥਜੋਈ। ੨੫। ਭਯ
 ਬੰਧਕਟਿਥਸਬਸੁਖੀ। ਮਾਤਾਬੰਨਥਾਛਕਪਾਰਿਦੁਖੀ।
 ਮਾਤਉਥਾਚਾ। ਥਾਛਕਬਛਦੁਖਾਜੀਨਿਕਰੇ। ਤੁਮੇਰੀ
 ਆਈਕਲੁਮਰੇ। ੨੬। ਜੋਸੇਕਗਮਜੁਪਾਂਨੀਠਵੇ। ਤੇਸੈਸੁ
 ਖਦੁਖਸਬਭੋਗਵੇ। ਜਲਥਲਪੁਰਪ੍ਰਮਾਦਨਕਰੀਐ।
 ਮੁਰਖਅਗਮਛੇਛਤੇਰਗੀਐ। ੨੭। ਇਨਸੋਪੁਰਪ੍ਰੀਤਿ
 ਨਹਿਕਰੀਐ। ਨਦੀਨਾਰੀਸੀਰੀਪਾਰਿਤਰੀਐ। ਧੀਰਜ
 ਧਰਮਗਜਾਂਨਮਨਗਤੀ। ਅਬਤੁਮਪੁਰਾਛਿਮਾਂਕਰਿ

ੴ ੩੧ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਲਖ ਮਾਤਾ ਪੈ ਗਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹਿਛੋ ਦਿਗ ॥ ੧੦੦ ॥
 ਠਾਂਵੀ ਭਈ ॥ ਕਹੇ ਬਚਨ ਮਾਤਾ ਸੋ ਜੰਗਾ ॥ ਘੋਮ ਰਿਵੇ ਭਾਰਿ
 ਆਯੋ ਤਹ ॥ ੩੨ ॥ ਜਨੁ ਮੇਰੇ ਕੀਨਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਇ ॥ ਤਜੁੰਯਾ ਬ
 ਛਤਨੀ ਸਿਫ ਲਾ ॥ ਦੁਪ ਪਾਨ ਯਾ ਕੋ ਤੁਮ ਦੀ ਜਯੋ ॥ ਬਾਰ ਬ
 ਰ ਯਾਂ ਕੀ ਸੁਧਿ ਲੀਜਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਮਾਤ ਉਬਚਾ ॥ ਬਾਰ ਬ
 ਰ ਸੋ ਪਾਤਿ ਰੈ ਯਾਂਹੀ ॥ ਛਾਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾਂ ਤੁੰ ਜਾਂਹੀ ॥ ਬਹੁ ਲ
 ਖੋ ਸੋ ਕਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਹਾਂ ਜਾਹਿ ਦੀਯੋ ਯਾਭਗਾ ॥ ੩੪ ॥
 ॥ ਬਹੁ ਲਖ ਬਾਰਾ ॥ ਤੁੰ ਬਨ ਚਰਨ ਗਈ ਜਬ ਜਾਂਹੀ ॥
 ॥ ਸਿੰਘ ਆਇਯੋ ਗੀ ਤੁੰ ਤਹ ॥ ਤਾਂ ਸੋ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ਤੁੰ
 ਆਈ ॥ ਸਤ ਛਾਨੇ ਜੀਵਨ ਗਤ ਮਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਮਾਤ ਉ
 ਬਚਾ ॥ ਪੀਤ੍ਰ ਤਬ ਚਨ ਕਹੇ ॥ ਸਿਰ ਮੋਗਾ ॥ ਧੂਠ ਬੋਲਿ ਏ

ਸਾਤੋਠੰਗਾ ਖਾਯੋਗਾਇਨਕੀਏਤਹਾ ਸਿਕੰਪਚੈਪ੍ਰਾਨਕੋਜ
 ਹਾ ॥੩੬॥ ਕਾਂਸੀਬਿਵੰਤ੍ਰਿਆਸੋਥਾਤਾ ਸਰਥਸਰਹਤਥਿ
 ਪ੍ਰਮੁਖਲਥਾ ਕਾਹੇਕੋਦੁਖਮੇਰੋਲੀਏ ॥ਇਤਨੀਠੰਗ
 ਸੁਠਬੋਲੀਏ ॥੩੭॥ ਥੁਲਾਉਥਾਚਾ ॥ ਸੁਠੋਥਚਨਥੇ
 ਲੀਏਤਹਾ ਪ੍ਰਾਨਪਗਯੋਉਥਰੋਜਹਾ ਅਪਨੈਕਾਜਿਸਤ
 ਬੋਲੀਏ ॥ ਧਰਮਮਗਜਾਦਨਤਜਿਰੋਲੀਏ ॥੩੮॥ ਜਨੋਤੇ
 ਜੀਵਤਹੀਮਰੈ ॥ ਜੀਨਕੈਸਤਯਥਚਨਨੀਪਰੋ ॥ ਸਤਯ
 ਰਮਗੁਰਗਜਾਬਿਚਾਗਾ ॥ ਸਤਯਥਚਨਜੀਵੈਸਿਸਾਗ ॥੩੯॥
 ਥੁਲਾਸਾਚੈਉਤਰਦੀਯੋ ॥ ਨਮਸਕਾਰਸੁਥਕਾਂਗੁਰੀ
 ਯੋ ॥ ਥੁਲਾਨਿਕਟਿਸਿੰਘਕੈਗਈ ॥ ਸਿੰਘਰਿਕਈ
 ਬੁਧਿਤਹਾਂਚਈ ॥੪੦॥ ਥੁਲਾਕੇਦਰਸਨਗਯੋਪਧਾ ॥

ਜਾਂਲੋ ਪਿਥਮ ਕੋ ਨੁਸਰਾਪਾ / ਤਥਾ ਹਿ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਤਗ ੧੦੧
 ਹੈ। ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕਰਿ ਮਹਿ ਮੰਕਰੇ। ੨੧॥ ਸਿੰਘ ਉਬਲਾ।
 ਸਬ ਪਰਿਕਾਮ ਪੋ ਨਿਮੈ ਸੁਨਿ। ਤੁਮ ਜਗ ਉਪਰਿ ਸਤਰਬ
 ਦਨੀ। ਦਰਸਨਿ ਪਾਪ ਹਮਾਰੇ ਗਯੋ। ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਆਚੀ
 ਰਜ ਸੋਭਯੋ। ੨੨॥ ਪੀਲਾ ਸੁਦੇ ਸਜਾਤੁ ਰਹੇ। ਪੀਲਾ ਸੁਪ
 ਜਾ ਦਰਸਤੋ ਲਯੋ। ਪੀਲਾ ਸੁਠੈ ਰਚੇ ਜੁਗ ਰੇਨੁ। ਸਬ ਥਿ
 ਪਿ ਪੀਲਾ ਪੀਲਾ ਤੁਧੋਨ। ੨੩॥ ਬਦਲਤੋ ਹਿ ਕੁਝ ਸੀਤਾ
 ਪਾ ਅਬ ਲੋ ਬਹੁਤ ਕੀਯੋ ਮੋ ਪਾਪਾ। ਬਹੁਤ ਜੀਵੇ ਮੋ ਪਾ
 ਲੇਖਾਈ। ਕਿਨ ਨਗ ਕੀਤੁ ਪਰਿਤੁ ਜਾਈ। ੨੪॥ ਕੇਤੁ ਪ
 ਰਬ ਤਤੇ ਗੀਰਿ ਪਗੁ। ਕੇਤੁ ਅਗਾਨਿ ਮਧਿ ਜਾਇ ਨਹੀ। ਕੇ
 ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜਾਗੁ ਕਰੇ। ਬਹੁਤ ਕੋ ਨ ਕਰਤੀ ਸਿਤ ਕੇ।

॥ ५॥ ਸਤ ਜੁਗ ਸਤ ਤੇਤਾ ਮਖਸਾਗਾ ਵਾਪਰ ਪੁਜਾ ਬਿਧਿ
 ਬਯੋਤਾਗਾ ਕਾਇ ਜੁਗ ਜੀਵਦਯਾ ਹਰਿਨਾਮਾ ਜਾਂਤੈ ਬ੍ਰ
 ਮ ਲੋਕ ਬਿਸੰਘਾ ॥ ੬॥ ਟੁੰਪ ਸਦੇਹ ਸੰਪਤੈ ਭਯੋ ਤੁਮਰੀ
 ਸਗਨਿਯ ਜੰਸਮ ਗਯੋ ਕੀਨੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੋਗਾ ਅਭਯਾਸਾ
 ॥ ਅਥ ਮੋਕੋ ਠਿਰਿਭਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੭॥ ਬਤੁਲਾ ਸਤ ਸਿਗ
 ਤਿਕੀ ਗੀਤਾ ਮੋਰੇ ਮਨ ਮੋਭਈ ਪ੍ਰਤੀਤਾ ਤਬ ਠਿਰਿਜੋ
 ਗਗਨਾਂ ਮਾਨਿਰਈ ਫੁਟੈ ਸੰਪਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲਈ ॥
 ੮॥ ਬਤੁਲਾ ਮੋਸੀ ਬੀਧਿ ਠਿਰਿ ਆਈ ਗੋਪ ਗਾਇ
 ਸਬ ਕਰੈ ਬਧਾਈ ਵਾਨਿ ਸੁਟਿ ਪੁਰੁ ਸੁਖ ਲਯੋ ਬਾਲ
 ਕ ਸਤੁ ਜਬ ਚਲ ਛਲ ਗਯੋ ॥ ੯॥ ਤੀਖ ਮੋਬਾਰਾ
 ਗਜਾ ਤੇਰੇ ਸਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੋਕੀ ਸਤੁ ਜਬ ਚਲ ਕੀ

ਗੀਤੀ। ਕਰੈ ਸੁਨੈ ਸਰਧਾ ਸੋ ਜੋਈ। ਸੁਖ ਸਿਪਾਤਿ ਸੁਖ ਪਾਂ ॥ ੧੦੨ ॥
 ਹੈ ਸੋਈ। ॥ ੫ ॥ ਧਰਮ ਬਚਨ ਬਹੁ ਲਖੇ ਜਬਾ ਸੋ ਜਾਂਗੀ
 ਯੋਤੀ ਸਈ ਕਥਾ। ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਨਾਂਗ ਬੋਈ ਤਿਹਾਂ ਸ
 ਸਾਗ ਸਮੁਦਏ ਤੀ ਸਮੋ ਪਿਯਾਈ ॥ ੩ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ੮੨ ॥
 ॥ ਯੁਪਿ ਸਰੋ ਬਾਚਾ ॥ ਪਰ ਤਿਤ ਬਚਨ ਜੁ ਬੋਲੈ ਅੰਦਰ
 ॥ ਜੀਵ ਕਸਤੇ ਲੋਇ ਛੁਰਾਈ ॥ ਗਛ ਯਦੋ ਸਾਪਕੀ
 ਕੋਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪਿਤਾ ਕਹਾਯੋ ਲੋਈ ॥ ੧ ॥ ਭੀਖ ਮੋ ਬਾਚਾ
 ॥ ਬਿਪ੍ਰਏ ਕਹਾਯੋ ਸਤਾ ਗਾਸਾ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾਸ ਤਿਹਾਂ ਜੋ ਅਖ
 ਨੈਧਰਮ ॥ ਕਰੇ ਜਤਨ ਸੰਤਾ ਤਿਕੋ ਸੋਈ ॥ ਬਿਪ੍ਰਯੋ ਪੁਨਿ
 ਪੁਤ੍ਰਿਨੋਈ ॥ ੨ ॥ ਯੁਨਿ ਪਾਛੈ ਕੰਨਾਇਕ ਭਈ ॥ ਬਾਂ
 ਨਪ੍ਰਸਾਦ ਜੋ ਮਾਤਿ ਦਈ ॥ ਬਾਂ ਨਪ੍ਰਸਾਦ ਜੋ ਸੋ ਬਨ ਗਯੋ

ਕਿਨਾਤੁਤੁਥੁਰੀਏਅੰਈ।ਦੇਖਪਿਤਕੇਮਨੇਆਈ।

॥ਅਸਤੀਸਤਤਿਜਾਇਤਪਕੀਯੋ।੩॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਪ੍ਰੀਤ
ਆਧਿਕਾਈ।ਕੀਨਾਥਰੋਦੀਜੋਭਾਈ।੪॥ਕਛੁਕਾਦਿ
ਨਤਸੋਚਤਤੁਯੋ।ਪ੍ਰਿਥਮਪਿਤਾਕੀਨਾਮਾਰਿਗਏ।੫॥
ਕੀਨਾਸੋਕਕਰੋਮਾਨਿਹੋਵੈ।ਮੇਰੋਕੋਈਨਹੀਇਤਜੋਵੈ।
॥ਬਾਗਬਾਗਸੋਕਰੋਪੁਕਾਗ।ਤੂੰਅਨਾਥਭਈਬਨਹਿਮਥੁ
ਗ।੬॥ਕਹਾਂਧਾਪਕੀਨੇਆਧਿਕਾਈ।ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੋਈਨ
ਸਹਾਈ।੭॥ਛਿਨੋਵੈਛਿਨਾਛਿਨਾਗੀਰਜਾਈ।ਬਨਮੋਖੀ
ਕਲਭਈ।ਬਿਲਭਾਈ।ਕੀਨਾਤੁਤੁਆਧਿਕਦੁਖਪ
ਯੋ।ਜਮਤਬਾਥਪ੍ਰਭੁਪਕਮਿਆਯੋ।ਬਿਪ੍ਰਉਥਾਚ।
॥ਅਪਨੈਦੁਖਅਪਨਯੋਛਿਨੇ।ਸੁਨੋਸੁਭਿਤਸੋਗਨਕੀ
ਜੋ।੮॥ਸੁਖਦੁਖਕਾਤੂੰਐਗਈਯੋ।ਸਥਕੋਉਪਾਵੈਅ

ਪਨੋਕੀਯੋ। ਅਪਨੋਪਾਪਅਪਭਰਿਏਹੁ। ਤਾਂਤੈਐਗਹਿ ॥੧੦੩॥
 ਦੋਸਨਦੇਹੁ। ॥੧੦੪॥ ਅਬ ਸੁਖਤਾਕਰੋਮਨਧੀਗਕਤੁਬਚ
 ਨਤੋਸੋਗੀਭੀਗ। ਤੇਗੇਪ੍ਰਥਮਜਨਮਕੀਕਥਾ। ਸੁਨਿਸੁਖਤਾ
 ਕਹੁੰਤੁਜਥਾ। ॥੧੦੫॥ ਤੁੰਗਾਨਿਕਾਸਗੁਪਸੁਖਦੇਨੀ। ਗਹਤੀ
 ਪ੍ਰਿਥਮਨਗਰਉਜੇਨੀ। ਤੇਗੀਅਤਿਦੁਤਿਜਾਇਨਗਪਿ
 ਸੁੰਦਰਤਾਸਥਗੁਨਮੋਹਨੀ। ॥੧੦੬॥ ਤਿਤਿਪੁਰਏਕਾਥੀਪ੍ਰ
 ਮਨੁਗਾਮਨਿ। ਤਾਕੇਪੁਰਏਕਸੋਕੋਮਨਿ। ਤੇਸੋਪ੍ਰੀਤਿਤਾ
 ਤਿਅਪੀਕਾਈ। ਮਾਤਪਿਤਾਕੋਈਨਸੁਹਾਈ। ॥੧੦੭॥ ਬਿ
 ਦਯਾਛਾਡੀਆਬੀਦਯਾਗਹੈ। ਗਤੀਦੇਨਤੇਗੈਮਨਿਰਹੈ
 ਤੇਘੋਰੀਬੀਪ੍ਰਪੁਰਜਥਗਯੋ। ਤਾਕੇਸੋਕਛਹਪਰਸ
 ਪਰਭਯੋ। ॥੧੦੮॥ ਉਪਜਯੋਕੋਪਨਸਕਯੋਸਹਾਗੀਗਜ

ਪੁਤ੍ਰਾਪੁਤ੍ਰਿਹਿਗਾਯੋਮਾਗਿਤਾਕੈਮਾਤਪਿਤਾਤ੍ਰਿਯੋਨਾਗੈ
 ਤਾਏਤੋਰੇਕੇਯਾ॥੧੪॥ਤਿਨੋ ਸੋਗਕੀਯੋਆਤਿਦਾ॥
 ॥ਤਥਤੋਕੋਉਨਿਦੀਯੋਸਹਾਧਾ॥ਤੁਜਯੋਮਾਤਪਿਤਾਬੰਨਦੀ
 ਨਾ॥ਅਗੁਤੁਜਯੋਤਰਤਾਕਰਿਹੀਨਾ॥੧੫॥ਐਸੋਸਾਪਤਥਾ
 ਤਿਨੀਦੀਯੋ॥ਤਾਤੋਤੋਕੋਇਹਦੁਖਭਯੋ॥ਸੁਖਤਉਥਾ
 ਚਾ॥ਥਾਮਾਨੁਦਾਇਦੁਸੋਗਵਾ॥ਤੁਮਕੋਆਰਿਕਹੋਸਾਤਿ
 ਭਵਾ॥੧੬॥ਮੇਰੋਸੋਗਮੋਹਸਥਗਯੋ॥ਤੁਮਰੇਥਚਨਾ
 ਤਸੁਖਭਯੋ॥ਥਾਮਾਨੋਥਾਚਾ॥ਧਰਮਗਾਜਾਨਿਜਸਹ
 ਮੋਹਿ॥ਤੁਸਮਾਵਨਾਯੋਤੋਹਿ॥੧੭॥ਤਿਹੋਪਥਾ
 ਧਰਮਮਾਨਭਯੋ॥ਤਾਤੋਥਪ੍ਰਕੁਪੈਆਯੋ॥ਸੁਖਤ
 ਉਥਾਚਾ॥ਧਰਮਗਾਜਾਤੁਮਜਾਨਹੁਏਹਾ॥ਮੇਰੇਮਾਥ

ਪਜਯੋਸੀਦੋਤ॥੧੮॥ਗਾਨਿਕਾਪਾਪਦੋਖਕੀਖਾਂਨਿ।ਕਯੁਐਤ॥੧੯॥
 ਗੀਥੁਮਕਾਇਆਂਨਿ।ਅਗੁਮੇਕਹਾਧਰਮਤਪਕੀਯੋ॥
 ਪੁਰਖਅਨੇਕਤਹਾਂਤਨਦੀਯੋ॥੨੦॥ਧਰਮਗਜਸੋਕਰੋਬ
 ਖਾਂਨਿ।ਮੇਰੇਮਨਕੀਜਾਇਗਲੋਨਿ।ਅਥਧਰਮਕਰਤਾ
 ਪਾਤਿਚਾਂਨੋ॥ਤੁਮਤੇਫੁਰਜੋਨਹੀਸਬਜਾਂਨੋ॥੨੧॥ਧਰਮ
 ਗਜੋਬਾਚਾ॥ਜਾਂਤੇਗਜਾਂਨੁਭਯੋਤੋਗਾਤਾ।ਉਨਿਸੁਬਤਾ
 ਕਹੁਸੋਬਾਤਾ।ਕਾਤੁਕੇਉਪਜਯੋਤੋਗਜਾਂਨਾਤੀਤਿਗੋ
 ਰਥਿਦਾਤਿਅਰਧਯੋਧ੍ਰਾਨ॥੨੨॥ਜਿਹਰਿਚਗਨਕਮ
 ਲਮਨਦਯੋ॥ਸਕਲਸੁਖਨਿਤੇਨਿਸਪ੍ਰਭਯੋ।ਦੁਖ
 ਸਹੁਪਜਾਨਯੋਸੀਸਾਗ॥ਤਬੋਮੇਆਨਿਦਯੋਯੋਤਗਾ॥
 ੨੩॥ਤਬਾਤੀਤਿਗਜਾਂਨੁਉਪਜਯੋਅਪਾਗਾਨਿਕਾਸਿਰੀਯੋ

ਤਿਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੰਚਾਗਾ ਤੀਰਥ ਕੁਪਾਥਿ ਜਨਮ ਗਾਧਾ ਤਪੁ
 ਰਮੇ ਆਯੋ ਸੋਸਾਧਾ ॥੨੩॥ ਭਾਗ ਉਦੈ ਉਤ੍ਤਮੋ ਆਯੋ ॥ ਪ
 ਰਮੇ ਸਰਸਿ ਜੋਗ ਬਨਾਯੋ ॥ ਤਹੰ ਸੁਭਾਇ ਬੋਠਿ ਸੋਰਯੋ ॥
 ਕਾਉ ਸੋਕ ਛੁਬ ਚਨਨ ਕਯੋ ॥੨੪॥ ਗਤਿ ਪਤਰ ਤੇ ਦ
 ਗਈ ਜਹੰ ॥ ਕੋਤ ਵਾਗ ਛਿਰਿਆ ਯੋਜਨਾ ॥ ਦੁਸਾਨੀ ਸਾ
 ਧਆਰੀ ਦੀਯੋ ॥ ਤਬ ਤੇ ਸਾਧਾ ਛਿਰੁ ਏਹੁ ਲੀਯੋ ॥੨੫॥
 ॥ ਇਹ ਛੁਬ ਕਹੁ ਭੋਲੇ ਪੇ ਆਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਨਤ ਪਾਗਨ
 ਯਾਵੈ ॥ ਮਿਸਰ ਬਚਨ ਤੈ ਤਸੇ ਕਹੈ ॥ ਤੁਮਾਹੁ ਮੀਕਤ ਦੁਸ
 ਨਿਗਹੈ ॥੨੬॥ ਆਵੈ ਸੁੰਮੀ ਆਦਰ ਕੀਯੋ ॥ ਅਪਨੇ
 ਥੀ ਅੰਗ ਸੁਗੀਯੋ ॥ ਤਬ ਸੋ ਤੁਮ ਪ੍ਰਜੀਕ ਬੇਸਾਯੋ ॥ ਸੇਵਾ
 ਬਹੁਤ ਕਰੀ ਮਨੁ ਹਾਏ ॥੨੭॥ ਜੋ ਤੁਮ ਹੀ ਇਛੁ ਸੋਨੇ ॥

॥ ਜੋਈ ਮੋਕੋ ਆਗਯਾ ਦੇਹ ॥ ਚੁਪਕਰਿ ਰਹੇ ਮੋਨ ਕੀ ਨਾਈ ॥ ਕੁ ੧੦੫
ਛ ਆਗਯਾ ਜੋ ਦੇਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਅਤਿ ਬਉ ਬਾਚਾ ॥
॥ ਮੇਰੇ ਕਛੂ ਚਾਹਿਏ ਨਾਹੀ ॥ ਸੁਖ ਅਰੁ ਭੋਗਾ ਬੀਬਾਸ ਬਾਹੀ ॥
ਹਿ ॥ ਉਛਰੇ ਅੰਨਭਵੈ ਜੇ ਜੋਈ ॥ ਏਵੈ ਨ ਕੋ ਸੁਖ ਅੰ
ਸੋ ਜੋਈ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਂਨ ਗੁਮਾਂਨ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਂਤ ਸਦਾਸ
ਮਾਂਨ ॥ ੨੬ ॥ ਉਚਨਿ ਚਿਘਾਟਿ ਬਾਧਿ ਨ ਲੇਖੀ ॥ ਬਾਸ ਦੇਵ
ਸਬਹੀ ਮੈ ਦੇਖੀ ॥ ੨੭ ॥ ਜਾਂਨਤ ਗਯਾਨ ਮੋਨ ਵੈਰੁ ਜੋ ॥ ਸ
ਰਯਾ ਜਾਨੇ ਤੋ ਸੋ ਕਰੁ ਜੋ ॥ ਧਰਮ ਰੂਪ ਤੇ ਗੀਆਤਿ ਜਾਗ ॥
ਤੇਰੇ ਮਨ ਪਰ ਭਾਗ ਜਉ ਦਾਗ ॥ ੨੮ ॥ ਗਛੀ ਆਖਾ
ਜਸਾਧ ਕੀ ਕਹੀ ॥ ਨਿਜ ਸੀਸਾ ਦੇਖ ਤੇ ਤੇ ਗੀ ॥ ਦੇਖੀ
ਆਤਿ ਮੈ ਤੇ ਗੀ ਤਲੀ ॥ ਤੂੰ ਮਾਗਾ ਸਾਧਾ ਨਿਕੇਰ ਲੀ ॥

॥३॥।।ਪਰਸੁਖਦਾਤਾਪਰਉਪਗਾਗਾਜੋਈਭੁਏਯਾਹਿਸੀਸਾ
 ।।ਸੁਖਤਾਉਥਾਚਾ।।ਚਰਨਪਕਾਰਪੁਛੇਸਿਦੇਗਾਜੋਤੁਮਾ
 ਮੀਕਰੋਸਨੇਗਾ।३੩।।ਤੁਮਹੋਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਜੁਓਦਾਗਾਭੈਸੁ
 ਦੋਕਾਸੀਸਾਗਾਮਾਤਾਪਿਤਾਹਿਤ੍ਰਿਨਾਤਿਕੋਈ।।ਤੁਮਹੀ
 ਤੇਜੀਵਮੁਕਤਿਜੁਹੋਈ।३੪।।ਕਿਸੇਪਰਮੇਸਰਮਨਪਰ
 ਏ।।ਕੁੰਜੀਸੀਸਾਗਦੁਖਤੇਤਿਗੀਏ।।ਕਿਯੁਕਰਿਜਾਇਪਾ
 ਅਰਦੇਖਾ।।ਕੁੰਜਮਨਰਹੇਜੀਵਸਿਤੋਖਾ।३੫।।ਅਤਿਸ
 ਉਥਾਚਾ।।ਦਿਭਫਾਰੀਪਰਮਾਰਿਆਚਰੇਗੇ।।ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਗੰਇਨਮਨਪਰੇ।।ਸਮਤਾਂਦਯਾਂਛਮਾਂਸਿਤੋਖਾ।।ਇਨ
 ਤੇਪ੍ਰਾਨਪਾਇਹੈਸੋਖਾ।३੬।।ਸਾਧਾਨਿਕੀਸੀਗਾਤਿਮਨ
 ਦੀਜੈ।।ਗਬੀਸਨਜਾਂਨਿਸਬਸੋਹਿਤੁਕੀਜੈ।।ਨਿਸਚੈ

ਨਗੋਬੰਦਸੋਕਰੋ। ਜੋਸੀਸਾਰਦੇਖਤੇਤਰੋ। ਤਗਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਲਧੋਈ। ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਉਦਾਗ੍ਰਹਿਚਿਤਹੋਈ।
 ਤਾਜੀਬਿਕਾਸਪਰਸੰਨਮਨਕਰੋ। ਜੋਸੀਸਾਰਦੇਖਤੇਤਰੋ।
 ੩੮। ਆਤਿਗਿਭੀਗਹਿਰਦੈਜੋਹੋਈ। ਲੀਨੋਯਸਲਾ
 ਵੈਕੋਈ। ਵਿਭਕ੍ਰੋਧਲੋਭੋਵਿਜਯਾ। ਏਹਿਪਬੂਤਮਹੈਸੋ
 ਤਯਾ। ੩੯। ਐਸਾਨਿਕੀਸਿਗਤਿਨਹੀਕਿਜੈ। ਤਬਸਿਸਾ
 ਰਦੇਖਤੇਜੀਜੈ। ਯਾਕਹਿਮਯੰਪੁਰਖਚਾਇਭਯੋ। ਤੋ
 ਪਗਮਗਮਾਇਪਾਕਹਿਗਯੋ। ੪੦। ਸਾਧੁਮਿਲਿਤਮਾਇ
 ਨਤਾਗਈ। ਤਾਪੁਨਿਬ੍ਰਹਮਹੁਪਰੁਲਭਈ। ੪੧। ਸੁਖਿ
 ਸੁਖੁਤਭਾਆਪਨੀਥਾਤ। ਅਥੋਮੇਤੋਹਿਕਹੀਯਾਗਾਥਾ
 ਸਾਪਸਮਾਂਗਮਾਤਿਫਲਭਯੋ। ਰਾਂਹੀਪੁੰਨਦਗਸਨ

੧੦੬

੭੩

ਮੈਦਯੋ॥੨॥ਮੇਰੇਬਚਨਸਾਤਿਕਰਿਮਾਂਨਾ॥ਅਬਤੇਰੇਜੀਯ
 ਉਪਜਯੋਗਜਾਂਨਾ॥ਬਰਦੈਜਮਗਯੋਅਪਨੈਏਕਾ॥ਤਬਸੁ
 ਬ੍ਰਤਾਭਈ॥ਨਿਸੋਕਾ॥੨੩॥ਉਪਜਯੋਤਿਰਦੈਗਜਾਂਨਾ
 ਗਾ॥ਅਤਿਤਪਤੇਜਬੁਧਜਬਰੁਤਾਨਾ॥ਗਯੋਮੇਰਸ
 ਮਤਮਾਇਆਈ॥ਤਬਸੁਬ੍ਰਤਾਪਰਮਗਾਤਿਭਈ॥੨੪॥
 ਦੋਖਜੋਸਾਧਾਨਿਚਰਨਪਤਾਪਾ॥ਜਿਗਿਕੀਰੇਨੁਕਰਤਾਨਿ
 ਰਪਾਪਾ॥ਜੋਯਕਥਾਸੁਨੋਚਿਤਲਾਈ॥ਤਕੋਪਾਪਦੋ
 ਖਸਬਜਾਈ॥੨੫॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਹਾਭਗਵੇਇਤੁਹੰ
 ਸਸਾਗਸਮੁੰਯੇਇਕਤੀਸਮੋਧਿਜਾਈ॥੩੧॥ਚੌਪਈ
 ॥੨੬॥ਯੁਪਿਦਰੋਬਾਚ॥ਕੋਉਜਗਜਬ੍ਰਤਸਿੰਜ
 ਮਕਰੋ॥ਕੋਉਬੇਦਅਰਥਮਾਪਰੋ॥ਕਾਠਿਨਗਜਾਂਨਾਬੁ

ਧਨ ਬੈਗਾਗ। ਕੋ ਉਕਰੈ ਮੋਛ ਜੋਭਾਗਾ॥ ਕੋ ਉਬਤੁ ਅਗਾਏ ७੭
 ਦੇਵ। ਕੋ ਉਕਰੈ ਬਿਸਨਕੀ ਸੇਵ। ਕੋ ਉਗੁਨ ਬਿਦਯਾਕਰਿ
 ਸਾਧ। ਕੋ ਉਜੈਤੁ ਮੰਤ੍ਰ ਅਠਾਧਾ॥ ੨॥ ਸਬਹੀ ਮੈ ਉਤਮ ਕੋ
 ਆਹਤੀ। ਭੀਖ ਮਪਿਤ ਕਰੇ ਅਬਤਾਹੀ। ਮੋਸੇ ਪਿਤਧਰੀ
 ਏਨਿ ਰਧਾਗ। ਸਬਹੀ ਮਧਕਰ ਦੇਸਾਗ। ਭੀਖ ਮੋਬਾਚਾ
 ॥ ਭਈ ਬਾਤ ਪੁਛੀ ਏਸਿ ਸਾਧਾ। ਨਾਹਦ ਪੁੰਡਰੀਕ ਸਿੰਘ
 ਦ। ਤੇਈ ਪ੍ਰਸਨਕੀ ਨਿਤੇ ਸਹੀ। ਪੁੰਡਰੀਕ ਨਾਹਦ ਸੋਕ
 ਹੀ॥ ੪॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮਝੈ ਗਾਤ। ਅਬਲਾਨਿ ਪੁੰਡ
 ਰੀਕ ਕੀ ਬਾਤ। ਅੰਤਰ ਬੇਦ ਮੋਧਾ ਏਕ ਗਾਂਵ। ਪੁੰਡਰੀ
 ਕਤਾ ਬਿਪ੍ਰਾਨਿ ਵਾ॥ ੫॥ ਤਕੈਤ ਗਤਿ ਗਯਾਂ ਨ ਬੈਗਾਗ।

ਸਬਦੀਤੇਸੇਦਬਰੁਭਾਗਾ। ਪੁਰਬਸਿਸਾਕਾਰਮਾਤੀਸਾਗਾ।
 ਬਹੀਕੇਮਨਪਰਮਉਦਾਗ। ੬। ਖਿਥੀਦਹਿਨਵਰਤਦੇਆ
 ਯੋ। ਸਬਦੀਰਬਦੇਖੇਯਲਪਾਯੋ। ਸਮਾਇਬੇਰੇਗਦੇ।
 ਤਤਿਤਿਲੀਯੋ। ਸਬਦੀਤੇਨਿਗਸਮਨਕੀਯੋ। ੭। ਬੀਰਕ
 ਤਦੇਮਨਕੀਯੋ। ਬੀਚਾਗ। ਦੁਖਸਮੁਦ੍ਰਦੇਖਯੋਸੀਸਾਗ। ਤ
 ਬਛੇਤ੍ਰਗੀਰੁਕਸੋਗਯੋ। ਤਹੰਜਾਇਆਸੀਬਰਮਨਭਯੋ।
 ੮। ਪੁਜਾਗੀਸਨਪੰਜਾਂਮਨਲਾਯੋ। ਨਿਜਨਿਲਜੇਦੇ।
 ਧਰੰਜਸਗਯੋ। ਪੁਲਕਤਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਮਅਨੁਜਯੋ। ਪ੍ਰੇਮ
 ਲਛਨਾਲਛਮਨਯੋ। ੯। ਕਥਤ੍ਰਿਨਿਗਤਿਕਰੇਉ। ੧੦
 ਭਾਈ। ਕਥਤ੍ਰਿਅਨਾਦੇਮੇਰੇਸਮਾਈ। ਕਥਤ੍ਰਿਪ੍ਰੇਮਾਹਿ

१०८
 ਹਦੈਗਾਂਹਿਧਰੈ। ਕਥਉਨੈਨਉਮਹਿਜਲਵਰੈ॥੧੭॥ਐਸੇ
 ਹਰਿਚਰਨਾਨਿਮਨਲਯੋ। ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਆਪੋਥਿਸਗਈ
 ਯੋ। ਜਬਯੋਸਰਆਗਤਿਕੋਆਵੈ। ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਕੇਪੁਧਚ
 ਢਾਂਦੈ॥੧੧॥ ਥਾਥਾਗਹਿਰਦੋਤਰਿਆਵੈ। ਪਗੇਸਗਰ
 ਸੁਧਤਾਭਵੈ। ਜਾਕੇਚਰਨਰੇਨੁਆਸੋਕ। ਹੋਰਿਪਾਵਿਤਰੇ
 ਦਉਲੋਕ॥੧੨॥ ਸਥਾਥੀਧੀਨਿਰਮਲਜਨੋਜਹੰ। ਸੁਨਿ
 ਕਰਿਨਾਰਦਆਏਤਹੰ। ਨਾਰਦਬ੍ਰਹਮਾਥੀਨਉਫੰਗਾ। ਪ
 ਯੰਗਜਟਾਕਨਕਦੁਤੀਅੰਸੀ॥੧੩॥ ਕਮਲਨੈਪ੍ਰਸਨ
 ਸੁਖਨੰਮਾ। ਸਤ੍ਯਸਰੂਪਕ੍ਰਿਪਾਸਤਿਗੰਮਾ॥੧੪॥ ਫਿਰਤ
 ਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਤ। ਭਾਗਉਦੈਦਗਸਨਤੇਪਾਵਤ॥

ਮੰਤਰ ਗੰਗਾ ਤੇ ਰੇਤ ਧਰਤੀ ਨਾਦ ਚਲੀ ਜਾਵੇ
 ਲਗਾਈ ਤੁਮ

। ਦੇਖਤ ਪੁੰਡਰੀਕ ਜਾਕੇ ਸੋ। ਸੁਰਜ ਅਗਨਿ ਦੇ ਜਾਇ ਨਰਿ
 ਕਾਯੋ। ੧੫। ਸਭਾ ਮਹਿ ਦੇਖਿ ਜਥਾ ਥਿਹ ਸਯੋ ਗਾਤਾ ਤੁਮੈ
 ਦੇਵ ਕੋਟਿ ਅਥਤਾਤ। ੧੬। ਨਾਗ ਦੇਵਾਚਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰ
 ਤੁਨਾਰ ਦਾਹਿ। ਹਰਿ ਕੋ ਪ੍ਰੀਯ ਹਰਿ ਭਾਵੇ ਜਾਹਿ। ਹਰਿ
 ਕੀਤ ਕਰਿ ਕਰਤ ਹਾਥਿ ਮੋਹਿ। ਤਾਤੇ ਦੇਖ ਨਾਮ ਯੋਤਿ
 । ੧੭। ਪੁੰਡਰੀਕੇ ਬਾਚਾ। ਅਥ ਤੁੰ ਪ੍ਰੀਯ ਗੁਣਾ ਈਰਯੋ
 ਜਥ ਤੁਮ ਮੋਕੇ ਦਸ ਨਵੇ। ਤੁਮ ਹਰਿ ਕੋ ਪ੍ਰੀਯ ਆ
 ਏ ਜਹਾਂ। ਹਰਿ ਪੁਨਿ ਕਬਹੂੰ ਆਵਹਿ ਤਹਾਂ। ੧੮। ਅਥ
 ਤੁਮ ਕੋ ਪੁਛੋ ਇਕ ਬਾਤ। ਕਯੁ ਤੁਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮਮਤ
 ਤਾ। ਬ੍ਰਤ ਸੰਜਮ ਸਬ ਹੀ ਮੈ ਸਾਗ। ਯਾਗੋ ਸੋ ਕਰੀ ਏਹਿ

ਧਾਗ ॥੯॥ ਕੋ ਨਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰਨ ਰਿਹਾਯੋ। ਸੁਨਿ ਧੁਨਿ ਨਿਰੰ
 ਨਾ ਬਿਨਾ ਰਿਹਾਯੋ। ਕੋ ਪੀਰੈ ਤਹਿ ਖਬਰ ਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ। ਸਾਧ
 ਨਿ ਕੋ ਮਾਰਗ ਸੋ ਜਾਨਾ। ੨੦॥ ਸਭੇ ਕੁ।। ਤਰ ਕੋ ਪਾਤਿ ਥਾਸੁ
 ਤਯੋ ਬਿਭਨਾ। ਕੋ ਸੁਨਿ ਜਾਸ ਬਚਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ। ਧਰਮਾ ਸਜ
 ਨਿ ਤੀਰਥਿ ਤੀਰਥੁ ਗਯਾ। ਮਹਾ ਜਨੈ ਜੇ ਨਗਤ ਸਜ ਪੰਥ
 ॥੨੧॥ ਜੇ ਪ੍ਰਸਨ ਮੇ ਸੋ ਤੁਮ ਕਹੀ। ਸੋ ਮੈ ਬਾਤ ਕ੍ਰਮਾਧੇ
 ਲਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੇ ਸੋ ਕਹੀ ਬਿਚਾਰਾ। ਸੋ ਅਥ ਪ੍ਰਗਟ
 ਕਹੈ ਸੰਸਾਰਾ। ੨੨॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਗਰਿਥ ਨਿਰਧਾਰਾ।
 ਗੰਠਿ ਨ ਸਬਦੀ ਮਹਿ ਸਾਰਾ। ਸਬਤ ਜਿ ਨਾਗੰਠਿ ਨ ਮਨ
 ਲਾਉ।। ਬ੍ਰਿਥਾਐ ਰਕਤ ਕੋਠਿ ਪਾਵਾ। ੨੩॥ ਵਾਹੀ
 ਆਹਿ ਮਧਯਾਨੁ ਅੰਤਿ। ਨਾਗੰਠਿ ਨ ਸਬਦੁ ਪਾਅੰ

੧੦੨

ਤਾਛੁੰਬਾਤਪ੍ਰਤਿਬਾਦਤਜਾਈ॥ ਨਾਗੁੰਏਨਸਥਰੀ
 ਥੀਧੀਗਾਈ॥ ੨੪॥ ਮੇਰੇਮੰਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਉਗਮਾਂਯੀ॥ ਨਾਗੁੰਏਨ
 ਤਾਜੀਭਰਮਤਜਾਂਯੀ॥ ਅਜਆਥੀਨਾਸੀਆਂਦੇਹੁਮੰਤ੍ਰ
 ॥ ਸੁਨਤਪੁਤ੍ਰਨਾਗੁੰਏਨਮੰਤ੍ਰ॥ ੨੫॥ ਨਮੋਨਮੋਨਗੁੰਏਨ
 ਸੰਮੀ॥ ਸਤਜਸਨਤਨਅੰਤਰਜਾਂਮੀ॥ ਤੁਮਹੀਨਾਗੁੰਏ
 ਨਸਥਰਾਂਤੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਜੀਮਾਯਾਉਤਪਾਂਤੀ॥ ੨੬॥ ਸਰ
 ਬਕਾਂਮਨਾਂਮਧਨਾਨਿਹਕਾਂਮੀ॥ ਤੁਮਹੀਮਾਤਪਿਤਾਗੁਰ
 ਸੰਮੀ॥ ਮੁਰੀਤੰਤਚੀਰਜਟਾਸਿਰਧਾਰੇ॥ ਕਾਰੇਕੋਬਹੁਭੇ
 ਖਜੁਕੈ॥ ੨੭॥ ਨਾਗੁੰਏਨਸੋਕੀਜੈਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਏਤੈਜੁਸ
 ਬਸਾਧਾਨਿਗੀਤੀ॥ ਨਾਗੁੰਏਨਪਗੁੰਏਨਕੋਈ॥ ਸਬਤੈਉਤ
 ਮਜਾਨੋਸੋਈ॥ ੨੮॥ ਯਹਸੁਨਿਏਕਏਕੀਭਯੋ॥ ਨਾਗੁੰਏ

ਨਹੀਸੈਮਨਦਯੋ।ਪੁੰਨਹੀਕਸੋਕਹਿਸਥਭੇਵ।ਅੰਤਰਯਜ ੧੧੦
 ਨਭਏਹਿਖਦੇਵ।੧੮੮।ਤਬਗੋਬੰਦਪ੍ਰਗਟਭਏਅੰਗਿ
 ਗਰਛਾਸਨਾਨਿਤੈਸੁਖਦੰਨੀ।ਸਯਾਮਸੁਜਨਤਸੁਭਿਤ
 ਮਅੰਗ।ਪੀਤਥਸਨਾਬੰਗਦੰਮਨਸੰਗ।੩੦।ਭਾਚੰਗਬੰ
 ਲਾਸਕਮਲਦਲਨੈਨ।ਅੰਦਹੰਸੀਪਰਸਨਸੁਖਬੈਨ।
 ਚਲਤਸਵਨਵੰਨੁਲਗਲਗੀਨ।ਸੋਭਿਤਕੁਜਗਭ
 ਗਭੁਵੰਨੁ।੩੧।ਬਾਨਿਆਲਾਕਟਿਪਟਨਗੰਗ।ਦੇਖ
 ਤਲਾਜਿਤਕੋਟਿਅੰਗਿ।ਚਗਨਕਮਲਨਖਚੰਦ੍ਰਸੀ
 ਵਾਸ।ਪਸੰਯੋਦਸਤੁਦਿਸਾਪ੍ਰਕਾਸ।੩੨।ਅਵਤ
 ਕਵਲਾਠਿਗਵਤਗਥੀ।ਸਿਧਸਾਧਕਸਥਸੁਗੁਪਿ
 ਸਾਥ।ਸੁਗਤਿਪ੍ਰਕਾਸਕਛੁਜਾਈਕਹਯੋ।ਅੰਜੁਰੀ

ਜੋਰਿ ਬਕਿਤ ਦੇਹੁ ਜੋ ॥ ੩੩ ॥ ਹੋਮ ਪੁਲਕਤ ਆਨਿਦ ਆਤਿ ਕੁਰੇ ॥
 ਵਿਰਪੁ ਨਾਮ ਬੋਮ ਪਰਪਰੇ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਬਚਨ ਕਯੋ ਗੀਭੀ ਗਾਇ ॥
 ਤੁਸਤਿ ਯੋਤੋ ਬੀਗ ॥ ੩੪ ॥ ਪੁੰਡਰੀਕ ਤੋਰੋ ਬਰਤਾਗਾ ਜੋਤੋਰੀ ॥
 ਏਛੋ ਸੋਮਾਂਗਾ ॥ ਸੋਤੇ ਮਯਤ੍ਰ ਐਂਗਨੀ ਬ੍ਰਾਤਾ ॥ ਹੋ ਬਰਕਾਂਮ ॥
 ਦਾਮ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ੩੫ ॥ ਹੋ ਨਾਰਿ ਜਾਨਤਾ ਅਤਰ ਜਾਂਮੀ ॥ ਤੁ ॥
 ਮਹੀ ਕਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਪਾਤਿ ਦੰਮੀ ॥ ਪੁੰਡਰੀਕੋ ਬਾਚਾ ॥ ਸੁਕਾਇ ॥
 ਬਚਾ ਲੁਕੁ ਯੋਕਯੋ ॥ ਤੁਮਹੀ ਮਿਲੇ ਮਾਂਗੀ ਬੋਰਯੋ ॥ ੩੬ ॥
 ਤੁਮਹੀ ਮਾਯਾ ਅਜਤੁ ਰਹੈ ॥ ਤੁਮਤੇ ਬਹੁ ਗਿਬਿਛਾਰੀ ॥
 ਤਿਪਹੈ ॥ ਸ਼ੀਤ ਗਵਾਨੋ ਬਾਚਾ ॥ ਆਗੈ ਤੇਜੁ ਰੂਪਾ ਕਰਿ ॥
 ਕਯੋ ॥ ਤਿਓ ਨਿਜ ਭੁਪਹ ਮਾਰੋ ਲਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਏਹ ਕਹਿ ॥
 ਗਰਗਾ ਸਾਨਿ ਬੈਸਾਗੀ ॥ ਸਤਯ ਪਾਂਮ ਲੇਚ ਲੇਖੁ ਗੁਰੀ ॥

799

8525x

ਤਿਹੀਸਭਾਰਥਉਪਗਾਗਾ। ਸੰਤਪਰਬਮਧਜਜੇਹੈਸਾਗਾ।
 ੧੨। ਧਰਮਸਾਹਿਤਮਨਬੁਧਜਸੰਦੇਹ। ਤਬਾਇਤਹਾਸਸਾਰ
 ਲੁਨਿਛੇਹ। ਸਾਵਧਾਨ੍ਹੈਸਮਝੈਥੀਗਾ। ਤੁਮਸੋਕਥਾਕਤੁ
 ਗੀਥੀਗਾ। ੩। ਪੁਰਖਏਕਹਾਸਤੀਰਪਟਾਯੋ। ਭਾਜਿਮੇਮ
 ਤਸੁਬਨਮੇਆਯੋ। ਬਨਮਾਹਿਉਠੈਸਜੀਘਗੁਜਾਹੀ।
 ੪। ਯੋਗਦੇਸਾਤਬਭਜਯੋਪੁਕਾਹੀ। ੫। ਜਬਉਹਦੇਸਿਉਠੈ
 ਆਗਿਛਗਾਈ। ਤਹਾਂਸੋਚਕੀਨੋਅਕੁਲਾਈ। ਕੀਜਾ
 ਏਕਖੜਗਾਈਏਤਹਾਂ। ਕਾਂਟੈਸੀਸਜਾਹੈਭਾਜਿਕਹਾਂ
 ੬। ੭। ਏਤਉਤਚਤੁਰਦੇਸਾਭੇਭਯੋ। ਤਬਅਕੁਲਾਈ
 ਕੁਪਮੇਪਯੋ। ਪਰਤਬੋਛਿਤਹਾਂਪਕਰੀਧਾਈ। ਤਾ
 ਸੋਅਗਏਹਯੋਛਪਟਾਈ। ੮। ਸੇਤਸਜਾਂਮੰਭੁਸੇ

ਵੈਜਾਨੀ। ਤਾਬੋ ਲੀਕੋ ਕਾਟੇ ਅੰਗੀ। ਅਰਤ ਹਾਂ ਸਰਪਰ
 ਹੋਂ ਮੁਹਥਾਇ। ਟੁਟਤ ਬੇਲਾ ਹੀਰਤ ਸੋਖਾਇ। ੭। ਤਮ
 ਹਿਕਾਇ ਮਾਛਰ ਰਾਂਗਾ ਜਾਗੇ ਪਰ ਹੋਚ ਭੂਪਾਸਾ ਦੇ
 ਹਏ ਬਿਬੁਧੀਆਤਿ ਅਕੁਲਾਂ ਨੀ। ਫ਼ੀਮ ਦੁਹੀ ਪਕਣ
 ਹਕੀਖਾਂ ਨੀ। ੮। ਰਹਾਂ ਸਧਬੰਦ ਅਗਨਿ ਮੁਖ ਪਗੀ। ਚ
 ਟਤ ਜੀਭ ਬਤੁਤ ਹਾਚੇ ਕਰੀ। ਐਸੇ ਦੁਖ ਨ ਮਨ ਮੇਧੀ
 ਐਰ ਬੁੰਦ ਮੁਖ ਮੇਕ ਬਪਰੀ। ੯। ਇਤੇ ਕਲੇਸ ਦੁਖ ਸ
 ਬਸੀ। ਤਮ ਪਥੁੰਦ ਮਯਜ ਮਨ ਹੀ। ਦੇਖੋ ਅਤਿ ਅ
 ਚਿਰ ਜਾਧਿਕਾਈ। ਯਾਦੁਖੀ ਮੇਲੁਖ ਚਾਹਤ ਭਾਈ
 ੧੦। ਯਾਨ ਹਿਕ ਬਾਸ ਮਾਝਿਏ ਗਤ। ਬਿਦਮਾਂ ਸਬਜ
 ਨੇਤਾਤ। ਤੁਮ ਮਾਨਿਕ ਫੁਲੇ ਗਨਾਤਿ ਅਨੇ। ਸਬਜੀਵ

੧੧੨

ਹਿਕੀਏਗਤਿਜਾਨੇ॥੧੧॥ਗੁਜਓਥਾਚ॥ਕੋਨਪੁੰਡਖ
 ਕੋਹਸਤੀਭਯੋ॥ਕਾਬਨਕਹਾਂਸਿੰਘਾਨਿਰਮਯੋ॥ਕਹਾਂਅ
 ਗਾਨਿਦੋਕੰਨਜੰਕੁਪਾ॥ਕਹਾਂਬੇਏਕੋਮੁਸਾਨੁਪਾ॥੧੨॥
 ਕਹਾਂਕ੍ਰਿਮਜਾਗਨਿਕੋਦਾਪਾ॥ਮਾਛਰਨਾਂਸਕਹਾਂਸੋਸਾਂਪਾ
 ॥੧੩॥ਕਹਾਂਮਪਥੁੰਦਜਹਾਂਮਲਰਹੈ॥ਜਾਕੋਕਲਸਬੇਦੁ
 ਖਸਰਹੈ॥ਬਾਰਬਾਰਹਮਧਰਜੈਪਾਇ॥ਤੀਖਮਪਿਤਕ
 ਤੋਸਮਸ਼ੁਭਾਇ॥੧੪॥ਤੀਖਮੋਬਯਾ॥ਪੁਰਖਸਮਾਂਨਿ
 ਜੀਵਸਥਅੰਗੁਰੀ॥ਸਿਸੇਜਗਪਟਾਯੋਤਾਂਗੁਰੀ॥ਸਿੰਘਰੋ
 ਗਤਹਾਂਬਨਸਿਸਾਰਾ॥ਇਦ੍ਰੀਬਿਖੈਤੋਗਾਅਹਾਰਾ॥੧੫॥
 ॥ਚਿਰਸੋਗਾਅਗਤਿਤਹਾਂਬਰੈ॥ਜਗਨਿਗੁਤਿਦੇਨਕ
 ਲਨਹਿਪਰੈ॥ਕੰਨਜਾਖੜਗਲੀਏਸਿਗਧਾਵੈ॥ਸੋ

ਹਜਰਾਸਥਾਹਿਕੋਅੰਦੈ॥੧੬॥ਨਹੀਆਸਿਰੋਨਾਹਿਕੋਮੀਤਾ॥
 ਏਕਮੋਹਿਕਰਿਆਤਿਭੈਭੀਤਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਂਕਾਂਮਰੂਪਭੈਰੂਗੇ॥
 ਅੰਧਕੂਪਘਰਤਮੇਪਰੇ॥੧੭॥ਬੇਇਆਵਾਵੇਈਬਜੇ
 ਜਹਾਂ॥ਗਤੀਦਿਵਸਾਮੁਸੇਦੋਊਤਹਾਂ॥ਸਜਾਂਮਸੇਤਦੋਊਦਿ
 ਨਅੰਗਹਾਂਤੀ॥ਛਿਨਾਛਿਨਾਯੁਗੀਨਕਾਰਿਜਾਤਾ॥੧੮॥
 ਏਕਜਗਕੁਟਿਬਾਰੀਮਕਹੰਯੋ॥ਕਾਏਸੁਸਰਪਥਾਇਮੁਖ
 ਹਯੋ॥ਕੀਨਾਂਸੁਤਕਾਇਤ੍ਰਚਤੁਪਾਸਾ॥ਇਤਹਾਂਕਾਟਤ
 ਮਾਛੁਰਚੁੰਸਾ॥੧੯॥ਦੋਸੋਛੁਧਘੋਟਪਰਜਾਹੈ॥ਤਕਾਰਿ
 ਬਜਾਕੁਏਤਾਂਮਨਕਰੇ॥ਤਹਾਂਸਿਕਯਆਮਿਖਦੁਰਗੀਧ
 ॥ਚਾਸਯੋਛੁਟਿਗਈਭਯੋਅੰਧਾ॥੨੦॥ਕਾਂਮਊਦਮਨ
 ਮਾਨਯੋਦੇਹਾ॥ਯਾਂਸੇਨਾਂਹਿਕਛੁਸੀਦੇਹਾ॥ਮੇਥਨਕਸਯੋਸ

੧੧੩

ਕਲਸੀਸਾਗਾਤਾਏਗੀਸਤਤਸਕਲਦੁਖਭਾਗ॥੨॥ਸੁਖ
 ਕਜੰਚਤਦੁਖਪਰਥਤਅੰਧਿ॥ਤਉਮੁਛਾਫਿਰੀਚਾਤ
 ਤੰਧਿ॥ਸੁਖਬੁੰਦਦੁਖਪਰਥਤਸਮਾਂਨਾ॥ਦਿਸਪਤੀਗਤਜੈ
 ਤਹਾਂਪ੍ਰਾਂਨ॥੨॥ਨਾਥੀਰਕੁਛਪੁਤ੍ਰਉਪਾਵਾ॥ਜੈਬਨਗੁਪ
 ਨੀ॥ਥੀਰਆਵਾ॥ਨੀਸੁਖਾਥੀਰਏਦੀਨਿਕੋਭੇਗਾ॥ਨੀ
 ਥੀਰਸਜਨਮਿਤ੍ਰਸਿਜੋਗਾ॥੨॥ਥੀਰਜਸਪਰਮਫਮਾਂ
 ਸੀਤੇਖਾ॥ਥੀਰਗਰਿਨਾਂਮਹੇਏਜਿਹਰੀਮੇਖਾ॥ਪ੍ਰੀਗਾਪ੍ਰੀਗਕਾਂ
 ਮਰਯੋਮਨਭਾਈ॥ਪ੍ਰੀਗਾਅਪਦਾਨਟਾਗੀਜਾਈ॥੨॥
 ਪ੍ਰੀਗਾਅਪਨਕਿਰਿਮਾਂਨੈਦੇ॥ਸੋਥੀਨ੍ਰਿਗਿਫਨਮੇਵੈਖੇਗਾ॥
 ਥੀਸਨਾਥੀਨਾਂਪ੍ਰੀਗਸਬਜੀਕਰਮਾਪਰਉਪਗਾਗਥੀਨਾਥੀ
 ਗਧ੍ਰਮੁ॥੨॥ਜਸਕੀਰਤਿਥੀਨਾਪ੍ਰੀਗਸੀਸਾਗਾ॥ਗਜੰਨ

॥ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਿਥਾਗਾ ਅਵਤਾਰਾ ਜਿਨਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਨਹੀ ਕਾਨ ॥ ੧੯੦ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਿਥਾ ਬੰਦ ਜਾਂਤੁ ਜੰਬੂਧਰ ਗੰਗਾ ॥ ੧੯੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥਾ ਸੁਗੰਗਾ
 ਜੰਗ ਨਹਿ ਬੰਗਾ ॥ ਅਜ ਤੁਮੁਢ ਜਾਗੇ ਚਾਗਾ ॥ ਇਸੀ
 ਸਕਲ ਸਾਧਾ ਨਿਕੀਰੀਤਿ ॥ ਗੰਮਨਾ ਮਸੋਕੀ ਜੋ ਪੀਤਿ ॥ ੧੯੨ ॥
 ॥ ਅਸਿਥ ਗਮਾਤਿ ਗਹਿ ਸੋ ਰਿਤ ਕਰੇ ॥ ਸੋ ਸਿਸਾਹ ਸਮੁਦਨ
 ਹਿਧਰੇ ॥ ਇਹ ਇਤਹ ਸਮੁਨੈ ਅਰ ਕਰੇ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪਠਾ ਮਯ
 ਨਮਨ ਰਹੇ ॥ ੧੯੩ ॥ ਏਈ ਸਮਾਂਤ ਪੁਜੀ ਪੁਗੰਨਾ ॥ ਚੰਚਨ
 ਦੰਨ ਭੁੰਮ ਗੋਦੰਨਾ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰਯਾਨਿ ਹਰਿ ਜਸ ਸੁਨਿ ਛੇਈ
 ਸਰਧਾ ਸਕਾਤਿ ਦੰਨ ਸੋ ਦੇਈ ॥ ੧੯੪ ॥ ਇਕ ਚਿਤ ਵੈਸੁ
 ਨੈ ਸਿਭਾ ॥ ਅਗ ਬਿਧ ਗਮ ਛਲ ਪਾਵੈ ਚਹੀ ॥ ਭੀਖ
 ਮਪਿ ਤਾਯੁ ਪੀਸਰ ਅਗਹੀ ॥ ਭਾਰ ਬਕਥਾ ਬਜਾ ਸਰਿਖ

ਗਸਾ ॥੩०॥ ਬਾਤਾ ਸੁਰਗਾਤ ਬਾਜੈ ਗੋਰੇ ॥ ਅੰਧਸ ਕਲ
 ਜਗਦੇਖ ਨ ਕਰੇ ॥ ਪੰਗਚ ਦੇ ਪਰਬਤ ਪਰਧਾਇ ॥ ਲਲ
 ਜਾਨਕ ਹਾਰੇ ਬਨਾਇ ॥੩੧॥ ਬਜਾਸ ਬਚਨ ਜੋ ਪਰਉ
 ਪਗਾਗ ॥ ਜੋ ਪੰਨੇ ਜਸ ਸਬ ਸਿਆਹ ॥ ਜੋ ਏਤ ਜਾਂਸ ਕ
 ਥਾਣ ਬਜਾਸ ॥ ਸੁਨਤ ਹੋਇ ਕਰਮ ਨਿਕੋ ਨਾਸ ॥੩੨॥ ਸ
 ਬਤਗਤ ਨ ਕੀਰੀ ਪਾਮ ਨਾਉ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਰ
 ਸੰਭੁ ॥ ਲਾਲਾ ਦਾਸ ਕਰੇ ਕਰਿ ਜੋਗ ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਗੁ
 ਰੀ ਦੇਤਾ ਜੀਨਿ ਕੋਗ ॥੩੩॥ ਅਸ ਬਲ ਨਗਰ ਆਗੋਰ
 ਗਾਂਭੁ ॥ ਉਪੋਦਾਸਾ ਪਤ ਕੇ ਨਾਂਉ ॥ ਜਾਂਤ ਬਾਂਨਿ ਜੋ ਲ
 ਲਾ ਦਾਸ ॥ ਭਾਖ ਕਰਿ ਬਰਨੇ ॥ ਏਤ ਜਾਂਸ ॥੩੪॥ ਦੇਹ
 ਗ ॥ ਲਲਾਸ ਗਸਾ ਏਤ ਜਾਂਸ ਕੇ ਬਜਾਸ ਬਚਨ ਪਗਸੀ

ਸਾਧਮਥਵੇਅਰਗਜੰਨਸਸੁਨੈਕਥਾਬਤੀਸਾ॥੩੫॥ ੧੧੪

ਜੋਫਲਸੁਨੈਅਠਗੁਪੁਰੰਨਾ॥ਜੋਫਲਗੋਦਾਵਗੀਰੀ

ਸਨੰਨਾ॥ਜੋਫਲਗੋਇਕੇਦਾਰਪ੍ਰਸੰਗ॥ਸੋਫਲਵੇਇਤ

ਤਸਸੁਨੰਤ॥੩੬॥॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਭਾਗਵੇਇਤਤਸ

ਸਾਗਸਮੁਚਏਬਤੀਸਮੋਧਿਜਾਇ॥੩੭॥ਚੋਪਈ॥

॥੧੦੨੪॥॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਭਾਗਵੇਬਤੀਸਾਇਤਤ

ਸਸਪੁਰੰਡਭਵੇਤ॥ਸਿਥਿਤੁ॥੧੮੧੬॥॥ਮਿਤੀ

ਅਸੁਸੁਚੀਅਮਾਸਿਆਂਸਿਆਂ॥ਵਹਿਤੁਗੁਰੂ॥

॥ ੧ ਓ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ॥

॥ਕਥਾਸਾਤਿਜੁਗਕੀਪੁਰਾਤਨ॥ਜਬਗਜੇਜਾ

ਮੇਜੇਕਉਅਠਗੁਪੁਰੰਨਾ॥ਜਬਗਜੇਜਾ

ਬ੍ਰਹਮਮਾਰੋਥੀ। ਕੁਸਟਥਿਤਾ ਹੋਣੇ ਕੇ ਤਾਂ ਈ। ਥੀਆਂ ਸੁਗੁ
ਸਾਂਈ ਲਾਗਾ ਕਥਾ ਸੁਣਵਣੇ। ਕਥਾ ਤੇਰ ਵੀ। ਸਤਜੁਗ
ਕੀ। ਬ੍ਰਹਮਨ ਕਾ ਬੇਟਾ ਉਦਿਆਲ ਕਰਖੀ। ਸੁਰਤਪ
ਸਿਆਕਰਤਾਥਾ। ਛੁਆਸੀ ਸਹੀ ਸੁਵਲਖਤਪਾਸੀ
ਆਕਰਤੀਆਂ ਗੁਜਰੀਆਰਜਾ। ੧। ਤਬਾਈਕਾਦੀ
ਨਉਸਕੇਆਸਮਪਧੋਲੁਦੁਰਖੀ। ਸਰੁਆਈਆ।
। ਤਬਪਧੋਲੁਦੁਰਖੀ। ਸਰੁਕਹੀਆ। ਜੋਸੁਣਹੁਰ
ਖੀ। ਸਰਉ। ਵੇਆਲਕਮੇਸਭਰਖੀ। ਸੁਰਦੇਖੇਰੇ।
। ਤਿਨਕੇਆਸਮ। ਇਸਤੀਆਪੁਤ੍ਰੇ। ਤਿਰੇਆਸ
ਮਕਛਨਧੀ। ਤਬਓਂਹੁਕਹਿਉ। ਠੀਆ। ਜੋਮੇਰੀ
ਆਰਬਲਾਸਭਥੀਤੀ। ਅਥਮੇਬੁਢਹੋਅਥ

ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਬੇਟੀ ਕਉ ਲੁਵੇ ਤਾਹੈ ॥ ਠਿਰੰਉ ਠਿਕਾਹਿ ॥
 ਜੋਤੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਪਾਸਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁਝ ਕਉ ਕਹਿ ਦੇ
 ਵੈਗਾ ॥ ਤਬ ਉੱਤੁ ਉਦੈ ਅਲਕ ਰਖੀ ਸਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਪਾਸ
 ਆਇਆ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕੀਆ ॥
 ਹੁਬ੍ਰਹਮੇ ਕਹਿ ਆ ਜੋਤੁ ਕਿਤੁ ਨ ਮਿਤ ਆਇਆ ॥
 ॥ ਤਬ ਆਗੇ ਤੇ ਉਦੈ ਲਕ ਕਹਿ ਆ ॥ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸ
 ਤਾ ਤੀ ਲੇਖੀ ॥ ਭੈ ਕੀ ॥ ਏਹ ਬਾਤ ਤੁਮ ਕਹੁ ਜੀ ॥
 ॥ ਤਬ ਆਗੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬੋਲਿਆ ॥ ਜੋ ਤੇ ਰੇ ਪਾਇ
 ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ਪੀਛੋ ਏਸ ਤ੍ਰੀ ਆਵੈ ਗੀ ॥ ਗਘੇ
 ਗਜੇ ਕੀ ਬੇਟੀ ॥ ਤਬ ਉਦੈ ਲਕ ਕਹਿ ਆ ॥ ਜੋ ਬ੍ਰ
 ਹਮੇ ਮੁੰਡ ਸਾਥਿ ਮਸਕਰੀ ਕਹੀ ॥ ਤਬ ਉਦੈ ਲ

੧੧੬

ਕਰੋਧਯੋਇਕਰਿਆਪਣੇਆਸਮਥੋਠੰਗਤਿਆਪਰ
 ਦੇਨਸਾਤਿਚੰਤਾਇਸਤੀਯੀਕੀਕਰਤਰਹੇ॥ਚੰਤਾਕ
 ਰਤਿਆਂਕਾਹੀਤਿਆਂਏਕਾਦੇਨਕਾਮੁਛਾਇਗਾਇਆ
 ॥ਓਂਪੁਥੀਰਜੁਕਵਲਕੇਛੁਲਮਾਤਿਪਾਇਕੋ॥ਅਰੁਗੀ
 ਗਾਜੀਵਾਓਪਰਵਾਤਿਦੀਆ॥ਕਵਲਕਾਮੁਖੁਮੁੰ
 ਦਕਾਰੀ॥ਤਬਉਹਕਵਲਚਾਇਆਚਾਇਆਰਾ
 ਜੇਗਘੋਕਾਥਿਟੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀਗੀਗਾਇਸਨਾਨੁਕਰ
 ਤੀਥੀ॥ਤਬਾਇਹੁਛੁਲਕਵਲਕਾਆਵਤਾਰੇ
 ਖਿਆ॥ਤਬਓਂਹੁਕਵਲੁਲੇਕਾਰਿਸੁੰਪਿਆਭਲਾ
 ਜਾਇਕਰੀ॥ਤਬਨਾਸਕਾਕੇਦੁਆਰਤੇਗਰਭੁ
 ਤੋਆਆਇਜਾਣਤੇ॥ਤਬਪੰਜਮਾਸਤਬਾਓਆ

११७
 ਮਾਸਕਾਗਰਭੁਭਇਆਤਬਰਯਪੁਤੀਦੇਖੀਆਂ
 ॥ ਅਰੁਮਨੁਵੇਖੋਗੀਆਨੁਕੀਆਜੋਮੇਕੁਆਰੀ
 ਕੀਨੀਆਹੋਇਹਕਿਸੁਪਾਪਤੇਦੁਖਨੁਤੁਆਮੇਪੁਰ
 ਖੁਅਖੀਨਹੀਦੇਖਿਆਚੈਤਾਣਾਗਿਕਰਣੇ। ਤਬ
 ਓਹੁਸਖੀਆਉਸਕੀਆਂਜਾਇਕਾਰੀਗਜੇਕੀਇਸ
 ਸਤੀਉਸਕੀਨੀਆਕੀਮਾਤਾਕਉਕਹਿਆ। ਤਬ
 ਮਾਤਾਚੈਤਾਮਾਨੁਲਾਗੀਹੋਵੇਨੇ। ਤਬਗਨੀਗਜੇਪ
 ਸਿਕਾਰਿਆਜੋਤੇਗੀਪੁਤੀਬਿਖੇਮਹਾਦੁਖਨੁਤੁਆ
 ਤੇ। ਤਬਤਿਜੀਸਮੇਸੁਣਿਕਾਰੀਉਸਬੇਟੀਕਉਬਨ
 ਬਾਸੁਦੀਆਜੋਮੇਗਜਾਹੋ। ਮੇਰਾਅਪਜਸੁਹੋਵੈ
 ਗਾ। ਤਬਉਸਕੀਨੀਆਕਉਬਨਮਾਹਿਛਾਰੀਆਏ

ਤਬ ਗਜਪੁਤੀ ਕੁਆਰੀ ਕੀ ਨਿਆਂ ਝਾਗੀ। ਰੁਦ ਨੁਕਰ
 ਏ। ਉਹ ਏਕ ਸੁਕ ਗਮੀ ਤਪਸੀ ਬਨ ਬੀਚ ਆਇ ਕਿ
 ਸਿਆ। ਤਬ ਬਨ ਬੀਚ ਏਕ ਕੀ ਨਿਆਂ ਰੁਦ ਨੁਕਰ ਤੀਏ
 ਖੀ। ਤਬ ਉਸ ਸੁਕ ਗਮੀ ਬਖੀ ਸਰਕ ਉਦਾਇ ਆਉ
 ਪਸੀ। ਤਬ ਉਨ ਪੁਛੀ ਤੁਰੇ ਏਕੀ ਬੇਟੀ ਜੋ। ਅਹੁ ਬਨ
 ਬੀਚ ਕਿਉ ਆਈ ਜੋ। ਏ ਸੁਬਨ ਮਾਰਿ ਸੰਘਨ ਮਾਰਿ
 ਤੁਏ ਕਉ। ਸਿੰਘ ਬਾਘ ਖਾਏ ਜਾਵਹਿ ਗੇ। ਤਬ ਓਹੁ
 ਕੀ ਨਿਆਂ ਬੋਲੇ ਉਠੀ। ਜੋ ਹੋਰ ਖੀ ਸਰੁਜੀ ਹਉ ਗਜੇ
 ਗਘੇ ਕੀ ਬੇਟੀ ਜੋ। ਅਪਣੇ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਿ
 ਆਦੇਸਟ ਗਰਬੁ ਤੁਆ ਜੋ। ਤਬ ਉਸ ਪਾਪ ਕਰਿ
 ਰਿਖਿ ਤਨੇ ਖੁਏ ਕਉ ਬਨ ਬੀਚ ਛਾਡੀ ਦੀ ਆਏ।

* ਤਬਉਸਰਖੀਸਰਕਾਹਿਆਜੇਤੁਮੇਰੇਆਸਮਅੰਥੁ 77c
 ਕੰਦਮੁਲਸਾਂਗਪਾਤਖਾਂਧੀ।ਮੇਤੇਰੇਸੇਵਾਕਰੰਗਪਰ
 ਮੇਸਰਅਗਥੀ।ਤਬਓਹੁਕੀਨਿਆਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕੈਉ
 ਠੰਚਈ।ਤਬਰਖੀਸਰਕੇਆਸਮਮਹਿਦਸਮਾਂਸ
 ਰਹੀ।ਤਬਉਸਰਖੀਸਰਕਉਕਹਿਆਜੇਮੁਝ
 ਕਉਆਦੇਸਟਗਰਭੁਤੁਆਹੈ।ਹਉਮਹਾਂਦੁਖੀਹੋ
 ਈਹਉ।ਤਬਓਹੁਰਖੀਸਰੁਥੋਏਆ।ਜੇਜਿਸ
 ਦੁਆਰੇਤੇਤੁਝਕਉਗਰਭੁਤੁਆਹੈ।ਤਿਸਹੀਦੁ
 ਆਰੇਤੇਜਨਮੇਗਾ।ਏਹੁਉਸਕੀਨਿਆਕਉਬਰੁ
 ਤੁਆ।ਤਬਾਏਕਸਮੋਨਿਛਸਾਥੀਜਨਮਿਆ।
 ਨਾਸਕਾਂਕੀਤਰਫੇ।ਤਬਉਸਰਖੀਸਰਉਸਕਾ

ਤਬਉਸਰਖੀਸਰਕੇਮਨਮਿਹਾਰਿਪੜਨੀ।

ਨਾਮੁ ਨਾਸਕੇਤੁ ਗਾਖਿਆ ਤਬ ਬਾਢਕ ਕਉ ਢਾਗੀ
ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਾਢਣੇ। ਤਬ ਓਹੁ ਬਾਢਕ ਜੋ ਗਾਭਿ ਆ
ਸੀਜਨ ਮਿਆ ਜਾ ਬਨਾਸਕੇਤੁ ਏਕ ਬਰਸ ਕਾ ਭਉ
ਆ। ਤਬ ਢਾਗਾ ਈਕਾ ਦੇ ਨਹੋ ਵਨੋ। ਪਰੁ ਬਹੁਤੁ
ਹੁਦ ਨੁ ਢਾਗਾ ਕਰਣੇ। ਤਬ ਓਹੁ ਮਾਤਾ ਬਾਢਕ
ਕੀਜੋ ਪਤਣੀ। ਪੁਤ੍ਰ ਕਉ ਢਾਗੀ ਕਰਣੇ। ਜੋ ਰੋਪਾ
ਪੀਮੇ ਤੋ ਰੋਪਿ ਤਾ ਕਉ ਜਾਣਤੀ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਹਉ ਕਉ
ਆਗੀ ਕੀਨੀ ਆਤਿ ਸਕਾਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਝ ਆਯੋ। ਤੁਕਾ
ਹੋ ਕਉ ਹੋ ਵਰੋ ਵਤਾਯੋ। ਤਬ ਮਾਤਾ ਕਾਰੀ ਆਜੋ ਮੁਖ
ਕਉ ਦੁਖ ਦੇਤਾਯੋ। ਤਬ ਕੋਖ ਏਕੋ ਕਾਰਿ ਏਕ ਤੁਲਾ
ਕਾਰਿ ਕੋਤਿ ਸੁਤੁ ਲਹੇ ਬੀ। ਚੰਨਾਸਕੇਤ ਕਉ ਬ

ਬਹਾਇ ਕਰਿ ਗੀਗਾ ਜੀਥੀ ਚੰਪਾ ਰੋਵਹਾਰਿ ਦੀਆਂ)
 ਤਬ ਚੰਦੁ ਬਾਲ ਕੁਲੁ ਤਾ ਕੁਲੁ ਤਾ ਰਖੀ ਸਰਕੇ
 ਆਸੁ ਮਾਯਾ ਏ ਪਾਤਿਭਾ ਏ ਆਓਂ ਹੁਆਸੁ ਮੁ
 ਉਦੈ ਆਲ ਕਰਖੀ ਸਰਕਾ ਬਾਉ ਸਬਾਲ ਕਕ
 ਉਦੋਖਿ ਕਾਰਿ ਉਦੈ ਆਲ ਕੁ ਰਖੀ ਸਰਕ ਉਦਾਇ
 ਆਪਣੀ। ਬਲ ਕੁਲੇ ਕਾਰਿ ਅਪਣੇ ਆਸੁ ਮਗ
 ਖਿਆ। ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣੇ। ਨਬ ਕਈ ਕ
 ਦੇ ਨ ਗੁਜਰੇ। ਤਬ ਉਸ ਬਾਲ ਕਕੀ ਮਾਤਾ ਕੋਧ
 ਨਿਵਹਾਰਿ ਆਗਾ ਜੀ ਸੁਕੋਧਾਵੇ ਚੰਬਹਾਇ ਦੀਆ
 ਬਾਜ ਬਾਢਿ ਤੇ ਆਇ ਆਗਾ ਅਰੁ ਕੋਧ ਮਿਟਿਆ
 ਤਬ ਆਤਮਾ ਸਿਉ ਕਾਰਿ ਆਗਾ ਜੀ ਮੇਕੀ ਆਸੋ ਕਿ

੧੧੮

ਆਕੀਆ॥ਜੀਸੁਪੁਤ੍ਰਕੇਲੀਏਮੁਕਉਥਨਥਾਸੁਤੁਆ
ਥਾਸੋਭੀਮੈਪਰਵਾਹਿਦੀਆ॥ਤਬਪੀਛੇਗੀਗਾਜੀਕੇ
ਕੀਨਰੇਲਾਗੀਢੁੰਦਣੇ॥ਤਬਚਲਤੀਚਲਤੀਰਖੀ
ਸਰਕੇਆਸਮਾਅਏਨਿਕਸੀ॥ਦੇਖਤੇਦੇਖਤੇਆ
ਇਪੁਤ੍ਰਪਾਇਆ॥ਉਦੇਆਲਕਕੇਆਸਮਾਬੀਚੇ
ਪੁਤ੍ਰਕਉਦੇਖਿਆ॥ਦੇਖਿਕਾਰਿਪ੍ਰਸੰਨਹੋਈ॥ਤਬ
ਪੁਤ੍ਰਕਉਪੁਛਿਆ॥ਸੁਨਰੇਥਾਲਕਤੁਕੀਆਕ
ਰਤਾਹੈ॥ਪੁੱਥਥਾਲਕਕਾਰਿਆ॥ਜੋਜਗਸਾਢਾਏਪ
ਤਾਹੈ॥ਅਹੁਮੇਗਾਪਿਤਾਥਨਤੇਆਵੇਗਾਦੁਮਹਰੀ
ਕਉਤਬਜਗੁਕਰੇਗਾ॥ਤਬਕੀਨਿਆਬੋਲੀਜੋ
ਰੇਥਾਲਕਤੁਮੇਗਾਪੁਤ੍ਰਹੈ॥ਤੁਏਪਨੁਢੋਕਰਿਗਉ

੬ ਲੇਪਨੁਕਰਹੀ। ਤਬਉਸਥਾ ਲਕਲੇਪਨੁਛੋਰੀਆ॥ ੧੨੦
 ॥ ਤਬਮਾਤਾਛਾਗੀਜਗਸਾਛਾਈਪਨੇ। ਤਬਈ
 ਭਾਂਤਿਈਪਿਆਚੇਤ੍ਰਮੇਲਕਾਗੀ। ਛੋਰੀਗੀਗਾਇਸ
 ਨਾਨੁਕਰਨੇਕਉਗਈ। ਤਬਉਦੇਆਲਕਰਖੀਸਰ
 ਉਸਥਨਤੇਆਸਮਆਇ॥ ਆਇਕਭਿਛਾਸੁੰਦ
 ਰੁਈਪੀਆਦੇਖਿਆ। ਤਬਉਦੇਆਲਕਰਬੋਈ
 ਆਗੇਪੁਤ੍ਰਤੁਤੇਐਸਾਆਗੇਸੁੰਦਰੁਈਪਨੁਪਥਾ
 ਛੀਪਤਾ। ਇਹੁਲੇਪਨੁਕੀਕੀਆਹੇ। ਤਬਉਸ
 ਥਾ ਲਕਕਾਹੀਆ। ਜੋਪਿਤਾਜੀਮੇਰੀਮਾਤਾਆਈ
 ਹੈ। ਉਨਿਏਹੁਲੇਪਨੁਕੀਆਹੇ। ਅਥਗੀਗਾਜੀ
 ਗਈਸਨਾਨੁਕਰਹੇਗਈਹੇ। ਤਬਉਦੇਆਲਕ

ਰੋਜਨੁਕੀਆਗਾਅਨੁਪੁਕਕਉਕਾਹਿਆਜੋਤੁਅਪਸਿ
 ਮਾਤਕਉਬੁਲਾਇਏਆਉ।ਤਬਨਾਸਕੇਤੁਮਾਤਾ
 ਪਾਸਿਗਾਇਆ।ਜਾਇਕਾਰਿਕਾਰਿਆ।ਜੋਮਾਤਾਜੀ
 ਤੁਮਕਉਮੇਗਪਿਤਾਬੁਲਾਵਤਾਹੈ।ਤਬਚੰਦ੍ਰਵਲੀ
 ਕਾਰਿਆ।ਜੋਰੇਪੁਤ੍ਰਤੁਅਜੋਗਥਚਨਕਾਹੇਕਉਕਹ
 ਤਾਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਜੋਕਥਹੁਐਸੀਭਈਹੈ।ਜੋਮਾਤਾ
 ਜੀਤੁਮਕਉਮੇਗਪਿਤਾਬੁਲਾਵਤਾਹੈ।ਤਬਚੰਦ੍ਰਵਲੀ
 ਕਾਰਿਆ।ਜੁਰੇਪੁਤ੍ਰਤੁਅਜੋਗਥਚਨਕਾਹੇਕਉਕਹ
 ਤਾਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਜੋਕਥਹੁਐਸੀਭਈਹੈ।ਜੋਮਾਤਾ
 ਕਉਪਿਤਾਕਾਪੁਤ੍ਰਦਾਨੁਕਰਤਾਪਿਤਾਜੋਗੁ।ਤਬਨਾ
 ਸਕੇਤੁਚੁਪਹੋਇਗਾ।ਉਠਉਦੈਆਲਕਪਾਸਿ

ਆਇਆ ਅਰੁ ਕਾਹਿ ਓਲੁ ਜੀ ਮਾਤਾ ਮੇਰੀ ਐਸਾ ਬਚ
 ਨ ਕਹਤੀ ਹੋ। ਤਬ ਉਦੇ ਆਲਕ ਕਾਹਿ ਆ ਜੋ ਮੇਰੇ
 ਮੁਖ ਤੇ ਅਪਨੀ ਮਾਤਾ ਕਉ ਜਾਇ ਕਹਾ ਜੋ ਤੁਕੀ ਸਕੀ
 ਬੇਟੀ ਹੋ। ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਗਾਪੁ ਤਾ ਕੀ ਸਜੁ ਗਾਤਿ ਗਾਇਆ
 ਸੋਇ ਹਥਾਤ ਕਹਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਤਾ ਪਾਸਿ ਉਦੇ ਆਲ
 ਕਾਖੀ ਸਿਰੁ ਜਾਵੈ ਗਾ। ਤਬ ਨਾਸ ਕੇਤੁ ਦੇਹੁ ਥਾਤ
 ਮਾਤਾ ਕਉ ਜਾਇ ਕਹਾ। ਤਬ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀ ਕਹਿ ਆ
 ਨਾਸ ਕੇਤ ਕਉ। ਜੋ ਮੇਰੇ ਗਾਘੇ ਕੀ ਬੇਟੀ ਹੋ। ਅਰੁ
 ਮੁਖ ਕਉ ਗੀ ਗਾਜੀ। ਇਸ ਨਾਨੁ ਕਰਤੇ ਪੁਏ ਇਕਾਵੇ
 ਨਿਕਵਲ ਕਾ ਫੁਲ ਲੁਕਤਾ ਪੁਆ ਆਇ ਨਿਕ
 ਸਿ ਆ। ਤਬ ਵਹੁ ਕਵਲ ਕਾ ਫੁਲ ਲੇਕਾ ਸੀਸੁ

੧੨੧

ਪਿਆਰਾ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਝ ਕਉ ਗਰਬੁ ਤੁਆ ਮੇ ਕੁਆਰੀ
 ਨਿਆਥੀ॥ ਤਬ ਏਹੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਕਾਰਿ ਮੁਝ ਕਉ ਪਾ
 ਤੇ ਕਾਏ ਦੀਆ॥ ਅਰੁ ਬਨ ਬਾਸੁ ਦੀਆ॥ ਤਬ ਤੁਥਾ
 ਕੋ ਬੀਖੇ ਏਕ ਤਪਸੀ ਕੋਆ ਸੁਮ ਮਾਹਿ ਜਨਮਿਆ॥
 ਤਬ ਏਕਾ ਦੇਨ ਤੁਲਾ ਗਾਹੁ ਦਨੁ ਕਰੇ॥ ਤਬ ਮੋਇ
 ਦੇਨ ਤੁਝ ਕਉ ਤੁਲੇ ਉਪਾਹਿ ਸਵਾਇ ਕਾਰਿ ਉ
 ਕਾਏ ਦੀਆ॥ ਗੀ ਗਾਜੀ ਮੇ ਤਬ ਪੀਛੇ ਤੇ ਮੇ ਪਛੁ
 ਤਾਈ॥ ਤਬ ਤੁਝੇ ਹਉ ਲਾਗੀ ਚੁੰਦਣੇ॥ ਤਬ ਚੁੰ
 ਢੇ ਤੇ ਚੁੰਦਣੇ ਮੇ ਤੁਝ ਕਉ ਈਹਾ ਪਾਇਆ॥ ਸੁਇ
 ਨਾਸ ਕੇਤ ਏਹੁ ਮੇ ਗਾਵੀ ਤੇ ਤੁਰੇ॥ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰਿ
 ਪਿਤਾ ਸੇਤੀ ਏਹੁ ਵਿਗਤੇ ਤੁਕਾਰਿ ਸੁਨਾਈ॥ ਤਬ

ਸਕੇਤਸਤਾਵਿਰਤੰਤੁਪਿਤਕੇਆਗੋਕਾਹਿਭੁਨਾਇ ॥੨੨॥
 ਆਤਬਉਦਿਆਲਕੁਰਖੀਗੁਗਜੇਗਾਘੋਧਾਸ
 ਗੀਹਿਆਇਆਮਗੁਪੀਛੇਅਪਣੇਆਸਮਚੰ
 ਦ੍ਰਾਵਣੀਅਨੁਨਾਸਕੇਤਕਉਛੋਰਿਆਇਆਜਦ
 ਗਜੇਗਾਘੋਕੇਉਦਿਆਲਕੁਆਇਆਤਦਿਗ
 ਜੇਬਹੁਤਾਦੁਰਕਾਰਿਕੈਬੈਠਾਇਆਤਬਗਜੇ
 ਪੁਛਿਆਜੋਗੁਜਾਣੀਜੀਕੀਸਾਨੀਮਿਤਆਵਣਾ
 ਕੀਰਪਾਭਈਹੈ।ਤਬਉਦਿਆਲਕਕਾਰਿਆ
 ਜੋਗਜਾਤੁਆਪਣੀਬੇਟੀਮੁਝਕਉਦੇਹਿਰਜ
 ।ਤਬਗਜੇਕਾਰਿਆਜੋਮੇਰੇਬੇਟੀਕੋਈਨਹੀ
 ਏਕਬੇਟੀਬੀਜੋਮੁਈਗਈ।ਤਬਏਹਬਾਤੀ

ਸੁਣਿਕਾਰੰਉਦਿਅਲਕਬੋਲਿਆਜੋਗਜਾਓਹੁ
ਤੇਗੀਚੇਟੀਮੁਈਨਪੀਆਥਤਾਂਈਜੀਵਤੀਐ। ਤਬ
ਉਦਿਆਹੁਲਕਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀਕੀਥਾਤਿਕਾਰੀ
ਸੁਣਾਈ। ਤਬਗਜਾਹਸਿਕਾਰਿਬੋਲਿਆਓਹੁਕੀ
ਨਿਆਕਹੰਐ। ਤਬਉਦਿਆਲਕਕਾਰਿਆਚੰਦ੍ਰ
ਵਲੀਬੇਟੇਸਮੇਤਮੇਰੇਆਸਿਮਐ। ਬ੍ਰਹਮੇਕਾਬਹੁ
ਸਤਿਗੁਆਐ। ਬ੍ਰਹਮੇਮੁਖਕਉਕਾਰਿਆਥਾ। ਜੁਪ
ਤਿਓਤੁਸੁਕਉਬੇਟਾਅਵੇਗਾ। ਪਾਛੇਇਸਤੀਅ
ਵੈਗੀ। ਤਬਗਜੇਗਾਘੋਪਸੰਨਹੋਇਪ੍ਰਸੰਨਕਾਰਿਗੁ
ਤੇਜਦੀਆਚੰਦ੍ਰਵਲੀਕਉਲੇਆਉ। ਤਬਗ
ਥਵਾਹੀਚੰਦ੍ਰਵਲੀਕਉਸਮੇਤਬੇਟੇਨਾਸਕੇਤਏ

ਆਇਆ। ਤਬ ਗਜੇ ਅਰੁ ਉਸ ਕੀ ਆਤਮੇ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀ
 ਪਾਤਿ ਚੰਨੀ। ਅਰੁ ਰੁਦਨੁ ਛਾਗੀ ਕਰਨੇ। ਤਬ ਬ੍ਰਹ-
 ਮਾ ਰੁਦ੍ਰ ਬੁਝਾਇ ਕਾਰੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੁਤੇ ਸਾਹਾ ਕਰਨਾ
 ਇਕਾਰਿ ਕੀ ਨਿਆਂ ਉਦੇ ਆਲਕ ਕਉ। ਥੀਆਂ ਹਿੰਦੀ
 ਨੀ। ਤਬ ਕੀ ਨਿਆ ਕਉ ਬਹੁਤ ਦੰਨੁ ਦੀਆਂ। ਹਸਤੀ
 ਪੇੜੇ ਰਬੁ ਮਕਪੜੇ ਮਗਯੇ ਵਾਸੀਆਂ ਸਿਹਜਾ
 ਅਉਰ ਅਨੇਕ ਦੰਨ ਦੀਏ। ਤਬ ਉਦੇ ਆਲਕ
 ਬੋਲਿਆ। ਜੇਗਾਜਾ ਪੇੜੇ ਹਸਤੀ ਅਰੁ ਦੰਨ ਮੇਰੇ
 ਕਿਸ ਕਾ ਮੈਰੇ। ਮੇਰੇ ਕਾ ਮਏ ਹਜੀ। ਤਬ ਉਦੇ ਅ-
 ਲਕ ਸਭ ਵਸਤੁ ਜੇਗਾਜੇ ਵੀ ਨੀਆਂ ਥੀਆਂ ਸੋਸ
 ਤਛੋਰੀ ਕਾਰਿ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀ ਅਰੁ ਬਾਲਕ ਲੋਕ

੧੨੩

ਰਿਗਬਉਪਰਿਚੜ੍ਹਾਇਕਾਰੀਆਪਣੇਆਸਮਏਆ
 ਇਆਤਬਲਗਾਸੁਖਅਦਿਸਿਉਬਸਣੇ। ਤਬ
 ਏਕਾਦਿਨਉਦੈਆਲਕਕਾਰੀਆਪੁਰਨਾਸਕੇਤਕ
 ਉ। ਜੁਹੇਪੁਰਆਜੁਤੁਸ਼ਨਬੰਬੇਜਾਂਹੀ। ਜਗਇਕਾਰਿਕੇ
 ਦਪੁਛੁਲੇਆਉ। ਤਬਨਾਸਕੇਤਪਿਤਾਕੀਆਗੀਅੰ
 ਮਾਨਿਕਾਰੀਉਠੰਚਾਣਿਆਬਨਕਉ। ਤਬਬਨਬੀਰਿ
 ਏਰਸਰੋਵਹੁਕਵਲਕੇਸਾਥਿਭਾਰੀਆਂਤੋਇਦੇਖਿਅੰ
 ॥ ਅਰੁਉਸਸਰੋਵਹੁਕੇਆਸਪਾਸਿਅਨੇਕਾਬੀਰਫ
 ਤੇ। ਅਰੁਛੁਲੋਸਾਥਿਸਫਲਰੇ। ਅਰੁਉਜਾਂਪਛੀ
 ਤੇ। ਅਵਹੁਕਛੁਲਾਤੀ। ਅਰੁਭਈਸੁਦਗਠਵਰ
 ਰੇ। ਮਨਸਾਰਿਆਈਕਿਈਜਾਂਤੀਥੈਠਿਕਾਰਿਜੋਗ

ਧਿਆਨੁ ਕਰੀਏ। ਅਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਰਪੀਐ। ਤਬ ਨ
 ਸਕੇ ਤੁਝੁ ਜਾਂਤੀ ਬੈਠੀ ਨਿਗਾਇਆ। ਅਰੁ ਬਾਜੇ ਗਾਧੀ।
 ਨੁਕਰੀ। ਅਰੁ ਜੋਗਾਧੀ ਆਨੁ ਕੀਜੇ ਤਾੜੀ ਲਾਗੀ ਸੋਹਿ
 ਆਮਾਜੀ ਨੇਗੁ ਜਾਰੀ ਹੋਈ। ਤਬ ਉਦਿਆਲ ਕਰਖੀ ਸ
 ਰਉ ਸਾਦਿ ਨਜਗੁ ਨ ਕੀਆ। ਅਰੁ ਨ ਆਪੀ ਕੰਛੁ ਖਾਇ
 ਆ। ਨਿਗਾਹਾ ਹੀ ਰਹਾ। ਅਰੁ ਭੇਦੁ ਕਰਤ ਹੀ ਏਹਾ।
 । ਤਬ ਛਿਰਿਆ ਪਿਲਾ ਗਾ ਕੰਛੁ ਮੂਲ ਆਨਿ। ਤ
 ਬ ਏਕਾਦਿ ਨਾ ਛਿਰਿ ਤਾ ਛਿਰਿ ਤਾ ਜੇ ਦੇਖੇ ਤਾ ਨ ਸਕੇ ਤੁ
 ਸਰੋ ਵਰੁ ਉਪਰਿ ਬੈਠੀ। ਤਬ ਉਦਿਆਲ ਕਰਲਾ
 ਗਾ ਨ ਸਕੇ ਤਕ ਉਚਾ ਗਾਵੇ। ਤਬ ਨ ਸਕੇ ਤਕ ਉ
 । ਤਬ ਨ ਸਕੇ ਤੁ ਦੇਖੇ ਤੋ ਪਿਤਾ ਉਦਿਆਲ ਕਰੇ।

੧੩੪

ਅਰੁ ਉਹ ਪਿਤਾ ਕੋ ਬਚਨ ਭੁਲ ਗਈ।

ਦਿਖਿਕਾਰਿਆਇਚਰਨੀਝਾਗਾ। ਤਬਉਦਿਆਲ
 ਕਦੇਖਿਕਾਰਿਸਹਾਪੁਦੀਆ। ਜੁਰੇਪੁਤੁੰਜਮਏਕ
 ਕੋਜਾਹੀ। ਤਬਨਾਸਕੋਪ੍ਰਗਦਖਣਾਦੇਕਰਿਉਠਿਚਈ
 ਆ। ਤਬਉਦਿਆਲਕੁਅਹੁੰਦ੍ਰਾਵਈਝਾਗੇਰੁਦਨੁ
 ਕਰਨੇ। ਤਬਨਾਸਕੇਤੁਕਾਰਿਆ। ਜੋਪਿਤਾਕੇਬਚਨਸ
 ਤਿਕਾਰਿਕਾਰਿਜਮਏਕਕੁਦੋਖਿਅਖਰਿਠਿਰਤੁਮਾਰੇ
 ਚਰਨੇਪਾਸਿਆਵਾਗਾ। ਤੁਮਰੁਦਨੁਮਤਕਰਹੁ। ਤਬ
 ਨਾਸਕੇਤਜੋਗਾਪੀਆਨੁਕਾਰਿਕਰਿਉਠਿਚਈਆ।
 ਜਮਏਕਕਉਗਾਇਆ। ਜਾਇਕਾਰਿਗਜੇਧਰਮਰ
 ਇਕਾਦਰਸਨੁਕੀਆ। ਤਬਗਜੇਧਰਮਰਾਇਪੂਛਿ
 ਆ। ਜੋਗੇਥਿਨਾਬੁਝਾਏਤੁੰਕਉਆਇਆ। ਤਬ

ਸਸਕੇਤੁਸ਼ਹਿਅਯਮੁਸੁਕਉਪਿਤਸਰਪੁਦੀਆਥਾਜੁ
 ਤੁਯਮਲੋਕਜਾਹਿ।ਇਤਸਿਜੋਰਤੇਰਾਵਰਸਨੁਪਾਪਤਿ
 ਤੁਯਾਹੈ।ਤਬਗਜੇਧਰਮਗਇਕਾਹਿਅਯਜੋਪੰਨਰੇਬ
 ਲਕੋਤੋਪਿਤਾਕੀਅਗੀਆਮਾਨੀਹੈ।ਜਗਤਿਰੇਥਾਲ
 ਕੋਮੇਤੁਬੁਕਉਵਹੁਦੀਅਯਜੋਤੁਅਮਰੁਤੁਯਾਅਰੁ
 ਬੁਢਾਭੀਨਹੈਵੈਗਾ।ਤਬਨਾਸਕੇਤਕਾਹਿਅਯਜੋਜੀ
 ਕਿਰਪਾਕਾਰਿਕੈਤੁਮਾਪਣੀਜਮਪੁਗੀਦਿਖਾਵਉ
 ਜੋਮੇਦੇਖਾਅਗਚੰਤਗੁਪਤਭੀਮੇਦੇਖਾਜੋਧਾ
 ਪਪੁਨਸੀਸਾਰਕੇਇਕਤੇਰੈ।ਗਜੇਧਰਮਗਇਗ
 ਾਇਬੁਝਾਇਕਾਗਿਸਾਥਿਦੀਯੋ।ਤਬਗਣਾਚੰਤ
 ਗੁਪਤਕਉਜਾਇਦਿਖਾਇਅਯਾਦਿਖਾਇਕਾਗਿਗ

੧੨੫

ਜੇਧਗਮਗਾਇਪਾਹਿਲੋਗਏ। ਤਬਧਗਮਗਾਇਪੁਛਿਅ
 । ਅਥਕੇਆਦੇਖਾਚਾਹਤਹੀ। ਤਬਨਾਸਕੇਤਕਹੀਅ
 । ਜੀਅਬਪਾਪਪੁਨਕਗੇਹਾਰੇਜੀਅਦੇਖਿਆਚਾਹਤ
 ਹੋ। ਤਬਰਜੇਧਗਮਗਾਇਗਣਾਕਉਕਹੀਅਗਾਜੋਨਾਸ
 ਕੇਤਕਉਪਾਪੀਤੀਅਰੁਪੁੰਨਕੀਆਂਠਉਨ੍ਹਾਂਅਰੁਪਾਪਪੁ
 ਨਕਾਛਉਦੇਖਾਹੀਏਆਵਉ। ਤਬਨਰਕਅਠਾਂਗਾਂ
 ਹੁਸੁਗਸਤਾ। ੭। ਸਭਠਉਹਦੇਖਿਕਰਿ। ਅਗੁਣਿ
 ਜੋਗਾਪਿਆਨੁਕਾਰਿਕੈਆਇਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀਪੈਰੀਪਾਇ
 ਆ। ਤਬਤਪਸੀਰਖੀਸਗਜੰਤਨੇਤਪਾਸੀਆਕਰਤੇਬੇ
 ਹੀਗਾਜੀਕੇਤਟਪਗਾ। ਤਨਹੁਸੁਣਿਅਜੋਨਾਸਕੇਤ
 ਜਮਪੁਰੀਦੇਖਿਕਰਿਆਇਆਹੈ। ਤਬਰਖੀਸਗਮਿ

ਲਣੇਆਏ। ਤਬਰਖੀਸਗੰਧੁਛਿਅੰਗਮਹੁਸਭਨਹੁ
 ਜਮਲੋਕਜਾਣਾਏ। ਸੋਪੁਨਦਾਨਧਮਹਮਕਗਹਿ। ਸਿ
 ਸਤੈਜਮਲੋਕਸੁਖੀਹੋਵਹਿ। ਐਹੁਧਮਕਗਮਅਸਾਂਨੁ
 ਬਤਾਉ। ਅਰੁਜਮਪੁਰੀਕੀ। ਬੀਧਿਛੁਕੀਕੰਪਕਾਰਕੈਅ
 ਸਾਨੁਬਤਾਉ। ਤਬਨਾਸਕੇਤੁਲਾਗਾਕਹਨੇ। ਜੋਸੁਣਿ
 ਹੋਰਖੀਸੰਗੇ। ਐਕੋਮੇਬਰੁਅਚਰਜੁਦੇਖਿਆਏ। ਸੋ
 ਮੇਤੁਮਪਾਰਿਕਾਰਿਸੁਨਾਵਤਾਏ। ਜਮਪੁਰੀਪਾਰਿਲੇਜ
 ਹਈਮੇਦੇਖੀ। ਚਾਗਸਹਿਸੁਜੋਜਨਜਮਪੁਰੀਕਾਬੀਸ
 ਥਾਰੁਏ। ਅਰੁਤਿਸਕੇਚਾਰਿਦੁਆਰੇਏ। ਅਰੁਦਖ
 ਣਾਦਿਸਾਕੇਟੁਏ। ਜੈਸੇਕਰਮਪ੍ਰਣੀਕੀਏਹੈਤੇਏ।
 ਤੇਜੋਤੇਸੇਦੁਆਰੇਵਫੀਤਾਏ। ਪ੍ਰਿਥਮੇਸੀਸਾਗਵਿ

੧੩੬

ਅਰੁਮੰਜਸਹਿਸੁਜੋਜਨਜਮਪੁਰੀ

ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਸਾਦੀਕਉਜਮਗਣਲੇਵੇਆਵਤੇਹੈ॥ਜੇਸੇਜੇ
 ਜੇਕਰਮਕੀਏਹੋਤੇਹੈ॥ਤੇਸੇਰੂਪਕਰਿਕਰਿਜਮਗਣ
 ਪ੍ਰਾਣੀਕਉਮਾਰਕਾਰਿਲੇਜਾਤੇਹੈ॥ਬੁਰੇਕਰਮੋਵਾਲੇਕ
 ਉਏਹਰੂਪਕਰਤੇਹੈ॥ਜਬਾਬੰਕਗਲਵਤੇਗਣਰੂਪ
 ਕਰਿਕਰਿਆਵਤੇਹੈ॥ਇਕਸੁਕਗਾਂਊਪਾਰਿਚਾੜੀਆ
 ਵਤੇਹੈ॥ਅਗੁਇਕਾਸਿੰਘਾਂਊਪਾਰਿਚਾੜੀਆਵਤੇਹੈ॥
 ਅਗੁਇਕਨਕੇਹਬਿਰੰਡਮੁਗਦਰਹੈ॥ਇਕਨਾਤਬਗੁਰ
 ਜਾਹੈ॥ਇਕਨਕੇਹਬਠਾਸੀਆਂਹੈ॥ਇਕਨਕੇਕੇਸਉ
 ਚੇਹੈ॥ਇਕਨਕੀਆਂਦਾੜਾਬਰੀਆਂਹੈ॥ਇਕਮਿਰ
 ਤਕਮਨੁਖਾਊਪਾਰਿਚਾੜੀਆਵਤੇਹੈ॥ਬੁਰਿਆਕ
 ਰਮਾਵਾਇਆਂਕੇਤਾਈ॥ਇਉਹੀਜਮਆਵਤੇਹੈ॥

ਅਰੁਆਗੇਜੋਭਏਕਰਮਕਰਤੇਹੈਸਿਸਾਗਵਿਖੋਭ
 ਨਕਉਏਵੇਯੈਸੇਧਰਮਹਣਆਵਤੇਹੈ। ਅਰੁਤਿ ੧੨੭
 ਨਕਾਰੁਪੁਰੀਕਰਤਹੈ॥ ਇਕਸੀਨਿਅੰਸੀਹੋਇਅ
 ਵਤੇਹੈ॥ ਇਕਬੈਸਨੋਕਾਰੁਪੁਰੀਇਆਵਤੇਹੈ॥ ਅ
 ਰੁਏਕਪ੍ਰਾਣੀਕੋਪਿਤਾਕਾਸਹੁਪੁਰੀਇਆਵਤੇਹੈ
 ਇਕਕੀਰਤਨੁਕਰਤੇਆਵਤੇਹੈ॥ ਇਕਸਿਮਰਨੁਕ
 ਰਤੇਹੈ॥ ਇਕਐਸੇਰੈਜੋਅਤਿਕਾਏਪ੍ਰਾਣੀਕੋਪ
 ਰਮੇਸਰੁਸਾਤਿਗੁਰੁਕਾਨਾਪੁਸਿਮਰਤੇਹੈ॥ ਉਹਾਇ
 ਭਏਭਏਤੇਹੈਸਿਸਾਗਾਅਰੁਮਿਰਤਏਕਤੇਜ
 ਮਲਏਕਕਾਪੇਗਾਛਿਆਸੀਤਜਾਰਜੋਜਨਹੈ॥
 ਅਰੁਤਿਸੁਧੇਰੁਮਹਿਬਾਹਤਪੁਰੀਹੈ॥ ਅਰੁਵ

ਇਕਾਥਿਥਾਣਈਇਆਵਤੇਹੈ

ਸਦੇਕੀਆਂ ਠਵਰਾਏ। ਜਗਾਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਤ ਜਾਇ ਵਸਤੇ ਹੈ
 ਏਕ ਗਤਿ ਜਥੇ ਏਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਉ ਜਾ ਲਗਾਇ ਕਰਿ ਜਾ
 ਤੇ ਹੈ। ਤਥਾ ਜੇਕ ਛੁਪਾਪ ਪੁੰਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੋ ਏਸ ਕੇ ਸਾਥਿ
 ਚਲਤਾ ਹੈ। ਤਥਾ ਆਤਮਾ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰਾ ਏਸ ਤ੍ਰੀਭਾਈ ਕ
 ਤੀ ਜੇ ਅਰੁ ਉਗਰ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਣਾ ਕ
 ਰਿ ਜਾਣੇ ਆਖਾ। ਅਰੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਖਿਲਾ
 ਵਤਥਾ ਜੋ ਏਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਲਛਮੀ ਤਸਤੀ ਘੋੜੇ ਗ
 ਜ ਭੂਮਾ ਅੰਦਰ ਪਾਟ ਪਟੇ ਬਰਮੁਦ ਖਤੇ ਸਭੇ ਲਗੇ ਕ
 ਹੇ ਜੋ ਅਤੇ ਰੇ ਨਾਹੀ। ਜੇ ਤੈ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਏਤੈ ਸੋ ਤੈ
 ਰੇ ਸਾਥਿ ਚਲੀ ਰਿਗੇ। ਏਤ ਬਾਤੁ ਕਾਹਿ ਕੈ ਅਰੁ ਜ
 ਲਾਇ ਕਾਰਿ ਛੇ ਰਿਪਾ ਰਿਜਾ ਤੇ ਹੈ। ਤਥਾ ਏਤ ਪ੍ਰਾਣੀ

੧) ਸੁਇਨਾਰਿਏਹਥਾਤਪਛਤਾਵਤਹੈ। ਕਤਤਹੈ। ੧੨੪
 ੭੭੬੭੭੬ਮੇਕਿਛੁਨਕੀਆ। ਤਥਗਏਮਹਿਫਸ
 ਆਂਗੁਗਏਕਰਿਲੇਤੇਕੇਸਿਗਲਪਾਇਕਰਿਜਮਗ
 ਾਇਲੇਚਲਤੇਹੈ। ਰੂ। ਰੂ। ਅੰਮੁਗਦਗਾਂਸਾਂਬਿਮਾਰ
 ਤੇਹੈ। ਪਾਪੀਜੀਉਕਉਲੇਜਾਤੇਹੈ। ਅਰੁਪੁਨਿਅ
 ਤਮਾਜੀਆਂਕਉਸੁਖਸਹਜਆਇਸਿਉਲੇਜਾ
 ਤੇਹੈ। ਪਰਲੇਪੈਰ੍ਹਾਂਏਕਸਹੀਸਜੇਜਨਬਨਾਪੈਰ੍ਹਾ
 ਹੈ। ਉਸਪੈਰ੍ਹੇਸਬੀਚਿਸਿਘ੍ਹੇਹੈ। ਉਨਸਿਘ੍ਹੇਕਉ
 ਏਖਿਕਰਿਰੁਰਤਹੈ। ਆਗੇਪਾਂਚਸਹੀਸਜੇਜਨ
 ਕਾਟੇਹੈ। ਤਥਾਲੇਤੇਕੇਕਲੇਹੈ। ਵਹੁਐਸੇਪੈ
 ਰ੍ਹਾਹੈ। ਜਾਂਮਾਂਕਸਟਕਰਿਕੇਸ਼ਾਂਗੀਤਾਹੈ। ਅਰੁ

ਪੁਨਿਆਤਮਾਜੀਆਕਉਘੋੜੇਤਬੀਆਸੁਖਵਾਸਣਾ
 ਪਾਣਕੀਆਬੀਬਾਣਾਸਾਬੀਓਤੁਪੇਰਾਈਘਾਵਤੇਹੈ॥
 ਧਰਮਤਮਾਜੀਆਕਉਆਪਹੇਏਹੁਕੀਏਦਾਨਾਗੇ
 ਜਾਇਖੜੇਤੋਤੇਹੈ॥ਤਿਸੁਪਛਿਥਾਏਰੇਤੁਕਾਪੇਰਾਹੈ
 ॥ਵਾਇਸਹੀਸਜੋਜਨਆਵਤਾਹੈ॥ਜੀਨਾਜੁਤੀਆਂਦਾਂ
 ਨੁਕੀਏਤੀਆਰੇਨੀਤਿਨਾਏਕਾਕਉਆਹੁਇਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਤੋਤੀਆਰੇਨਿ॥ਪੁਰੀਆਬਾਹਰਤੋਹੈਨਿ॥ਤਿਸਤੋਬਾ
 ਹਰਜਾਹਜੋਜਨਖਰਿਕੀਧਾਰਹੈ॥ਮਹਾਂਬੀਖਮਕਰ
 ਕੀਹੈ॥ਤਬਘੋੜੇਅਰੁਗਉਪੁਕਾਕੇਰਬਦੇਵਣਹਾ
 ਰੇਛਕਮਹਾਸੁਖੀਉਹਾਪੇਰਾਈਘਤੇਹੈਨਿ॥ਥੁ
 ਫੁੰਆਗੇਬੈਤਰਣੀਨਦੀਆਵਤੀਹੈ॥ਇਕਸਹੀਸਜੋ

ਜਨਹੈ। ਚਾਹੀਓ ਜਾਹਕੇ ਹਾਂਬੇ ਤਰਹੀ ਗਉਆਵਾਂ ਨੁਕੀ
 ਤੀਆਹੈ। ਤੇਗਉਪੁਛੇ ਪਕੜਿ ਲਘਾਵਤੀਹੈ। ਓਹਨ
 ਦੀ ਸੁਖਾਇਆ ਲਝ ਤੇਹੈ। ਆਗੇ ਅਧੇਰੇ ਪੇਰਾ ਆ
 ਵਤਾਹੈ। ਪਚੀਸਤ ਜਾਹ ਜੋ ਜਨਹੈ। ਤਹਾਂ ਮਹਾਂ ਅਧੇਰ
 ਮਹਿ ਦੀ ਪਕਾਯਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾਹੈ। ਜਿਨੇ ਲੋਕੇ ਦੀ ਪ
 ਰਵਾਨੁਕੀ ਆਹੋਤਾਹੈ। ਪੰਚਭੀਖ ਮਕੇ ਦੀ ਵੇਦਾਨੁਕੀ
 ਦੇਹੋਤਾਹੈ। ਤਬਾਨ ਕਰਦੁ ਆਹੇਤ ਬਾਧਮਾਸਾ ਲਾਤ
 ਬਾਤੀ ਰਬੇ ਕੋ ਕੀਨਾਹੇਤ ਬਾਹਾਉ ਪਰਿ ਜਲਾਇ ਰਖੀ
 ਹੈ। ਏਹ ਦਾਨ ਜਿਨੇ ਲੋਕੇ ਕੀਏਹੈ। ਤੇ ਲੋਕ ਚਾਵੇਨੇ ਮਹਿ
 ਦੇਹ ਪੇਰਾ ਲਝ ਤੇਹੈ। ਅਨੁਆਗੇ ਅਠਾਰਹਤ ਜਾਹ
 ਜੋ ਜਨਹੈ। ੧੮੦੦॥ ਤਹਾਂ ਸੂਰਜ ਕੀਤ ਪਤਮਹਾਂ ਬ

ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨੁ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਿ ਤਬਾਹੁ ਹੁਇ ਆਹੇਤ ਬਾਧਮਾਸਾ ਲਾਤ
 ੧੮੦੦॥

ਸਿਅਸ ਬਾਨੁ ਬਾ

ਤੁਤਹੋਤੀਏ।।ਜਿਨੋਜੀਅਹੁਟੇਭੇਖਟਾਇਹੋਤੇਏ।।ਤ
 ਭਵਾਈਭੁਯੋਇਵਾਏਏ।।ਪੇਰੇਉਪਾਰਿਧਰਮਸਾਥਾਪਾ
 ਣੀਪਿਵਾਏਏ।।ਬ੍ਰਹਮਦੇਵਪਰਪਾਣੀਦੀਆਏ।।ਤਿਨਕ
 ਉਉਤਾਂਆਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੇਏ।।ਪਾਪਪੁਨਕੀਨਿਮਿਤ
 ਗਉਮਾਂਦੀਆਂਹੋਤੀਆਂਹੈ।।ਪਾਪਵੈਸਾਖਉਮਾਸਿਆਂ
 ਏਏ।।ਏਏ।।ਦੁਆਦਸੀਹੋਹਕੀਜੀਦਿਨਤਿਨਕ
 ਉਗਉਆਈਹਾਂਇਸੁਨਦੀਪੁਛਪਕਾੜੀਏਘਾਇਕ
 ਰਿਤਗਵਤੀਆਂਹੈ।।ਮਹਾਂਸੁਖੀਏਘਤੇਏ।।ਛੋਆਸੀ
 ਹਜਾਰਜੋਜਨਬਾਰਹਪੁਰੀਆਂਪਹੁਤੀਆ।।ਅਗੇਜ
 ਮਪੁਰੀਆਈ।।ਤਿਸਕੇਚਾਰਦੁਆਰੇਏ।।ਇਕਉ
 ਰਥਾਦੀਸਾਰੇ।।ਇਕਉਤਹਦਿਸਾਰੇ।।ਤਿਸਰਧਛਮ

ੴ ਸਤਗੁਰੁ ਜਗਤਿ ਸਾਧਿਕੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ॥

ਏਸਾਹੈ। ਚਉਥਾਦਖਣਾਏਸਾਹੈ। ਇਕਜੀਅਪੁਰ
 ਬਦੁਆਰੇਵੜਤੇਦੇਖੋ। ਕੀਰਤਨੁਕਰਤੇਭਗਤਜ
 ਨਸਾਥੀਅਪਛਗਸਾਥੀ। ਪਗੁਜੀਨੀਇਹਪਰਮਕੀ
 ਏਖੋ। ਜੇਜੇਠਹਾੜਕੋਵਿਖੇਜਲੁਦਾਨੁਕੀਆਹੋਭਾਏ
 ਅਗੁਸੀਤਕਾਥਕੋਵਿਖੇਕਪੜੇਅਗੁਲਕਵਤੀਅ
 ਦਾਨੁਕੀਆਹੈ। ਜੇਨਪੈਰੇਵਿਖੇਮਨੁਖਚਰ
 ਏਲੀਏਹੈ। ਅਸਵਾਹੀਆ। ਅਗੁਪਰਮਵਿਖੇਤਰ
 ਯੁਰਹੈ। ਅਗੁਜੇਹੋਪਥੋਭਤੇਗਤੁਹੈ। ਅਗੁ
 ਤਾਪਿਤਾਕੀਸੇਵਾਕਰਤੇਹੈ। ਅਗੁਗੁਰੂਗੁਰੂ
 ਮਣਕੀਸੇਵਾਕਰਤੇਹੈ। ਅਗੁਬੇਦਕੋਵਿਖੇਕੋ
 ਰਤੇਹੈ। ਅਗੁਤੀਰਥਕੋਵਿਖੇਇਸਾਨੁਕਰਤੇ

੧੩੦

ਜਿਨਪੈਰੇਵਿਖੇਤਰਯੁਰਹੈ
 ਅਗੁਜੇਹੋਪਥੋਭਤੇਗਤੁਹੈ

ਤਿਆਨੁਖਪੁਰਬਕੇਦੁਆਰੇਵਫਤੇਹੋਵੇਖੇਹੋ। ਅਗਲੇ
 ਨਜ਼ੀਵਤੇਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀਆਗਰੀਆਮਾਨੀਹੋ। ਅਰੁ
 ਸਚੁਬੋਲਿਆਹੋ। ਅਗੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਕੰਛੁਦਾਨੁਕਰੇ
 ਹੋ। ਅਰੁਪਗਈਨੀਦੀਆਤੇਰਹਤੇਹੋ। ਅਰੁਕੋਧਥੇ
 ਭਾਜਤੇਰਹਤੇਹੋ। ਅਰੁਪਗਈਏਸਤ੍ਰੀਮਿਤਕਸਿ
 ਦੇਖਤੇਹੋ। ਅਰੁਪਗਈਦਰਬਕਾਥੋਭੁਲਹੀਕਿਰਤੇ
 ਆਵਿਸਨਕੇਰਗਤਹੋ। ਅਰੁਮਹਾਂਦੇਵਕੇਸੇਵਕਹੋ।
 ਸੇਆਗੇਪਸਚਮਦੁਆਰੇਜਮਪੁਰੀਵਫਾਹਿਗੇ।
 ਅਰੁਜਿਨਦੁਪਰਉਕਾਰਕੀਨਿਮਿਤਾਪਨਾਕਾਰ
 ਭੁਫਾਭੀਕਾਰਿਅਰੁਪਗਈਆਦੁਖੁਦੇਖਿਕਰਿਅਰੁ
 ਆਪਕਭਿਦੁਖੁਦੀਆਹੋ। ਅਰੁਉਸਕਦੁਖੁਦੁ

ਅਰੁਭੁਜਕਾਦੁਖਦੁਰਿਕੀਆਪੈ॥ ਅਰੁਜੇਮਾਨੁਖਦਾਇ
 ਆਮਾਨੁਭੈ॥ ਅਰੁਜੇਧਰਮਕੀਥਾਤਾਕਾਰਿਕਾਰਿਧਰਮੁਕ
 ਰਤੇਭੈ॥ ਅਰੁਅਭਿਰਧਾਸਤੇਧਰਮੁਕਾਵਤੇਭੈ॥ ਤਿਮਾਨੁ
 ਖਭੁਤਰਦੁਆਰੇਵਰਤੇਭੈ॥ ਅਰੁਜੀਨਤਏਕਰਮਕੀ
 ਏਨਤੀ॥ ਗਾਇਵੇਖੇਸੰਗਏਭੈ॥ ਅਰੁਜਮਕੀਕਰਮ
 ਰਤੇਜਾਤੇਭੈ॥ ਸੇਪਾਪੀਵੇਖੇ॥ ਜਿਨਤਏਯਕਰਮਕੀਏ
 ਭੈ॥ ਜੇਦੁਸਟਏਦੁਗਚਾਗੀਭੈ॥ ਅਰੁਗੁਰਵੇਵਤੇਥੇਮੁਖ
 ਭੈ॥ ਅਰੁਪੁਰਾਣਅਰੁਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਨਾਨਿਦਕਰਤੇਭੈ॥ ਆ
 ਤਪਿਤਾਕਭਿਨਾਜੀਮਾਨਤੇ॥ ਅਰੁਵਿਸਾਸਘਸੀਭੈ॥
 ਅਰੁਗਰਭਾਗੀਗਵਤੇਭੈ॥ ਪਾਪਕਾਰਿਕੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਅਰੁ
 ਗਭੁਕਾਘਾਤੁਕਰਤੇਭੈ॥ ਅਰੁਗਭੁਅਕੇਘਰਮਾਹਿ

੭੩੨

ਦੁਸਟੁਕਰਤੇਯੈ॥ ਅਗੁਜੀਸਕਾਦੁਖਾਈਆਹੋਤਰੇ
 ॥ ਤੀਸਕਉਮਾਰਤੇਯੈ॥ ਅਰੁਪਗਈਇਸਤੀਸਿਉਮੇ
 ਏਕਰਤੇਯੈ॥ ਅਰੁਕੁੜੀਸਾਖਭਰਤੇਯੈ॥ ਅਗੁਥੀਰਖ
 ਰੁਕਾਟਤੇਯੈ॥ ਅਰੁਪਗਈਸੀਵਤੀਨਤੇਯੈ॥ ਅਗੁਅੰ
 ਕਪਾਪਕਰਤੇਯੈ॥ ਅਗੁਉਨਕੀਹਚਿਤਵਨਾਪਾਪਮਰਿ
 ਰਹਤੀਯੈ॥ ਸੇਜੀਵਦਖਲੈਦੁਆਰੇਜਮਪੁਰੀਕੇਹੋਏ
 ॥ ਫਿਰਿਆਗੇਨਾਸਕੇਤੁਗਜੇਧਰਮਗਾਇਕੀਸਤਾਮ
 ਰੀਅਗਈਆ॥ ਤਹਾਂਧਰਮਗਾਇਕਾਦਰਸਨੁਕੀਅ
 ਤਹਾਂਬਡੀਸਤਾਯੈ॥ ਤਹਾਂਧਰਮਗਾਇਕੇਠਾਯੈ॥ ਤਹਾਂ
 ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕਉਜਮਕੰਕਰਏਜਗਈਖੜਾਕਰਤੇਯੈ
 ॥ ਤਬਆਗੇਤੇਗਜੇਧਰਮਕਾਮੁਖਾਸਿਆਮਯੈ॥ ਅ

ਹੁਅਹੁਵਰਦੇਹਸੁਵਰਨਜੇਸੀਐ। ਤਬਗਜਾਧਰਾਮੁਦੁ
 ਤਾਕਉਕਹਤਾਐ। ਜੋਚੰਤ੍ਰਗੁਪਤਏਆਕਰਤੇਐ। ਅ
 ਹੁਜੋਕਿਛੁਇਸਪ੍ਰਾਣੀਪੁਨਪਾਪਕੀਏਹੋਤੇਐ। ਅਰੁਛ
 ਪਿਕਾਰੀਕੀਏਹੋਤੇਐ। ਅਰੁਪਤੁਕਾਰੀਕੀਏਹੋਤੇਐ।
 ਸੇਸਭਪਾਪਪੁਨਾਚੰਤ੍ਰਗੁਪਤਕਾਰੀਏਤੇਐਧਰਮਗੰਞ
 ਪਾਏ। ਅਰੁਧਰਮਗੰਞਾਦੇਖਿਕਾਰਿਪਾਪਅਰੁਪੁਨਇ
 ਸਕੇਵੀਚਾਰੀਕਰਤਾਐ। ਜਮਦੁਤਾਕਉਕਹਤਾਐ।
 ਜੋਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕਉਪਹਛੇਪਾਪਕਾਛਛੁਨਰਕੁੰਤੋਰੁ
 ਅਰੁਨਰਕਅਠਾਰਹਐ। ਜੇਸੇਪਾਪਕੀਏਹੋਤੇਐ।
 ਤੇਸੇਨਰਕਕਉਚਛੀਏਤੋਐ। ਇਕਕੁੰਤੀਨਰਕ
 ਏ। ਜੇਕੁੰਤੀਨਰਕਮਾਰਿਪਾਈਤੇਐ। ਅਰੁਜਮਦੁ

੧੩੩

ਤਮਾਗਤੇਐ॥ ਅਹੁਏਜਤੇਐ॥ ਜੀਨਹੁਏਹਪਾਪਕੀਏ
ਐ॥ ਸੇਕਉਣਪਾਪਐ॥ ਜੀਸੁਬ੍ਰਹਮਣੁਮਾਰਿਆਹੈ
॥ ਅਹੁਗਉਮਾਰੀਹੈਐ॥ ਅਹੁਨਿਰਾਪਧਾਧਜੀਅਮਾਰੇ
ਹੈਐ॥ ਪਸੁਪਛੀਤੇਏਕਾਗਿ॥ ਸੇਮਾਨੁਖਕੁੰਭੀਨਰ
ਕਿਏਜਾਈਤੇਐ॥ ਅਹੁਕੁੰਭੀਨਰਕੁਕੇਸੋਐ॥ ਜੀ
ਸਕਾਮੁਖੁਘੋੜੇਜੈਸਾਐ॥ ਅਹੁਤਏਵਿਸਥਾਹੁਵਰਾ
ਐ॥ ਅਹੁਉਸਮਾਹਿਕੀਕੁਐ॥ ਅਹੁਪੁੰਰਕਤਐ॥ ਅਹੁ
ਮਹਾਂਦੁਰਗੀਧਕੁੰਭੀਨਕਕੁਐ॥ ਤਿਸੁਮਹਿਜਾਇ
ਪਾਈਤੇਐ॥ ਕਈਵਰਖਪਏਹੁਤੇਐ॥ ਜਾਪਾਧਭੇ
ਗਪਹੁਚਤੇਐਤਾਕਛੀਤੇਐ॥ ਦੁਸਰਾਅਗੇਮਹਾਂ
ਹੁਰਨਰਕੁਐ॥ ਜਿਥੈਪਾਪਕੀਏਹੈਸੋਤੁਈਹਾਂਭੋਗੁ

॥ ਤੰਨਪਾਪਾਂ ਕਰਵਿ ਰਵਾ ਜਿਨੈ ਅਗੀਮ ਜਾਹ ਗਾਸਿ
 ਕੀ ਆਇ ॥ ਅਰੁ ਅਤਖੁ ਵਸਤੁ ਖਾਈ ਆਇ ॥ ਅਰੁ
 ਗਰਭ ਪਾਤਕ ਰਾਇ ਹੀ ॥ ਅਰੁ ਗੁਰੁ ਕਉ ਪਾਤੁ ਕੀ
 ਆਇ ॥ ਜਿਨੈ ਕੀਆਂ ਮਾਗੀ ਆਇ ॥ ਤੇ ਪਾਪੀ ਜੀਉ
 ਜਿਨੈ ਏਹ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹੈ ॥ ਜੇਹੁ ਗਰਕ ਮਾਹਿ ਪੜ੍ਹ
 ਤੇ ਹੈ ॥ ਤੀਸਰਾ ਆਗੇ ਅਵਰ ਤੇ ਲਜੀ ਤਨ ਭੁਕੋ ਭੁ
 ਕੀ ਨੀ ਆਇ ਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਏਹ ਪਾਪ ਕਰਵੇ ਹਰੇਖ
 ਤੇ ਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਥੀ ਗਣੀ ਭੁਖਾ ਸਿਲੀ ਤੀ ਹੈ ॥ ਪਰ
 ਅਥਵਾ ਖੇਤੁ ॥ ਅਰੁ ਥੀ ਗਣੀ ਇਸ ਤੀ ਥੀ ਸਿਲੀ ਤੀ
 ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਚੋਗੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੀਵਨ ਕਰੀ ਹੋਵੈ ॥ ਅਰੁ
 ਨੀਵੇ ਆਥੀ ਗਣੀ ਕਰ ਤੇ ਹੈ ॥ ਤੇ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਜੀਵਿ

੧੩੪

ਲਜੰਤਨਰਕਮਾਰਿਪੜਤੇਏ॥ ਆਚੁਓਥਾਗੁਰੁਜੁਪਾ
 ਰੁਏ॥ ਅਰੁਕੜਏਕੀਨਿਆਈਪਾੜੀਆਖਉਲਤਾ
 ਏ॥ ਤਿਨਾਵੇਖੇਪਾਪਜੀਵਾਜੀਨਹੁਏਤਪਾਪਕੀਏਤੋ
 ਏ॥ ਸੇਉਸਮਾਰਿਪੜਤੇਏ॥ ਜੇਬਸਤਾਬਿਗਨੇਚੁਗਾ
 ਵਤੇਏ॥ ਅਰੁਜੇਗੁਰਪਾਸਤੋਵੀਦਿਆਪਾੜੀਕਰਿਏ
 ਮੁਖਹੋਤੇਏ॥ ਅਰੁਹੋਰਸਕੇਗੁਜਗਾਮਾਰਿਬਖੀਲੀ
 ਕਰਤੇਏ॥ ਅਰੁਗਵਾਇਦੇਤੇਏ॥ ਏਹੁਪਾਪੁਜਿਸੁ
 ਗੁਰਪਾਉਤੇਏਏਏਏਏਗਾਇਆਏ॥ ਸੇਗੁਰੁ
 ਜੀਤਕੜਾਏਨਰਕਮਾਰਿਪੜਤੇਏ॥ ੪॥ ਪੰਜਵਾਨਾ
 ਗੋਖਰੇਕੀਧਾਰਜੇਸਾਨਰੁਏ॥ ਤਿਸੁਮਾਰਿਏਧਾਪ
 ਕਰਣਹਾਰੇਪੜਤੇਏ॥ ਜੀਨਹੁਥਾਣਕਾਂਕਾਤਥਾਇ

ਗੇਅਵਰੁਹੈ॥ਜੀਸੁਪਾਉਚੁਘਾਇਅਹੋਵੈ॥ਸੋਪਾਉ
 ਕੇਕੜਾਹੈਮਹਿਤਲੀਤਾਹੈ॥ਤਿਲਕੇਦੁਗਵਣੇਹੈਤੇ
 ਲਕੇਕੜਾਹੈਮਹਿਤਲੀਤੇਹੈ॥੧੩॥ਤਿਰਵਾਂਨਰਕੁਆ
 ਗੇਅਉਰਹੈਅਗਨਿਕਿਰਕਾ॥ਤਥਜਮਦੁਤਪ੍ਰਣੀ
 ਕਉਉਸਮਾਹਿਮੇਲਤੇਹੈ॥ਤਥਏਤੁਪ੍ਰਣੀਅਗਨ
 ਕੌਰੁਮਾਹਿਪੜਤਾਨਾਹੀ॥ਤਥਏਤੁਕਰਤਾਹੈ॥ਮੁਏਕ
 ਉਈਯਾਤ੍ਰੇਖਾਣਾਗਤੀਹੈ॥ਮੁਏਕਉਪਾਨੀਪੀਲ
 ਵਹੁ॥ਤਥਜਮਦੁਤਕਰਤੇਹੈ॥ਜਿਰੇਪਾਪੀਤੇਮਾਨੁ
 ਖਜਨਮਪਾਇਕਾਰਿਤੇਏਤੁਤੀਦਾਨੁਨਾਤੀਕੀਆਏ
 ਕਗ੍ਰਾਸਮਨਿਕਾਜੇਵਤੇਬੈਠੀਆਕੀਸੀਕਉਨਾਹੀ
 ਦੀਆਅਹੁਥ੍ਰਮਣਾਜਿਵਾਏਨਾਹੀਦੀਆਹੀ

੧੩੭

ਤਕਾਸਟੀਆਨਾਹੀ॥ ਅਨੁਨਾਅਤੀਤੁਨਾਗੁਰਤਾਈ॥ ਜੀ
 ਵਾਇਆਰੇ॥ ਅਨੁਜੇਵਦੇਬੈਠੇਬੈਸਿਤਗਬਿਖੇਅਤੁ
 ਤੀਲੀਕਗੀ॥ ਰੇਪਾਪੀਅਬਤੁਕਗਮਤੋਗੁ॥ ਇਕਾਇ
 ਆਂਬੈਠੀਖਾਇਆਰੇ॥ ਤੁਇਸਮਾਹਿਪੜ੍ਹਸਤੁ॥ ਅਪੁ
 ਨਾਨਗਮਭੋਗੁ॥ ੧੦॥ ਚਉਦਵਾਂਆਗੇਨਰਕਾਗਾਇਆ
 ॥ ਜੀਸਥੀਚੁਏਤੇਕੇਖਭਿਏ॥ ਅਨੁਤਪਾਇਪਰੋਤੇ॥
 ॥ ਜੀਨਹੁਪੁਰਖੁਹੁਪਗਾਈ॥ ਇਸਤੀਭੋਗੀਏ॥ ਜੇਉਜੇ
 ਹੀਆਇਸਤੀਆਏਤੇਕੀਆਕਾਰਿਕੈਅਨੁਤਪਾਈ
 ਤੀਏ॥ ਅਨੁਤਪਾਇਕਰਿਉਨੋਕੇਗਾਇਸਾਬਿਉਹ
 ਪੁਰਖਛਗਾਈਤੇਏ॥ ਅਨੁਜਿਨਹੁਇਸਤੀਆਂਆ
 ਪਣਾਪੁਰਖੁਛਗੈਆਰੇ॥ ਆਗੇਅਉਹਪੁਰਖੁਕਉ

ਦੇਖਿਕਾਰੀਮੋਹੀਆਹੋ॥ਅਗੁਬਿਕਰਮੁਕੀਆਹੋ॥ਤਿ ੧੨੮
ਨਾਂਇਸਤੀਆਕਉਲੋਤੇਕੇਬਿਰਸਾਬਿਲਗਾਈਤਾਹੋ
ਅਗੁਅਪਣੇਕਰਮਕੀਏਤੁਚਤੀਆਹੋ॥੧੫॥ਪੰਦ੍ਰ
ਹਵਾਆਗੇਨਰਕਹੋਹੋ॥ਜੀਨਹਪੁਰਖਤੁਬ੍ਰਹਮਣ
ਛਤੀਉਦ੍ਰਵੈਸਮਦੁਪੀਆਹੋ॥ਅਗੁਜੀਨਤਮਪਣੇ
ਜੀਅਕੋਨਿਮਿਤਜੀਅਮਾਰੇਹੋ॥ਪਸੁਪਛੀਅਗੁਉ
ਨਕਾਮਾਸੁਖਾਈਆਹੋ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਮਾਹਿਸਿਕਾਗੁ
ਇਕਾਰਿਪਾਈਤਾਹੋ॥ਅਗੁਜਲਤੇਤੁਏਕੁਕਤੇਹੋ॥
॥ਆਪਮਾਰੇਕਾਮਹਾਦੇਖਾਹੋ॥ਜੇਮੋਲਿਆਹਿਖਾਉ
ਤੇਹੋ॥ਤਿਨਕਉਭੀਵੇਖੁਹੋਪਰਮਾਸਕਾ॥ਅਗੁਬੀਨਾਮ
ਪਰਾਧਜੋਪੁਰਖਇਸਤੀਕਉਛੇਰਤੇਹੋ॥ਉਨਤੁਪੁਰ

ਖਹੁਕਉ ਸਿੰਘ ਸਿਆਲ ਸੁਕਰਕਾ ਗਾਖਾ ਤੇਰੇ ॥੧੬॥
 ਸੋਲਵਨ ਰੁਏਕ ਅਉਰੁਤੀ ਅਨੇਕੀ ਠਵਰੇਖੀ
 ਤਹਾਂ ਅਨੇਕ ਜੀਵ ਰੋਵਤੇ ਹੈ ॥ ਰਿਉਗਾਨ ਰੁਕਉ ਸਕਾ
 ਨਾਉ ਹੈ ॥ ਅਹੁਗਾ ਜੇਗਾ ਜਾਵੇ ਪੈਰੇ ॥ ਏਕ ਰਿਆਧਰ ਮਕ
 ਰਤੇ ਹੈ ॥ ਆਨਿਆਇ ਤੇਜੋ ਪਰਜਾ ਕਉ ਬੀਨਾ ਅਪ
 ਰਾਧ ਤੇ ਮਾਰੇ ਰੂਰਤੇ ਹੈ ॥ ਅਹੁਜੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬੇਦ ਪਾਵਿ
 ਕਾਰ ਬੇਦ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਏ ਅਕੇਲੀ ਏ
 ਪਾਖਰੁ ਕਰਮ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਅਹੁਆਗੇ ਜੋਖੜੀ ਪਤਰ
 ਕਰਮ ਤਬ ਵੇਦ ਕਰਮ ਤਬਾਸਿ ਗਾਧੁ ਆਦਸੀ ਸਿ
 ਕ੍ਰਾਤਿ ਉਮਾ ਸਿਆਵਿਤੀ ਪਾਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਚਉਕਾ
 ਸੁਚਮ ਜਨੇਉ ॥ ਤਿਲਕ ਮਾਲਾ ਏਹ ਕਰਮ ਨਾਹੀ ਕ

ਰਤੇਯੈ॥ ਗਾਇਤੀਤਰਪਣੁ॥ ਜਿਵੈਸਸੁਦ੍ਰਵਨਤੇਬੇਖੁਖੈ ॥੧੩੮॥
ਅਰੁਗੁਰੁਨਾਹੀਕਰਤੇਯੈ॥ ਸੋਭਿਸਰਿਉਗੁਨਰਕਮਾਤਿ
ਪੜਤੇਦੇਖੋ॥ ਰਿਉਗੁਨਰਕਕੈਸਾਯੈ॥ ਜਿਉਤਤੀਰੇਤੁ
ਤੁਯੈ॥ ਜਿਉਸੁਗੁਰੁਤਪਾਇਕਰਿਗੁਰੁਤਾਯੈ॥ ਉਯੰਭਿ
ਪਇਪੜਤੇਯੈ॥ ਅਰੁਆਜੁਜੁਯੈ॥ ਇਰੋਵਤੇਯੈ॥ ਤਬਆਨੁ
ਖਉਸਨਰਕਮਾਤਿਰੋਵਤੇਦੇਖੋ॥੧੩੯॥ ਸਤਗੁਰਵਾਂਸਰ
ਕੁਆਗੇਅਉਰਯੈ॥ ਤਿਸਠਉਤ੍ਰਕੋਵਿਖੇਨਾਸਕੇਤਪਤ
ਦੇਖਤਾਂਥਾ॥ ਜੋਜੀਵਰਾਕਸਯੈ॥ ਜਿਨਕੇਵਰੇਕੋਸ
ਗੀਰਯੈ॥ ਜਿਨਾਕੀਆਵਡੀਆਂਆਰਜਾਯੈ॥ ਸੇਜਮ
ਏਕੋਕਿਉਕਾਰਿਆਵਤੇਯੈ॥ ਤਬਆਗੀਅਚੋਤੀ
ਯੈ॥ ਧਰਮਾਨੇਕੀਗਾਕਸਕਉਏਆਵਹੁ॥ ਤਬਜਮ

ਦੁਤਜਾਤੇਹੈ॥ ਉਨਾਸਾਥੀਜੁਪਕਰਤੇਹੈ॥ ਆਵਤੇਨਾਹੀ॥
 ॥ ਅਗੁਜਮਦੁਤਕਉਮਾਹਿਕਫਤੇਹੈ॥ ਤਬਜਮਦੁਤਰ
 ਜੇਪਾਹਿਜਾਇਪੁਕਾਰਤੇਹੈ॥ ਤਬਧਰਮਗਜਾਬਹੁੜੀ
 ਬਹੁਤਸੈਸਦੇਕਾਰਿਭੋਜਤਾਹੈ॥ ਤਬਜਾਇਕਾਰਿਕਾਏ
 ਜੁਪੁਕਰਤਾਹੈ॥ ਮੁਗਦਗਾਂਸਾਥੀਅਗੁਪਥਗਾਂਸਾਥੀਜੁ
 ਪੁਕਰਤੇਹੈ॥ ਤਬਮਾਹਿਕਾਰਿਛੇਆਵਤੇਹੈ॥ ਤਬਏ
 ਭਨਰਭਚੁਹੈ॥ ਤਿਸੁਨਰਕਮਾਹਿਮੇਲਤੇਹੈ॥ ਟਹਿਏ
 ਸੁਤੇਕਾਫਕਾਰਿਅਗਨਿਕੁੰਡਮਾਹਿਮੇਲਤੇਹੈ॥ ੧੮
 ਤਬਨਾਸਕੇਤੁਕਹਤਾਹੈ॥ ਏਕਅਠਾਰਵਾਨਰਭ
 ਅਉਰੁਤੀਹੈ॥ ਇਸੁਸੀਸਾਰਮਾਹਿਕੁਮਉਪਰਿਪਰ
 ਸਿਧਹੈ॥ ਰੇਭਾਈਦੇਖਹੁਜੇਕੁਸਟੀਹੈ॥ ਆਨੁਖਤਬ

੧੪੦
 ਰੋਗੀ ਤੈ। ਤਬਾਬੀ ਦੀ ਖਾਨੇ ਪੈ। ਅਹੁਸ ਦਾ ਛਿਰ ਤੇ ਪੈ ਅ
 ਪਦੇ ਪੇਟ ਭਰ ਦੇ ਕੇ ਲੀਏ ਜਤਨ ਕਰ ਤੇ ਪੈ ਅਹੁਸਾ ਹੀ ਭਰੀ
 ਤਾ। ਇਹ ਬਾਤ ਪਗ ਸੀ ਧਰੇ। ਤੁਮ ਅਪਣੀ ਅਖੀ ਦੇਖ
 ਨ। ਤਬ ਛਿਰੀ ਰਖੀ ਸਰਕਰ ਤੇ ਪੈ। ਨਾਸ ਕੇਤ ਕਥੀ।
 ਜਿਹੇ ਨਾਸ ਕੇਤ ਜੀ ਸਿਆਗ ਮਾਹਿ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਵਸ ਨੁਕਿਸ
 ਭਾਂਤ ਪੈ। ਜਿਸੇ ਸੋਗਾਂ ਤਿਕੋ ਵੇਖੋ ਪਖੋ ਗੁਬੀਰ ਕੇ ਖਿਵੇ
 ਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਪੈ। ਤਿਉ ਆਵਾਹ ਵਣੁ ਸੀ ਸਾਹੁ ਪੈ। ਹਮ
 ਬਹੁਤ ਚੁਰ ਤੇ ਪੈ। ਜਿਉ ਪੈ ਚੁਲਤਾ ਮਾਨੁਖ ਜਾਇਕ
 ਰਿਛਾਂ ਉਥੈ ਠਹਰੈ ਬਕਾਤੁ ਆ। ਤਿਸ ਤੇ ਛੇਰਿ ਉਠਿ
 ਚਲਤਾ ਪੈ। ਤਿਸੇ ਹੀ ਸਿਆਕੇ ਵੇਖੋ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਜਨਮ

ਚੈ। ਤਬ ਰਖਿ ਸਿਕਾਹਿ ਆਪਿ ਨਤੁ ਨਾਸ ਕੇ ਤਜੋ ਜਮ ਬੈ
ਕ ਦੇਖਿ ਆਇ ਆਇ। ਅਹੁ ਜਮ ਕਉ ਐਸਾ ਗੀ ਆਨੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇ ਆਪੁ ਰੁਜੀ ਆਗੇ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਕਾ ਭੀ ਛੁਟੈ।
ਜੇ ਏਹ ਲੋਕ ਪੁੰਨ ਦਾ ਨ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਅਹੁ ਏਹ ਛਲ ਜੋਤੁ
ਦੇਖਿ ਆਇ ਆਇ। ਜੇ ਭੀ ਰੀਤ ਪਾਕਾਰਿ ਕਰਿ ਸੁਨਾਵਹੁ
। ਤਬ ਨਾਸ ਕੇ ਤੁਕ ਹਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਥੰਭੀ ਮੇ ਦੇਖਿ ਆਇ ਆ
ਹੈ। ਜੇ ਭੀ ਮੇ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਉਸਕਾ ਮਾਗੁ ਕੋ ਮ ਬੁਝੈ।
। ਅਹੁ ਪੈਰੇ ਮਾਹਿ ਥੀ ਰਖੈ। ਜੇ ਸਫਲੇ ਹੈ। ਜੇ ਛਲਖ
ਏ ਕੋ ਹੈ। ਅਹੁ ਥੀ ਬਾਣੁ ਉਪਰਿ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਤੇ ਹੈ। ਅਹੁ
ਜੇ ਈਹਾ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮ ਮਾਤ ਲੋਕ ਦਾ ਨ ਕੀਏ ਹੋਤੇ ਹੈ।

ਸੋਦਾਨਉਹਾਂਗਾਹਵੀਚਿਆਇਪਾਤਿਹੋਤੇਹੈ। ਸੋਈਖ ੧੧੧
ਤੇਹੈ। ਅਗੁਅਉਗਜੀਨਹੁਜੀਅਹੁਪੁਨਕੀਏਹੈ। ਪਿਪੁ
ਖੀਗਮਾਖਿਓਹੁਮੀਠੀਈ। ਮਿਠਾਂਈਆਂਵਸਤੁਗਸ
ਕਸਾਤਿਨਕਉਆਇਪਾਤਿਹੋਤੇਹੈ। ਅਗੁਇਕਸੁ
ਗਗਕੋਵੇਖੇਜੀਨਹੁਈਆਹੈ। ਉਨਕੇਅਗੋਥੀਨ
ਬਜੀਤਬਜਤੇਹੈ। ਅਗੁਨਾਇਕਾਗਾਵਤੀਹੈ। ਅਗੁ
ਅਨੇਕਗਾਹੇਬਸਤੁਸਾਥੀਪਾਤਿਗਈਐਹੈ। ਅਗੁਪਰ
ਮਾਤਮਾਜੀਆਕਉਦੇਖਿਕਾਰਿਉਠਿਖੜੀਆਂਹੋਤੀਆ
ਹੈ। ਅਗੁਕਹਤੀਆਹੈ। ਜੀਆਈਐਹਮਾਇਕਠੇਹੈ
ਹੁੰਗੋ। ਅਗੁਸਿੰਘਾਸਣਾਕੋਵੇਖੇਉਨਕਉਬੈਠਾਵ
ਤੀਆਹੈ। ਅਗੁਬੈਠਾਇਨਹਿਕਈਚੋਆਲਗਾਵ

ਤੀਆਹੋ। ਕਈ ਪਖੋ ਕਰਤੀਆਹੋ। ਕਈ ਚੋਜ ਕਰਤੀ
ਆਹੋ। ਅਹੁ ਉਹਾ ਅਪਛਰਾਂ ਸਿਉ ਖੋਲਤੇ ਹੋ। ਜਿਨਹ
ਏਹ ਦਾਨ ਕੀਏ ਹੋ ਤੇ ਹੋ। ਕਉਣ ਕਉਣ ਦਾਨਾ ਜਿਨਹ
ਤਲਾਇ ਖੁਦਾਏ ਅਹੁ ਖੁਹੇ ਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਵਰੇ ਦਾ
ਨਬਾ ਮਣਾ ਕਉਦੀਏ ਹੋ ਤੇ ਹੋ। ਅਨੁ ਅਛੇ ਕਪੜੇ
ਗਹੇ ਭਾਂਡੇ। ਸਿਹਜਾ ਭੁਮਾਂਦਰ ਸੁਵਰਨ ਕੁਪਾਤਾਂ
ਬਾਪੀ ਤਲ ਗੁਲੀਆ ਕਪੂਰ ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ
ਏਹ ਵਸਤੁ ਦੇਵਣ ਹਾਰੇ ਉਸ ਸੁਰਗ ਕੋ ਵੇਖੇ ਜਾਇ
ਵਸਤੇ ਹੋ। ਪਾਰਿਛੇਧ ਰਮ ਰਾਜੇ ਪਾਰਿਛੇ ਜਾਤੇ ਹੋ। ਧ
ਰਮ ਗਹੇ ਲੇਹ ਜੂਰਿ ਖੜਾ ਕਰਤੇ ਹੋ। ਤਬ ਗਜਾ ਪਰ
ਮੁਆਗੀਆ ਕਰਤ ਹੋ। ਜੂਏ ਸਕਉ ਉਸ ਸੁਰਗ ਕੋ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੨ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੈ ॥ ਅਰੁ ਸੁਰਗ ਕੋਇ
 ਖੋਜੀਐ ਰਮਾਤਮਾ ਦੇਖੇ ਆਨੰਦ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ॥ ਅਰੁ ਜਿ
 ਨਹ ਮਾਨੁਖ ਹੁਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ॥ ਅਰੁ ਪੁਜੀ ਕਰੀ
 ਐ ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੀਐ ॥ ਅਰੁ ਆਪਣੇ ਮ
 ਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਅਰੁ ਦਾਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ॥ ਜਥਾ
 ਸਕਤ ਹੋਵੈ ॥ ਕਿੰਦ ਮੁਝ ਛਲਤਾ ਨਿਅਥਿਤ ਕੁਦਾ
 ਐ ॥ ਅਰੁ ਜਿਦਾਇਆ ਜੇ ਹਰਖ ਸੇਤੀ ॥ ਤਬ ਏ ਪੁਰ
 ਨੁ ਬਿਰਧ ਜੇ ਇਕਾ ਰਿਛੈ ਲਕਾਰਿ ਅਗੁਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੈ
 ਐ ॥ ਤ੍ਰਿਸਟੀਤਾਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਜੇ ਮਜਗ ਕੀ ਏਹੋ ਤੈ
 ਅਰੁ ਕਮਲਾ ਲਸਕਾਰਿ ਨਹੀ ਕਰੀਐ ॥ ਅਰੁ ਸ

ਭਸਜੀਆਕੋਵੇਖੇਦਾਇਆਗਾਖੀਹੈ। ਅਗੁਤਿਕੁਛੁ
ਅੰਨੁਦਾਨੁਦੇਤੇਹੈ। ਅਗੁਪਗਮਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕਥਾਕੀਰਤ
ਨੁਕੰਨੀਸੁਣਤੇਹੈ। ਅਗੁਸਚੁਬੋਲਤੇਹੈ। ਅਗੁਤਪਿਸਿ
ਆਜੋਗਕਰਤੇਹੈ। ਅਗੁਤੀਰਥਾਇਸਨਾਨੁਕਰਣੇਜਾਤੇ
ਹੈ। ਅਗੁਕੇਦਰਸਨਤਥਾਸਾਧਕੇਦਰਸਨਕਰਣੇਜਾਤੇ
ਹੈ। ਤੇਓਸੁਗਕੋਵੇਖੇਦਸਤੇਹੈ। ਅਗੁਦੇਦਪਾਠਪੜ੍ਹ
ਤੇਹੈ। ਅਗੁਤਪਾਸਿਆਕਰਤੇਹੈ। ਅਗੁਸਿਧਿਆਤਰਪ
ਦੁਗਾਇਤੀਖਤੁਕਰਮਕਰਤੇਹੈ। ਅਗੁਣੇਤੋਕਾਕੀਰਥਿ
ਆਂਕਰਤੇਹੈ। ਅਗੁਗਊਬ੍ਰਹਮਣਕਸਿਵਾਕਰਤੇ
ਹੈ। ਅਗੁਸੰਗ੍ਰਾਮਕੋਵੇਖੇਸਨਮੁਖਹੋਇਕਰਿਮਰਤੇ
ਹੈ। ਅਗੁਬੁਝਤੇਹੈਸਨਮੁਖਹੋਇਕਰਿਮ। ਅਗੇਵੇਸੁ
ਦਿਅਗੁਜੇਖਕੀਅਪਣਾਧਰਮੁਕਰਤੇਹੈ।

ਸੁਚਿਤਸੀਲਤੋਇਗਉਕਉਚਗਵੈ। ਅਰੁਸੰਭਨ ੧੦੨
 ਕਉਨਿਵੈ। ਅਰੁਵੈਪਾਗਵਿਖੇਸਚੁਬੋਲੈ। ਅਰੁਸੁਦੁ
 ਅਪਣੇਧਗਾਵਿਖੇਹੋਵੈ। ਸਚੁਬੋਲੈਅਰੁਦਾਇਅ
 ਵਤੁਹੋਵੈ। ਅਰੁਗਉਬਹਮਰਿਕੀਗੁਰੁਅਰੁਫੁਰ
 ਰਾਈਅਰੁਅਥਿਤਕੀਅਤੀਤਕੀਸੇਵਾਕਰੇ। ਏਹ
 ਚਾਰਿਵਰਨਾਬੀਬਾਣਕੇਵਿਖੇਚੜ੍ਹੇਮੇਜਤੇਦੇਖੋ। ਅ
 ਰੁਪਾਂਚਜਗਕੇਕਰੇਹਾਰੇਅਰੁਪਾਚਅਗਨਿਕੇਸਾ
 ਧਣੇਹਾਰੇਗਤ੍ਰਿਵਿਭਿਚੁਹਾਦਿਸਿਅਰੁਪਚਵੀਸਿ
 ਰਤਏਬਾਣਿਕਾਰਿਤਪਾਸਿਆਕਰਤੇਹੈ। ਅਰੁਭੁਖਿ
 ਆਕਉਦਾਂਨੁਕਰਤੇਹੈ। ਤਿਨਾਂਜੀਆਂਕਉਆਗੇਜ
 ਤਾਵਾਸਗਥਿਪਾਰਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੇਹੈ। ਚੌਰਿਉਨਾਂਪ

ਗੰਗਾਦੀਵਸਤੇਹੈ। ਅਗੁਜੀਨਦੁਪਮਾਖਿਉਗਸਕ
ਸਫਾਜਨਕਪਛੋਬੀਜਨਭੋਜਨਭਲੇਮਿਸਟਨਸੁਵਰ
ਨਕਪਛੋਰੂਪਮੋਤੀਮਾਣਕਪਰਵਾਏਗੁਲੀਅੰਕ
ਪੁਰਖਉਗਸਗਲਵਿਧਾਂਜੀਨਦੁਪਰਮੇਸਰਕੇਅ
ਗਬੰਦਾਨੁਕੀਲੀਆਹੈ। ਜੋਬੰਦੇਠਕਉਜਾਇਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਹੋਤੇਹੈ। ਅਗੁਜੁਤੀਆਂਛਾਂਗਲਾਪ੍ਰਾਣੀਆਂ
ਭਰੀਆਹੋਈਆ। ਭਾਰੇਪੋਛੇਹਾਬੀਉਠਗਰੀ
ਆਪ੍ਰਾਣੀਦਾਨੁਕਰੇਹੈ। ਜੋਗੰਪ੍ਰਥਕਉਣਕਹੀਐਹੈ
ਇਹਜੇਸੁਰਗਕੇਵਿਖੇਗਾਵਤੇਹੈ। ਅਗੁਠਕੁਰ
ਕਾਜਸੁਕਰਤੇਹੈ। ਅਗੁਜੀਨਦੁਕੀਲੀਆਂਦਾਨੁਕੀ
ਲੀਆਹੈ। ਪਰਮੇਸਰਕੇਅਰਥ। ਅਗੁਭਲੀਆਂਦ

ਗੰਗਾਦੀਵਸਤੇਹੈ। ਅਗੁਜੀਨਦੁਪਮਾਖਿਉਗਸਕ
ਸਫਾਜਨਕਪਛੋਬੀਜਨਭੋਜਨਭਲੇਮਿਸਟਨਸੁਵਰ
ਨਕਪਛੋਰੂਪਮੋਤੀਮਾਣਕਪਰਵਾਏਗੁਲੀਅੰਕ
ਪੁਰਖਉਗਸਗਲਵਿਧਾਂਜੀਨਦੁਪਰਮੇਸਰਕੇਅ
ਗਬੰਦਾਨੁਕੀਲੀਆਹੈ। ਜੋਬੰਦੇਠਕਉਜਾਇਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਹੋਤੇਹੈ। ਅਗੁਜੁਤੀਆਂਛਾਂਗਲਾਪ੍ਰਾਣੀਆਂ
ਭਰੀਆਹੋਈਆ। ਭਾਰੇਪੋਛੇਹਾਬੀਉਠਗਰੀ
ਆਪ੍ਰਾਣੀਦਾਨੁਕਰੇਹੈ। ਜੋਗੰਪ੍ਰਥਕਉਣਕਹੀਐਹੈ
ਇਹਜੇਸੁਰਗਕੇਵਿਖੇਗਾਵਤੇਹੈ। ਅਗੁਠਕੁਰ
ਕਾਜਸੁਕਰਤੇਹੈ। ਅਗੁਜੀਨਦੁਕੀਲੀਆਂਦਾਨੁਕੀ
ਲੀਆਹੈ। ਪਰਮੇਸਰਕੇਅਰਥ। ਅਗੁਭਲੀਆਂਦ

ਸਤੁ ਜੀਨੀਧਰ ਬੇਪਗੇ ਸਰਕੇ ਅਗ ਬੀਕਾਰ ਪੀਛੇ ਆਪਖਾ ॥੧੩॥
 ਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਪਾਤਿ ਹੋਤੈ ॥ ਬੀਨ
 ਦਾਨ ਕੀਏ ਤੇ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਪਾਤਿ ਨਹੀ ਹੋਤੈ ॥ ਅਰੁ
 ਧਰਮ ਤੇ ਜੀਨ ਹੋਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਪਾਈਐ
 ਨਹੀ ॥ ਏਸੀ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਸੁਰਗੁ ਹੈ ॥ ਅਗ ਅਨੁਪ
 ਹੈ ॥ ਉਹ ਜਾਂਤੈ ਗੰਗਾ ਏ ਅਗ ਘੋਰੀ ਮਾਨੁਖ ਨਹੀ ਕਹਤੈ
 ਜਿਥੀ ਜਾਂਤੈ ਜਾਈਐ ॥ ਉਹ ਗਜਾ ਕਰ ਨੁਜਾਈਐ
 ਪਾਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਅਰੁ ਮਸੂਕਤ ਕਰੋ ਵੇਖੋ ਜੀਨਾਂ ਪੀ
 ਰਖੰ ਰੂਥੁ ਮਣਕ ਉਖਵਾਈਐ ॥ ਅਰੁ ਪੋਹ ਮਾਘ
 ਵਿਚੋ ਲਕੜੀ ਆਵੇ ਨੁਕੀ ਨੀਐ ॥ ਅਰੁ ਜੇਠ
 ਹਾੜ ਕੇ ਵੇਖੋ ਜੀਨੁ ਪਾਈਐ ਨੁਕੀ ਨੀਐ ॥ ਅਰੁ ਜੇ

ਤੈਵੇਸਾਖਕੋਵੇਖੋਅੰਨੁਛਲੁਦਾਨੁਕੀਆਹੈ॥ਅਹੁਦੁਗਭੰ
 ਖਕੋਵੇਖੋਸੁਵਗਨੁਦਾਨੁਕੀਆਹੈ॥ਤਿਅਜੀਅਸੁਰਗਕੋ
 ਵੇਖੋਜਾਤੇਹੈ॥ਅਰੁਮਹੰਦੇਵਕੇਛੋਕਭਗਤਮਹੰਦੇ
 ਵਛੋਕਜਾਤੇਹੈ॥ਅਹੁਚੁਰਜਕੇਭਗਤਸੁਰਜਕੇਛੋਕ
 ਜਾਤੇਹੈ॥ਅਰੁਦੇਵੀਕੇਛੋਕਕਾਮਨਾਕੇਛੋਕਜਾਤੇਹੈ॥
 ਭ੍ਰਹਮੇਛੋਕਛੋਕਭ੍ਰਹਮਛੋਕਜਾਤੇਹੈ॥ਜਿਸੁਜੀਸੁ
 ਦੇਵਤੇਭੋਕਉਕੋਈਅਗਧਰਾਹੈ॥ਤਿਸਹੰਦੇਵਤੇਕੇ
 ਛੋਕਮਾਹਿਜਾਤਾਹੈ॥ਅਹੁਠਾਕਰਕੇਛੋਕਠਾਕਰਕੇਛੋਕ
 ਕਜਾਏਪਾਪਾਤਹੋਤੇਹੈ॥ਅਹੁਏਕਾਦੀਹੈਸੁਰਗ
 ਕੋਵੇਖੋ॥ਅਹੁਪੁਰਪਕਾਉਸਨਦੀਕਾਨਾਉਹੈ॥
 ਤਹੰਸਿਧੀਪ੍ਰਥਦੇਵਤੇਅਹੁਧਰਮਾਤਮੇਜੀਅ

ਉਹਾਂ ਬਸਤੇ ਤੈ। ਅਹੁਇ ਕਥਾਤ ਐਂ ਭੁਭੀ ਸੀਸਾ ਹਕੋ ਵੇਖੇ
 ਪਗ ਸਿਧ ਮੇ ਦੇਖੀ। ਜੋਭੀ ਮੇ ਕਹਤਾ ਹੋ। ਅਛੁ ਜੋ ਪਾਪੀ
 ਜੀ ਅਹੋ ਤਿਨਾ ਪਛ ਢੇਕ ਹਮ ਕੀਏ ਹੈ। ਜੋ ਏ ਸਜਨਾ
 ਆਏ ਕਾਹੀ ਸੀਸਾ ਗਵੀ ਚੰਡੇ ਗਤੇ ਹੈ। ਅਹੁ ਜੀਨ ਹੁਮ
 ਉਆਂ ਮਾਗੀਆਂ ਹੈ। ਅਹੁ ਵੇਖੁ ਦੀਨੀ ਹੈ। ਅਹੁ ਜੀਨ
 ਹੁਕੁ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਵੇਖੇ ਬੁਗੀ ਵੇਸਟ ਕਰਿ ਦੇਖੀ ਹੈ। ਤੇ ਚੰ
 ਰਾਣਕੀ ਜੁਨਿਆ ਵਤੇ ਹੈ। ਅਹੁ ਬੁਭੁ ਬੋਲਤੇ ਹੈ। ਤੇ
 ਰੋਗੀ ਹੋਤੇ ਹੈ ਸੀਸਾ ਹਕੋ ਵੇਖੇ। ਜਨ ਮੁਢੇ ਕਾਹੀ। ਅਹੁ
 ਜੀਨ ਹੁਮ ਵਗਨੁ ਹੁਮ ਏ ਅਹੋ। ਤੇ ਕੁਸਟੀ ਹੋਤੇ ਹੈ
 ਅਹੁ ਜੀਨ ਹੁਮ ਦਪੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਤ ਸਾਂ ਵੇਹੋਤੇ
 ਹੈ। ਅਹੁ ਨਖਾਤਿਨ ਕੇ ਕਾਣੇ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਅਹੁ ਜਾਣੇ ਬੁ

੧੪੫

ਅਹੁ ਜੋ ਰਾਹ ਵੇਖੇ ਗੁਮਾਹਰੇ ਹੈ

੨

ਇਕਰਿਪਾਪੁਕੀਆਰੇਤੈਸਰਪਕੀਜੂਨਿਆਵਤੇਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਬ੍ਰਹਮਪੋਥੀਵਾਚਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਵਿਦਿਆਵਚਾਤੇਹੈ॥
 ਨਾਹੀ॥ ਤੇਭੀਸਰਪਕੀਜੂਨਿਆਵਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਕੀਨ
 ਆਮਾਗਤੇਹੈ॥ ਤੇਹੀਦਹੋਕੀਜੂਨਕਉਜਾਇਪਰਾਪ
 ਤੀਹੋਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਬ੍ਰਹਮਣਕਰਮਾਕ੍ਰਿਸਟਹੋਤੇਹੈ॥
 ਅਰੁਜਪੁਤਹੋਈਤਿਨਾਂਕਉਦਾਨੁਦੇਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਸੀਨ
 ਹੁਕਮਾਣਾਮਾਸੁਖਾਇਆਰੇ॥ ਸਿਗੀਦੜਕੀਜੂਨ
 ਆਵਹਿਗੇ॥ ਅਰੁਜੋਪ੍ਰਾਬਖਪਰਾਈ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਕਉ
 ਬੁਗੀਦਿਸਟਦੇਖਤੇਹੈ॥ ਤੇਪੁਰਖਸੁਕਰਕੀਜੂਨਪਾ
 ਵਹਿਗੇ॥ ਅਰੁਇਸਤ੍ਰੀਹੋਇਕਰਿਪਗਾਏਪੁਰਖਕੀ
 ਓਰਦੇਖਤੀਆਰੇ॥ ਤਿਨਾਇਸਤ੍ਰੀਆਕਉਸੁਅਰ

ਕੀਜੁਨੀਏਵੈਗੀ। ਅਗੁਜੇਦਾਨੁਕਰਦੇਵਲੋਕਉਮਾਨ ੧੨੬
ਹਕਰਤੇਹੈ। ਜੇਥੋੜਾਵੇਹਿ। ਸੇਥਲਦਕੀਜੁਨੀਪਾ
ਦਹਿਗੋ। ਅਗੁਜੇਥੇਹਾਅੰਨੁਬ੍ਰਹਮਣਕਭਿਖਵਾਵੇਤੇ
ਤੇਹੈਸੋਕਾਗਹਤੇਹੈ। ਅਗੁਜੇਪਗਈਅਮਾਨਤਪਰੀ
ਹੋਈਮੁਕਰਪਵੈ। ਜੋਜਨਮਤੇਹੀਅੰਧਾਰੋਤਹੈ। ਅ
ਗੁਜੀਨਿਪੰਖੀਕਮਕਿਪੰਖਕਟੇਅਗੁਥੋਹੈਹੈਤੇਥੀਸ
ਟਾਕੇਕੀਫ਼ੋਹਤੇਹੈ। ਅਗੁਜੀਨਤਕਪਫ਼ੇਚੁਗਏਹੈ।
ਤਿਧੋਥੀਕੀਜੁਨੀਆਵਤੇਹੈ। ਅਗੁਜੀਨੋਗਤਨਮੋ
ਤੀਚੁਗਏਹੈ। ਅਗੁਆਪਣਿਸਾਹਿਬਕਉਮਾਰੀਅ
ਹੈ। ਜੋਪਥਰਕੋਵਿਖੋਕੀਫ਼ੋਹਤੇਹੈ। ਅਗੁਜੇਵਸਤ
ਸੁਣੇਅਗੁਦੇਵਣੇਕਉਸਮਰਥਹੈ। ਆਪਐਸਾਹੈ।

ਅਗੁਰੋਗਸਕੇਦੇਵਣੇਕਉਮਾਨਹਕਰਤਾਹੈ॥ ਸੋਗੀਵੜਕੀ
 ਜੂਨਕਉਪਾਪਾਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਗੁਜੇਕੋਈਅਖੀਕੇਸਾਧੀ
 ਜਾਦੇਸਾਟੇਕਾਰਿਦੇਖਤਾਹੈ॥ ਤਿਨਕਉਅਖੀਮਾਰਿਛੇ
 ਹੋਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਸੁਠਾਵਦਕਾਰਿਕਾਰਿਸੁਗੜਤੇਹੈ॥ ਸੋ
 ਕਛੁਕੀਜੂਨਪਾਵਤੇਹੈ॥ ਜੋਪਰਾਏਦਰਬਕਉਚੁਗਾ
 ਵਤੇਹੈ॥ ਸੋਏਝੰਕੀਜੂਨਿਕਉਪਾਵਤੇਹੈ॥ ਥਹੁੜ
 ਏਕੀਜੂਨਿਛੋਰਿਕਾਰਿਥਾਦਰਕੀਜੂਨਿਪਾਵਤੇਹੈ॥
 ਅਗੁਜੀਸਬਟੀਆਂਹੋਤੀਆਮਾਗੀਆਹੈ॥ ਸੋਕੋਰ
 ਏਕੀਜੂਨੀਮਾਰਿਆਵਤੇਹੈ॥ ਜਿਸੁਸੁਤੁਚੁਗਾਇ
 ਆਹੈ॥ ਸੋਪਾਟਿਕੇਕੀਛੇਕੀਜੂਨਿਪੜਤਾਹੈ॥ ਜਿਨਕ
 ਪਾਸਗੁਲੀਆਕਪੁਰਚੁਗਾਏਹੋਤੇਹੈ॥ ਤਿਗਾਂਗਟ

ਮਛੀਕੀਜੂਨਿਪਾਵਤੇਏ। ਅਗੁਜੀਸੁਪਗਈਜੁਤੀ
 ਚੁਗਈਹੋਤੀਏ। ਸੋਜੋਕਕੀਜੂਨਿਪਾਵਤੇਏ। ਅਗੁ
 ਜਿਨਹੁਯਲਚੁਗਈਹੋਤੀਏ। ਸੋਜਾਬੀਕੀਜੂਨਿਪ
 ਵਤੇਏ। ਅਗੁਜੀਸੁਬ੍ਰਹਮਣਕੀਅੰਸੁਚੁਗਈਆ
 ਹੋਤੀਏ। ਸੋਮਾਗੁਦੇਸਕੋਵਿਖੇਸਰਪੁਹੋਤੀਏ। ਜੀ
 ਸੁਬ੍ਰਹਮਕ੍ਰੈਉਪੈਗਸਾਬੀਮਾਰਿਆਹੋਤੀਏ। ਸੋਪੈਰ
 ਤੇਮੁਗਪਿਗੁਲਾਹੋਤੀਏ। ਅਗੁਜੀਸੁਬ੍ਰਹਮਣਮ
 ਦੁਪੀਆਹੋਤੀਏ। ਸੋਨੁਤੇਕੇਜਨਮਪਾਵਤੀਏ। ਅ
 ਗੁਜੀਸੁਅੰਨੁਪਗਈਆਚੁਗਈਆਹੋਤੀਏ। ਸੋ
 ਰੋਗਾਹੋਤੀਏ। ਅਗੁਓਰਪਾਪਕੀਏਹੋਤੀਏ। ਸੋਕਉ
 ਣਕਉਣਪਾਪਕੀਏਹੋਤੀਏ। ਜੀਸੁਪਗਈਦੁਸਟ

੧੮

ਸਿਕਾਗਾ ਕੀ ਜੂਨ ਪਾਵਤੈ

ਈਕੀਤਿਹੋਵੈ। ਸੋਮਿਰਗਾਣੁਤੈਤਾਹੈ। ਜੀਨੀਗੁਰੁਕਹਾਇ
ਕਾਰਿਆਪਿਗੁਰੁਨਹੀਕੀਆ। ਸੋਬਿਲੈਕੀਜੂਨਿ
ਪਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ। ਅਰੁਜੋਬਿਰਖਾਂਕਉਜਾਟਤੈਹੈ। ਅ
ਰੁਛਲਾਂਕਉਚੁਗਵਤੈਹੈ। ਸੇਬਬੀਹੋਕੀਜੂਨਿਪਾਵਤੈ
ਹੈ। ਅਰੁਜੋਮਾਨੁਖਾਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਹਰਖਮਾਨੁਨਹੀਹੋਤਾ
। ਅਰੁਕੋਧੁਜੀਕਰਤਾਹੈ। ਸੋਨਿਉਲੀਕੀਜੂਨਿਪਾਵ
ਤਾਹੈ। ਅਰੁਜੋਪਗਈਨਿਦਾਕਰਤਾਹੈ। ਸੋਜੋਕਕੀ
ਜੂਨਿਪਾਵਤਾਹੈ। ਅਰੁਵਾਸਦੇਵਕੀਤੇਬੀਨਾਅੰਨ੍ਹੇ
ਵਤੈਹੈ। ਅਰੁਜੋਦਾਨੁਦੇਕਾਰਿਪਛੇਤਾਵਤੈਹੈ। ਸੋਕੋ
ਕਲਾਕੀਜੂਨਿਪਾਵਤੈਹੈ। ਅਰੁਸੀਨਤਮਾਨੁਖਹੁ
ਰੁਲੀਆਵਸਤੁਅੰਦਾਰਿਬਹਿਕਾਰਿਖਾਇਕਾਰਿ

ੴ ਕਾਇਆ ਮਾਪਣਿਆ ਏਕਾਂਤੋ ਛਿਪਾਇ ਕਾਰ ॥ ੧੮ ॥
 ਖਾਤੇ ਤੈ। ਤੇ ਬਗੁਣੇ ਕੀਜੁ ਨਿਪਾਟੇ ਤੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਅ
 ਟਹੋ ਵੀਲ ਬਾਈ ਕਰੇ ਬੇਅਨਾਹੀ ਕਾ। ਸੇ ਬਨ ਜੀ ਗਲ
 ਕੀ ਮਖੀ ਚਤੇ ਤੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਇਸ ਤੀਰ ਰਤੇ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਯੀ ਕਰਤੀ। ਸੋ ਜਲ ਵਤ ਕੀ ਸੁਨ ਪਾਵਤੀ ਤੈ। ਅਰੁ ਜੋ
 ਗੁਰੁ ਕੀ ਅੰਸੁ ਚੁਗਵਤਾ ਤੈ। ਸੋ ਕਾਲਾਸ ਰਪੁ ਹੋਤਾ ਤੈ
 ਪਰ ਬਤ ਕੇ ਵਿਖੋ। ਅਰੁ ਜੋ ਸੁਮਨੁ ਖਮਾਂ ਦੇਵਨ
 ਯੀ ਅਰਪਿਆ। ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਯੀ ਅਰਪਿਆ। ਅ
 ਰੁ ਬਿਸਨੁ ਯੀ ਅਰਪਿਆ। ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੀ ਸੇ
 ਵਾਨਾ ਯੀ ਕਰੀ। ਅਤੇ ਨਾਦੁ ਰਗਾ ਪੁਜੀ ਤੈ। ਅਰੁ ਤੀ
 ਰ ਬੁਕੀਏ ਤੈ। ਅਰੁ ਨਕੁਲੁ ਸੇਵਕ ਗੀ ਤੈ। ਨਾਹਿ ਮੁ

ਕੀਆਹੈ। ਅਰੁ ਨਾਕਿਛੁਗੁਰ ਅਪਣੇਕਾਨਾਮੁ ਲੀਆ
ਹੈ। ਅਰੁ ਨਾਕਿਛੁਪਰਸੇਸਰਕਾਨਾਮੁ ਮੁਖਤੇਲੀਆਹੈ।
ਨਾਭਲੀਵਸਤੁਦੀਨੀਹੈ। ਨਾਅਗਸਤਕਉਨਸੁਰਜ
ਕਉਨਮਸਕਾਹੁਕੀਆਹੈ। ਅਰੁ ਨਾਸਚੁਥੋਏਆ
ਹੈ। ਨਾਇੰਦ੍ਰੀਆਵਾਸਿਕੀਤੀਆਹੈ। ਜੀਨਹਮਾਨੁ
ਖਹੁਏਯਕਮਨਾਯੀਕੀਏ। ਸਿਨਰਕਜਾਤੇਹੈ। ਅਰੁ
ਜੀਨਹਮਾਨੁਖਹੁਏਨਾਵੇਵਾਤਿਆਕੀਸੇਵਾਕਰੀ
ਹੈ। ਅਰੁਏਹਦਾਨਕੀਏਹੈ। ਸੋਨਾਸਕੇਤੁਕਹਤਹੈ।
ਸੋਮਾਨੁਖਅਮਰਕਉਜਾਤੇਹੈ। ਬੇਕੁੰਠਕਉਜਾਤੇ
ਮੇਵੇਖੇਹੈ। ਅਰੁਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਬੁਰੇਕੁਲੇਕਰਮਾਵਿਚ
ਰਿਕੇਜੀਆਕਉਨਰਕਸੁਰਗਕਉਤੇਜਤੇਹੈ।

ਤਬਏਕਾਦੀਨਾਸਕੇਤੁਕਹਤਹੋ।ਜੇਮੈਜਮਪੁਰੀ
ਮਾਹਿਖੜਾਥਾ।ਅਰੁਨਾਰਦੁਗੁਸਾਂਈਆਇਗਾਇ
ਆ।ਆਇਧਰਮਗਜੇਕਉਪੁਛਿਆ।ਜੇਧਰ
ਮਗਇਤੇਗਮੁਖੁਸਿਆਮਕਉਤੈ।ਅਰੁਅਉਰ
ਸਾਗਸਰੀਰੁਕੰਚਨਕੀਲੀਆਈਹੈ।ਜੇਏਹਥਾਤ
ਕਉਕਰਿਤੈ।ਤਬਧਰਮਗਇਥੋਲੀਆ।ਜੇਸੁ
ਨਹੋਨਾਰਦੁਗੁਸਾਂਈ।ਜੇਨਹੁਮਾਨੁਖੁਤਵਰੇਦਾਨਕੀ
ਏਤੈ।ਅਰੁਜੇਨਹੁਗਾਪਣਾ।ਤਮਾਅਰੁਇਦ੍ਰੀ
ਆਵਾਸਿਕੀਤੀਆਹੈ।ਅਰੁਗੁਰੁਕੇਰਗਤੈ॥
ਅਰੁਸਦਾਸਰਬਦਾਕੀਰਤਨੁਕਰਤੇਹੈ।ਅਰੁਸੇਵ
ਸਿਮਰਨੁਕਰਤੇਹੈ।ਅਰੁਸਤਿਵਾਦੀਤੈ।ਅਰੁਦੁ

੧੮੨

ਖਸੁਖਥਗਥਾਰੰਦੇਖਭੇਤੈ॥ਜੀਸਨੇਤੀਰਥਕੀਏਤੈ॥
ਅਰੁਪਰਮੇਸਰੁਅਗਧੀਆਹੈ॥ਅਗੁਜੀਨਤੁਪੰਚ
ਜਗਕੀਏਤੈ॥ਸੇਜਗਕਉਣਾ॥ਇਕਸੰਕ੍ਰਾਦਾ॥ਇਕ
ਉਂਮਾਸਿਆ॥ਇਕਦੁਆਦਸੀ॥ਇਕਵਿਤੀਪਾਤ
॥ਇਕਪੁਰਨਮਾਸੀ॥ਇਨਾਵੇਖੇਜੋਬ੍ਰਹਮਣਜੇਵਾਏ
ਤੈ॥ਅਗੁਨਿਸ਼ਾਵੇਮਣਸੇਹੈ॥ਅਗੁਜੋਕਿਛੁਹੋਏ
ਅਵੇਸੋਪੁਨੁਕਰੈ॥ਅਗੁਜੀਨਤੁਪੰਚਅਗਨਸਾ
ਧੀਹੈ॥ਗਛਕੋਵੇਖੇਚੋਹੀਦੇਸੀਅਗਨਿਥਾਣੀ
ਹੈ॥ਪੰਜਵੀਸਿਰਤਲੇਬਾਇਕਰਿਉਰਧਤਪੁਕੀ
ਆਹੈ॥ਅਰੁਪਰਮੇਸਰਨਾਇਕਾਧੀਅਨੁਲਗਾਇਆ
ਹੈ॥ਖੰਜਵਾਂਸੁਰਜੁਸਿਰਿਉਪਾਰਿਤਧੋਹੈ॥ਐਸੇਜੋ

ਭਗਤ ਹੈ। ਜਿਜਮਪੁਰੀ ਪਾਸ ਦੇ ਹੀ ਜਾਤੇ ਹੈ। ਤਿਨ
 ਕਉ ਮੈ ਦੇਖਤਾ ਹੋ। ਉਨ ਕੇ ਤੇਜ ਕਾ ਰਿਕ ਰਿਮੇ ਗਮੁ
 ਕਾ ਲਾਹੇ ਤਾ ਹੈ। ਉਨਾ ਕੀ ਤਰਫ ਜੋ ਮੈ ਦੇਖਤਾ ਹੋ।
 ਤਬ ਨਾਹ ਦਗੁ ਸਾਂਈ ਵਾਹ ਵਾਹ ਧਰਮ ਗਾਜੇ ਕਉ
 ਪੁਛਿਆ। ਤਬ ਧਰਮ ਗਾਜੇ ਏਹ ਬਾਤ ਵਾਹ ਵਾਹ
 ਕਹੀ। ਅਗੁ ਦੇਹੀ ਕਬਾ ਥੀਆ ਸਗੁ ਸਾਂਈ ਗਾਜੇ ਜਨ
 ਮੇਜੇ ਕਉ ਕਹੀ ਥੀ। ਸਟ ਥੀ ਤਾਹ ਦੇ ਕੋ ਨੀ ਮਿਤੀ
 । ਗਾਜੇ ਜਨ ਮੇਜੇ ਕਾ ਕੁਸਟੁ ਦੂਰਿ ਹੋ ਏ ਗਾਇਆ।
 ਛੇ ਰਿਨਾਸ ਕੇਤੁ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਜਿਨ ਹਜੀ ਅਗੁ ਦੇਹ
 ਨ ਕੀ ਦੇਹ ਤੇ ਹੈ। ਗਉ ਕੁਮਹੋ ਮੁਤਿ ਬਚਾਵ ਬ
 ਚਣੇ ਮਸੁਗਾ ਹਮੇਠ ਮੁਗ ਕਪਾਹਿ ਪਉਤੇ ਬੁਦੁਪ

ਮਾਖਿਉ। ਏਹ ਵਸੁ ਤੁਧਾਨੁ ਦੇਵੇ ਵਾਇਸੋ। ਏਨਕੀ ਪੁਰੀ
 ਹੈ ਸੁਗਠਾ ਕੋ ਵੇਖੇ। ਉਹ ਜਾਇ ਬਸਤੇ ਹੈ। ਜਿਉ ਸਭਾ
 ਦੇਵਾਤਿ ਅੰਕਾ ਵਰਸਨਾ ਰੀ। ਠਿਆਪੁ ਨੁਹੋਤਾ ਹੈ। ਜਿ
 ਉਸਭਨਾਤੀ ਰਬਾਂ ਨਾਤਿ। ਆਕਾਪੁ ਨੁਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ
 ਏਸ ਕਥਾ ਕਉ ਸੁਣੇ। ਤੀਸ ਕਉ ਮਯਾਪੁ ਨੁਹੋਤਾ ਹੈ।
 ਅਰੁ ਜੋ ਸੁਣਿ ਕਾਰਿਕਾ ਵੇਰਹਤ ਰਹੈ। ਤੀਸ ਕਉ
 ਪਾਪੁ ਨਿਕਾਟਿ ਨ ਆਵੈ। ਅਰੁ ਨਰਕ ਕੀ ਆਚਰਤਾ ਨ ਭਾ
 ਰੈ। ਆਗੀ ਅੰਦੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ। ਜੋ ਨ
 ਸਕੇਤ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇ। ਤਿਉ ਭਾਇ ਕੈ। ਅਰੁ ਜਿ ਤੁਨਿ
 ਮਿਤੀ ਸੁਣੇ। ਸੋਯ ਭੁਪਾ ਪਾਤਿ ਹੋਵੈ। ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਨਿਮਿ
 ਤਿ ਸੁਣੇ। ਸੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾਯ ਭੁਪਾਵੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਧਰਮ ਕੀ ਨਿ

ਮਿਤਿ ਸੁਣੋ ਤਿਸਕਉ ਪਨੁ ਪਾਤਿ ਹੋਵੈ ਅਹੁ ਜੋ ਮੂਰ ੧੫੧
 ਖੁਵੈ ਏਅੰਕੀ ਨਿਮਿਤਿ ਸੁਣੋ ॥ ਤਿਸਕਉ ਵਿਦਿਅੰ
 ਪਾਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਕੋਈ ਸੁਣੇ ਜਿਤਾ ਕੀਤਾ ਨਿਮਿਤਓ
 ਹਸਗਲ ਪਾਪ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗਜੇ ਜਨਮੇ ਜੇਕ
 ਉਏ ਹਕ ਬਾਸੁਣਾਈ ਬੀਥੀ ਅਸਗੁ ਸਾਂਈ ॥ ਕੁਸ
 ਟਉਤਾ ਹੁਣੇ ਕੋ ਨਿਮਿਤਿ ॥ ਤਿਸਕ ਕੁਸਟਉਤਾਰਿ
 ਅ ॥ ਕਥਾ ਤੇ ਰਿਵੀਸ ਪੁਰਣ ਹੋਈ ॥ ਬੋਲਹੁ
 ਭਾਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪੀਨੰਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥ ਕਥਾ ਏਕਾਦ
 ਸੀਕੀ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਜਾਨਕੀ ਨਾਥ ਕੀ ਸਹੀਰ ਪੁਨਾਥ ਹੋ ॥ ਸਿ
 ਪ ਅਹੁ ਜਾਪ ਸਕੁ ਤੇ ਹਧਿ ਆਵੈ ॥ ਪਰਮ ਅਤਿ ਗੰਮੁ ਮੁਖ

ਖਧਾਮਪਨਸਾਂਮਕੋਧੀਆਬੁਏਕੋਸਿਧਨਵਨਿਪਧਾਵੇ॥
 ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਸਿਮਗਇਹਰਿਕਾਕੀਜੋਧੀਆਨੁਗੰਮਨ
 ਗੰਏਨਗੁਰੁਕੋਪ੍ਰਸਮਕਰੋਪਰਨਾਮ॥੧॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ਇਕੋ
 ਠਕੁਰਸਿਮਗੀਏਜਿਨਿਸਿਸਾਟਿਉਪਾਈ॥ਪਾਗਵਾਰੁ
 ਨਪਾਈਏਹਚਨਜੁਥਨਾਈ॥ਸਭਨਾਦੋਵਿਚਿਗਵਿਰ
 ਤਿਆਏਕੋਰਪੁਗਈ॥ਕਿਰਪਾਕਰੈਦਯਾਦਨਜੀਤ
 ਸਭੁਬੁਖਜਾਈ॥ਮੁਕਤਪਤੁਚੇਜਾਇਕੋਜਿਨਭਗ
 ਤਿਕਮਾਈ॥ਤਗਾਤਿਭਏਭਗਵਿਤਕੇਹਰਿਪਦਵੀ
 ਪਾਈ॥ਚੇਹੀਜਾਕੀਲਛਮੀਪਰਵਾਹਨਕਾਈ॥ਤੋ
 ਤੇਸਤਨਛੁਛਾਡਿਕੋਹਰਿਤਜੀਏਨਾਈ॥੨॥ਮਹਾਂ
 ਗਜਕੋਬਰਤਏਕਾਦਸੀਜੰਗਹਿਮਹਿਮਾਬੇਦਗਈ॥

१५६
 ॥ ਸਗਲ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਤਰਨੁ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਪ ਕੇ ਹਰਨੁ
 ਕੀ ਨਾਵ ਆਈ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਕਛੁ ਮਹੀਮਾ ਕਰੇ ਉਧਰੇ ਸਤ
 ਸੀਸਾਰੁ ॥ ਮੁਨਿ ਕੈ ਬਰਤ ਜੁ ਕਰੈ ਸਕੈ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆ
 ਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੀ ਗਾਗਯਾ ਬਨਾਰਸੀ ॥ ਏਸ ਦੇਸ
 ਮਨਾਤੀ ॥ ਜਮ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨੁ ਜੋ ਵਰਤੁ ਰਖਾਹਿ
 ॥ ਦਸ ਸਤਿਸ ਅੰਸੁ ਮੋਧ ਜੋ ਗਾਈਸ ਤੁਲਿ ਨ ਆਹਿ ॥ ਸ
 ਗਲੇ ਪਿਤਰੀ ਸੰਗਲੇ ਬੇਰੁਠਾ ਸਿਧਾਹੀ ॥ ਧਾਰਚਤਰਿ
 ਭੁਜ ਭੁਪ ਕੇ ਗਰਬ ਤੋਚ ਕਾਹੀ ॥ ਪਤਿ ਬਰਤ ਨ ਧਰਿ
 ਕੈ ਸੀਪੰਦ ਵੀ ਪਾਹੀ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇਸਾ ਪਨੁ ਬੇਕੰਠ
 ਸਦਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਛੁਟਿ ਪਰੇ ਠਿਗਿ ਅਵਨ
 ਯੀ ॥ ਮਾਰੇਗੁ ॥ ਮਾਨ ਪਾਤਾਇ ਕਧ ਗਨਿ ਰੂਪ ਤਿਭਏ

ਜੀਨਿਥਾਸਿਸਾਠਿਸੌਖਸਿਨਕੀਨੀ।ਕਹੋਇਕਾਦਸੀਕੋ
 ਮਹਾਂਤੁਮੁਤੀ।ਨਿਤੁਲੋਕਮਾਹਿਨਾਹਿਛੀਨੀ।ਲੁਨਿਥਾਸਿ
 ਸਠਤੁਮਬ੍ਰਹਮਸੁਤਸਗਲਾਰਿਖਿਨਿਕੇਗਈ।ਜੁਮਹਤ
 ਮੁਏਨਾਦਸੀਤਾਂਕੀਕਥਾਸੁਨਾਈ।ਪਾਪਉਤ੍ਰੀ॥ਤਥ
 ਬੋਲੇਥਾਸਿਸਠਪੁਨਸੁਣਗਜਾਨਿਗਈ।ਪੀਨਿਤੁਮਾਹ
 ਜਨਮੁਰੋਇਪੁਪਸਨਚਲਾਈ।ਕੀਜੇਬਰਤੁਇਕਾ
 ਦਸੀਸਭਪਾਪਹਿਗਈ।ਪਾਪਨਾਮਜੇਕਾਸੋਤਿਸੁ
 ਅਗਨਿਬਨਾਈ।ਭਵਜਲਪਾਰਿਉਤੰਗਨਕੋਪ੍ਰਭ
 ਜੀਪ੍ਰਗਟਾਈ।ਜਗਦਾਨਤਪਸਿਜਮਾਇਸਤੁਲਿਨ
 ਕਾਈ।ਸਉਜਨਮਾਦਾਪਾਪੁਜੇਸੋਛਨਮਾਹਿਜਾਈ
 ਦੇਹਛੁਟੇਤੇਮੁਕਤੀਹੋਈ।ਇਉਬੇਦਾਂਗਾਈ॥੬॥

॥ ਰੰਡ ॥ ਧਰਮ ਖੁਗਤਿ ਰਾਜਾ ਜੁ ਕੁਸਾਂਗ ਦਾਜੀ ਨਿਕੋ
 ॥ ਇਕਾਦਸੀ ਬਰਤੁ ਭਾਇਆ ॥ ਤੋ ਫੀਜ ਮਦੇਰ ਕੋ ਲਿਖ
 ਤ ਕੋ ਖੰਡ ਕਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾਗੁ ਮਾਧੇ ਚਲਾਇਆ ॥
 ॥ ਪੁਜਾ ਕਰੀ ਗੁਪਾਲ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਮਾਮ
 ਨਗੁਇ ਨਗਾਈ ਏਜੇ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਂਇ
 ॥ ੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੁਕ ਸਾਂਗ ਦੁਹਾ ਜਾਗੀਤਾਇ ਆਜਿ
 ਨਿਧਿ ਮੁਦਿ ਵਰਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਪਰਜਾ ਕੋ ਬੁਲਾਇ
 ਕੈ ਏਹੁ ਬਰਤੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਬਜੇ ਨਗਾਹਾ ਸਤਿ ਪਰ
 ਜਗ ਬੀਚ ਛਿਗਾਇਆ ॥ ਵਰਤੁ ਕਰਹੁ ਏਕਾਦਸੀਇ
 ਓਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਰਤੁ ਨ ਰਖ ਸੀਤਿ ਸਦਾ
 ਖਉ ਆਇਆ ॥ ਭੰਨੈ ਬਰਤੁ ਏਕਾਦਸੀ ਜੋ ਪਕਾ ਰੂਪ

੧੫੩

ਗੁਣਿਆ ਸਾਗੀ ਪਰਜਾ ਸੇਵਕੋ ਇਉ ਬਰਤੁ ਰਖਾਇਆ
 ਸਗਲ ਜਾਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਨੂਹਿ ਰਿਜਨ ਮੁਨਧਾਇਆ
 ॥ ੧ ॥ ॥ ਸੁਰਗ ਅਨੁਰਕ ਕੋ ਛੋਰਿ ਕੈ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕ
 ਤਿ ਹੁਇ ਗਏ ਤੇ ਲੋਕ ਸਾਗੇ ॥ ਸੁਰਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਅਗੁਚਿ
 ਤ ਹੁਪਤੋ ਸਗਲ ਬੈਨਿਯੋ ਗਿਯੋ ਨਗਮ ਮਾਗੇ ॥ ਲੋਕ
 ਸਗਲਿ ਉਛੋਕਿ ਕੈ ਗਏ ਬੈਕੁੰਠ ਦੁਆਗ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰ
 ਗੁਪਾਣੀ ਪਰੇ ਉਪਰੇ ਉਸਤ ਸੀ ਸਾਗ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ॥ ਜਮਕਾ ਮਾਰ ਗੁਭੀ ਨਿਮਾਰੁ ਕਸਾਗ ਵਰਜੇ ॥ ਚਏ
 ਜਾਇ ਬੈਕੁੰਠ ਨੂਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਗੇ ॥ ਗਗਨ ਤੋ ਨਿਅਸ
 ਵ ਹੀ ਅੰਪੀਤਾਂ ਬਰਸਾ ਜੇ ॥ ਕਰਦੇ ਵਰਤੁ ਇਕਾਂਦ
 ਸੀ ਅਪਸਗਲੇ ਭਜੇ ॥ ਹੁਪਚਤੁਰਭੁਜ ਧਾਰਿ ਕੈ

ਰਿਆਪਾਥੀਗਜੇ। ਭਿਰੀਸਿਖਅਨਾਦਾਬਜੀਤਰਬਜੇ॥
 ਆਪੇਠਕਰਬਾਇਰਹੇਕਛੁਨਾਰਿਮੁਤਤਜੇ॥ ਇਤਨੇ
 ਅੰਦਾਰਿਨਾਰਦਾਆਇਜਮਪੁਰਿਗਜੇ॥ ੧੭੧ ਰੰਗ॥ ਜ
 ਮਪੁਰੀਜਾਇਰੀਖਿਗਈ॥ ਨਾਰਦਕਹੀਕਹੋਜਮਰਾ
 ਇਇਹੁਕਹਾਂਤੁਆ॥ ਜੀਵਕੋਨਾਰਿਪੁਰੁਸਕਲਹੀ
 ਸੁਨਹੇਬੋਠੰਤੁਮਹੇਜਿਉਖੋਲਿਜੁਆ॥ ਚਿਤਗੁ
 ਪਤੁਇਉਹੁਇਰਹੇਕਾਗਦਸਗਲਉਛੇਕਾ॥ ਕਾਰਨੁ
 ਕਹੋਸੋਕੀਆਤੁਯਾਪ੍ਰਾਨੀਗਰਿਓਕਹੋਲੁਇਹੋਗਰਿ
 ਆਪਾਗ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇਆਗੇਮੇਕਹਾਂਬੀਰਤੰਤੁ॥ ਜੁਸਾਗ
 ਲੁਰੁਕਸਾਗਦੁਗਜਾਤਯਾਂਜੀਨੀਇਹੁਪ੍ਰਣਧਾਰਾ॥
 ਕੀਜੇਬਰਤੁਇਕਾਦਸੀਹੋਇਧਾਰਿਉਤਾਗਾਦੇਹੁ

੧੫੪
 ਨੌਕਾਮੁਖੀਪਥੀਨਾਰਦਜਨਮਇਓ

ਛੰਛੋਰਸਗਤਵੀਚੀਏਹਬਚਨੁਓਚਾਗਾਜਿਕੋਬਰਤੁ
 ਨਰੋਖਦਾਸੋਪਕਾਵੀਪਛਾਗਾਕਾਰਿਕਰਿਬਰਤੁਇਕਦਾ
 ਸੀਉਪਾਰਿਓਸੀਸਾਗਾਮੇਰਾਵਰਤੁਜੁਭੀਨਸੀਓਹਦੁਸ
 ਮਨੁਤਾਗਾ॥੧੨॥ਰੋਗ॥ ਤਿਜਸੋਹੀਨਅਤਿਮਹਾਂਇਕ
 ਦੀਨਹੁਇਚਾਇਓਥੈਲੋਨਕੋਪਰਮਗਈ॥ਸਿਗਲੇ
 ਨਰਦਾਰਿਅਗਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕੋਬ੍ਰਹਮਕੀਸਤਾਜਾਇਪੇ
 ਆਪਾਈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਬੈਠੇਤਹਾਂਸੇਵੈਸਗਲਸੁਰੇਸਾ
 ਜਿਸਗਜੇਪੁਕਾਰਿਅਕਾਰਿਕੈਭਗਵਿਭੇਸਾ॥੧੩॥੫ਉ
 ਭੀ॥ਅਤਗਜਸੁਇਬੈਠੀਮੇਸਗਈਆਇਆਮੇ
 ਬੈਠਾਜਾਹਗਾਆਪਣੀਤੁਮਗਾਬੈਠਾਇਆਮੇਰਾਵੇਰੀ
 ਉਪਾਜਿਮਾਰੁਕਮਾਂਗਦੁਗਾਈਆਵਰਤੁਕਰਹੁਇਕ

ਦਸੀਏਹੁਧਗੁਦਿਤਾਇਆਦੇਦੇਹਾਜਗਤ
 ਵਿਚਿਉਨਿਏਹੁਪ੍ਰੇਰਾਇਆਹੋਹੁਧਗਮਸਭਫਿਰ
~~ਭੀਭੀਭੀ~~ ਗੁਬਤਾਇਆਜਿਤਨਾਪਾਪੀਪਕਾਕੁੰਕੈ
 ਮੇਨਰਨੀਪਾਇਆਤਿਤਨਾਉਨਿਬੈਰਨਨੁਸਕੁਏਕ
 ਚਲਾਇਆ॥੧੪॥ ਹੇਠਾਹੋਗੀਆਦਜਮਗਇਜਮ
 ਪੁਗੀਏਹੇਮਹਾਂਗਜਦੁਖੁਨੁਹਮੇਰਾਨਰਕਅਹੁਤੁਰ
 ਗਕਿਸਰਬਦਠਤਗਜੀਤੇਛੋਰੀਮੇਕਰਬੈਰਨਰੇਗਾ॥
 ਦਸਪਿਤਰੀਜੋਮਾਤਯੀਦਸਪਿਤਰੀਸਭਗਾਰੀ॥
 ਦਸਪੁਰਖਾਜੋਪਿਤਕੇਪਾਵਹਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰੀ॥
 ॥੧੫॥ ਧਉਫੀਆਈਸਗਤਿਨੁਨਰਿਧਾਇਦੇਜੋਜੋਗ
 ਕਰਾਂਹੀ॥ ਗੀਗਾਗਜਾਬਨਰਸੀਬਹੁਤਰਿਬਨਾਹੀ॥੩

ਪੀਆਜੇਬਹੁਤਪੁਕਰਨਿਅਹੁਦੇਹਸੁਕਾਹੀ।ਖੇਡਸ
 ਦੇਵਹਿਮਹਾਂਦਾਂਨਾਇਹਭੀਨਾਹਿਜਾਹੀ।ਹੋਮਕਰਨਿ
 ਨਿਤਬਹੁਮਣਾਅਹੁਬੇਦਪੜਾਹੀ।ਗਣਿਵੀਚੇ
 ਝੁਝਨਿਖਤਗੀਬਹੁਸੁਰਸਦਾਹੀ।ਮਨਵਸਿਕਰ
 ਦੇਜੋਗੀਆਂਬਹੁਜੋਗਕਮਾਹੀ।ਤਿਸਗਤਿਨੂਨਹਿ
 ਪਾਇਦੇਕਹਿਵਰਤੁਲੁਪਾਹੀ॥੧੬॥ਰੰਗਮਹਾਂਉਇ
 ਕਦੀਨਿਸੋਬਚਲਮਗਾਇਪਾਤਿਕਹਤਬਹੁਮਾ
 ਸੁਨੋਧਰਮਗਾਇਆਕਹਹਿਏਕਾਦਸੀਜਾਹਿਥੇ
 ਕੀਠਸਰਤੇਰੇਉਇਤਮਹਾਂਦੁਖਪਾਇਆਮ
 ਤਕਾਏਕਛੁਸੁਪੀਨੀਨਿਕਸਿਜਾਇਹਰਿਨਾ
 ਮਾਸੋਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਤਕਾਏਪਾਵੇਹਰਿਕੋਧਾਂਮੁ॥

॥੧੭॥ ਮਓੜੀ ॥ ਥੁਹਾ ਜੀਜ ਮਗਾਇਨੁ ਏਤੁ ਬਚਨੁ
 ਸੁਣਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਅਗੁਨਿ ਆਹਿ ਮਹਿ ਸਮਾਇ
 ਤਗਤ ਭਏ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਜਸੰ ਰੰਗ ਲਾਇ ॥ ਨਰਕ
 ਸੁਰਗ ਸਭ ਛਾਡਿ ਕੈ ਬੈਠੈ ਠਾਸਿ ਪਾਇ ॥ ਭਲਾਹ
 ਏ ਆਜੇ ਸੁਖ ਨਾ ਲਏ ਥੰਮੇ ਬੋਝਾਇ ॥ ਤਿਹਾ ਸਿਰੁ
 ਨਾਹਿ ਭੀ ਨਿ ਆਨਾਹਿ ਬੀਨਿ ਚਲਾਇ ॥ ਪੀਨਿ ਉਨਾ ਦੇ
 ਭਾਗਾ ਨਿਓ ਬੇਟੀ ਗਾਇ ॥੧੮॥ ਰੋਗ ॥ ਕਹਤ
 ਤਬ ਬਚਨ ਜਮਗਾਇ ਬੈਠਿ ਕੋ ਚੁਲੀ ਪੁਕਾਰੈ
 ਸੁਨੀ ਮੇਰੀ ॥ ਲੇਤਾਇ ਤੁਰੰਤੁ ਅਗੁਨਿ ਬਤਾਇਹ
 ਆਪਨਾ ਮੇਨ ਤੀਕਰੇ ਆਗੀ ਆਜੁ ਤੇਰੀ ॥ ਚਗਨ ਤਮਾ
 ਮਿਏ ਖਿਕੈ ਪਾਇ ਆਸਤੁ ਸੁਖ ਦੇਵਾ ਮੇਜਮ ਪੁਰੀ

੧੫੬
 ਚਾਕਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮਾਸਤਾ ਪਾਪ ਕਾਟੈ

ਤਿਜਾਉ ਗਾਕਰੋ ਨਤ ਮਾਗੀ ਸੇਵਾ ॥੧੯॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤੁ
ਮੇਰਾ ਮਾਗੀ ਐਤਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਵਾਂ ਪਾਪੀ ਸਗਲੇ ਬੀ
ਕੈ ਨਰਕਾਂ ਵੀ ਚੰ ਪਾਂਵਾਂ ਪੁੰਨ ਕਰ ਨਿਜੇ ਜੀ ਵੇਲੇ ਤਿ
ਸੁਗੰਧ ਠਾਂ ਜੋ ਕੁਛੁ ਕੀਤਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸੋ ਮੁਖ
ਬਕਾਵਾਂ ਸਹੋ ਸਾਢੇ ਆਸੀ ਜੋ ਜਨਾ ਛਿਰਿ ਗੁਰ
ਲਾਵਾਂ ਬਾਰਾਂ ਸੁਰਜ ਆਉ ਕੈ ਛਿਰਿ ਗੁਰ ਤਪਾਵ
॥੨੦॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਇਦਾ ਤਾਂ ਗੀ ਗਾਨ ਵਾ ॥੨੦॥ ਸਿ
ਸੁਣੇ ਇਹ ਬਚ ਨ ਜਮ ਗਾਇ ਜੇ ਤੇ ਕਹੇ ਤਬੇ ਬੇਰੀ
ਕਛੁ ਪੀਆ ਨੁਕੀਆ ਸਗਲ ਮਨ ਪਾਰਿ ਅਰੁ ਭ
ਤਬੀਚਾਰ ਕੇ ਦੋਖ ਝੂਟੀ ਤਿਕੁ ਚੁਪ ਕਾਜੁ ਬੀਆ
ਬ੍ਰਹਮਾਚੀ ਤਤ ਕਾ ਲਯੋ ਲੀਨੀ ਮਨ ਸਾਧਾ ਗੀ ॥

ਸਗਲ ਜਗਤ ਕੇ ਮੋਹ ਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਇਕ ਨਹੀਂ।
 ੨੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਚੌਹ ਆਇਖ
 ਲੋਈ॥ ਬੈਠੀ ਬੀ ਜਿਤ ਨਿਸਰਾ ਸਭ ਮੁਰਹਿਤ ਹੋਈ
 ਬ੍ਰਹਮੇ ਅਖੀ ਮੀਟੀਆਂ ਦੇ ਖਿਦਰ ਸਨੁ ਜੋਈ॥ ਸੁ
 ਦਰਿ ਹੁਪੁਨਿ ਆਰਿ ਕੈ ਸੁਧਿ ਸਰਨਾਖੋਈ॥ ਪੁੰਤਲੀ
 ਆਂ ਲਿਖਿ ਛੇਤੀ ਆਂ ਉਠਿ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਗਲ
 ਮੁਰਛਾਹੁ ਇਗਏ ਕੋ ਲੋਹੈ ਨ ਦੋਈ॥ ਚੰਬੇ ਦ੍ਰਿਸੁਟੀ
 ਉਬੇ ਜਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬੋਈ॥ ਨਾਹੀ ਜੋ ਲੋਹੈ ਸੁਬਰਖੀ
 ਦੀ॥ ਇਉਂ ਆਇਖ ਲੋਈ॥ ੨੨॥ ਰੋਗ॥ ਸੁਦਰੀਨ
 ਰੋਬੇ ਚੰਕੋ ਸੁਨੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹੀਂ ਕਛੁ ਮੇਰੋ ਨਾਨੁ ਤੇ
 ਤੀਨੁ ਤੁਲੋ ਕੀ ਮੇਰੇ ਉਨੁ ਜਨ ਨੀਜਾ ਨਿਯੋ ਮੋਹੀਏਨ

੧੫੭

ਜੀ ਦੇਖਿ ਗੁਰੂ ਮੇਰਾ ਜੋਗੀਤ ਪੀਆ ਸੁਗਮ ਮੋਕ ਉਦੇਹੁ
 ਬਤਾਇ ॥ ਪਰ ਬਤ ਕੋ ਪਾਨੀ ਕੋ ਰੋਧੀ ਰਜੁ ਦੇਹੁ ਚਲਾਇ
 ॥ ੨੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥ੍ਰਾਮਾ ਜੀ ਬੋਲੈ ਤਹਾਂ ਸੁਣਿ ਬਾਰ
 ਮਾਗੀ ॥ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਜੀਤੁ ਪੁਜੇ ਜੀ ਨਾਗੀ ॥ ਮੁਗਛਿ
 ਤੇਈ ਰੋਸ ਭਾਤੁ ਰਿਦੇਖਤ ਸਾਗੀ ॥ ਨਾਉ ਤੁਸਾ ਭਾਮੋਹ
 ਣੀ ਜੁਗਮੋਹਣਾ ਗੀ ॥ ਜੀ ਸਕਾਗਣਿ ਤੁਸਿ ਰਜੀਅ
 ਰਿਸੋ ਕਰੀ ਦੇਖਿਆ ਗੀ ॥ ਗੁਕਮਾਂਗਣਾਇ ਰੁਨਾਮੁ ਰੇ
 ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਣਾਗੀ ॥ ਕਰਿ ਕਾਰ ਵਰਤਾਇ ਕਾਵਸੀਉ ਨਿ
 ਸਿਸਾਟਿ ਉਧਾਗੀ ॥ ਜੀਉ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਣਖੰਡੀ ਏਤਿਉ
 ਸੁਣੁ ਭਾਮਾਗੀ ॥ ੨੪ ॥ ਰੰਗ ॥ ਏਕੁ ਮਦਾਗੀ ਰਨਾਪੁ
 ਰੰਬਤੁ ਮਹਾਂਤਹਾਂ ਤੁਮ ਜਾਇ ਕੇ ਬਾਸੁ ਕੀਜੋ ॥ ਅੰਸੁ

ਅਰੁ ਸਗਲ ਮਨਿ ਪਾਠ ਕੇ ਚਲੀ ਮੰਦਰ ਨੀਰੀ ਬੈਠੀ ਪਾ
 ਈ ਪਾਟ ਪੜੀ ਮਾਹਿਤ ਬਥਤ ਅਸਾ ਬਿਤਤ ਈ
 ਬੈਠਿਤ ਤਕਾਣ ਕਛੁ ਪੁਨਿ ਉਠਾਈ। ਗੀਧਰ ਚਾਂਝ
 ਕੁਕਿਨ ਗਾਸੁ ਪਿਬੁ ਪਿਰੀ ਨਕਾਈ। ਪਾਹੁ ਝਪਾਣੀ
 ਹੁਇ ਚਲੇ ਬੀਰ ਛਰੇ ਲਪਟਾਈ। ੨੦। ਪਉੜੀ
 ਗਾਜਾ ਰੁਕ ਮਾਂਗ ਵਤ ਜਾਂਗਾ ਬੇਟ ਕਾ ਆਇ। ਹਰਣਗ
 ਯਾਂਇ ਕੁਪਾਸ ਦੇ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਧਾਇ। ਆਸੁ ਪੁਬਾਬਾ
 ਸਦੇ ਵਟਾ ਤਿਸ ਮਾਹਿਤ ਜਮਾਇ। ਆਗੇ ਬੈਠਾ ਬਾਸ ਦੇ
 ਉਬਹੁ ਸਿਖ ਪੜਾਇ। ਪੋਥੇ ਉਤਹੁ ਉਤਾਰਿ ਕੇ ਜਾਇ
 ਵਰਸਨੁ ਪਾਇ। ਆਸਣੁ ਦਿਤਾ ਗੁਣੇ ਨੀਰੀ ਖਿਕੁ ਸਭ
 ਪੁਛਾਇ। ਗੀਖ ਆਗੇ ਕਰ ਜੋਰ ਕੇ ਗੁਣਿ ਬਚਨ ਸੁਣਾ

ਸਕਤੀ ਅਗੇ ਹਰਿਆ ਕਿਆ ਕਰੈ ਵੇਚਾਗਾ ਹਾਂ ਮਾਰਗੀ
 ਏਨਾ ਰਬੋ ਪ੍ਰਤੁ ਕਰੈ ਉਥਾਗਾ ॥੩੬॥ ਹੰਗਾ ॥ ਦੀਓ ਜਬ ਬਚ
 ਨੁਤੁਜ ਗਹੀ ਨਿਪਕੁ ਇਹੀ ਕੀਨ ਗੀਲੀ ਲਾਂਜੁ ਮਨ ਮਾਂਹਿ
 ਮਾਨੀ ॥ ਸੰਗ ਲੇਚ ਲੇਗ ਲਾਮਾ ਹਿਭੁਜ ਨਾਹ ਕੈ ਜਹਾਂ ਘੋੜਾ
 ਖੜਾ ਤਹਾਂ ਆਨੀ ॥ ਖੁਰਸੋ ਘੋੜਾ ਖੋਵੈ ਕੈ ਨਿਕਸੀ ਏਕ ਸ
 ਗੋਹਾ ਘੋੜੇ ਨੇ ਘਾਇ ਬੁਕ ਗੀ ਗਜੇ ਦੇਖੀ ਓਹ ॥੩੭॥ ਘ
 ਉੜੀ ॥ ਗਜਾ ਤਿਸ ਨੁਦੇਖ ਕੇ ਉਠਿਯਾਇ ਆਪਾਨੀ ॥
 ਖੁਰਦੇ ਵਿਚ ਹੁੰਕਾਰਿ ਕੇ ਲੇਬਾ ਹਰਿਆਣੀ ॥ ਗਜਾ ਕ
 ਰਿ ਕੈ ਹਾਂ ਇਹਾਇ ਨਾਇ ਬੋਲੇ ਬਾਣੀ ॥ ਹੋਹੋ ਕੁਇ ਗਿਬ
 ਰਿਚ ਕੀਭਾ ਗਿਲਿਆ ਵਹੁਯਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਕੈ ਬੋਲਿਆ
 ਇਦਾ ਭਰੇ ਨੁਸਾਈ ॥ ਝਾਗੀਭਾ ਰਿਕੇ ਲੇਚ ਲੀਓਹੁ

੧੬੧

ਮੇਰੀ ਗੁਣੀ ਮੁਹਾਂ ਵੀ ਚੰਘਾਣੀ ਪਾਇਆ ਗਇਵੇ ਖਿਨੀਆ
 ਣੀ। ਸੁੰਝੇ ਲੋਕੈ ਕਪੜਾ ਗਇਵੇ ਰਾਸੁ ਜਲਣੀ। ਗਾਮਾ ਉਤੁਨ
 ਹਧੀਨ੍ਹੇ। ਨਿਜੀ ਨਾਵਯਾਸਮਾਣੀ॥੩੮॥ ਰੋੜ੍ਹਾ। ਜਬੈ ਚੇਤਨ
 ਭਈ ਦੇਹ ਕੀ। ਸੁਧਿ ਲਈ ਤਬ ਕਛੁ ਚਚਨ ਗੋਧਾਉ ਚਰੇ
 ਪੀਛੁ ਲੇਜਨ ਮਜੇ ਧਾਧੇ ਮੇਨੇ ਕੀਏ ਪਗਾਇ ਸਜੁ ਨਿਸੇ ਸੁ
 ਾਣਿ ਤੋ ਪਿਆਰੇ॥ ਸੁੰਦਰ ਗਇ ਕੁਥਾ ਮਨੁ ਰਹੇ ਸਾਕ ਲਨ ਗਗੀ
 ਮਾਂਹਿ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਗੀ ਮੇਰਈ ਮੁਝ ਪਾਰਿ ਗਏ ਨਾਂਹਿ॥੩੯॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਖੀ ਆਵੇ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਕੈ ਮੇਥਾ ਤਚ ਲਾ
 ਣੀ। ਭਰਤ ਮੇਰੇ ਵਸਿ ਨਹੀ ਕਿਆ ਕਰਉ ਪਾਈ। ਕਾਮਣ
 ਕਰਈ ਜੋਗਣੀ। ਓਨਾ ਮੁਝੈ ਬਤਾਈ॥ ਇਕ ਸਹੇਲੀ ਨਾ
 ਾਇ ਲੈ ਜੋਗਣਿ ਬੇਆਈ॥ ਅਗੈ ਬੈਠੀ ਜੋਗਣੀ ਕੀਨੀ ਮੁ

ਦਾਪਾਈ। ਹੋਬਿਮਾ ਲਾਉਦਾ ਛਟੀ ਸਿਰਿ ਜਟ ਵਪਾਈ
 ਭਗਵੇ ਬਸਤਰੇ ਪੈ ਨਿਕੈ ਅੰਗਤ ਸਮ ਲਗਾਈ। ਹੋ
 ਛਾਪ ਉਤਾਰ ਕੈ ਮੇਰੇ ਟਚ ਦਾਈ। ੪੦। ਹੋਰਾ। ਚਮਰੈਰ
 ਉਤਨ ਰਿਬੈ ਨੀ ਇਕ ਠਉਰ ਪਾਠਿ ਬਿਨਾ ਪੁਛੈ ਬਿਥਾਠੀ
 ਜਾਨੀ। ਕਾਛੈ ਚੁਗਨੁ ਅਵਰੁ ਰਸਮ ਮੁਝ ਕੈ ਦਈ ਜੇਹੀ
 ਤਸੀ ਕਾਹਿ ਮਧੁਰ ਬਾਨੀ। ਚੁਗਨੁ ਦੇਵੈ ਪੈ ਟੇ ਮੇਰ ਸਮ ਲ
 ਗਵਾਤੁ ਅੰਗ। ਭਰਤਾ ਵਸਿਤੁ ਇਜਾਇ ਗਾਜਿ ਸਦੀ ਤੁ
 ਅਰਧੀ ਗਾ। ੪੧। ਪਉੜੀ। ਲੋਕੈ ਚੁਗਣ ਉਠਿ ਚਲੀ ਮੇ
 ਆਨਿ ਦੁਪਾਇਆ। ਅਧੀ ਗੰਤੀ ਦੁਪਾਈ ਚਿਉਂਤੁ ਘੋਲਿ
 ਪੀਲਾਇਆ। ਜਾਂਚੈ ਹੁਸਤਾ ਸੇਜ ਤੋ ਗਲਿ ਰਸਮ ਲਗ
 ਾਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਹੋਇਆ ਖਈ ਹੋਗੁ ਮੇਰਾ ਕਰਵਾਇਆ।

੭੬੨

॥ ਦੇ ਨਾ ਦੇ ਨੁਪਟ ਦਾ ਚਾਢਿਆ ਮਰਦੇ ਤੇ ਆਇਆ ਵੀਵਾਂ
 ਲਗਾਂ ਵੇਸਵਾ ਦੇ ਉਨਿ ਬਚਨੁ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜੀਵਾਂ
 ਤਾਂ ਕਰ ਤੇ ਗਮਨ ਭਾਇਆ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਬਹੁਤ ਮੇਤਾਂ ਮ
 ਨਿਪ ਛੁਤਾਇਆ ॥ ੪੨ ॥ ਗੰਗਾ ॥ ਸੁਣਾਇਹ ਬਚਨ ਤਬ
 ਤਉ ਉਠੀ ਬੇਗੁ ਜੀ ਜੋ ਗਣੀ ਪਾਹਿ ਜਾਇ ਕਹਿ ਸੁਣਾਇਓ
 ਸੁਨੋ ਜੋ ਗਨੀ ਕਹਾਂ ਤੇ ਵੀ ਆਗਿਆ ਇਤਰਤਾ ਮਗਨਿ ਪ
 ਰਿਆਇਓ ਜੋ ਗਨੀ ਬੋਲੀ ਬਹੁਤ ਜੀਇਹ ਅਉਖਦੁ
 ਲੇਜਾਇ। ਤਰਤਾ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ਗਾਥੇ ਗਾਯਾਇ ਕੋਲਾਇ
 ॥ ੪੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਗਾਇ ਅਉਖਦੁ ਆਇ ਕੋਲਾਇ ਰਿਓ
 ਖਵਾਇਆ ਪਜਿ ਸਤਾਵੀ ਨਾਵਿ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆਇ
 ਆ। ਤਰਤਾ ਵਸਿ ਮੇਰੇ ਯਾ ਕਰੇ ਮਨ ਤਾਇਆ ਵਿਹੁ

ਛੁਟੀ ਮੈਂ ਗਈ ਜੀ ਹੋਇਆ ਨਰਕ ਜੁਪਾਇਆ ਤਿਉ ਤਿਉ ੧੬੨
 ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਟੀ ਐਇਹੁ ਦੁਖੁ ਗੁਣਿ ਆਭੋਂ ਦੇਵਿ ਚ
 ਪਾਇ ਕੈ ਜਮਿ ਬਹੁ ਸੋਤਾਇਆ ਬਰਖਤ ਜਾਗੰਦ ਸੰਭੁਤੀ
 ਜੁਹੁ ਬਾਇਆ ਪਾਪ ਜੋ ਬੋਝੁ ਆਇਹੁ ਤਿਆਨੁ ਨੀਇਸ
 ਜੁਮਾਇਆ ਗਾਮਾਂ ਸੋਈ ਪਾਈ ਐ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਮਾਇਆ
 । ੪੪ । ਰੋਗੁ । ਹੋਮ ਹਾਜਰ ਜੁ ਬਰਾਪਰ ਮਾਤਮਾ ਪਾਪ ਕੀਜੇ
 ਨਿਤੇ ਕਰਿ ਉਧਾਰਾ ਭਾਗ ਮੇਰੇ ਜੁਮਾਇ ਠਾਢੇ ਕਏ ਦੇ
 ਪਾਇ ਕਾਦ ਸੀਕਾ ਬਰਤੁ ਸਾਰਾ । ਏਹਿ ਤਿਉ ਨਿਬੋਲੀ ਮੋਹੀ
 ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਮਾਨਿ ਮਾਰੀ । ਗਜਾਇ ਪਾਪ ਮਿਮਾਣੀ ਨ
 ਕੋਈ ਜੋਨਾਹੀ । ੪੫ । ਪਉੜੀ । ਤਬ ਬੋਲੇ ਕੁਕਾਗ
 ਦਾਸੁ ਤਿਸੇ ਹੋਈ ਪਿਆਰੀ । ਪੀਨੁ ਤਿਨ ਜੋਨੁ ਮੁਹੇ ਜੋ ਪਾਹਿ
 ਦੁ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੀ ਤਨੁ ਦੇਹਾ ਬਿਚਾਰੀ

ਉਪਕਾਗੀ॥ ਇਸਨੂੰ ਨਦੀ ਜੀਏ॥ ਇਤਕਹਾਉਚਾਗੀ॥ ਏਅ॥
ਦੁਖੀ ਪਰਿਕਾਜੀ॥ ਏਤੋ ਬ੍ਰਹਮਕਾਗੀ॥ ਚੁਪਕਾਰਿ ਰਹੀ॥
ਮੋਹਣੀ ਗਜਾਧਮਧਾਗੀ॥ ਏਤਾ ਵਰਤ ਸਿਕਲ ਪੈ ਕੇ॥ ਏ
ਬੇਗ ਉਧਾਗੀ॥ ਏਹ ਛੁਟੀ ਸਗੋਂ ਹਟੀ॥ ਤਈ ਸੁਦਰਿਨਾਗੀ॥
ਸੋ ਸੁਰਜ ਦੇ ਤੋਝੇ॥ ਏਥੇ ਕੀਨੀ ਸਿਆਗੀ॥ ੪੬॥ ਰੰਗ॥
ਮੁਕਤਿ ਕਾਰਿ ਗੋਰ ਕੋਰ॥ ਗਿਖਾਰਿ ਦੇਭਯੋ ਮੋਹਣੀ ਕੋ ਕਹੀ॥
ਮਧੁਰ ਥਾਂ ਨੀ॥ ਬੋਗੀ ਜੀਅੰ ਸਪਾਰਿ ਚੜ੍ਹੇ॥ ਕਿਹ ਪਕਰੇ॥
ਤੁਹੀ ਨਾਗੀ ਕੋਚ ਲੋਗੀ॥ ਮੋਹਨਿ ਤਾਖੇ॥ ਏ ਸੁਨਿ ਚਲੇ॥
ਏਕਿ ਪਰਕਾਗੀ॥ ਸੰਧਾ ਵਲਿ ਤੇਰੁ ਰਤੋ॥ ਮਤੁ ਮੁਏਰੁ
ਰੇ॥ ਮਾਗੀ॥ ੪੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਜਾ ਆਖੇ ਕੁਇ ਰਿਨੁ ਓਹੁ
ਏਹੀ ਨਾਗੀ॥ ਪਤਿ ਥਰਤਾ ਸੋਧੀ॥ ਆਵਲੀ ਕਹੀ ਏਜ

ਗਮਾਂਹੀ। ਜੋ ਕੀ ਛੁਆਗੀਆ ਕਰੇਗੀ ਸੋ ਥੋਂ ਹੁਕਮਾਂਹੀ।
 ਤੇ ਨੂਦੇ ਖਿਜੁ ਮੋਹਨੀ ਥੋਂ ਹੁਕਮਾਂਹੀ। ਧੁਕਮਾਂਹੀ। ਧੁਕਮਾਂਹੀ।
 ਦਾਗਸੁ ਤੇ ਆਇਸੀ ਸੁਨਿਵਾਹੀ। ਆਦਿ ਜਾਂਦਾ ਹੋਈ ਤ
 ਦਾਉ ਠੀ ਪਾਯੋਗੀ। ਹੁਣਿ ਲੈ ਚਾਇਆ ਗੰਮਜੀ ਦੁਖ
 ਬਹੁਤਾ ਪਾਹੀ। ਮਾਰੋਗ। ਚਾਕੀ ਕੈ ਤੁਰਗ ਪਰਿ ਲੈ ਚ
 ਲੇ ਮੋਹਨੀ ਆਇ ਪੈ ਠੇ ਤੀਸੀ ਨਗਮਾਂਹੀ। ਦੁਕਮਾਂਹੀ
 ਖਿਕੇ ਉਠੇ ਪਰਮਾਂਗ ਦਾ ਅਉਰ ਉਮਰ ਉਂਗਲੇ ਜੁਆਹੀ
 ਮਤਾਗ ਜਧਰਮਾਂਗ ਦਾ ਪਾਇ ਪਰਤਾਂ ਜਾਇ। ਚਰਨ
 ਉਪਰਿ ਸੀਸੁ ਪਰਿ ਗਲਤ ਜੋ ਲੇਖ ਗਇਆ ਮਟੇ। ਪਉੜੀ
 ਗਜਾ ਆਖੇ ਪਨੁ ਪਨੁ ਪਰਮਾਂਗ ਦਾਈ। ਪੁਕਰ ਵਿਰਲੇ ਹੋ
 ਨਿਗੇ ਮੇਗ ਮੁਦੁਗਈ। ਪਿਆਦੀ ਸੇਵਾ ਜਗਤਾ ਵਿਚੰਤਾ

੧੬੮

ਇਤੋਰੇਅਈ। ਤੁਤਾਂਸਰਵਣੁਜਮਿਓਂਪੀਨੁਮੋਹਿਕਮਾਈ।
 ਰਾਜੁਲੀਯੋਸਤਦੀਪਦਾਉਂਦੁਚਲਾਈ। ਸੋਈਪੁਤਸਤ
 ਤੇਪਿਉਕਰੇਬਰਾਈ। ਤੇਗੋਊਸਤਤਿਕੀਅਕਗਕਛੁਕੀ
 ਨਜਾਈ। ਪਿਉਪਰਮੇਸਗੁਜਾਣਕੇਤੁਹਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ।
 ਯੁਕੀਪਿਤਕੇਚਰਨਦੀਗਮਾਹੁਣਿਪਾਈ। ੫੦। ਰੰਗ। ਸੁਣੇ
 ਜਬਬਚਨਾਈਹਪਿਤਕੇਪੁਤ੍ਰਨੇਚਰਨਪਾਖਾ। ਏਜਲੁਸੀਸ
 ਧਾਗਾ। ਐਸਪਹਿਚਲੀਤਬਦੇਖਿਕੇਮੋਹਨੀਪਿਤਕੇਬਚਨੁ
 ਮੁਖਤੇਉਚਾਗਾ। ਮੇਤੋਤੁਮਗਦਾਸੁਹੋਤੁਮਮੇਰੇਪ੍ਰਭਵੇਵਾਜੀ
 ਵਣੁਜਗਮੇਸਯਲੁਤਿਸੁਜੋਕਰੈਪਿਤਕੇਸੇਵਾ। ੫੧। ਪਉ
 ਵੀ। ਪਿਤਾਤੁਹੀਗੁੰਗਦੇਵਹੋਸੇਵਕੁਤੇਗੁ। ਪਿਰੂਪ੍ਰਾਂਣਸ
 ਭਤੈਦੀਏਤੁਠਲੁਰੁਮੇਗਾ। ਸੇਵਾਕਰੇਜੁਪਿਤਕੀਸੋਪੁਤ੍ਰ

ਚੰਗੇਗਾਹਿਉਚੁਸਗਛੇਦਾਸਹਾਨਿਤਿਉਜਾਣੁਚੰਗੇ
 ਵਾਸੁਹੋਇਧਨੁਖਰਚੀਏਧਨੁਛਰੇਵਧੇਗਾਜਾਤੁਜੰਦ
 ਦੁਰਿਹੋਜਾਗਿਨਰਦਾਛੇਗਾਅਖੀਅਗੇਗਾਇਜੀਮੇਂਹ
 ਏਅੰਧੇਗਾਤ੍ਰਿਗਜਾਸਭਜਗਤਦਾਸਾਂਝਾਂਸਭਕੇਗਾ
 ਪੜਾਹੋਗਾ। ਕਰੀਜਬਬੇਨਤੀਪਿਤਾਪਤਿਪੁਤ੍ਰਨੇਬ
 ਹੁਕਿਨਾਬਚਨੁਕਹਿਕੈਸੁਨਾਇਓ। ਨਾਗੀਅੰਸਹਿ
 ਇਹਸੁਦਗੀਹੋਰਤਨੁਕਹਾਂਤੇਪ੍ਰਤੁਜੀਤਮੋਧਾਇਓ
 ਕਹਾਂਪਈਏਇਹਸੁਦਗੀਸੁਰਜਸਹੰਸਸਮਾਨਾ। ਵੇਖਤ
 ਹੀਅਨਿਦਭਯਾਪਾਏਪ੍ਰਮਾਨਿਧਾਨਾ। ਪੜਾਪਉਛੀ
 ਮਹਾਗਜਕਿਹਠਉਰਤੇਇਹਨਾਗੀਧਾਈ। ਮੇਰੇਭਾਏ
 ਛੰਛਮੀਆਪੇਚਾਛਿਯਾਈ। ਇਕੇਤਤੇਪੈਦੈਤਨੇਮਾ

੧੬੫

ੴ ਆਨੁ ਬਣਾਈ ॥ ਵਾਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਜੀ ਨਿਰਚੀ ॥ ਇਹੁ ਤੁੰਦ
 ਰਤਾਈ ॥ ਇਸੇ ਸੋਕੀ ਜੈ ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਜੇ ਤੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਧੰਨੁ
 ਹਮਰੇ ਭਾਗਿ ਹੈ ਜਿਹੋ ਹੋਵੈ ਮਾਈ ॥ ੫੪ ॥ ੧੦੩ ॥ ਸੁਣੇ ਪਗਮਾਂ
 ਗਦਾਂ ਕੇ ਬਚਨ ਕਹੇ ਤਬ ਨ ਛੁੜਹ ਸਿਰ ॥ ਇਨੇ ਕਹੀ ਬਾਂਸੀ
 ॥ ਮਦਿ ਗਾਨੁ ਮੁਹੈ ਏਕ ਪਰ ਬਤੁ ਮਹਾਂ ਤਤਾ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰਾ ਇਹੁ ਮੁਖੈ
 ਆਨੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਇਹੁ ਬੰਹਿ ਚਕੀ ਨਾਗੀ ॥ ਅਨਾਮ ਨਾਹਿ ॥ ਮੇਕੈ
 ਭਰਤਾਂ ਚਿਤਾਵੈ ਕੈ ਆਈ ਪਰ ਬਤ ਮਹਾਂ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ਭੀ
 ਗਏ ਵਿਚਿ ਮਾਲਾ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ਇਸਨੁ ਮੇਵ ਰਿਆਂ ॥ ਸੁ
 ਦਗਾ ਗੀਦੋ ਖੈ ਕੈ ਚਿਤੁ ਸਭ ਰਿਆ ॥ ਬਾਣ ਲਗੇ ਜਾਕਾਂ
 ਮਦੇ ਮੁਹ ਛੁਹੈ ॥ ਇਧਾ ਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਭੀ ਲੇ ਕੈ ਮੋਹਣੀ ਮੁਹ
 ਕੀ ਤਹ ਰਿਆ ॥ ਜੋ ਮੰਗਾ ਤਿਸੇ ਦੇ ਉਗਾਇਤ ਬਚਨੁ ਉਚ

॥ ਹੀਆ ॥ ੨ ਭੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੋਤਾ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿਆ ॥
 ॥ ਇਸ ਗਈ ਨੁਪਾਇ ਕੈ ਚਿਤੁ ਸਾਰਾ ਠਹਿਰਿਆ ॥ ਜਿਸ ਨੂਰੇ
 ਖੇਗ ਮਜੀ ਸੋਭਵਨ ਬੁਤਰਿਆ ॥ ੫੬ ॥ ਰੇਗਾ ਜਾਇ ਬੰਦ
 ਨ ਕਰੇ ਚਰਨ ਮਾਥੇ ਪਰੇ ॥ ਜਨਿ ਸੀਧਿਆ ਵਲੀ ਕੇ ਸਮਾਨਾ ॥
 ॥ ਜਿਸੀ ਸਾਂਧਿਆ ਵਲੀ ॥ ਤਿਸੀ ਹੀ ਮੋਹਣੀ ਏਕਤੀ ॥ ਇਸ
 ਟਿਕਰਿ ਦੇਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ਇਹ ਤੋਤੇ ਗਧਗੁਰੈ ਜੇਤੁ ਹਿਮਾ
 ਤ ਹੋਇ ॥ ਇਸ ਟਿਕਰੀ ਕੀ ਜੀਵੈ ਖੁਨੁ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ੫੭ ॥
 ॥ ੫੮ ॥ ਧਰਮਾਂ ਕਦ ਬੀਬੇਗ ਹੀ ਦਰਸਨ ਨੁ ਆਇਆ ॥
 ਮਾਤਾ ਅਪਣੀ ਜਣ ਕੈ ਜਾਇ ਸੀ ਸੁਨਿ ਵਾਇਆ ॥ ਲਯ
 ਪਕੜਿ ਸੋ ਮੋਹਣੀ ਧਰਿ ਹੋ ਬੁਝਿ ਠਾਇਆ ॥ ਬਹਿ ਕੇ ਕਰ
 ਦਾ ਬਿਨਤੀ ਧਰਮਾਂ ਗਦਗੁਇਆ ॥ ਅਗਿਆ ਪਾਈ ਗਇ

੧੬੬

ਦੀਪਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਇਆ ਥਾਸਤਰਾਂ ਦੇ ਕੀਮਤੀਤ
 ਨਨੁਪਾਹਿਗਾਇਆ ਹੋਛੀ ਸੇਜਾ ਵਿਛਾਇਕੈ ਉਪਾਹਿਥੈਠ
 ਾਇਆ ਚਰਨ ਪਖਾ ਲੇਖਾਤ ਦੇਜ ਬੁਝਿਹਿ ਤੇ ਪਾਇਆ
 ॥੫੦॥ ਗੰਗਾ ॥ ਦੋਇਕੈ ਬਚਨ ਸੋਟ ਹਲ ਬਹੁਤੀ ਕੋਰੇਜਾਂ
 ਨਿਧਿਗਾਂਗਾ ਦਾ ਮਾਤਰਾਨੀ ॥ ਬਹੁਤ ਬਸਤਰਾਂ ਯੋਗ ਬਹੁਤ
 ਬੁਖਨ ਦੀਇਸਾਧੀਆ ਵਲੀਅਤੇ ਆਧਿਕ ਜਾਂਨੀਆ ਆਪਾਹਿ
 ਜਾਂਨੈ ਬਾਬਕਾ ਮਾਤਾ ਜਾਂਨੈ ਬੀਧਾ ਕਾਂਮੁ ਜਿਨ੍ਹੇ ਪੈ ਜੀਤਿਆ
 ਤੇਜਗਤ ਪਾਹਿ ਸਿਧਾ ॥੫੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਇਖੀ ਗਸਮੁੰਦ
 ਤੇਰੇ ਰਲ ਪਾਹਿ ਗਏ ॥ ਮੋਤੀ ਬਕਰੀ ਕੀ ਦੇਗਾ ਲਿਹਾਬ
 ਣਾਏ ॥ ਜਲਤ ਜਲਾਈ ਧੁਖ ਧੁਖੀ ਗੁਸੁ ਸੋਤਾ ਪਾਏ ॥ ਕੰਧ
 ਣ ਬਹੁਦੇ ਆਨੁ ਪਨੁ ਪਾਸੁ ਣਾਏ ॥ ਕਾਟਿ ਸੁਤਰ

ਮੇਦੇਤਨੁਜੋਮਾਗਿਲਿਆਏ॥ਜੋਤੀ॥ਇਤਲੁਮੋਹਣੀਪਗਮ
 ਗਦਗਏ॥ਕਰਨਛੁਲਬੇਸਾਹਿਬਣੀਅਮੁਤਿਲਕਸੁਗ
 ਏ॥ਝੀਣੀਏਤੇਕਪੜਿਜੋਦੇਗਦਿਖਾਏ॥ਕਸਤੂਰੀਅ
 ਰੁਕੇਵੜਚੰਦਨਚਰਚਾਏ॥ਤਿਸਦੇਪਿਛਿਗੰਮਜੀਸਰ
 ਭੋਗਭੁਗਾਏ॥੬੦॥ਸੋਰ੍ਹ॥ਕਰੋਸੋਧੀਅਵਲੀਸਕਲ
 ਭੋਜਨਪਨੇਖਾਨਅਰੁਪਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤਥਨਾਏ॥ਸਤਿਸਤੀ
 ਸਾਂਗਅਰੁਸਤੀਸਤੀਪਾਕਸਤੁਆਪਣਿਹਾਥਕਰਿਕੈਖਲ
 ਏ॥ਤਬਬੋਲੇਪਗਮਾਂਹਵਾਮਾਤਾਅਪਣੀਦੇਖਿ॥
 ਰਾਜੇਪਿਆਰੀਸੋਹਣੀਤੇਤੇਏਹਥਜੇਖਾ॥੬੧॥ਘਉੜੀ
 ਜੋਪਿਆਰੀਘਉੜੀਤਿਲੁਦੁਖੁਨਦੀਜੈ॥ਲੁਦਿਮ
 ਤਸੋਧੀਆਵਲੀਜੋਕਰੋਸੁਰੀਜੈ॥ਨੇਹੁੰਦਪਾਏਪੀਐ

੧੬੭

ਜੋ ਜੀਉ ਜੀਉ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਜੀਉ ਤਰਤਾ ਸੁਖ ਮੋਹੀਏ ਤਿਉ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ਆਗਿਆ ਉਸਦੀ ਨਾ ਕਰੇ ਕੁਛੁ ਆਪਣੁ
 ਛੀਜੈ ॥ ਪਾਤਿ ਥਰਤਾ ਧਰਮੁ ਜੋ ਸੁਇ ਮੇ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਬੂਟੀ ਛਾਡਿ ਕੈ ਰਾਹਿ ਵਿਹੁ ਪੀਜੈ ॥ ਭਰਤਾ ਜਾਇ ਗੰਮਜੀ
 ਸੋ ਸਤੀ ਕਹੀਜੈ ॥ ੬੨ ॥ ਗੋਰੁ ॥ ਸਗਲ ਸੰਜੋਗ ਸਭ ਲੋਕ
 ਕੋ ਜੀ ਨਿਕੀਏ ਕਰਨ ਹਾਸੇ ਈਥੇ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਈਹੀ ਜੀਅ
 ਜਾਨਿ ਕੈ ਛਾਡਿ ਅਭਿਮਾਨ ਅਥਕਥਾਇ ਨ ਕਰੇ ਤੁਮ ਸੁ
 ਨੋ ਮਾਤਾ ॥ ਸੁਇ ਗਇ ਕੁਈ ਹਰੇ ਪਾਤਿ ਥਰਤਾ ਜਾਗਿ ॥ ਭ
 ਰਤਾ ਕਹੈ ਸੁਸਤ ਕਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ੬੩ ॥ ਪੈਰੀ
 ਭਰਤਾ ਜਾਇ ਗੁਬਿੰਦੁ ਹੋਇ ਉਕਾਰਿ ਕੈ ਗਈ ॥ ਪਾਤਿ
 ਥਰਤਾ ਨੁਛਾਡਿ ਕੈ ਛੋਰੇ ਸਾਮਾਣੀ ॥ ਪਾਤਿ ਥਰਤਾ ਦੇ

ਸਿਰਿਧਰੀਜੋਰਗਤੇਰੁਣੀ। ਜੋਰੁਛੁਆਖੈਬੇਸੈਕਰੇਸੇਵਾ
 ਣੀ। ਪੇਰੁਛੁਨਾਦੇਧੋ। ਇਕੈਸਿਰਿਧਾਇਪਾਣੀ। ਚੂਠਿਉਨਾਣੀ
 ਜੋਰੇਸੇਈਉਨਖਾਣੀ। ਚੂਇਉਪਾਰੀਜੀਸਾਵੇਰੇਉਨਿਜੇ
 ਜਸੁਖਾਣੀ। ਵਗਜੇਰੇਸੇਬੇਸੁਦਾਮਨਿਨਾਹਿਨਆਣੀ। ਵੇ
 ਗੁਣਾਂਸੀਯੋਇਕੈਪਾਤਿਬਰਤੁਕਮਾਣੀ। ਐਂਯੋਜੇਹੀਸਤੀਤਿ
 ਗੰਮਜੀਕੁਰਬਾਂਣੀ। ੬੪। ਰੰਗ। ਐਸੀਇਕਾਂਤਿਜਬਬਹੁ
 ਤਹੀਬਰਖਲਾਗੀਕਰੀਬਹੁਜੇਵਪਾਤਿਬ੍ਰਤਾਨੁਬ੍ਰਹਮਾਨੁ
 ਭੁਖਿਆਗੀ। ਕੋਈਇਕੁਪੁਰਬਲਾਕਰਮੁਆਇਓਗੀ
 ਆਜਬਪੀਅਕੋਭਯਾਇਕੁਰੋਗੁਭਾਗੀ। ਕਛੁਅਪੇਬੁ
 ਓਨਿਖਾਇਆਭਯਾਭੰਗਰੋਗੁਯਾਗੀਯਨੁਸਗਲਸ
 ਮਾਇਕੋਬੇਸੁਵਾਕੀਓਂਬੰਧੰਗੁ॥ ੬੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਛੋਰੇ

੧੬੮

ਸਿਧਲੀਬੇਸਵਾਪੀਅਬਤੁਤਰੇਵੈ॥ਕੇਉਂਜੋਇਪ੍ਰੀਤਿ
 ਗਾਈਏਜੋਅਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ਵਦੁਖੁਹੋਵੈਸੁਰਗਵਾਸੁਖ
 ਨਦਿਨਸੋਵੈ॥ਪਾਤਿਬਰਤਾਦਿਨਗਤਿਹੀਤਿਸੁਖੈਠੀਧੋਵੈ॥
 ਐਕਦਖਾਵੈਬਤੁਤਹੀਦੁਖਨਾਹੀਖੋਵੈ॥ਮਿਟਦੀਨਾਹੀ
 ਗੰਮਜਾਹੋਣੀਸੋਹੋਵੈ॥੬੬॥ਰੇਰਾ॥ਜੇਕਢੁਪੁਨੁਗੁਪਾ
 ਪੁਜੀਨਿਚੈਕੀਆਸੋਈਤਿਸਤੋਗਕਾਕਰਨਾਗਾ॥ਇਹੀ
 ਬੀਚਾਰਕੈਕਰੈਸਤਿਆਵਤੀਸੁਨੋਹੋਬਚਨੁਪ੍ਰਭਜੀ
 ਹਮਾਗਾ॥ਕੀਤਾਪਾਈਐਆਪਣਾਨਿਹਚੈਜਾਣੁਹੋਵੇ॥
 ਤਾਂਤੇਸੋਗੁਨਕੀਜੀਐਕਰਮਰਚੀਇਹੋਵੇ॥੬੭॥ਪ
 ਉੜੀ॥ਪਾਤਿਪਾਇਕੈਕੋਤਰੀਉਹਸੇਵਕਗੋਵੈ॥ਬਿਰ
 ਛਬਹੋਵੈਪਤਗੰਗਸੁਕੁਟਿਕਛਾਵੈ॥ਛੰਆਵਾਹੀਦਿ

ਨਗਤਿ ਵਿਚਿ ਉਤਥਾਇ ਲਗਾਵੇ। ਥੋਥੁ ਕੀ ਲੋਕੰ
 ਅੰਧੈ ਕੈ ਥੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜਾਵੇ। ਏਕੈ ਉਸਨੁ ਮੋਹਿ ਪੁਨਿ
 ਨਿਤ ਬਧਾਵੇ। ਅੰਦੁਗਤੀ ਤਿਸੁ ਨਾਹਿ ਨਿਦ੍ਰਾ ਨੀਆ
 ਵੇ। ਭਰਤਾ ਦੁਖੀਆ ਦੇਖਿ ਕੈ ਜਾਨਿ ਗਤੁ ਲਯਾਵੇ।
 ਬਿਠਕੈ ਜੋਇ ਇਨ ਲੀਥੁ ਸਗਲਾ ਨਵੇ। ੬੫ ਭੰਗੁ
 ਆਪਿ ਆਇ ਕੈ ਦੇਵਾ ਗੁਪਤ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਬੇਨਤੀ ਕ
 ਰੈ ਮਨ ਸਾਂਭਿ ਦੇਵੀ ਜੋ ਰਵਾਨੀ ਅੰਧੈ ਚੰਦ੍ਰਕਾਈ ਸੁਗੀਜੈ
 ਗਮਾਇ ਆਤ੍ਮਾ ਜੀ ਸਗਲ ਸੇਵੀ। ਭਰਤੈ ਕੋ ਚੰਗਾ ਕਰੁ
 ਰੋਗ ਖੀਨੁ ਤੁਇ ਜਾਇ। ਪਾਤਿ ਬਰਤਾਇ ਉਕੰਧੈ ਅ
 ਕਾਲੁ ਪਤੁਤਾ ਆਇ। ੬੬ ਘੋੜੀ। ਭਰਤੈ ਨੁਸੰਦੇਹਿ
 ਆਆਰਥੀ ਪੰਟੀ। ਤਿਉ ਸਤੋ ਜੀ ਜਾਨਿ ਗਯਾ ਹਰਿਗ

੧੬੨

ਈ ਨੁਵੇਟੀ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟਾ ਸੁਕ ਮਲਾਇਆ ਪ੍ਰਾਭਿਏਤੀ ਠੇਟੀ॥
 ਦਿਵੈਯੀ ਦੰਦ ਮਿਲਿ ਗਏ ਉਨਿ ਉਗਾ ਲਿਕੇਟੀ॥ ਪ੍ਰਾਂਣ ਵਿ
 ਛੁਨਿ ਪੀਅਵੇ ਜਾਂਆਉ ਨਿਖੁਟੀ॥ ਉਪਰਿ ਅਥੁਦੀ ਸੇਜ
 ਦੇ ਜਿੰਦੁ ਉਸਦੀ ਛੁਟੀ॥ ਭਗਤਾ ਮੁਇਆ ਜੁਦੇ ਖਿਕੈ ਉ
 ਨ ਸੇਜ ਪਲੇਟੀ॥ ੧੭੪ ॥ ਕੰਡ ਨ ਲਾਹਿ ਕੇਵੇ ਚਣਗਈ
 ਤੇਟੀ॥ ੧੭੫ ॥ ਰੰਗ॥ ਵੇਚਿ ਕੈ ਕੰਡ ਨ ਗਾਂਠੀ ਮੈਥਾਂ ਧਿਕੈ
 ਬੇਗਈ ਚਿਖਾਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਈ॥ ਪਤਿ ਰਿਬ ਸਤਰ ਅਵ
 ਰਧਾਰਿ ਭੁਖਣ ਸਗਲ ਅਗਾਨਿ ਮੇਜ ਲਣ ਕੋ ਸਤੀਆ
 ਈ॥ ਚਿਖਾਂ ਅੰਤਿ ਜੋਗ ਰਿਕੈ ਚਰਤਾ ਗਾਖਿ ਥੰਬੀ ਚੀ॥ ਅ
 ਗਾਨਿ ਲਗਾਈ ਪਾਉ ਜੋ ਪਣ ਕੋ ਗਾਖਿ ਥੰਬੀ ਚੀ॥ ੧੭੬ ॥ ਪੁੰਥ
 ਝੀ॥ ਪਤਿ ਬਰਤਾਉ ਤਾਚੇ ਰਿਚ ਝੀ ਤਰਤੇ ਸੁਖਦਾਈ

ਸਿਰਿ ਸੋਸੀ ਸੁਲਗਾਇ ਕੈ ਕੁਛੁ ਆਧਿਨ ਸੁਯਾਈ। ਭਰੇ
 ਵੇ ਸਿਰਿ ਰੇਠ ਨੁ ਉਨਿ ਥਾਂ ਯਵੇ ਛਾਂਈ। ਛਾਤੀ ਸੋਛਾਤੀ ਲ
 ਗੀ ਬਰੀਨਾਤਿ ਜਾਈ। ਭਰੇ ਨੁ ਉਨਿ ਥਾਂ ਆਇ ਕੈ ਨਿ
 ਜੁ ਦੇਹ ਜਲਾਈ। ਥੋੜਿ ਕੰਭੋੜਿ ਨਿਥਾਤੀ ਆਜੇ ਗੀ ਉਨਿ
 ਚਾਈ। ਭਰਤਾਨਰ ਕੁਛੁ ਕੰਭੋੜਿ ਕੈ ਬੇਛੋੜਿ ਨਾ ਲਿਖਾਈ।
 ਯਨੁ ਸਤੀ ਸੋਗੁ ਭੁਜੀ ਜੇ ਨਿਸਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ। ੨੨। ਰੋ
 ਭਾ। ਸੁਣੁ ਜੁ ਸਾਧਿ ਆਵ ਲੀਛਾ ਰਿ ਕੈ ਭੋਗੁ ਸੁਖ ਕਮ
 ਸੇਵਾ ਮਿਸਟ ਪੀਆ ਪਿਆਗੀ। ਕੰਭੋੜਿ ਸੁਖ ਸੋ ਸੁਖੀ ਜੋ
 ਯਹੁ ਰੇ ਸੁਗ ਗੋਬਿੰਦਾਇ ਸਚੁ ਭੋਗੁ ਨਾਗੀ। ਸੁਣੇ ਬਚਨ
 ਸੋਧਿ ਆਵ ਲੀ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਆਨਿਦੁ। ਸੁਤ ਕੋ ਕੰਭੋੜਿ
 ਗਾਇ ਥੋ ਬਚਨੁ ਕਾਰਿ ਥੋ ਬਿਗਸਿਤਾ। ੨੩। ਪਉੜੀ

੭੦

ਤਿਹਕਾਰਾਅਮੇਕਗਸੁਇਪਾਣਪਿਆਗੇ।ਸਉਪੁਤੀਤਿ
 ਵਾਧੀਰੈਤੁੰਇਕੁਹਮਾਗੇ।ਮਾਤਪਿਤਕੁਲਬੰਧਵਾਸੁਖਦੇ
 ਵਣਹਾਗੇ।ਤੁਪੁਜੇਭਗਿਕਉਣਹੈਜੋਇਹਬੀਚਾਗੇ।
 ਪੁਰੁਅਵੇਹਾਚਾਹੀਏਜੋਪਿਤਗਤਿਗੇ।ਮਨੁਮੇਹਾਪਰ
 ਸਿਨੇਸੁਇਬਚਨਤੁਮਾਗੇ।ਨਕਰੁਜੇਦੀਵਾਂਇਹੋਸਭ
 ਕਾਗਜਸਾਗੇ।ਆਪਹੀਮਿਟਿਜਾਨੀਗੇਜੇਦੁਸਮਣਬ
 ਹੇ।੨੭।ਹੰਗੁ।ਆਇਸੋਧੀਆਵਲੀਬਹੁਤੁਇਕ
 ਪ੍ਰੀਤਸੋਮਾਓਗ।ਓਲਾਗੇਮੋਹਣੀਗਨੀ।ਦੇਖਿ
 ਸੋਧੀਵਲੀਮੋਹਣੀਨੇਕਹੀਤਾਬਕੀਓਰਹੇਮੇਤੁਹੀਜ
 ਨੀ।ਧਰਮਾਂਗਦਬੋਲੇਬਹੁਤੁਮਾਤਹਮਭੀਏਗ।ਇਸ
 ਤੇਉਖਰੰਤੁੰਨਹੀਜਿਨਉਪਾਜੀਦੇਗ।੨੪।ਪਉੜੀ।

1
 ਭੋਜਨੁਕੀਤਮੋਹਣੀਬਹੁਆਨਿਦੁਪਾਈ। ਪਰਮਾਂਗਦ
 ਤੇਆਹਿਕੈਤਿਸੁਪਾਂਨਖਵਾਈ। ਗਜਾਸੇਦੁਰੁਤੋਇ
 ਕੈਸਿਰਿਚਉਰੁਦੁਲਾਈ। ਤਿਸਨੁਮੋਹਣੀਦੇਖਿਕੈਬ
 ਤੁਤਾਥੀਸਮਾਈ। ਏਤੇਸਾਪੁਸਤਿਨੁਕੋਣੁਮਾਰਿਵਵਈ
 ॥ ਕੈਆਜਾਣਾਕੈਆਹੋਇਸੀ। ਏਸਨੁਦੁਖਲਾਈ। ਕੀਤੇ
 ਮੇਨੁਚਾਹੀ। ਆਨਿਬ੍ਰਹਮੇਮਨਿਰਾਈ। ਮਨਵਿਚਾਥੀਰਥਾ
 ਜੇਹੇਸੋਕਹੀਨਜਾਈ। ਹੋਵਣਹਾਗੀਗਮਜੀ। ਚਿਤਨੁਭਾ
 ਮਾਈ। ੭੬॥ ਰੰਗ। ਬਹੁਕੈਬੋਲੀਕਾਇਗਮੋਹਣੀਰੇਭ
 ਯਾਗਾਇਕੈਬੋਲੀ। ਆਵੇ। ਸੁਨਤਹੀਜਾਇਪਰਮਾਂਗ
 ਦਾਯਉਕਹੀ। ਹੋਮਹਾਗਜਾਗੀਹਮਾਂਹੀਆਵੇ। ਤੁਮੇਚਾ
 ਤਿਹੈਮੋਹਣੀਚਲੀ। ਏਤਕੈਪਾਸਾ। ਇਕਾਛਿਨਤੀਜੇਜਾਤ

੧੭੧

ਹੈਵਹਜਾਨਤਰੇਖਾਸਾ॥੨੨॥੫ਉੜੀ॥ਸੁਣਦਾਹੀਰੁਕ
 ਮਾਂਗਦਾਥੈਵੈਉਠਿਧਾਇਆ॥ਮਨਵਿਚਖੁਸੀਅੰਮਾ
 ਣਦਾਪਰਿਅੰਤਰਿਆਇਆ॥ਬਾਤਾਂਕਾਰਕੈਮੋਹਣੀ
 ਰਜਾਰਖਾਇਆ॥ਤੋਬਿਨੁਮੋਕਉਕਾਰਿਗਹਾਇਉ
 ਆਖਿਸੁਣਾਇਆ॥ਵਗਨਾਗੀਦਾਜੋਤੁਇਹਾਥੀਧੀ
 ਆਖਿਬਣਾਇਆ॥ਉਦਗਨਾਗੀਜਾਣੀਏਪ੍ਰਤਦੀਰੈ
 ਮਾਇਆ॥ਐਸੀਮਾਇਆਮੋਹਣੀ॥ਜਿਨਿਜਗੁਭਰ
 ਮਾਇਆ॥ਤੇਈਛੁਟੇਗੰਮਜੀ॥ਜੀਨਾਗੰਮੁਧੀਆਇ
 ਆ॥੨੮॥ਰੰਗ॥ਬੁਧਿਰਿਯੋਕਰੇ॥ਇਹੁਗਜੁਤੁਮਪੁ
 ਤ੍ਰਕੇਵੇਹੁਅੰਗੁਸੁਨਹਾਬਿਰੰਤੁਸਾਸਾ॥ਸਗਲਧਨੁਥੰ
 ਾਇਕੈਵੇਹੁਤੁਮਗਨੀਅੰਰਿਆਪਤੁੰਗਾਇਜੀਹੋਹੁਨਿ

ਆਗਾ ਤਬ ਮੇਰੀ ਸੰਗਾ ਤਬ ਲੇ ਚੰਡੇ ਰਹੇ ਨਕਾਇ। ਗੁਜਰਾ
 ਛੁਪਨੁ ਬਹਾਂ ਏ ਕੈ ਹੋਵੁ ਸਾਜ ਸੁਭਾਇ। ੭੮। ਘੋੜੀ।
 ਮੋਹੁ ਏ ਗਈ ਜੋ ਕਾਰਿ ਆਗਾ ਜੇ ਮਾਨਿਤਾਇ ਆਗਾ ਧਰਮ
 ਗਦੁ ਜੇ ਪੁੰਨੁ ਸੀਉ ਨਿਬਾਹੀ ਬੁਝਾਇ ਆਗਾ ਸਿੰਘਾ ਸਾਇ
 ਬੈਠਾਇ ਕੈ ਰਾਜਾ ਤਿਥੁ ਚੁੜਾਇ ਆਗਾ ਮੇਥੈ ਮੁਕਟੁ ਬੀ
 ਧਾਇ ਕੈ ਸਿਰਿ ਛੁੜਾਇ ਆਗਾ ਮੰਗਲ ਗਾਵਨਿ ਨਗਰੀ
 ਆਹੋ ਹੁਚੈ ਹੁਚੁ ਬਾਂਹੁ ਏ ਆਗਾ ਸਗਲੋ ਬੀਪ ਬੁਝਾਇ
 ਕੈ ਗਈ ਬੇਦੁ ਪੜਾਇ ਆਗਾ ਵਜਾਹਿ ਨਗਰੀ ਕੇਰੀ ਆਗਾ
 ਤਿ ਆਧਿਕ ਸੁਭਾਇ ਆਗਾ ਇਸਦੇ ਪਿਛੇ ਸਮਜੀ ਗਈ
 ਬਚਨੁ ਸੁਣਾਇ ਆਗਾ ੮੦। ਰਿੰਗਾ। ਗਜ ਕੀ ਹੀਤ ਤੁਮ
 ਸੁਨਹੁ ਸੋਭਾ ਸਮਾਇ ਬੀਚਾਰਿ ਚਿਤ ਪਾਰਿ ਲੀਜੈ।

ਖੜਕੇ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਕੁਸਮਾ ਲਿਖਿ ਵਾਇ ੭੯
 ਆਗਾ

ਛੁੜੀਅਨਧਰਮੁਅਰੁਕਰਮੁਅਪਨਾਸਦਾਪ੍ਰੀਤਿਤਰਿਮਾਰਿ
 ਨਿਤਿਨੇਮੁਕੀਜੇ। ਤੁੰਡੇਅਥਗਜਾਭਯਾਜਾਨਤਹੋਸਭਲੋ
 ਗਾਥਗਾਤਿਕਰਹੁਕਰਾਵਿਤਕੀਹੋਵਹੁਉਸਤਤਿਜੋਗਾ।
 ੮੧। ਪਉੜੀ। ਜਾਗਣੁਮੰਡਿਨਿਖਤਗੀਤੈਨਾਹੀਰਹਣਾ।
 ਪਿਠਿਨਦੇਈਖੇਤਵਿਚਿਹੋਇਸਨਮੁਖੁਲਰਣਾਜੇਸਉ
 ਵਾਰਿਆਂਜੀਵਣਾਠੀਰਿਝੜਕਿਮਾਣਾ। ਸੁਖਦੁਖਾਨਿਤ
 ਨਹੋਵਣਾਸਭਾਦਰਿਜਰਣਾ। ਇਕਾਦਸੀਦੇਵਰਤਦਾ
 ਮਨਿਨਿਚਾਧਰਣਾ। ਵਜੈਨਗਾਰਾਹਸਤਪੁਰਿਏਹੋਪ੍ਰਣੁ
 ਕਰਣਾ। ਪਰਜਾਸਭਬੁਲਾਇਕੈਇਹੁਬਚਨੁਉਚਰ
 ਣਾ। ਗੰਮਨਗਾਇਣੁਛੁਟੀਐਹਰਿਜੀਕੀਸਰਣਾ। ੮੨।
 ਪਉੜੀ। ਇਹੁਸਿਦੇਸੁਉਪਦੇਸੁਸੁਨਿਪਿਤਾਕਾਸਗਲਧ

ਗਾਂਗਦਾਮਾਨਿਤੀਨਾਸੀਸੁਧਾਰਿਚਰਨਪੁਇਸਰਨਿਜਗਦੀ ੧੭੩
 ਸਕੀਪਿਤਾਕਾਥਚਨੁਤਤਕਾਥਕੀਨਾਸਾਪੁਪਾਣੀਗੁਇਰ
 ਰਿਆਲੋਜਾਵੈਚਿਗਤਿਨਾਕਦੇਨਾਬਿਜੈਗੁਇਜੀਪੇਥਰ
 ਨਰਦਾਚਿਤੁ)੮੩।ਪਉੜੀ।ਗਜਸਭਾਵੈਚਿਜਾਇਕੈ
 ਪਰਜਾਜੁਥੁਥਾਈ।ਜੋਹੁਕਮਾਂਗਦੀਆਖਿਅਸੋਆਖਿ
 ਸੁਣਾਈ।ਵਰਤੁਕਰਹੁਇਕਾਦਸੀਨਿਹਚੈਸੋਰਾਈ।ਪੁਰ
 ਥਕੀਤੇਪੁਨਿਦਾਨਤਾਂਦੇਹੀਪਾਈ।ਇਹਯੋਸਰੁਦੁਰਲੇਬੁ
 ਤੈ।ਬਿਰਥਾਮਤੁਜਾਈ।ਨਿਹਚੈਕਰਿਕੈਜਾਣੀਏ।ਫਿਰਹੋ
 ਰਬਿਨਾਈ।ਸਿਮਰਨੁਗਜੇਗਾਮਦਾਸਤਕਰਹੁਥੁਕਾ
 ਈ।ਗਜਾਮਾਥਿਜੋਕੁਲੀਸੋਕੀਚੈਮਾਈ।ਵਿਰਲੇਗਜੇ
 ਤੇ।ਗਿਓਪਰਜਾਸੁਖਦਾਈ।ਸਾਗੀਪਰਜਾਗੰਮਕੀਜਿਨਿਮੁ

ਕਾਤਿਪਠਾਈ॥੮॥ ਰੇਰੁ॥ ਅਸਤਪਾਰਿਗਧਿਕੈਛੋਲਧ
 ਗਾਗਵਾਂਜਗਤਮੋਠੀ॥ ਗੀਤਕੀਦੁਪਾਈ॥ ਲਿਉਹਰਿ
 ਨਾਮੁਅਭੁਕਹਉਏਕਾਦਸੀਪ੍ਰਗਟਸਭਜਗਤਅਹਿਕ
 ਤਿਸੁਨਾਈ॥ ਧਰਮਾਂਗਦਾਠਿਰਿਆਇਕੈਕਤੀਪਿਤਕੈ
 ਪਾਸਾਅਥਕਛੁਆਗੀਅਕੀਜੀਏਹਮਸਭਤੁਮਰੇ
 ਦਾਸਾ॥੮॥ ਪੈੜੀ॥ ਗੁਜੇਰੀਉਸਿਆਧਿਆਸਭਇਆ
 ਵਹੁਗਈ॥ ਦੇਖਾਦਿਆਹੀਮੋਹਣੀਮਨਿਬਹੁਖਿਸਿਅ
 ਣੀ॥ ਧਰਮਾਂਗਦਸਮਸ਼ਾਇਕੈਗਜੇਥੇਆਣੀ॥ ਵਿਤ
 ਪੰਨੁਸਭੁਵਿਰਿਕੈਗਇਵਰਾਸੁਜਾਣੀ॥ ਤਿਰੇਲਲਲ
 ਵਾਹਗਕੈਚਨਦੀਆਂਖਾਣੀ॥ ਹਾਥੀਪੈੜੇਦਾਸੀਆ
 ਸੁਖਪਾਲਸੁਹਾਣੀ॥ ਬਾਗਬੀਚੇਬੈਠਕਾਸੁਧਿਸਾਹਿ
 ਗੀ

ਗਾਣੀ॥ ਸਦੇਸਾਬਿਦਿਤੇਵਾਂਰੁਕੈਸਰਪਏਅਪਾਣੀ॥ ਸ
 ਕਾਵਿਚਹਮੇਰੁਣੀਗਜੇਮਨਿਤਣੀ॥ ੮੬॥ ਰੰਗ॥ ਸਗ
 ਲਧੰਨੁਬੰਦਿਕੈਗਣੀਅੰਕੋਦੀਆਰੁਯੰਗਹਿਚਿੰਤਸਰ
 ਗਚੁਸੇਈ॥ ਮੇਰੁਣੀਮਾਰਿਚਿਤਕੀਲਗਨਿਲਘੀਬਹੁ
 ਜੁਧੀਅਰੁਧੁਧੀਤਿਨਿਸਗਲਖੇਈ॥ ਜਾਣੈਨਾਤੀਗਤਿ
 ਵਿਨੁਕੋਣਹੁਰਿਅਰੁਮਾਸਾ॥ ਭਿਟਗਨਾਗੀਮੋਤਿਆਕਰਿ
 ਕੈਤੋਗਾਥਿਲਾਸਾ॥ ੮੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਾਣਲਗੇਜੰਕਾਂਮ
 ਦੇਵਸਿਹੋਇਆਗਣਾ॥ ਪ੍ਰਭਦੀਮਾਇਆਮੇਰੁਣੀਉਮ
 ਹੰਬਿਵਿਨਾਣਾ॥ ਹੰਗੁਮਾਸਦੀਪੁਤਲੀਗਵਿਰਗੀਮੁ
 ਲਣਾ॥ ਹੰਤਾਕਾਮਕਲੋਲਦਨਾਗੀਲਪਟਣਾਅੰਗੁ
 ਬਗਸਬੀਤੇਗਏਚਿਤਨਾਰਿਅਪਾਣਾ॥ ਜੋਕੁਧੁਆਂ

੧੭੪

ਖੇਸਕਰੈਮੋਹਣਿਮਾਨਿਭਾਣਾ॥ਕਿਤਵਾਲਿਸੁਹਜੁਓਗਵੇਸੁਧਿ
 ਰਹੀਨਵਾਣਾ॥ਕਿਸਨੂਕੁਕਿਸੁਣਾਈਐਸਭੁਜਗੁਭਗਮਾਣ
 ॥੧੫॥ਰੰਗ॥ਅਥਕਰੋਗਜੁਪਗਮਾਂਗਵੇਜੋਕੀਆਚਿ
 ਤਮਾਹਿਧਾਰਿਤੁਮਸੁਨਤੰਭਾਈ॥ਕਥਾਇਹਜੁਏਅਹੁ
 ਕਰੈਏਕਾਵਸੀਬੋਦਕੇਥਚਨਵਤਮੁਕਤਿਜਾਈ॥ਧਰਮ
 ਰੂਪਧਰਮਾਗਦਾਪ੍ਰਗਟਿਓਜਹਤਮੇਚਿਦੁਸੋਗੰਠਗ
 ਦੁਖਮਿਟੈਗਏਪਰਜਾਭਯਾਮਨਿਦੁ॥੧੬॥ਪਉੜੀ॥
 ॥ਇਹਗਜਾਚਲਾਇਆਧਰਮਾਗਵਿਪਿਅਗੇ॥ਦਿਨ
 ਗਤੀਖੁਭੇਰਹੈਨਿਸਭਨਾਵੇਦੁਆਗੇ॥ਬਿਨੁਪਿਥੇਤੀਥੀ
 ਜਿਅਜਾਇਕੰਟਹੁਗੇ॥ਚਰਿਪਾਰਿਆਵਨਿਗਾਂਈ
 ਮਾਮੀਹਵਸਾਨਿਭਾਗੇ॥ਪੜਾਪੜਾਭਾਰਿਦੁਪਦਾਉ

ਭੁਏ ਨਿਸਵਗੇ ਚੋਗ ਕਰ ਦੇ ਚੋਗੀਆਂ ਸੁਹਿਗੀਆਂ
 ॥ ਵਸਮੀ ਦੇ ਦਿਹਿਗੁਇ ਦੇ ਇਉ ਵਜਾਤਿ ਨਗਾਰੇ ॥ ਕਰਿ
 ਕਾਰਿ ਵਰਤਾਇ ਕਾਦਸੀ ਸਭ ਲੋਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ੮੭ ॥ ਆਰੰਭ
 ॥ ਪਾਂਚ ਗੰਧਰਬ ਭੋਵਗਨ ਕੋ ਜੀਤਿ ਕੈ ਪਰਮਾੰਗ ਵਾਂਧ
 ਤਾਪਾ ਸਿਆਉਇਆ ਪਾਂਚ ਮਣੀਏ ਮਵਹੁ ਏਕ ਕੀਨਿ
 ਆਂਭ ਲੀਸਹੀ ਸਦਸ ਆਸੁ ਇਕ ਰੰਗਾ ਲਿਯਾਇ ਆਂ
 ॥ ਤਿਨ ਮਣੀ ਆਂ ਕੇ ਗੁਣ ਕਰੇ ॥ ਇਕੁ ਤੇ ਲਾਗੁ ਰਿਤੇ ਲਾ ॥
 ॥ ਐਸੀ ਰਚਨਾ ਵਹੁ ਨਗਰਿ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ॥ ਤਿਨ ਲੋਕ
 ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਇਕ ਮਣਿ ਜੋ ਐਸੀ ਰਚੇ ਕਛੁ ਕਹੀ
 ਲਾਵੈ ॥ ਜੀਤ ਨਾਸੁ ਇਨਾ ਮੰਗੀਏ ਸਭੁ ਉਸਤੇ ਪਾਵੈ
 ਦੁਜੇ ਬਸਤਰ ਚਾਹੀ ਆਨਿ ਸੋਠੁ ॥ ਦਿਲਾਵੈ ॥ ਹੋਰੁ

੧੭੫

ਮਣੀਅੰਤੀਸਗੀਅਮਿਖੁਕੋਲਾਵੇ)।ਚੋਥੀਮਾਣਪਾਰਿ
 ਬੈਠਕਾਂਥੰਯੁਆਇਬਣਾਵੇ।ਪਿਛੋਰੀਜੁਪਜਵੀ
 ਅਕਾਸਿਉਡਾਵੇ।ਅਨੁਚਪੈਜਿਸਠਉਗਨੁਤਕੋਥੈਜਾ
 ਵੇ।ਗਜੇਦੇਪਾਰਿਗਮਜੀਇਤਵਸਤੁਸਮਾਵੇ।੨੨।
 ॥ਗੰਗੁ॥।ਪਿਤਕੋਪਾਸਤਬਜਾਇਧਰਮਾਂਗਟਧਰਨ
 ਪਰਿਸੀਸੁਬੰਦਨਕੀਨ।ਪਾਸਅਰੁਜਾਇਕੈਖੜਗਸੋਧ
 ਰਕਿਐਪ੍ਰੀਤਿਕੇਅੰਗਰਸਮਾਂਗਰਿਭੀਨਾਪਾਂਚੋਮਣੀਏਆ
 ਇਕੈਧਰੇਪਿਠਕੇਪਾਸ।ਬਹੁਤਿਕਰੈਕਛੁਬੇਨਤਥੁਰ
 ਨਲਗੀਕੈਦਾਸ।੨੩।ਪਉੜੀ॥ਦੇਵੈਹੀਕਰਜੋਤਿ
 ਕੋਇਤੁਬਚਨੁਅਲਾਇਆ।ਗੀਧਰਬੰਨੁਜੀਤਕੈਮੇ
 ਮਣੀਏਲਿਆਇਆ।ਜੁਮਾਨੀਤੇਇਬਿਗਧਿਤੇਚ

੭੩੬ ਗੁਰੂ ਸਵਾਇਆ ਦਸਸਤੀ ਸਪੈਕੁਲੇਸ਼ਨ ਵਰਨਾਮਾ ੭੭੫
 ਇਆਂ ਬਰਸਾਇਲਾਵੀ ਚੰਗਾ ਮਜੀ ਮੇਵਰਨੁ ਨਿਵਾਇਆ
 ਉਨਿਏ ਤੀਏ ਜਕਨਿ ਅੰਸੋ ਭੀਲੇਆਇਆ ਰਵੈ ਨਾਗ
 ਵਰਨਦੀ ਮੇਲਾਹਿ ਮਗਾਇਆ ਏਤੁ ਭੀਵੇ ਵਹੁ ਮੇਰੁ ਤੀਜੇ
 ਅਸਾਂਕ ਮਾਂਗਇਆਂ ੮੫। ਰੰਗਾ। ਪੁੰਤ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣਿਗਾਇ
 ਮਾਂਨਿ ਲੇਵੈ ਸਭ ਮੇਰੁ ਟੀਕੇ ਜੁਗਯੇ। ਵਰਨ ਕੀ ਕੀਨਿਆਪੁ
 ਤ੍ਰੀਕੋਟ ਈਭਯੋ ਅਨਿਦੁ ਬਾਜੀ ਤ੍ਰਬਾਜੇ। ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਪਨੇ
 ਕੋਕਾਤਿ ਆਮੀ ਗਲੈ ਗਨੁ ਬੀਚਗੀ। ਬੀਆਤੁ ਕਗਵਹੁ
 ਬੀਪ ਜੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਵਹੁ ਨਾਗੀ। ੮੫। ਪਉੜੀ॥ ਭਲਾ
 ਮਹੁ ਰਤਾਯੋ ਕੈਉ ਨਿਵੈ ਆਤੁ ਕਗਾਇਆ। ਮਾਤਪਿ
 ਤਾਪਾਤਿ ਜਾਇ ਕੈਉ ਨਿਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਆ। ਸੁਦਹੁ ਨਾਗ

ੴ ਅਗਰਿ ਕੈ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗੁ ਗੀਆ ਛੇ ਕੇਰਾ
 ਇਦੀ ਠਿਗਿ ਗਜੁ ਚੜਾਇਆ ॥ ਗਣੀ ਭੀਉ ਸਿਮੋਹਣੀ
 ਗੁਣਿ ਬੁਝੁਤੁ ਗੁਣਿ ਆਜਿ ਸਜਾਹ ਗਨੁ ਚੇਤੁ ਧੈਰੈ ਸੋ ਜੇ
 ਛੇ ਆਇਆ ॥ ਬਾਗਾਂ ਨਦੀ ਆਪਰ ਬਤਹੁ ਤਿਸ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾ
 ਆਇਆ ॥ ਫੁਹੇ ਫੁਹੇ ਹਨਿ ਅਕਾਸ ਵਿਚਿ ॥ ਇਤੁ ਖੇਲੁ ਬਣਾਇ
 ਆਇ ॥ ੧੦ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਨੀਅ ਕੇ ਭੋਗ ਕੋ ਸਿਰੀਸ ਮਹਾ ਰਾਜ ਅ
 ਸੁਧੀ ਸਿਧ ਨਵ ਨਿਪ ਸਸਨੀ ॥ ਕਹੁ ਥੀ ਚਾਰ ਅਹੁ ਛੇਤੁ
 ਚੇਤੁ ਪਾਗਿ ਕੈ ਬਿਨਾਹੁ ॥ ਰਿਤ ਜਨ ਸਭ ਫੂਰ ਬਾਜੀ ॥ ਮ
 ਣੀ ਆਂਕੀ ਰਚਨਾ ਕੋ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਛੇ ਜਾਹਿ ਸੁਇ ਨੇ ਕੇ ਮ
 ਦੇਹ ਕਹਿ ਪਰ ਬਤਨ ਦੀ ਆਂ ਮਾਂਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ॥ ਗਜਾ ਬਾਝ ਕੁਹੇ ਇਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੁ ਪਿਛਾਇ ॥ ਜੇਹੇ ਬ

ਸਤਗੁਰਚਾਹੀਅਨਿਤਿਏਪਾਰਿਗਾਏ। ਛਿਤੀਹਿਭੋਜਨਾ ੧੭੬
 ਇਕੈਗਜਾਹਰਖਾਏ। ਜਿਤਾਕੰਚਨੁਮੰਗੀਐਸਕੁਓਂਹਿ
 ਆਏ। ਤਿਸਦੇਮੰਦਗਜੋਕਰੇਮਣੀਆਮਨੁਰਾਏ। ਬਿਨੁ
 ਹਰਿਦਿਨੁਏਕਦਾਸੀਹੋਕੁਸਰਾਬਿਸਰਾਏ। ਇਤਨੇਅੰਦ
 ਰਿਗੰਮਜੀਦਿਨਕਾਂਤਿਕਾਏ। ਪੁੰਨਮਹੀਨਾਵੇਖਿਸੈਗ
 ਇਥਚਨਸੁਲਾਏ। ੨੮। ਗੋਰਾਸੁਨੇਹੋਮੋਹਨੀਸੁਤਾ
 ਬੈਰੰਚਕੀਭੋਗੀਕਰਤਮੁਹਿਬਰਸਬੀਤੋ। ਮਤੁਬੁਰਾ
 ਮਾਨਿਜਾਵੇਸੁਮਹਨਿਮੋਹਨੀਇਹੀਮੇਸਮਾਇਕਾਤਿਕ
 ਜੁਕੀਤੋ। ਅਬਤੁਆਗਿਆਕਰਹਿਜੇਗਪੋਕਾਤਕੀਮਾ
 ਸੁ। ਕਾਤਿਕੁਆਇਆਵੇਖਿਕੈਮਨਮੇਰਯਾਹੁਭਾਸੁ।
 ੨੯। ਪਉੜੀ। ਯੋਹਿਹਿਗਣੀਗਾਇਨੁਕੁਛੁਆਖਿਸੁ

ਫੁਵੈ। ਗਜਾਤੁੰਦਰਿਹੋਇਆਮੇਨੂਨਹਿਤਾਵੈ॥ ਜਿਉਪਾਣੀ
 ਹਵਿਚਿਮੰਦੁਭਰਿਤਕਏਮਹਿਜਾਵੈ। ਓਸੇਵੰਧੁਗਇਜੀਮੇ
 ਮਹਸਾਹਵੈ॥ ਨਾਹਿਐਸੀਚਾਹੀਏਜੇਨੇਤੁਪੁਜਾਵੈ॥ ਇਭ
 ਪਲੁਤੇਰੇਥਾਹਗੇਮੇਕੁਸੈਵਾਹਿਗੰਦਿਹਵੈ॥ ਵਗਤੁਕਗਹਿ
 ਜੇਹੁਇਜੀਮੇਥਿਹੁਸਿਤਾਵੈ॥ ਜਤਨਕਗੇਥਹੁਤੁਹੀ
 ਪਹੁਨੀਦਨਾਵੈ॥ ੧੦੦॥ ਹੰਗ॥ ਜਹਾਂਕਛੁਵਗਤੁਤਮਕ
 ਰਤੋਗਇਜੀਤਹਾਂਅਥਾਬਿਪੰਤੋਜਨਜੁਟੀਜੇ॥ ਇਕੈ
 ਤਾਵਗਤੁਇਹੁਕੋਸੰਧੀਅਵਲੀਪ੍ਰੀਤਿਮੁਇਮਾਹਿਕ
 ਹੀਸੁਕੀਜੇ॥ ਸੇਹਾਂਨੀਜੇਕਹਿਅਕੀਨਾਗਇਨਸੁਜਨੁ
 ਕਾਤਿਕਬ੍ਰਤਸਿੰਧ^{ਗੁਜਰ}ਅਵਲੀਸਿਰਿਪਹਿਲੀਨਾਮਾਨਿ॥ ੧੦
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੇਗਣੀਪਾਸਤੇਗਇਵਗਤੁਕਗਇ

ਆਵੇਖਿਕਰਹੀਮੋਹਣੀਮਾਨਿਆਨਿਦੁਪਾਇਆਹੋਵੈ
 ਤਾਂਕਛੁਕੀਜੀਏਬ੍ਰਹਮੋਮਾਨਿਰਾਇਆਜਾਂਦਿਨਬੀਤੇ
 ਹੋਰੀਤਾਂਐਸਰੁਆਇਆਗਜਾਸੁਤਥੇਜਤੇਸਿਗੀਮੋ
 ਹੁਇਆਇਆਪਗਮਾਂਗਏਨੇਮਦਾਓਹੁਛੇਲੁਪਗਇਆ
 ਹਾਥੀਉਤੈਰੇਖਿਕੈਜਗਾਵਿਚਿਛਿਗਾਇਆਤਿਸਦੇਪਿ
 ਛੇਛੀਕੀਇਕਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ(੧੦੨) ਹੋਰੁਆ
 ਜੁਸਿਜਮੁਕਰਹੁਕਾਏਕਾਦਸੀਸੁਣਹੁਜਨੁਲੋਕਮ
 ਤੁਜਾਤੁਕੁਈਆਭੁਮਿਪਰਿਸਵੇਸਿਗੁਨਾਰਿਕਾਛਾਰਿਕੈ
 ਕਰੇਨਾਹੀਤਿਜੇਦੇਉਸੁਣੀਆਇਹਕਾਤਿਕਏਕਾਦਸੀ
 ਹਥਿਰਥੇਪਨਿਨਾਮਾਵਹਤੁਕਰੇਤੁਮਹੇਰੁਯਾਪਾਵੇਹਰਿਰਾਂ
 ਧਾਂਮੁ(੧੦੩) ਪਉੜੀ(੧) ਇਹਿਛੇਛੇਗੁਣਿਦਜਾਂਦ

੧੦੨

ਜਦ ਆਇਆ ਫੁਕ ਮਾਂਗ ਦਭੀ ਆਪਣੀ ਨੇਨੀ ਸੁਣਿਆ
 ਆਇਆ ਜੇ ਜਸੁਖਾਣੀ ਛਾਂਡੂ ਕੈ ਧਰਤੀ ਨੁਧਾਇਆ ਮੁ
 ਹਰੇ ਪੁਰਖ ਬੀਛਾ ਪਾਨ ਦਾਉ ਨਤੁ ਰਤੁ ਸੁਟਾਇਆ ਮੋਹਿ
 ਗਾਨੀ ਨੁਕੰਹੁ ਕਮਾਂਗ ਦੁਗਾਇਆ ਗਰੀਬ ਨੁਕੰਹੁ ਬੀਛਾਇਕ
 ਵਸੀ ਜੀਨੀ ਪਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਵਰਤੁ ਕੀਆ ਜੀਸੁ ਮੋਹ
 ਣੀ ਜੋ ਮੁਕਤਿ ਸਿਧਾਇਆ ਗਤਿ ਆਖਾ ਵਗਵਾਇਤੇ
 ਛੇਰਿ ਗਰਭਿ ਨਾਇਆ ਗਮਨਾ ਗਇਨੁ ਮਿਲੈ ਪ
 ਦਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੦੪॥ ਰੋਡਾ ਕਰਪੁ ਸਿਜ ਸੁਆਨੁ
 ਕਾ ਬੁਝੈ ਕਾਦਸੀ ਉਪਰਨਾ ਦੁਆ ਦਸੀ ਮਾਹਿ ਕੀ ਜੋ
 ਭੁਮਿ ਪਰਿ ਸੈਨੁ ਮਰੁਖਿ ਮਾਅਥ ਕਰਹੁ ਤੁਮਤੀ ਨਾਇਨ
 ਦਾਨੁ ਇਹੁ ਮੁਏ ਦੀਜੈ ਮੋਹਿ ਏਥੇ ਬੀਛੀ ਗਇਨੁ ਕਮਿ

ਲੁਕੀਆਖੀ। ਤੁਪੁਤੀਥੈਰਿਚਕੀ। ਕਿਆਪਗੁਗਵੰ
 ਤੀ। ਜੇਬਨਾਵਿਚਿਨਕੀਤੀ। ਅਪੁਇਬਿਗਧੀਸਦਾਤੀ।
 ਇਸਐਸਗਕਿਉਜੁਣਉਤੇਬੁਤਤੀਗੁਕਗਾਤੀ। ਥਾਥਾ
 ਪੁਤੇਲਗਇਕੈਅਸੀਥਗਤੁਗਾਤੀ। ਤੁਪੁਤੁਏਗਨਚ
 ਤੀਏਜੇਅਸਾਭੁਲਾਂਤੀ। ਇਉਵੇਲਾਛਾਇਜਾਇਗਾ
 ਪਿਛੈਪਛੁਤਤੀ। ਤਿਉਲੋਅੰਦਾਪਾਂਪੁਜੋਤੀਸੁਕਿਉ
 ਕਰਿਆਤੀ। ੧੦੮। ਗੰਗਾ। ਬਰਤਕਾਭੀਗੁਜਬਮੋਤੀ
 ਨੇਕਗਤਥੈਇਹਥਾਤਗਜੇਨਮਾਨੀ। ਪ੍ਰੀਤਿਕੋਛਾਰਿ
 ਕੈ। ਬਿਲੁਖਸੀਤੁਇਗੀਥਪੁਕਿਛੁਮੋਤੀਕਰੈਬਾਨੀ
 ਤਿਹੀਆਚਾਪੈਸੋਕਰੈਤੀ। ਅਨੁਰਿਸਨੇਤੁ। ੧੦੯।
 ਪਨੈਸੋਗਮਜੀਆਹਗੀਜਲਾਵੇਵੇਤੁ। ੧੦੯। ਪਉੜੀ

॥ ਹੋਰ ਜਾਗੁਰ ਮਾਂਗਣਾ ਸੁਣਿ ਬਚਨੁ ਮਾਗਾ ਚਿਤੁ ਸੁਰ
 ਪਰਤੀਤਿ ਕੈ ਸਭ ਸੇਚ ਅਧਾਗਾ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਪਉ ਬੁਝ
 ਸਭੁ ਸਚੁ ਸਵਾਗਾ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰੀਏ ਸਚੁ ਸਿ
 ਗਜਿਣਾਗਾ ਸਭੁ ਸਚੇ ਦੇਆ ਸਰੋਬੁ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਸਾਗਾ
 ॥ ਸੰਚ ਗਏ ਹੁਣਿ ਜਾਹਿ ਗਾਤੁ ਨਰਕ ਮਝਾਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਰੇ
 ॥ ਬਹੁ ਬਿਬੇ ਥੇਤ ਬੈਗਾਨੁ ਕੁਰ ਮਾਂਗਣਾ ਬਹੁਤੁ ਕਬਿਰੁ
 ਮੇਕਰੇ ਨਾਨਾ ਸਗਲੀ ਬੇਟਾ ਅਰੁ ਬਿਪਾਸੁ ਕਰਤੈ
 ਬਹੁਤ ਕੋਕਰਹਿ ਸੋ ਮੁਕਤੀ ਪਾਤੀ ॥ ਤਬ ਹਸਿ ਬੋਲੀ ਮੋ
 ਨੀਚੇ ਗੀਤੁ ਮਾਜਾਇ ॥ ਸੋ ਪੀਤੁ ਤਈਂ ਗੰਗੇ ਸਗਲੇ
 ਲੇਹੁ ਬੁਝਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੇਗੀ ਭੀ
 ਚਲੀ ਸਭੁ ਬਿਪ ਬੁਝਾਇ ॥ ਜਿਥੇ ਬੈਠੀ ਮੋਹਣੀ ਤਿ

੧੭੮

ਕੈਚਾਇਆਇ। ਸੁਲੁਹਾਜੇ ਉਸਮੇਂ ਹਣੀ ਜਾਇ ਸੀ ਸੁਰਿਵ
 ਏ। ਕਹਿਕੇ ਭਾਈ ਭਾਉ ਤਿਸੁ ਅਸਾਇ ਬੇਠਾਏ। ਗੋਤਮ
 ਚੀਦਿ ਮੁਨੀ ਸਗੋਈ ਹਥ ਚਲਾਇ। ਹੋਹੋ ਗਣੀ ਮੇਂ ਹਣੀ
 ਅਸੀ ਪੁਸਤਕਾਇਆਏ। ਸਤਿਸੇ ਹੋਵਨਿ ਧਰਮਾਇ ਚ
 ਸਭ ਅਸਾਂਗਵਾਏ। ਲੋਭਾਵਿਹੁਤਾ ਥੀ ਪਜੀ ਕਿਆ
 ਗੁਥਤਾਏ॥੧੧੨॥ ਹੰਗੁ॥ ਮੋਹਨੀ ਕਰੇ ਤੁਮ ਭੁਲਤੋ ਥੀ
 ਪਜੀ ਥਰਤਕਾਂਥੀ ਗੁਰਜੇ ਨੋ ਭਾਵੈ। ਬੇਦ ਕੇ ਮਾਹਿਤੁ ਮਸ
 ਗਲਪ॥ ਨਿਹੰਗਾਇ ਕੋ ਕਹੈ ਤੂੰ ਮਨੁਖਾਵੈ। ਜਾਹਿਨੁ
 ਹੋਇ ਇਕਾਦਸੀ ਗਾਜਾ ਮਨੁਖਾਈ। ਬਾਤ ਕਰੇ ਜੋ
 ਪਰਮ ਕੀਛਿ ਗੋਤਿ ਸਹਿਸਮਾਇ॥੧੧੩॥ ਪਉੜੀ॥
 ਮੁਏ ਪਿਤਰ ਭੀ ਤੇਖੀਆਨਿ ਮਨੁ ਜੋ ਪਿਰੁ ਭਗਾਈ॥

ਥਾਵਰਜੀਗਮਅੰਨਦੇਆਧਾਰਿਅਪਾਤੀ॥ਅੰਨੈਚਪਾਨਿ
 ਦੇਵਤੇਜੀਓਮਕਰੰਧੀ॥ਅੰਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਣੀਏਜਿਸਨੁਸਭ
 ਚਾਹੀ॥ਚਾਹਨਿਅੰਨੁਪਪੀਲੀਅਜੇਦੇਧਰੁਧੀ॥ਚਵ
 ਬੁਧੁਗਿਣਿਚਿਪਾਇਕੈਆਵਹਿਬਨਮਾਂਹੀ॥ਜਗਵਿ
 ਰਚਿਐਜੇਕੋਣਹਨਿਜੇਅੰਨੁਨਖਾਹੀ॥ਗਜੇਨੁਮੇਕਾਰਿਹੀ
 ਓਤੁਸਮਝੈਨਾਹੀ॥੧੧੪॥ਗੋਰੁ॥ਸੁਣੋਇਹਬਚਨਸਬੁਕ
 ਤੇਜੋਬ੍ਰਹਮਾਣੁਤੁਮੇਤਹੋਇਕੋਭਲੀਭਾਖੀ॥ਬਰਤਕੋਯੋ
 ਮੁਜੇਤੁਮਹੀਅਗੁਣਿਜੀਬੇਦਮਿਰਜਾਦਾਇਹਨਹੀ॥
 ਗਜਾਕੋਕਬਹੁਨਾਹੀਬਰਤੁਸੁਕਗੋਜੇਗੁ॥ਗਜਾਜੋਬ
 ਰਤੀਹੋਕਓਨੁਕਹੇਸੁਖਭੋਗ॥੧੧੫॥ਪਉਡੀ॥ਗਜੇਨੁਇ
 ਹਚਾਹਇਜੇਪਰਜਾਪਾਲੀ॥ਨੋਮੁਜੁਕੀਤਵਰਤਦਤੁਸੀ

੧੮੦

ਜਿਉਪਰਜਾਸੁਖਪਾਵਈਤਉਨਿਸਮਝੈ॥

ਕੁਝਿਰਵਾਏ॥੧੧੩॥ਅਸਾਯਾਛਿਦੁਰੀਤੁਸੀਹੋਹੁਸੁਖਾ
 ਏ॥ਭੋਇਪਯਾਸੋਵਸੁਜੀਹੋਹੁਵਰਤਾਵਾਏ॥ਭੋਜ
 ਨੁਨੀਜੇਗਇਜੀਸਭਾਬਿਪਾਂਨਾਏ॥ਥਿਧਵਾਹੋਵੈਈਸਤੀ
 ਸੋਇਗਥਿਧਿਘਾਏ॥ਸੰਆਸੀਵਾਪਗਮੁਇਹੁਜੇਬੈਠੇ
 ਪਾਏ॥੧੧੪॥ਰੇਗ॥ਸੁਣੇਜਥਬਚਨਹੁਕਮਾਂਗਾਦਿਜੈ
 ਨਕੇਦੈਦਿਜਨਉਪਾਗਿਮਹਾਂਕੋਪੁਕਾਇਆ॥ਧਰਮਉਪਦੇ
 ਸੁਤਮਜਗਤਕੋਕਹਤਹੋਤੁਮੋਕੀਧਰਮੁਅਪਨਾਗਵਾਇ
 ਆ॥ਜੇਪੁਛੈਤਿਸੁਧਰਮਕੀਕਹੀਇਨਿਸਚੈਬਾਤਾ॥ਥਹਤੁ
 ਨਛਾਨੋਬਿਪਜੇਕਹੈਗਾਰੋਤਾਤ॥੧੧੫॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇ
 ਹੀਹਰਿਆਹੁਇਕੈਜੇਅਸਾਂਤੁਲਵੈ॥ਬਾਤਕਹੈਬ੍ਰਹ
 ਮੰਗਦਜਿਸੇਪੁਸਦਾਵੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਅਵੈਚਾਇਕੈਗੋ

759

ੲ੯੫ ਕੋਹਤਕਤਕਥੈਏ॥੧੧੮॥੧੫ਉਤ੍ਰੀ॥
॥ਗੁਲਾਕੀਆਤ੍ਰੇਗਾਦਿਜੀ॥

ਨਾਨਕ ਤੁਥ ਚ ਨਿਵਿਗੋਇਆ ॥ ੧੨੦ ॥ ਰੋਰਾ ॥ ਲਿਗਿ ਏਥੇ
 ਪਤਥ ਉਠ ਚ ਥੀ ਬੋਗੀ ॥ ਨਿਕਸਿ ਕੈ ਵਾਹੇ ਮੇਭਈ ਠਾਹੀ ॥
 ਕਰੇ ਦੁਰਬ ਚ ਨਾਧਿ ਗੁਗਇ ਕੋ ਸੋਹਨੀ ਮਾਸ ਸਾਵਨ ਨਦੀਆ
 ਧੀਕ ਬਾਛੀ ॥ ਤਬ ਆਏ ਧਰਮਾਂਗ ਦਾਚ ਏ ਪਿਤ ਕੇ ਪਾਸ
 ਦੁਆਰੇ ਠਾਹੇ ਵੇਖਿ ਕੈ ਆਤਿ ਤੀਭਏ ਉਦਾਸ ॥ ੧੨੧ ॥ ਪਉ
 ਝੀ ॥ ਰੋਰੇ ਗਈ ਸੋਹਣੀ ਰੋ ਪਿਤਾ ਪਿਆਰੀ ॥ ਪਿਤਾ ਤਆ
 ਗਛੈ ਰੋ ਕੈ ਰੋਇ ਗਈ ਨਿਆਰੀ ॥ ਤਾਵੇ ਬੋਲੀ ਓਤੁ ਮੋਰ
 ਣੀ ਕੀ ਆਕ ਗਵਿਚੰਗੀ ॥ ਪਿਤਾਂਤੁ ਸਾਂਗਾ ਬਚਨ ਕਰਿਆ
 ਪਿਗਯਾ ਜੁਗੀ ॥ ਟਿਰਿਕੀ ਧਰਮਾਂਗ ਵੇਸੁ ਣਿਬ੍ਰਹਮ
 ਕਮਾਗੀ ॥ ਤੁਹਨੁ ਏਹ ਨਾਚਾਹੀ ਏ ਸੋਵੇ ਵਹਿ ਗਾਗੀ ॥ ਮੁਰਿ
 ਜੀਵਤ ਬੂਠਾ ਨਹੀ ਗਜਾ ਪ੍ਰਧਾਗੀ ॥ ਤੇਹਾ ਕਰਿਆ ਮੇਕ

॥ ਇਅਨਾਸੁਇਧਗਾਂਗਵਕੇਬਚਨਗਾਂਗਬਿਸਮਾਇ
 ਆਨਾਮਨਾਵਿਚਿਬਤੁਤਬੀਚਾਕਿਕੇਮਾਇਖੜਗੁਓ
 ਠਾਇਅਨਾ॥ ੧੩੪॥ ਰੋਗ॥ ਦੇਖਿਕੇਖੜਗਕੋਪਤਕੇ
 ਤਾਬੋਮੇਧਗਾਂਗਦੈਨਮਸਕਾਰਕੀਨੋ॥ ਮਾਤਅਨੁਤਤ
 ਅੰਸਿਗੀਰਪੁਨਬੁਕੇਚਰਨਾਤਿਤਸਾਥਾਚਿਤਧਾਰਿ
 ਝੰਨੋ॥ ਮੁਪੁੰਕਮਲਾਣੇਹੈਨੀਧਰਤੀਧਰਿਓਥੀਸ
 ਜਬਝਾਗੀਮਰੇਖੜਗਕੀਪਕਾਕਿਝੀਓਜਗਦੀਸ
 ॥ ੧੩੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਉਸਤਤਿਤੇਰੀਕੀਅਕਾਂਬੁਫੁਥੇ
 ਦਉਚਾਗੇ॥ ਗਣੇਜਾਨੀਸਾਹਿਬਾਤੇਰੇਅਵਤਥੇ॥ ਮੇ
 ਛਕੁਪਤੇਧਾਰਿਕੇਸਿਖਾਸਰਸਾਗੇ॥ ਸਦਿਤੇਥੇਦਾਬਿਰਚ
 ਨੁਜਲੁਗਾਵਣੁਗੇ॥ ਕਿਛਕੁਪੁਜਾਂਹੋਇਓਮਦਿਗਰਿ

੧੮੫

ਰਿਧਾਗੇ॥ ਆਖਿ ਕੈਖੀ ਗਸਮੁੰਦੁ ਨੁਤੇਰ ਤਨਾ ਕਿਰੇ॥ ਹੁਪੁਧਾ
 ਰਿਵੈਗਾਦਾ ਮੁਰਿਸੇ ਸੰਘਿਗੇ॥ ਟਾਕਾਉ ਪਰਿਧਾਗੀ ਆਧ
 ਰਤੀ ਸੇਗੇ ਪਾਗੇ॥ ਭੇਖੁ ਕੀਓ ਨਗ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਾਤਿਲ
 ਵਉਥਾਗੇ॥ ਯਹ ਦੁਰਸ ਪਜੇ ਰੇ ਬਲੀ ਤੈਨਖੀ ਬਿਰ
 ਗੇ॥ ਬਾਇਗ ਜੇ ਦੇ ਜਾਇ ਕੈ ਤੇ ਬਿਖਾਭਿਖਾਗੇ॥ ਬਾ
 ਵਨੁਪੀਥਲ ਛਾਇਓ ਯੇ ਆਗਿ ਉਤਾਗੇ॥ ੧੩੬॥
 ਗਜੇ ਹੋਏ ਖੰਡੀ ਦੇ ਸਾਥਿ ਤੁਭਾਗੇ॥ ਪਰਸਗਾਂ ਮਤੇ ਹੋਏ
 ਕੈ ਸਗਲੇ ਚੁਣਿ ਮਾਗੇ॥ ਜਾਓਂ ਹੁਦਾਤਿ ਸਿਰੁ ਪਗਟਿ
 ਆਹੋ ਰੁਗਾਨ ਸਸਾਗੇ॥ ਜੈ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਬੰਸੁ ਪੁਨਾਖ ਜੀ ਜੀ ਨਿ
 ਮਾਰਿ ਪਛਾਗੇ॥ ਹ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵ ਹੋਏ ਸਿਵ ਰਿਓਂ ਹਰਿਨੰਦ
 ਦੁਆਗੇ॥ ਜਨੁ ਗਾਂ ਮਤੇ ਹੋਨ ਮਤੇ ਜੰਦਾ ਬਾਇਹਾਗੇ॥

॥१३॥॥सभाजुअंदादिपतीति सुखं जनिवधो॥ १८६
 ॥तिगाबेछुअपाहुजेकुहुअंनुनपागे॥जगानाष
 ॥जगदीसज्जीतेबेयमुगगे॥निजकलंकनगुष्ट
 ॥हसभयापकतगे॥गंभनगुष्टिहृपदाकुहुअं
 ॥उतपागे॥उगतंकगुष्टिबेयपरिसभकागजसा
 ॥गे॥१३८॥गंनु॥॥सिगीबेकुठकेनषगपुनषने
 ॥उगउकीबुजातषयककुडिनी॥कतिउठग
 ॥हंनतुंयनुजेरेठजागेसीदेउगुतिरिनतुन
 ॥नीनोमेतुमपाठियगंनुजेजाभतिजजंसागति
 ॥चलैसदेजीमुकातिबेसतु॥उगमंउजगामंति
 ॥१३९॥॥पुडिनी॥॥दिउठेअंदिदेउतेसग

ਭੋਗਿਆਏ। ਪੁਤ ਪਾਂਦੀ ਵਰਖ ਭਈ ਹੁਕਮਾਂਗ ਵਰਏ
 । ਸੁਰਗਿ ਵਸਾਏ ਵਜ ਦੇ ਕੁਛੁ ਆਖੀ ਕਾਜੁ ਰਾਏ। ਗੰਧੂਬ
 ਰਾਮ ਗੁਰੀ ਨਗਾ ਆਇ ਸਿੰਗਲ ਗਾਇ। ਨਿਰਤਿ ਨਗਰਿ
 ਦੇਵੇ ਗਲ ਕੁਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ। ਪਿਤਾ ਪੁੰਤ੍ਰ ਸਾਂਧਿਆ ਵ
 ਲੀ ਸਭ ਮੁਕਤਿ ਚਲਾਏ। ਤਿਨੇ ਗਹਣੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਕੇ
 ਬੇਰੁੰਠ ਲਿਆਏ। ਪਨਿ ਵਿਚਾਰੇ ਗੰਮ ਜੀ ਜੋਤ ਰਿਮ ਨਿ
 ਭਾਏ। ॥੧੪॥ ਰੋੜ੍ਹਾ। ਤਿਨ ਜੋਤੀ ਨਗਰਿ ਗਈ ਮੋਤ
 ਨੀ ਸਗਲ ਲੋਗੋ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੁਕੀ ਆ। ਤਿਓ ਏਕੈ ਤੀ
 ਨਤ ਥਾ ਆਪੀ ਕੋਕੀ ਤਾਇ ਮੈ ਗਏ ਕੋ ਦੁਖ ਜੁਈ
 ਆ। ਧ੍ਰਿਗੁ ਮੋਗੈ ਤੇਜੀ ਵਨ ਮੋਸ ਮਧਾ ਪੰਦਿ ਲੁਰੀ।
 । ਬਗਤਾਂ ਕੋ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ਕੈ ਆਪੇ ਹੀ ਪਹੁਤਾ। ॥੧੫॥

੫ਉਥੁਗਾਇਥੁਨੀਹੀਵੀਚੀਗਾਇਵੀਇਕੁਪ੍ਰੋਤਅ ੧੮੭
 ਏਆਜੰਗਰੀਓਨਿਮੋਤਈਇਕੁਬਚਨੁਪੁਣੀ
 ਆਂਤਿਰੇਪਾਸੋਪਾਪਣੀਭਗਤਾਂਦੁਖੁਪਾਈਆਪਰ
 ਮਾਗਵਸੇਸਾਧੂਦੇਸੀਸੁਰਟਾਇਆਂਵੇਪਣੀ
 ਰੀਖਗਾਇਨੁਉਨਿਬਲੁਚਲਾਇਆਵੇਕੇਜਲ
 ਵਾਬਾਨੁਗੀਖਮੋਤਇਨੁਲਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਤੇਜ
 ਮਗਾਇਤੀਚਲਿਓਵੇਆਇਆਵਰਜੀਗੀ
 ਉਸਾਬੀਪਨੁਪਗੁਰੂਪੁਨੁਆਇਆਗੀਕਾਜਲੁ
 ਪਾਇਕੇਸਭਦੇਹੁਜਲਾਇਆ ੧੮੮ ॥ ਰੰਗ ॥ ਦੋਹ
 ਕੋਛੋਰੂਕੋਸੁਗਗਕੋਚਲੀਜਬਤਾਂਸੋਪਵਨੇਛ
 ਰਾਗਿਦੀਨੀਦੋਖਿਕੇਸੋਨੀਨਗਰਬੀਰੁਗਿਤਗੇਗਇ

ਗਾਇਸਭਨੋਜੁਕੀਨੀ। ਬਤਹਿਚਈਏਆਲਕੋਸੋਚ
ਕਗੀਮਾਨਿਮਾਹਿ। ਸਭਨੋਜੀਨੋਯਉਕੀਠਉਗਤੁਮਾਰੀ
ਨਾਹਿ। ੧੪੩। ਪਉੜੀ॥ ਅਛਿਰਿਕੈਆਈਮੋਤਈਜਾਂ
ਝਰੀਨਦੋਈ। ਬ੍ਰਹਮੇਨੇਜਮਗਾਇਦੇਆਇਅੰਗੋਰ
ਈ। ਬਚਨਕਤੈਬੈਰਚਨੁਮੇਪਥਾਇਤਈ। ਸੁਰਗਨਰ
ਕਸਭਮੋਠਿਗੀਝੁਲੈਨਾਜੀਕੋਈ। ਮਹਾਂਧੁਨੁਏਕਾਦ
ਸੀਮੇਪਾਵਾਂਸੋਈ। ਤਿਗਕਾਤਿਆਮੇਕੀਆਸੁਇਕੈ
ਸੁਖਿਖੋਈ। ਮੇਲੁਜੁਛਕਟੇਪਟਵੀਨਾਜੀਜਾਂਦੀਏ
ਈ। ੧੪੪। ਗੋਰੁ॥ ਕਹੇਬੈਰਚਈਚਹਰਿਕੈਮੋਤਈ
ਬਸਤੁਇਤੁਵੀਠਮੋਪਾਰਿਨਜਾਈ। ਤੁਮੋਤੋਨਾਜੁਜਮ
ਗਇਕਾਕੀਆਤੇਪੁੰਨਕੈਮਾਰੀਗਾਤਿਨਾਹਿਪਾਈ॥

ਦਸਮੀ ਬੇਧਾਇਕਾ ਦਸਮੀ ਬਰਤੁ ਕਰੇ ਜੋ ਕੋਈ ਆਤਮਨ ੧੮੮
 ਚੁਕੁ ਕਹੁ ਮੋਹੀ ਤੁਝੇ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧੪੫ ॥ ਪਉ
 ਝੀ ॥ ਥ੍ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਸ ਨਾਗੇ ਨੁਇਠ ਚੁੜ ਬਤਾਈ ॥
 ਜਾਂਵਹੁ ਝੀ ਭਾਂਸੇ ਹੁਇ ਸਠਾ ਹਰਿਆਈ ॥ ਦਸਮ
 ਵੇਧਾ ਜੋ ਕਰੇ ਚੁਕੁ ਮੋਹੀ ਪਾਈ ॥ ਥ੍ਰਾਜਾ ਆਇ
 ਆਥ੍ਰਾਮ ਪੁਰਿ ਘਰਿ ਗਈ ॥ ਚੁਕਾਈ ॥ ਜਮਰ ਜੋ
 ਭੀ ਆਇ ਕੇ ਜਮ ਪੁਰੀ ਵਸਾਈ ॥ ਵਹੁਤੁ ਸੁਕਰੇ ਹੋ
 ਤਿਗਈ ॥ ਇਸ ਦੀ ਰੁਗਮਾਈ ॥ ਪਾਪਾਇ ਜਗਾਇ
 ਤਚਿ ਆਇ ਕੇ ਸਗਲਿ ਸਟਿਕੁ ਛਾਈ ॥ ਜੋਗ ਜੋਈ
 ਆਂਗੁਣੀ ਆਂਗੁਤਿ ਨਾਚਿ ਖਾਬੁਣਾਈ ॥ ਸਤੀ ਆਂਗੁਣੀ
 ਕੇ ਗੰਮਜੀ ਬੈਠਾ ਸਿਧਾਈ ॥ ੧੪੬ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥

॥ ਨਿਉਂ ਕੇ ਕਰਿ ਕੈ ਜਾਣੀ ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਕਥਾ ਅਪਾਗਾ ਕਹੁ
 ਕਾ ਅਛਰ ਜੋ ਕੈ ਕੈ ਕਰੀ ਗੰਮ ਜੀਵਾਗਾ ਯਾ ਕੋ ਤਿਉ
 ਚੰਡਾਇ ਕੈ ਪੁਰਖੁ ਪੈਵੈ ਜੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰੀਤ ਬੰਦੈ
 ਭਗਵੰਤ ਸੋ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਦਿਵਤਾ ਹੋਈ ਰਾਖ ਪਾਇ
 ਸਭੁ ਕੋਇ ਕੈ ਪੈਵੈ ਜੁਯਾ ਕੋ ਨਿਤਾ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟ
 ਜਾਵੀਰੀ ਗਰੀਆਵੈ ਤਿਸੁ ਚਿੰਤਾ ॥੧੪੭॥
 ਬੈਠਤੁ ਭਾਈ ਗੰਮੁ ਗੰਮੁ ਗੰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੰਮੁ ਸਾਤਿ ਗੰਮੁ
 ਮੁਜੀਯੋ ਦਿਗੁ ਬਾਈ ਕਾ ਬਿਖਰੇ ॥ ਜਾਣ ਬੁਝਿ ॥
 ਜਾਣਾ ਏ ਬੁਝਿ ॥ ॥ ਮਿਰਚਾ ਬੁਝਿ ॥ ॥ ਸੋਠੀ ਸਤ
 ਵਾ ਬੁਝਿ ॥ ॥ ਪਿਪਿਲੀਆ ਬੁਝਿ ॥ ॥ ਤੇਜ ਬੁਝਿ ॥
 ॥ ਪਿਪਿਲੀਆ ਬੁਝਿ ॥ ॥ ਮਿਠਾ ਤੇਜੀਆ ਆਧਾ ਸਿ

